СВЕТЛИНИТЕ НА АГНИ ЙОГА 1951

(Грани Агни Йоги 1951)

Записи на Б.Н.Абрамов от 1951 г.

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ ПРЕВОДАЧИТЕ

"Защото, ако първият завет беше без недостатък, нямаше да се търси място за втори. " (Послание на апостол Павел до Евреите, 8:7)

Всяка религиозна вяра е свързана с признаването на обстоятелството, че съществува Йерархия на Силите, в която човекът заема някое от по-ниските стъпала, а тези над него са заети от същества с по-висок ранг, като светци, ангели, архангели и така нататък до върха, който по право е отреден за Съществото или Силата, Която е единствена по рода Си и се счита за непознаваема поне за хората на Земята. Независимо от това немалко хора от най-древни времена и до днес са правили и продължават да правят опити за доближаване до Най-висшето и за разбиране на Неговото естество. Същевременно опити за връзка с хората са правени и се правят и Отгоре, от страна на по-високите етажи на духовната стълбица, в резултат на което са се появили различните Свещени писания, съдържащи в днешния си вид отделни откъслечни сведения за естеството на духовната Йерархия и някои практически знания и напътствия за живота на обществото. По такъв начин, започвайки примерно от Ведите, като едни от най-старите известни Свещени писания и стигайки до Корана, като сравнително по-късно Послание до вярващите, всяко от известните на света Свещени писания съдържа определени актуални за времето и мястото си сведения, но нито едно не би могло да се приеме за завършено и съдържащо цялата или пълната Истина, без остатък. При все това преобладаващата част от хората в Християнския свят са склонни да смятат, че Бог е наставлявал човеците единствено чрез Старозаветните пророци, евангелистите и апостолите и че единствено Библията трябва да се приема като Божие слово, а всички останали Свещени Писания са неверни и лъжливи. Същото се отнася и до привържениците на останалите вероизповедания, макар че много преди тяхната поява един не малък пророк е засвидетелствувал търпимостта и уважението си към всички съществуващи религии, като е заявил: "Не трябва да се почита само собствената религия и да се осъждат останалите, а

трябва да се почитат и религиите на другите. Постъпвайки така, помагаш на своята собствена религия, като правиш услуга и на другите. Но ако постъпваш обратно, навреждайки на другите ти копаеш гроба и на своята собствена религия.” Идва времето и вече е дошло, когато Бог, в лицето на Йерархията на Учителите, отново отправя своите Послания към хората с надеждата да ги отвърне от робуването на телесните въжделения, тоест на животинската им природа и да обърне погледа им нагоре, към вечното и нетленното, както им е било завещано преди време: “Аз казах: Вие сте Богове. Всички сте синове на Всевишния.” (Псалми, 82.6)

Този е бил един от първите Завети, но и преди, и след него е имало и ще има още такива, при това все по-съвършени и по-задълбочени. Предлаганата поредица от Писания Може да се нарече Най-нов Завет към хората от Земята и всеки търсач на Истината, който без преднамереност се запознае с тези Записи, ще ги приеме с удовлетворение и преклонение към Този, Който ги е дал и с благодарност към този, който ги е записал. Велики Владико, Утвърди нашия скромен труд и ни Дай възможност да продължим да разпространяваме Твоето Благовестие за благото на хората от нашата малка, но голяма по дух страна България.

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ ИЗДАТЕЛСТВОТО
(Към първото издание на Записите на Б.Н.Абрамов от 1951 г.)

Записите на Борис Николаевич Абрамов, приети по умозрителен път от Йерархията на Учителите или Всемирното Бяло Братство, са пряко продължение на известните като Агни Йога или Учение на Живата Етика записки на Елена Ивановна Рьорих, получени по същия начин и от същия Висок Източник през първата половина на 20 век.

Николай Константинович Рьорих със сина си Юрий пристига за участие в Манджурската експедиция през 1934 година в Харбин, където се организира група хора, стремящи се към духовно самоусъвършенстване и приели ръководството на Николай Константинович.

Един от най-устремените и духовно подготвени се оказва Б.Н.Абрамов, вече много години отдал на изучаването на философската и окултна литература с надежда да намери своя духовен път. Скоро Борис Николаевич получава пръстен на ученичеството от ръцете на своя Гуру. След отпътуването на Николай Константинович връзката продължава чрез преписка, в която се включва и Елена Ивановна Рьорих. През април 1936 г. в писмо до Абрамов тя препоръчва на Борис Николаевич: „Пишете за всички Ваши наблюдения и духовни преживявания и ги записвайте. Всичко това е извънредно важно и с годините ще се превърне в забележителна хроника. ... Разбира се, записвайте и Вашите сънища”. През януари 1937 г. още един път потвърждава: „Събирайте всички знаци и знамения - ще се получи забележителна Книга”.

До края на 1950 г. повече публикувани писма на Елена Ивановна до Абрамов няма. Обаче има нейно писмо от януари 1940 г. до Екатерина Петровна Инге, една от най-близките ученици на Рьорихови, живееща тогава в Харбин, с препоръки за Борис Николаевич. „Много Ви моля, скъпа Е.П., да предадете на

Б.Н. да продължава да записва всички свои духовни преживявания и всички усещания във връзка със събитията. Също така, ако чутото от него с вътрешното или духовно ухо отговаря на доброто, нека да доверява, тъй като доброто е единната мярка във всичко. Много обичам неговите писма...” Тук ние за първи път вече намираме споменаване за възприемането от Борис Николаевич на някакви послания.

За следващите 10 години публикувани писма на Рьорихови до Абрамов или със споменаването му нямаме. Но неговият верен ученик и първи издател на неговите Записки Б.А. Данилов в книгата си „Весть принесший” пише за този период: „Още в 40-те години Борис Николаевич започна да възприема мислено отначало отделни думи, а после и цели фрази, идващи при него от пространството”. И първите Записки от 1951 г. още представляват такива „отделни думи”. В изреченията понякога се срещат два варианта на думата или фрагмента от фразата, има празнини, отразяващи забравени или неразбрани думи. Информативни ли са тези Записки и струваше ли си да се публикуват? На първо място, те илюстрират процеса на сформиране и задълбочаване на Общуването с Учителя, което за много читатели може да бъде не само интересно, но и полезно, а на второ място, не носят ли и те значение, скрито за определено време? Тъй като Елена Ивановна пише на съпрузите Фосдик през 1950 г.: „За времето на своя опит и аз съм отхвърлила не малко неща като нещо погрешно или даже безсмислено, но дойде време и много стана ясно и пълно с дълбоко значение”.

И още една забележка, отнасяща се до названията на издадените книги със Записи на Борис Николаевич като „Грани Агни Йоги”, което у много читатели предизвиква недоумение и предложение за други названия.

„Моето Учение е Свято и няма граници за неговите прояви. Безкрайно, неограничено и очертано само от предела на постигащото го съзнание. То се излива от Безпределността във всички векове, блестейки с безчислените страни на своите многообразни аспекти, безкрайни по своята разновидност. Страните са безчислени, безбройни по число, страни на единния Адамант, името на което е Истина за Битието. Те са безгранични и безпределни, и извън рамките на човешкото осъзнаване.” (ГАЙ 1952 г.)

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ Б.А.ДАНИЛОВ, УЧЕНИК НА Б.Н.АБРАМОВ
(Към първото издание на записите на Б.Н.Абрамов от 1954 г.)

Един ученик се обърнал към своя духовен Учител с думите: ”Искам да постигна Твоя Мир в дните на моя живот”. Последвал отговор: “Отвърни се от себе си, вземи своя кръст и Ме последвай”. Така просто и кратко Учителят обозначил линията на живота, по която трябва да върви стремящият се към духовно усъвършенстване.

Пребиваването на човека на Земята е като пътешественик на междинна станция – временно, но съвършено необходимо. Тъй като именно тук той придобива скъпоценните бисери на опита, без който е невъзможно по-нататъшното придвижване по духовния път. Един от тези “бисери” е прокарването на канали в Тънкия Свят, по които духът ще се устреми след

заминаването си от плътния земен свят. Важно е да се отбележи, че тази работа човек може да изпълни само тук, на Земята. След Прехода от пътника не се създават нови направления в дейността и в Тънкия Свят той може да твори и да се придвижва само по направления, заложени от него в плътния свят.

В Учението на Живата Етика и Записките на Борис Николаевич Абрамов за такава подготовка се препоръчва два пъти дневно да се мисли за Далечните Светове и за Бъдещето, установявайки още на Земята сътрудничество с човечествата на тези Светове и помагайки с това не само на своята еволюция, но и за придвижването на земното човечество, а и на самата планета Земя. А на дадения етап от пътя такъв процес способства също и за обостряне и усъвършенстване на мисленето и с помощта на ритъма дисциплинира волята на човека. Тъй като е известно, че самата материя е инертна, хаотична и само огнената воля е способна да ѝ придаде форма и да внесе порядък, тоест, да създаде космос.

Постоянно и последователно прилагайки в живота тези и други Съвети на Учителя, може съзнателно да се залагат плетениците на кармата на своите бъдещи въплъщения. Тъй като в този живот често се налага твърде болезнено да се изкупват предишни грешки и прегрешения - плодове на собственото несъвършенство. Разбирането, че всички усложнения и трудности са дадени не по нечий произвол, позволява да се пренесе полето на битката от обстоятелствата вън вътре в себе си, тоест, да се бориш и удържаш победа над себе си, над своите изживявани качества. Но такова изживяване не оставя след себе си пустота, а се запълва по закона на полярността с противоположни качества, необходими за приближаването до целта, макар и много далечна – да заприличаме на своя Небесен Отец.

По такъв начин важната и отговорна задача, стояща пред всеки пътник на духовния път, е да утвърждава Основите на Учението на живота. В това ще бъде съзиданието. А ако всички дела си оставят само на езика, то разбудените енергии известно време ще носят напред, а след това, незакрепени с опитно приложение, ще се върнат при своя породител, но вече не със съзидаваща сила, а с разрушаваща. “Не думите ще спасят, а тяхното прилагане. Да се говори е много по-лесно, отколкото да се прилага. Думите, неутвърдени с действие са като сухи листа”. (Грани Агни Йоги.1956.42)

Земята и Космосът са единни по своя строеж и по своето предназначение. Космическите Закони регулират всички процеси, протичащи в Мирозданието. И ние, земляните, не представляваме изключение. Времето, когато човек се е стремил да познае и разбере само грубо физическите закони, тоест, достъпните за наблюдение от съвременните органи на чувствата на хората от нашата планета, е минало. Животът на всичко съществуващо, от атома до звездните галактики, се подчинява на единните Космически Закони. И човекът, създаден по образ и подобие на Бога, носи пълна отговорност за всичко, произвеждано от неговия микрокосмос. Ежесекундно всеки от нас ражда мисли, чувства и емоции, носещи в зависимост от тяхното качество огън и светлина или зло, тъмнина и разруха. А да се излъчва светлина в пространството е възможно винаги, насън или при бодърстване, ако е запален светлия огън в сърцето на пътника. С това се оказва помощ в еволюционното развитие на всички и на

всичко обкръжаващо, даже на далечното и невидимото. Да си спомним за картината на Николай Константинович Рьорих “Прокопий Праведник се моли за неизвестните плаващи” или за неговото платно “Агни Йога”...

Според Космическите Закони истинското Служене започва тогава, когато малкото “аз” израсне в колективно, а след това стане едно с голямото “Аз”, с Индивидуалността. Този процес е неразривно свързан с еволюцията на духа. И на нашия хоризонт вече блещука новата, по-висока духовна степен, която ще ознаменува завивката на прехода към космическо съзнание. “Личното съзнание е расло и се е развивало по плана на еволюцията, и е било нужно като необходимо стъпало към следващата, по-висша форма на неговата проява. <…> Човечеството преминава на колективни релси, независимо от това дали иска това или не го иска. Колективът разширява съзнанието и го приобщава към по-широк кръг. Колективът расте, обхващайки в края на краищата цялото земно човечество, за да стане след това част от вселенското човечество”. (Грани Агни Йоги.1956.34)

Трябва да се помни, че най-важният ключ към успеха по пътя към това стъпало на духовното усъвършенстване се явява постоянното помнене на Учителя, на Йерархията на Светлината, постоянното представяне на Висшето. За овладяването на този ключ способства въвеждането на ритъм във всички благи дела и мисли, тъй като на ритъма, като на един от основните Космически Закони, се държи цялото Мироздание. И, разбира се, цялата дейност трябва да бъде при това съзнателна, с пълното разбиране на следствията от всяка постъпка, дума, чувство и мисъл. Само при тези условия е възможно ускорено следване на пътя на духовното усъвършенстване.

“Казах вече: допустимо е всичко, но с Мен, за да мога Аз да Вляза във всички ваши дела с утвърждение. А отдихът е възможен, и развлеченията са възможни, но не при условие на забрава на най-нужното. Даже съсредоточавайки се върху сериозна работа не трябва да се забравя Учителя. Затова се говори за постоянно представяне и неразделност на съзнанията. Не е голямо постижение да се помни Учителя в моментите на Общуване, забравяйки за Него в по-голямата част от деня или нощта. Говоря за непрекъснато помнене. <…> А когато завърши земният живот, ще помогне лесно и без съжаление да се разделите с всичко, което той ви е предоставил временно и свободно и радостно да заминете за Другия свят, в Света на Моите безпределни възможности, откриващи се пред тези, които са с Мен”. (Грани Агни Йоги.1955.283)

Б.А.Данилов

ЖИВОТ НА ПОДВИГ И НЕПОКЛАТИМА ПРЕДАНОСТ

[Кратка биография на Борис Николаевич Абрамов, наричан от Великия Владика (Маха Коган) Махатма Мория Негов Син, изпратен в света да донесе на Земята последното Благовестие или Посланията на Йерархията на Учителите за хората от епохата на Водолея.]

Борис Николаевич Абрамов е роден в Русия на 2 август 1897 година. В юношеските му години склонността към военното дело го завежда във флота и той става военен моряк. През 1917 година над Русия преминава ураганът на революцията и Борис Николаевич заедно с много руснаци се оказва зад пределите на родината си. Страхотна тежест ляга на плещите на онези, което се оказват зад границата в такава ситуация. "Зовът на Родината" е реално съществуващо явление, макар и да не се измерва с нашите земни мерки и трудно да се разбира от не изпиталите това чувство. Озовал се зад границата, той не изгубва вярата си към Родината и не ѝ изменя, съблазните на Запада не го изкушават. Той си остава не само по кръв, но и по дух руснак. Той не се стреми към забогатяване, неговите потребности от материални блага са много скромни.

Б.Н.Абрамов бил човек с голяма култура и всестранно образован: разбирал от техника, работил в химическа лаборатория, познавал добре музиката и литературата, като самият той свирел на пиано и пишел стихове. Негово постоянно увлечение били познанията за предназначението на човека, за неговото място и роля в мирозданието. По пътя на духовните си търсения Борис Николаевич се запознал с различни философско-религиозни системи. На него са били близки Ученията на Христос, Буда, Платон, Конфуций, Зороастър. Така се полагали основите на неговия мироглед, който окончателно се формирал след срещата му с Николай Константинович Рьорих.

През 1934 година, по време на пътешествие в Китай, Н.К.Рьорих пристига в Харбин. Руското население на града с уважение посреща своя земляк, вече известен по това време като голям художник, пътешественик и учен. Зад границата били известни също и философските възгледи на Николай Константинович. Естествено, че към него се устремили хора, живеещи с духовните си интереси. От многото идващи при него харбинци Николай Константинович избрал хора, които били духовно най-подготвени за сътрудничество с него и които сформирали неголяма група ученици, приемащи Н.К.Рьорих за свой земен Учител – Гуру. В това число бил и Б.Н.Абрамов. От цялата група ученици Николай Константинович отделил двама, на които връчил донесени от Хималаите пръстени на ученичеството, като знак на особено доверие и духовна близост. Тези избрани били Б.Н.Абрамов и А.П.Хейдок. От този момент започнала нова страница в живота на Б.Н.Абрамов. Николай Константинович го завел до изворите на Живата Етика, коленичейки пред които избраният ученик жадно попивал новите знания. Дългите години на търсене смисъла на живота най-после го довели до отговора на този въпрос. Може да се каже, че на тази група хора (ученици) е била предоставена уникалната възможност да бъдат приобщени към Мъдростта на Живота от самият Н.К.Рьорих – една от големите духовни личности на 20 век. Те имали щастието да се срещат често с Николай Константинович, докато пребивавал в Харбин. Той провеждал с тях срещи, по време на които били заложени основите на бъдещото сътрудничество, предавал им своя богат опит в служенето на еволюцията и

общото благо. Със заминаването на Н.К.Рьорих в Индия установеният контакт не се прекъснал, а продължил като преписка. Спомняйки си за срещите с Николай Константинович, Абрамов казвал, че Гуру ясно е формулирал закона за Йерархията на Светлината и Нейното значение като основен закон на мирозданието. Удивителната духовна култура, свойствена на Н. К. Рьорих, до голяма степен се предала на Б.Н.Абрамов и станала негово жизнено кредо. Той бил външно обикновен и скромен, и много хора, преминавайки покрай него или дори влизайки в допир с него, даже и не подозирали какво представлява действителната негова същност, изпълнена с огнена устременост и непреклонна преданост към духовния Учител. Вероятно е било нужно не едно въплъщение, за да се утвърди в сърцето такъв мощен енергетичен потенциал. Неговият живот може да бъде наречен подвиг в служенето на еволюцията. Нямало гръмки думи, ефектни постъпки, нямало провъзвестия. Пътят на Б.Н.Абрамов бил изпълнен с много трудности – така било зад границата, така било и тук, в родината (той пристигнал в СССР през 1959 година). Имало моменти в неговия живот, когато препятствията се нареждали пред него като стена и физическото обозрение не виждало никакви възможности, а само сърцето е знаело и помнило думите на Учителя: ”И това ще се преживее”. Какво му е помагало в тези минути? Устремът и предаността на своя духовен Учител. Помощта идвала в последния момент. Облаците се разсейвали и отново изгрявало слънцето. Б.Н.Абрамов като човек е притежавал и някои качества, присъщи на всички нас, хората. Е.И.Рьорих в своето време му показвала тези особености и, трябва да се каже, че той приемал тези съвети и ги спазвал точно. Още в 40-те години Борис Николаевич започнал мислено да възприема отначало отделни думи, а след това и цели фрази, идващи при него от пространството. Новите явления в неговия живот били неочаквани и предизвиквали в него различни въпроси. Но у него не възникнало чувство на гордост и величие. Тук, безусловно, се е проявила онази духовна култура, която щедро споделял с него неговият Гуру. В писмо до Н.К.Рьорих, във връзка с новия си и неочакван опит, Б.Н.Абрамов попитал как да се отнася към него. Отговорът пристигнал бързо, но не от Николай Константинович, а от Елена Ивановна, която се обръщала към него с молба да ѝ изпрати образци от получените записки. След получаването им Елена Ивановна му писала отново, потвърждавайки техния Висок източник, изразила радостта си за него и го посъветвала да продължи работата. Борис Николаевич изпълнил този съвет и до края на земните си дни продължил почти ежедневно да води записки на постъпващата информация. Естествено, че е била необходима пълна мобилизация не само на физическите, но и на духовните сили. Информацията, като правило, пристигала нощем и трябвало веднага да бъде записана на хартия, тъй като плътната физическа обвивка не е в състояние да задържи дълго в съзнанието си тънките докосвания на Висшите сфери. Такова колосално натоварване нощ след нощ за десетилетия трудно може някой да си представи. Този процес може да се нарече подвиг. Какво е движело този човек, за да изпълни този титаничен труд? Не е имало принуждение, не е имало славословия и хвалебствени химни в негова чест. Той не излизал по трибуните и не пожънвал буря от аплодисменти. Той преминал скромно през живота, незабелязан от мнозина.

Дошло е времето многогодишният труд на Б.Н.Абрамов да стане достъпен за читателите. По същия начин и светлината на някоя далечна звезда достига до нас тогава, когато физическото тяло на звездата вече не съществува, като ни кара да обърнем глави нагоре и някакъв трепет изпълва сърцето ни.

В настоящата книга са поместени записите, направени от Борис Николаевич през 1951 година. Тяхното съдържание помага да се разкрият нови страни от Агни Йога и по-добре да се разбере и усвои Мъдростта, изложена в книгите на Живата етика, тъй като и всички те са дадени от Единния висок Източник. Б. Н.Абрамов е получавал информация от Великия Учител, а след заминаването на Николай Константинович и Елена Ивановна Рьорих от земния план, е възприемал също и техни съобщения, което е отбелязано в началото на съответните записи с думите “Гуру” и “М.А.Й.” (Майката на Агни Йога). При подготовката на ръкописите за издаване са били запазени особеностите на стила и формата на изложение на записките, което, несъмнено, ще помогне на читателя да почувства дълбочината и значението на тези знания, дошли до нас благодарение на подвижническия труд на Борис Николаевич Абрамов.

Б.А.Данилов

Записки на Б.Н.Абрамов от 1951 година

1. (1 януари). Ако можехме да знаем откъде се изпращат тъмните или вредните въздействия, би могло да се защитим.

На най-близките Мои същества.

Новото съзнание се събуди. Съзнание на спасението.

(§§ 136, 38, 16, 37, Сърце).

Колко сме щастливи, колко сме доволни.

Дните са много тежки, и днес също, но установих Близост до Сърцето на Владиката.

2. (2 януари). Всяка грешка тя виждаше със своите очи.

През близките дни ще има събития.

Преди няколко дни беше казано да се доведе

Отпуснатост

Ликвидация.

Да черпи нарисувания образ може само вдъхновението от Близостта.

Изработва се съвършено нова огнена харта.

Нови сте в. събитията.

3. (3 януари). Тъмни (черни) дни, става неприятно.

Когато измине месец въздействието на лъчите ще се утрои.

(§§ 52 и 88, Сърце).

Изобщо всичко ще бъде в нас.

4. (4 януари). Отрано Предупреждавам за надвисналата опасност от безпокойство при нападение на тъмните.

По всички пътища ще те Посрещна.

И щастието се приближава.

Предупреждавам за опасността.

5. (5 януари). (§ 430, Сърце). Никой никъде няма да замине без тържественост.

Мястото е готово за строителя.

Тук има възможност.

А кой ще го изглади последните дни? Предупреждавам.

Но трябва да се държи сърцето чисто.

В главното сте прави.

Но с очите си ще видим разцвета.

Дай(те?) ми да пиша.

Да бъда в курса на делото.

В радост за бъдещето ще донесем Светлина.

Не може да се вижда по поръчка, не може.

..... ще предотвратим.
Новостите идват.

6. (§§ 490 и 437, Сърце).
Помнете за трудността на времето. Тежки дни, особено вечер.
Но имаше звезди.

7. (6 януари). (§ 135, Сърце).
Дръж се, чедо.
..... ще засияе с всички огньове.
Според сърцето е и духовното зрение.

8. Ще се учим да летим.
(§ 8, Сърце).
За Мен е радост да водя сражаващите се.
Тържествено навечерие, има и Близост, и звезди.

9. (7 януари). (Фраза сякаш отстрани).
През пролетта някакви колосални събития.
Настъпва величието на победата.
Силните по сърце ще запомнят този етап.
Нося щастие на народите.
Ще дадат светилниче на Земята.
Това е любов.
Можеш да започнеш да виждаш.
Това е за нас.

10. (8 януари). Велики дела.
С устрема творим благо.
С устрема на Светлината - любов.
Устремът сътвори чудо.
А ти познаваш Моята любов.
Атмосферата се сгъстява.
На части имате всичко, което е възможно.
Възможностите са безгранични.
Светлината на Висшата Светлина е достъпна и за вас.
Сега разполагаме със светлината на Висшата Светлина.
Съзнанието е неизчерпаемо на възможности.
Колелото на причинността ще обнови
и ще строи нови жилища за духа.
Ти си възлюбленият на Владиката, Ти, Ти, Ти.
Последни дни.
Настъпи времето на Новата Ера.
Навлезе в живота, разцъфтя с огньовете на щастието.
Така сред старото се ражда новото - ново и светло щастие на света.
Раждат се нови .... русла на благодат .....

Посланията на щастието идват. Надвиснаха земни заплахи, но щастието ги надвиши. Своят съд ще бъде утвърждаван и удостоверяван покрай тях.

Писмо. Много цветни звезди.

11. Грижа за бъдещето.

12. (9 януари). Начало на края.

... на тези самите <...>, които бяха приети през лятото, Желая утвърждаване.

Условията се променят.

Може да се почете непроизносимото.

Отговорът е такъв: слушай с три уши.

Да, ще Помогна.

Ти слушай със сърцето.

Истината се отразява в спокойна повърхност.

Не се безпокой, всичко ще се сбъдне.

Наистина си с Нас.

Помнете за двете Начала.

В начинанията няма творчество.

Във всички начинания помнете за Мен. Ще ви Спася.

Лъчът действа мощно.

Спокойствието на възприемането е могъща сила.

Ще се утвърдим в него с цялата сила на духа.

Лъчът на любовта носи към щастието. Не е герой, който се уплаши от подвига.

Има ли писмо? Има.

Отношение ще има към всичко.

Страхът не е превъзмогнат.

Ударите са разрушителни.

„Непрестанна Светлина”.

Нека да гледаме съзнателно.

Вчера се оплаках от приятелите за минали грешки и бях недоволен от тях мислено. Учудвах се на тяхното мълчание.

13. (10 януари). Послушай, най-близки, не умувай.

Всичко е добре.

Именно, постъпвай по-добре от тях.

14. (11 януари). Лъчът е с теб.

Лъчът на благословията.

Бъдете винаги уверени в себе си.

15. На север и на юг - навсякъде са Моите воини в утвърждаване на властта над всички народи на света.

Всичко би било отдавна, ако не беше времето.

Да се получи от там великото решение за активните участия в делата на света.

При Нас е решено много.

Е! Слушай: приеми сурово забравата на земния план.

Съкровището на света е едно и в него трябва да се отразява същността на всичко.

Изправи се, чедо. Ще говоря - дойде времето. Разкрий врага и го потуши.

Вашата мисъл се блъскаше покрай Моя лагер.

Нужно е да се потърпи още малко. Утвърждавам Своята власт над елементите на земята, водата, огъня и въздуха.

Върху мен Олга видя голямо бяло петно над главата, рубинена звезда до сърцето и много звезди, а в навечерието 7 златни звезди до сърцето.

16. (12 януари). (§ 237, Сърце, § 625, Безпределност II част).

Нека да се изпълни законът на живота.

Ключалките се свалят.

На него принадлежи намирането на вратите на щастието.

Благодатта на помазването е в тях и времето настъпи.

Подготовката за бъдещето изисква време.

Всеки се оправдава от своя съд и от своя съд се осъжда. Оправдаването е в духа.

Приеми Моя съвет: да се утвърждава обликът на Новия Свят с пример.

Да утвърдим истината със своя живот.

Взе при себе си, но извърши неголямо дело. Оставен си без внимание??..

Водещият Образ на Владиката води към щастие цялото човечество.

Разпни се, его, на кръста на подвига.

Ако тук е тежко, то Там е още по-тежко, по великите победни Пътища.

Още няма второ писмо, но ще има.

Само болните от лекомислие не разбират значението на Часа.

17. (13 януари). ..... за човешката мощ. Подхранвайте я, тази мисъл с цялото разбиране и дръзновение.

Това е тази форма, в която вие бяхте в състояние да възприемате и Висшите - да създадат за вас условия за възприятие.

Мечът на победителя на духа.

Откъде ще дойде съзнанието за величието на победата? От щита на Висшата Воля.

Ще се обединим в победата.

Величественото спокойствие съответства на момента.

Къде е то, щастието на Света? В осъзнаване Величието на Владиката.

Съкровищата на познанието са неизчерпаеми.

Ще се прости всичко.

Вземи своето щастие.

Аз Съм Син на Живия Бог.

Истината се познава във величествено спокойствие.

Тайната на познанието. Величие, величие, величие.

Ти си Мой син ..... във величието на своята слава.

Тържествена любов.

Принесете и вие своя дар за построяването на Светлия Град.

По тържеството на победителя съдят за победата.

Да се съберем в палата на радостта.

Така Утвърдихме святото Общуване. Съмнението е корен на злото.

Ще пребъдем в радостта на духа, а сърцето ще Му предадем за претворяване на Съкровището.

Обновяване на живота със Светлина.

За Мен е радост на утвърдя претворяването.

Утвърдихме степента на познавателната способност.

В радостта от претворяването ще намерим смисъла на живота.

Велики са стъпалата на духа, вървящ към своята слава.

Лъчите на щастието са зад раменете.

18. (14 януари). Вратите на щастието са отворени. Нужен е устрем. Дава се власт над всяка плът.

Успехи в какво? В духа.

Нужен е валериан. Трябва да се лекувам. Чувствам се зле.

Невидимият Глас укрепна. Щастието дойде до стените на плача. Силата нараства.

Ще Укрепим вагуса [блуждаещия нерв].

Радостта дойде, утвърди се навеки. Сега, в тези страшни дни.

Как три дни ..... утвърдиха битието на огнените вълни.

Но щастието дойде, загубих нещастието. Велико спокойствие и велико мълчание обкръжават отвореното ухо.

Огньовете (лъчите) на щастието ви озаряват. Изворът на сърцето няма да престане.

И Ние в Кулата Бодърстваме. Работя.

19. Светът е на световете, а ти си Мой. Две много внимателни очи наблюдават как ще се пречупят в съзнанието Моите стрели. Ако са пречупени - претворени са. Той не е ли близък?

Ще приемеш спокойно твоето наследство и в нужния час ще засияеш с огньове.

Твоето щастие е на върха на достиженията.

До стената на плача? Не. Гласът на сърцето.

Ще започнем да превеждаме Нашата древна книга на дерзанията. Да искаш - значи да имаш.

Ще се срещнем зад работната маса.

Изисква се огромно спокойствие, за да се издържат Нашите вибрации. Затова и се утвърждаваме върху спокойствието.

Тъй като ти си Мой, до края, целия. Ето, ето именно ненадминатото сливане и болките ще утихнат.

Отсега нататък ключовете от вратите на щастието са в твоите ръце. Не ги опетнявай с неразбиране, тъй като си Мой.

И болките утихнаха, и радостта пее в измъченото сърце от щастие.

Постъпвай правилно във всичко, във всички дреболии на живота. Мой си.

Пламтете със сърцата и творете с любов, тъй като мълчащото сърце прилича на пън.

(§ 575 Безпределност, II част).

За какво се говори? За щастието от сливането с Висшето, за да знаеш и вярваш.

Учи хората да насочват сърцето си към Бога.

На границата на достижението помни Владиката. Той е твой най-добър Приятел и Застъпник.

Няма да спре изворът на сърцето.

Съмнението е гибел на всичко.

Сърцето звучи с победа над тесните условия на живота. Сърцето звучи и пее с радостта на Битието.

Бодърствайте. Ларвите са готови да се приближат и прилепят към горящото сърце.

Не пропускайте Зова на Моя Час, тъй като пропуснатото няма да се върне. Какво искаш да имаш, Мое чедо? Часове на щастие. Тогава отвърни своето ухо от звуците и призивите на Земята и помни за близостта на Часа.

Да бъдеш в света, но не от света.

Какво знаеш ти за тайните на Великото Сърце?

Но замлъкнете, светски гласове, и Висшето сияние на Светлината ..... на душата .....

20. (15 януари). Не проливайте Чашата на Моя Час. Аз Съм Син на Слънцето.

Творете добро с любов. Любовта на пламенното сърце е като светлината на Слънцето.

Сега виждаш разликата. Мой си. Токовете бяха с особено напрежение, изключващи индивидуалните възприятия. Сърцето ги отбеляза. Ти си Мой син.

В момента на невъзможност да възприемаш чуваше шум вместо звън, като дъжд, и имаше сърцебиене и шум от кръвта в ушите.

Живей така, че да не се засрамиш от своята светлина и животът ще бъде за благо. Светлината на Висшата Светлина ще се запали в теб, сияейки с огъня на придобивките. Сине на Светлината, от Висшата Светлина получаваме живот. „Да бъде Твоята воля, не моята, а Твоята, Владико". „Господи, предавам духа си в Твоите ръце" е венец на Завета, тъй като къде е границата между волите, стремящи се към Единната Светлина. Така, сине Мой възлюбен, твоето щастие пребивава в Мен навеки. - Не аз, а Ти, Владико. - И отсега нататък Аз ще Стана твоя Светлина, и храна, и щастие от радостта навеки в Превисшето Име.

Да, сине Мой, ти си в самото Сърце на Владиката. Доверени са ти ключовете на щастието. Горете с чиста светлина в Моя слава и в слава на Владичицата на Света.

Не аз, а Ти, не моята воля, а Твоята.

Изпращам те в света с Моите думи и печата на Духа. И Моето слово да пребъде с вас. Но къде са твоите кошници за събиране на съкровищата? Отвори сърцето си за творящата Светлина, а земните сенки забрави. Идва Светлина. Приеми Моя Лик като меч, разсичащ тъмнината.

Ще пребъдем в съзнанието за щастие и ще претворим виното на Чашата.

Всичко ще бъде, всичко ще дойде, всичко ще се изпълни преди щастието. „Летете към щастието, скъпи Мои”. И Моята радост ще пребъде с вас. Радостта и любовта към Владиката са като основи на мост. И вашата радост да бъде съвършена. Сляти със съзнанието творете добро.

Владико, Ти целият Сияеш с любов! Хартия може да се купи, но къде е този пазар, където може да се купят съкровищата на духа.

(Това като отговор, когато аз започнах да пиша, икономисвайки хартията).

(§§ 17 и 27, Сърце).

21. Нека да не се смущава от своята светлина, нека да не се смущава слятото сърце.

Звън, цветни звезди (сини - и вчера, и днес). Насън отнякъде узнах или някой каза, че си е отишла Майката. Аз толкова плаках, толкова страшно тъгувах и се измъчвах насън и, събудил се, дълго не можах да спра сълзите. Това беше така болезнено, така ужасно. Загубих даже душевно спокойствие задълго. Без Нея е такава пустота и безнадеждност и казах, че без Нея не искам да живея, искам също да замина.

22. (16 януари). Условията на живот ще се обновят. Всеки има своя ненадминат дух (ръководител)).

Нашият път е велик, нашият път не се прекъсва от нищо.

(§ 79, Сърце).

Много младежи участват в търсенето на Новия Свят.

23. В голямото объркване сега отслабна заградителната мрежа.

Своята Велика тайна ще Поверя на сина.

Изострено внимание.

Утвърждаваме великото спокойствие с действие.

Толкова по-бързо трябва да се захванем за работа и да утвърдим храна и живот за себе си. Светлината на Висшата Светлина идва при спокойствие.

Великото Сърце Говори с вас: Светлината е разрушителна за нечистото сърце.

Видях на стената блещукащи огнени петна. Плувах по тиха река, после се носех по нея като стрела. Насън получих назначение на кораб „Слънце”, ако не греша в названието.

24. (17 януари). Питат, къде искате. Пазим всичко, което притежаваме.

За какво са пръстените на зоркостта.

Всички упования, всички надежди са във Вас (на Майката).

Ти си син на Светлината. Ние Укрепихме аурата. Виждам и Зная. Всичко е в единението, в защита на непробиваемите доспехи. Затова степента на единение е степен на защита.

Възлюбени Мои, слушаме със сърцето. Със сърце в Сърцето, в Твоето велико Сърце.

За ларвите правилно си спомни.

Аз съм Пътят към Братството, и към живота, и към Светлината.

Ще отбележим необичайността на условията.

Владиката е по-близко от близкото. Не е добре, когато умът се вълнува. Какво знаеш ти за тайните на Владиката, за да съдиш за това какво Той Може и какво не Може? В спокойната повърхност Ликът се отразява без клатене.

Аз Съм Пътят към всичко, което жадуваш. Пътят е само чрез Мен. Даже Гуру е само път към Мен. „Аз Съм Пътят, Истината и Животът. Бях, Съм и ще Бъда във всичките дни до свършека на века”.

Тъй като аз толкова Я обичам (Майката)...

И обичай, обичай още повече, до самозабрава.

Кажи ми за Мама. Кажи защо Я обичам безкрайно?

Тя е Моя Първозвана дъщеря, осветила през хилядолетията своя Път и със служене на благото е утвърдила себе си. Тя е Моята Първа, и ти си Мой... И ще я срещнеш, и твоето щастие ще се възнесе високо, и ще получиш крила за себе си. Аз Казвам, Свидетелствам Сам.

А ти се учи на спокойствие винаги, във всичко, при всички условия и изненади. Кривото огледало не дава отражение на Истината.

Нека да утвърдим нашия път към Владиката.

Пиши, дойде твоето време.

В спокойната повърхност Светлината намира своето отражение непречупено.

Ето, успокои се и придоби опит.

Времето на разпятията свърши. Зората на подвига.

Върви да спиш. Отдъхни.

25. Огънят на живота гори като кристал.

Трудно ни е от близостта на Часа.

Обещавам спасение на всички, които вървят след Мен. Със силата на приятелите и враговете укрепваме бъдещето. Но враговете нека да знаят и да треперят.

Приемете Лъча на подвига.

Видях себе си два пъти. Видях насън Дядо [Н.К.Рьорих] в синя руска риза и панталони. Ризата препасана с шнур. Застанах на колене, прегърнах го и плаках. Той каза: „Защо така?” Аз отговорих: „Натъжих се без теб”. Видях променящи се картини.

26. (18 януари). Помнете ежечасно Неговите завети. Нека да огледат платното и закопчалките на обувките. Платното трябва да бъде белоснежно. (Това е от Дядо).

Ще претворим съкровищата на щастието в находки на духа. Утвърдете Чашата на Моя Час.

Има телета с пет крака, и Ние имаме чудесни коне. Владиката те Обича. И летящите килими са приготвени.

Спокойствието се утвърждава от живота, а не от мечтата, и подвигът също.

(§ 47, Сърце).

Върху основата на лъжата не може да се строи истината.

Еволюцията на разбирането на сърцето не трябва да бъде насилствена: доближаването до Светлината изисква подготовка.

Аз ви писах за живота.

(§ 494, Сърце).

Благодатта на помазването се взема с бой. Ще приложим това понятие отворено за натрупванията на Чашата.

На Тънкия План Разрушаваме негодното в яснотата на съзнанието за еволюция.

Величие на достойнството - да заприличаме в него на Висшия Облик.

Венецът на Космическият Разум - Йерархията живее винаги съзнателно, а при останалите - зависи от натрупванията на духа.

През пролетта ще тръгнете на земен подвиг във величието на славата.

27. (19 януари). Да изуча наизуст думите на щастието.

Първото чудо дойде през август.

След евакуацията ще дадат възможност. Аз дойдох да ви съобщя новини.

Вратите на щастието зоват в прекрасния свят.

Пълно отричане от себе си.

Спомни си за Ръката, указваща пътя.

Сълзите на щастието са Господне вино.

Изследвайте в яснота на съзнанието Моя победен път; заложи го здраво в съзнанието като дъга на щастието.

Може би условията са други. Ще получите безплатно дреха или синя, или розова. Твоите цветове.

Външните обреди са лишени от всякакво значение.

Часовникът стана негоден; даже металът не издържа вибрациите на сърцето.

Изкуството е висша школа за народа. Изкуство за всички. Така Утвърдихме възпитанието на народния дух. Изкуството дава познание за живота. Пътят към спасението е в изкуството. Изправете се в защита на изкуството с отчитане на всички възможности. Първата задача.

Втората задача: да се развие в себе си способност за предопределяне на събитията, водещи към бъдещето.

(§§ 179, 194, Сърце).

Значението на изкуството се заключава в следното: понятие за красота, понятие за знание, понятие за бъдеще, понятие за връзка с Висшето,

всеобхватност, вечност на устремеността към същността на творчеството, надземен устрем, жизненост и безсмъртие, идейна устременост, намиране нови пътища, служене на Светлината, утвърждаване на Културата, целеустременост, утвърждаване на Заветите – на Заветите на Братството и Владиците.

Дават се възможности.

28. (20 януари). Казано е: „Когато нямате нищо - имате всичко".

Спящите центрове се събуждат. Тя ще утвърди вълшебния свят.

(§ 17 Сърце).

Пазим съдържанието на чутото. Чрез сърцето е по-правилно: няма да се износват силите.

29. Бъдещето е нещо трептящо с възможности.

Враговете търсят недостатъците, за да удрят по тях.

(§ 734, Безпределност, II част).

М. Зове към изпълнение подвига на живота.

30. Бродещите мисли са като бродещи кучета - никому не нужни, гладни и зли.

Как е Мама? Всичко е добре, умник.

Любовта към Владиката увенчава всичко. Обичай, добрият Ми, за слава на себе си.

Тесните условия на живота трябва да се преодолеят, за да се застане по-високо от живота и да се победи живота.

Придобивките на духа се проявяват в Чашата, но при трудни условия на земния живот. Трудността е условие за успеха.

Имунитетът на духа е най-трудното условие, да се устремим към него.

Рано или късно ще се наложи да се поеме отговорност за мислите – своите и чуждите.

Събитията. Тук са, но ще засегнат всичко.

Усетих за първи път топлина в сърцето при съзнателно желание за топло.

31. (21 януари). Свидетелствам Сам за Красотата на Живота и Указвам пътя към нея, към Красотата. Нека да утвърдим Красотата на Земята като отражение на Висшия Свят. Върху величието на двете начала – Красотата и устрема ще Съзидам Моя Свят и сърцето ще утвърди пътя. Ще утвърдим разбирането за Красотата – Победителка във всички явления на живота. Пътят към Светлината е път към Красотата. Така върху развалините на стария свят ще се издигне величествения Храм на Красотата. На нея Принасяме огъня на сърцето и в нейно име ще запалим светилниците на духа.

32. Пътят е проявен в Служенето на красотата за вечни времена.

33. В борбата за Светлина може да се излезе само победител, тъй като накъде ще тръгне прелъстилият се от тъмнината? Но на Нас са Ни нужни

победители. В тази борба може само да се победи. Затова тръбете повече за победата на разцъфтелия с цветовете на щастието свой път.

Ех ти, какво време.

Не за първи път хората са се обръщали от здравите обятия на тъмнината към Светлината.

Неосъждането е основа на напредъка.

Заетите със себе си си имат свои дела.

А ти си Мой и завинаги. Наистина е така. Именно с любов ще преминем всички мостове и няма да се спрем пред чужди врата. Много забрани ще зазвучат и много гласове ще позоват, но ти знаеш своя път, пътя на отсъдения победител. Ти си Мой ученик. Огледалото на духа трепти с възможности. Часовете на щастие се приближават. Ще тръгнем по трудния път на възхода и ще се отречем от себе си. Защитата се дава на верните пътища. Пътят на мрака изключва защитата.

А ние ще трябва да те попитаме къде отиде съкровището.

Нина се готви за самостоятелен живот.

Над мен видяха лъч, петна светлина. Небесносини, сини и златисти звезди, много звезди.

34. (22 януари). Ние Утвърдихме съкровищата. Изпълнението на желанията започна. Вие смятате, че това е нужно. Вълната от съкровища донесе нови ценности на духа.

Ние отслабваме нашата работа с недисциплинираността на духа.

Духът знае какво иска, а което не знае - то е тайна.

Всичко потъва в пределите на потребността.

(§ 581, Сърце).

Съкровищата на духа са отворени. Сред милионите трудещи се всеки има свой лъч за претворяване - те са строители на живота.

Вслушвайте се в своето сърце, иначе ще ви оглуши биенето на Великото Сърце.

Нима може да се раздава така полученото? Съкровищата са твои временно. Избирай: тайната или неутралното. И с Нина сам виждаш – претовари я. Грижа се за теб и те Пазя от разточителство. Как ще напреднеш иначе? И довереното пази в тайна до настъпването на времето. Аз ти Помагам със Своята мисъл да се вдигнеш от мрачината на живота към Мен, Мой любими, към Мен, към Моите недостъпни висини.

Аз Съм по-близо от близкото. Аз Съм Сърцето на твоето сърце. Аз Съм винаги с теб, в самата твоя същност. Това е Моята тайна, доверена на Моя син. Аз Съм Сърцето на твоето сърце. Затова и слушай с ушите на сърцето, и гледай с неговите очи.

Ти си Мой! Успокой се, Моята любов е непресъхваща, а ти си Мой възлюбен син.

Времето е кратко - не губи скъпоценни минути. Аз ти Поверих да запазиш тайната до настъпване на времето, тъй като ти си Мой. В Моите Лъчи ще придобиеш мощта на неизчерпаемата сила и ще станеш като камък от Далечните Светове. Ти си Мой от векове и Аз Пребивавам навеки в теб. Разбери тази тайна,

но тази тайна е велика. Наистина, Аз Съм твой Отец, а ти си Мой син, съществуващ от векове в Мен. Пази довереното неразплискано, пренеси го през всички трудности на живота скрито в твоето сърце от странични очи, даже на близките. Сега всичко е възможно в лъчите на Моята любов. Подготвям те за големи достижения и овладяване съкровищата на духа. Не бързай и не се вълнувай, тъй като всичко отсега нататък е открито за теб, всичко е твое. Кой ще ти отнеме твоето достояние, предназначено за теб от векове? Ти си Мой. Ето виждаш, любими, какво донася любовта, любовта към твоя Владика; Той е вечно с теб и ще Бъде, и Е, и Пребивава в твоето сърце. И ще бъдеш с Мен неразделно винаги, и ще се приобщиш към Моята слава. Носи Моя Образ в сърцето като най-ценното, което притежаваш. Съкровището на щастието е отворено. Ти си с Нас отсега и за векове. Ще се наречете синове Божи в Мое Име. И който приближавайки се към Светлината, се оскверни с мрак, накъде ще тръгне ощетен? Така и Моят Глас, звучащ в твоята същност, е глас на Сина. Приеми Моя Лик в Светлината на истината като свидетелство за Висшата Светлина. Не се страхувай никога от нищо, Аз Съм с теб като броня, като щит, като мощ, която е над цялата земна сила. С любов, с любов, с любов ще удържиш ти своето щастие. Свидетелствайте за Светлината. Сега разбираш, възлюбени Мой, за щастието, което ти е предречено. Лъчът е винаги с вас, лъчът на победата над мрака на Земята. Всички съкровища на света са отворени. Не ги опетнявай - безграничните възможности за щастие - с неразбиране. Вярваш ли в Мен? – Вярвам, Владико, тъй като съм твой. - Доказателствата за любовта се последват от прояви на опасност.

35. (23 януари). Ние преминаваме мостовете много спешно и последователно. В спокойствието на величието на славата няма самота.

А това е все още началото на отваряне на центровете.

Ще разберем от какви опасности сме избавени с любовта на Владиката.

Ще утвърдим неотложния път.

Мислете преди да помолите за нещо, мисли ясно и отчетливо. Твоята мисъл трябва да бъде ясносияйна. С радост се утвърждаваме на трудния път и с радост ще издигнем щастието.

Когато сърцето е вместило Образа на Владиката, не може да има отстъпление.

Аз Съм мисълта на твоята мисъл.

Да издигнеш и сам да се издигнеш - това е Нашият път.

Заплашва опасност - ще я Отклоня. Лъчите са винаги на стража. Живеем на ръба на пропаст.

Ще утвърдим славния път на подвига с любов. Любовта е победителка на живота, с нея се извисява пътят на подвига. Напредъкът е основан върху тържествеността на любовта.

Подчертайте близостта на Часа.

Изпращам ти Моите стрели и те ще оперят щита на победата. Вдигни радостно меча на подвига и върху него ще намериш Моето Име.

36. Тя ще дойде, и скоро. Тя идва. Тя е във въздуха.

Кой ще се откаже от личните удобства, личните интереси, личния живот, за да придобие Светлината? Всичко, винаги, с всички способности, с усмивка ще забравим за себе си в Негово Име. И моето безгранично сърце със своите умити стъпала води към прага на пробуждане на духа и Светлината на Владиката. Според сърцето и живота ще се превърне в чудесна и приказна действителност за слава на Благия Владика в името на Неговите Завети.

Ти, слято с Владиката, непобедимо сърце.

Божият Съд идва.

Аз чакам следващото от писмата .....

37. (24 януари). Детето лъже. А ти си с открита душа.

Кажи й: не търси щастието там, където то е.

Оръжието на Светлината е правдата.

Това разрушава цялата постройка.

38. (25 януари). Всички явления в живота се подчиняват на сърцето.

Радвайте се за Светлината.

И ти ще стоиш на дозор.

Ние имаме свои обичаи. Всеки ден преминава в труда на приближаването и всеки ден приближава към прага на преображението. Всеки ден приближава към Владиката.

Ключът от вратите на щастието и ключовете от всички ключалки отсега нататък са в твоите ръце. Доверени са ти от Владиката.

Мисълта за бъдещето е преображение на живота. Епохата на Исса. За да не пречат на този, който не иска да слуша, тъй като всеки има свой път. Ние Сме с Него. Разговаряме за бъдещите находки.

В своята светлина съгледайте Моята Светлина.

Вече нямат значение малките разстояния, когато цялото бъдеще е пред нас. Живеем в бъдещето и за бъдещето. От него се утвърждава силата на напредъка. Трябва да се вярва в успеха на бъдещето, неотвратим като утрешния ден. „Устремете се към Мен, насочете се към Мен - само така може да се разбере бъдещето”. Настоящето се изгражда върху осъзнаването на бъдещето като път към Светлината. В името на бъдещето се дава и настоящето.

Сърцето е Престол на Светлината. Сърцето е твърдина на мощта. Пламенното сърце е сърце на огъня, на огъня на битието. Сърцето е огъня на Слънцето. От твоите дълбини Изсичам бездънна мисъл и с твоята сила Царствам над немощта на плътта. Аз Съм сърцето, и съдията, и извършителят на твоята съдба. Аз Съм Слънцето на твоя свят, Слънцето на микрокосмоса. Утвърди ме като твоя основа, като насъщна, последна Светлина и с Моята сила, скрита в Мен, ще победиш света както Аз, твоят Владика, го Победих. Утвърди разбирането на сърцето като единствен път за напредък към върховете на духа, където е Седмата Светлина. Аз Съм Слънцето на слънцето, което виждаш, тъй като без сърце няма нищо.

Затова да утвърдим висшето разбиране за сърцето, да утвърдим сърцето като Същност на Същността на всичко, на целия свят, на всичко което е, било е и

ще бъде. Виждаш безпределността на възможностите за разбиране чрез твоето сърце, вечно биещо и стоящо на стража на живота. Не се вълнувай, не се безпокой и не бързай, тъй като отсега нататък всички съкровища на света са отворени за теб. Закъде да бързаш, когато пред теб е цялата вечност? Но се учи да съчетаваш земното и небесното, тъй като иначе сърцето няма да издържи. Много скъпоценни съдове са разбити поради невъзможността да бъдат примирени Земята и Небето и да се намери точката на опора и равновесие. Твоето сърце, съществуващо в плътта, но със своите крила докосващо огнения свят и Безпределността, е това средоточие, този център, тази точка на равновесие. Съумей да разбереш това и да го приложиш.

39. А ти не разсъждавай и не мъдрувай лукаво. Вземи каквото ти се дава. Бъдете като деца. Нищо не Мога да направя, трябва време. Мога само да облекча.

Звезди, звън. Силно напрежение, но не от възприемането, а от недостиг на сън. Нощем спя 4-5 часа.

40. (26 януари). Достиженията на духа представляват и достижения на плътта. Плътта се изтънчва с всяка победа. Вибрациите на Сребърния Мост са много изнурителни преди асимилацията. Седемте огньове са свидетелство. Утробата още не може да вмества всичко. Но ти не се смущавай. Слушай. Всичко ще дойде с времето. Ще дойде и разбирането. Утвърдил си силата на Вратите. Постепенно асимилираш напрежението и привикваш да звучиш като обтегната струна. Ще Покрия с купола на безопасността твоите находки, тъй като си Мой, съществуващ от векове, любим и ученик. Запомни: ученик. Ето Аз Разкрих Себе Си пред теб, Укрепих стъпалата и Проявих Своята любов за твое благо. Сърцето на Владиката няма да се препълни, тъй като си Мой. Нека да разберем от какви опасности сте избавени с предаността към Владиката. Радвай се, сърце, радвай се, радвай се. Пеем на възправилото се сърце химни на Красотата. Аз Съм в теб, ти си в Мен и ние сме единни и неразделни. Но сърцето, докоснало се до Светлината, е запалено с вечния пламък на духа. Заглуши земните гласове, тъй като те раздират твоите уши. Звуците на Земята са пълни със смут и Мъдростта на Господа не е от този свят. Съчетай твоето благо със скърцането на плътта. Така ще разпънеш своето его на кръста на живота. И помни винаги за Мен, във всички дни на твоя живот. Аз Съм твой, ти си в Мен и двамата сме единни в Сърцето на Съществуващото. Радвай се, радвай се, радвай се. Радвай се на непрестанния извор на живота, бликащ в твоето сърце, тъй като Аз и Отец Сме Едно. Животворният извор на сърцето няма да пресъхне във всички светове. Твоето сърце ще те възнесе до Неописуемата Светлина. Моята Любов няма да престане и пътят на вечния възход е вечен.

Сърцето е прибежище на мира и пристанище за духа, за мира, който ви Давам Аз, но не какъвто светът го дава. Моят Мир е от друг Свят.

Сърце, вземи даровете на духа. Сърцето, а не мозъкът е приемник на Светлина. Трудно е да се съчетаят изстъпленията на духа с величавото спокойствие на сърцето. Ще Укрепим моста на духа. Океанът на щастието е отворен за предания ученик.

Отдъхни, ревностен дух. На предела на напрежението издигаме твърдината на сърцето.

(§ 15 Сърце). „Мъдро са наричали сърцето кораб... Мъдро е да се помни: само Владиката на цветето има достъп до всички листенца” .

41. Чрез величието на духа ще достигнеш всичко.

42. (27 януари). Величието на духа не се осъзнава за един миг. Очаквайте новото духовно съзнание в радостта и труда. Областта на космическите достижения е неограничена.

Нашият ученик не губи равновесие при никакви условия на живота. Подготвяме се за среща с В. Владика. Аз Мисля, че ученикът, достигнал сливане, ще придвижи от мъртвата точка процеса на преображение в момент на дезинфекция на пространството.

Това е кармическа задача.

Радвайте се на стечението на живота. Радвайте се на победата над плътта. Радвайте се на близостта на Часа. Радвайте се, деца Мои. Радвайте се на Пришествието на Майтрейя. Дръжте се в пълна готовност.

Храмът на сърцето е отворен за принеслите себе си на олтара на Служенето. Сърце, утвърди мощта на спокойствието, утвърди твоята могъща сила в живота на всеки ден! Утвърждавам своето сърце като основа на Земята и Небето, като средоточие на живота на всички светове и във всички светове и тук, и там.

Сливане на сърцата, а след това вече на съзнанията, а после вече постигане тайнството на битието.

Ритъмът се нарушава от несъблюдаването на съответствието на твоята същност със същността на Владиката. Запомни: съответствие.

43. Привиквай към всичко и на нищо не се удивлявай. Ще възприемаш при пълно съзнание и ще утвърдиш властта над немощта на плътта и нейните ограничения. Ти си Мой ученик и ти Препоръчвам Моите Тайни. Отворено ли е сърцето? Очистено ли е от всички предубеждения и предвзетости? Навлизаме в света на Славата, в него има свои закони, стоящи над всички сили на Земята.

През нощта нищо не можах да възприема. Възприемах необичайно от 6 до 7.30 при почти напълно бодърстващо съзнание.

Видях сутринта насън Майката, но неубедително. Гледах Я в очите, исках да Й покажа Записките.

44. (28 януари). Над земната твърд има небесна твърд, също толкова реална, както Слънцето. Твърдините на Невидимия Свят се строят върху законите на съзвучието. И техните сводове са увенчани с красота.

Сега с други мерки няма да се проврете. Само пълно отдаване на себе си. Дисциплината на мисълта е основа на преуспяването. Вървете по горния път, тогава от долу няма да се доберат до вас. Враждебните мисли, прилетелите мисли, чужди на сърцето, да се отстранят. М. Зове и Чака отричане. Ще се отречем чрез съответствието. Лъчът, който обединява Учителя с ученика, се създава хилядолетия.

Пазете се от допускане до сърцето на странични. Оградете го като крепост и го опазете. Бъдете на стража на сърцето. Скъпоценните съдове се пазят от странични очи. Сам виждаш причиняваната вреда. Опази съкровеното. „Но аз няма да отворя ковчежето”. „Като планина неразграбена...” Ти си сам. Насаме със своето съкровище и нека никой да не се докосне до него. Светая Светих е

затворена за профани. Съкровеният храм на сърцето е обител на неизречената светлина. Всички са готови да я стъпчат със своята пета. Това място е твое и на Владиката. Постави печата на духа върху твоята тайна, добита с кръвта на сърцето в тежък и труден, и изпълнен с тръни живот. Пътят беше съвместен от началото и ще бъде съвместен до края, какъвто няма.

45. Исках да ти разкажа чудна приказка за надземния живот, ала земните звуци я прекъснаха, но скоро ще я чуеш, любими.

Опази твоето съкровище даже от близките. Бъди винаги нащрек. Здрави ръце се протягат отвсякъде. Бъди на стража, на стража, на стража на съкровището. Аз и ти, ти и Аз.

Само Майката нека да знае за това. На Нея можеш да довериш тайната. Тя ще утвърди и ще разбере.

И така, на път, към още още по-големи висини.

46. (29 януари). „Аз Стоя на стража на вашето щастие".

Твоят дом се пренася в дома на сърцето.*

Физическото сърце не издържа твърде много огньове. Притежаващите космическо съзнание са по-близко до истинското разбиране на смисъла на живота, отколкото можеш да си представиш това. .....

Творчески дух, във всички твои начала помни Мен.

Който не е видял Отца в действие, той няма да разбере сина.

Но мощта на възприятието нараства плавно. „Сега Небесните Сили служат в света с нас".

Да пристъпим, да пристъпим към преобразяване на живота на всеки ден. Хайде да пободърстваме на пост.

Ето, именно спокойствие нямаше в нас.

Сърцето е стоок страж.

Трябва да се разбира: живеем със съзнанието на сърцето. Сърцето е на стража на света, Вселенското сърце. Обикновеното сърце не може да бъде близко до това явление. Да се приобщим към необикновеното. Толкова е трудно да се влезе в ритъма на Космоса. Чрез сърцето вървим. Великото Сърце стои на стража на цялото човечество, а ние ще застанем редом с него. Космическият простор е отворен за Вселенското Сърце. В него няма място за нищо лично. Личното е несъизмеримо с космичното. Ще се доближим до преобразяването на живота тук, на Земята. Върху развалините на егоизма ще утвърдим храма на Сърцето на Света. Егоизъм, загини. Изправи се, пламтящо сърце, като феникс от пепелта. Велико, вселенско, космическо Сърце, Сърце на Космоса, имащо своето битие в Безпределността. Към Теб Зовем да се приобщим и да станем част на Теб и от Теб. Сърце, ти водиш по стъпалата на преображението към Великото Сърце на Природата. В Теб е коренът на света. Ти, Ти, Ти си Престолът на Мощта.

47. Ще утвърдим отричането от личното и приближаването до космическото. Това е пътят на Архата, по него вървим. Да, Да, любими Мой, ученико Мой, встъпваме на пътя на Архата, път труден, трънлив, път на Светлината и щастието и път не от този свят. Ти помниш: „Архатът не е далечна приказка" – ти Казах Аз и приказката стана действителност. В Моята Светлина ще видиш Светлината. Утвърждавам те върху пътя на щастието. Какво са за нас тигрите и скорпионите, когато целият Космос е пред нас. Стани, чедо, за ходене в

новото съзнание. Ето го него, царственият път на преобразяване на живота на Земята в живот на Светлината. Предаваме на огъня миналото и вървим само с бъдещето. Сине Мой, Утвърждавам те в мощта на възправилия се дух. С Мен към победа! Мой възлюбен сине. Ще се слеем в любов до Престола на Единното Сърце.

48. Ще разберем, ще разберем твоята победа над трудностите на живота. А Аз ти Казвам: трудностите на живота са като шлифовката на елмаза. Чашата на живота се напълва с усилията на плътта, трудеща се в пещта на живота. Но устремът към Висшия Облик да бъде твое щастие. Сърцето на Владиката е в мен и аз съм в Неговото Сърце. Ето че се получава мост на духа или мост на щастието; по него и преминаваме всички пропасти и тук, и там, и на Земята, и после. Така и Казваме: да преминеш живота по сърцето.

Не се огорчавай от пропуснатото - ще получиш всичко, което трябва да получиш. Не ти пишеш, а твоето сърце, умито от сълзите на щастието и заклело се в доброто.

Звън. Възприемах лесно в пълно бодърстване.

49. (30 януари). Ти си победител на живота. Висшето благо на живота се заключава в труда. В труда ти ще придобиеш правото си на вход във Висшите Светове. Разбери труда широко, като морето. Полето на труда е необятно. Кой е измерил неговите възможности? Трудът е венец на живота. В труда се познават висшите ценности на духа. В труда е оправданието на живота. Издигаме труда във висша степен на заслуга на всички поприща на живота. Култура на труда – ето новата задача на човечеството. Трудът звучи с победната песен на необозримите пространства на Космоса. Трудят се всички: от духовете на стихиите до Създателите на планетни вериги. Ще разберем труда по-широко от широкото. Всички форми на живот, които съществуват, са създадени с нечий труд. Не е мъдро да се смята, че крайпътният лист е създал сам себе си - и над него също някой се е трудил. Творческият труд е космическа задача на човечеството и цел на неговото битие. Творчеството, творчеството, творчеството е великата съдба на човека. Към него Зовем, към него Указваме. Да, да, Мой любими, Ние Съчиняваме най-добрите химни в слава на труда. Ето и ти се трудиш сега за своя Владика. Осмисли своя труд от настоящия час за бъдещето на човечеството. Всичко, което виждаш, всичко, което е, било е и ще бъде, се създава от творческата мисъл, тъй като мисълта е висшият фактор на миротворчеството.

Радвай се, радвай се, радвай се. Изпълвам те с радостта на спокойствието. Ще Завършим с радостта на щастието.

50. Ти отстрани себе си [аз-а,его-то]: той не ни е нужен. А Аз ще Заема неговото място, тъй като не аз, а Ти си Владиката. Ти, Ти, Ти си Владиката. Ти Го утвърждаваш в цялото свое същество. Ти Ме позова и Аз се Явих на твоя зов. Сътворих Обител в теб. Отсега не е твоя плът, а храм на духа. Ето, ние започнахме пътя на възхода, сине Мой, но къде е краят? Няма край и няма начало. Ние сме безпределни. Тъй като Аз Съм от началото на времето и ти си в Мен. Ще пребъдем в радост на духа и ще осветим пътя с радост.

Радостта е също способ на познание, тъй като Неописуемото се познава с радост. Битието звучи с радостта на живота и с радост звучат най-добрите химни на Отеца на съществуващото. Радостта – това е ключът на живота.

51. Печатът на духа. Печатът на духа е печатът на Огненият Свят. Свещено безумие е обхващало Носителите на Пламъка. На предела на напрежението, като по струна над бездната са преминавали Те пътя, наричан земен живот, преминавали сред хули, сред неразбиране, сред подигравки, сред слепи и глухи са носели Те светилника на знанието. Тежък е бил Техният път сред мрака. Техният жребий е бил само да дават и Те са давали на всеки дошъл, без да питат, кой си ти и в какво вярваш. По вехите, оставени от тях, от тези гиганти на духа се движело човечеството, препъвайки се към своята крайна цел. И там, където Те са поставяли печата на духа, се е разпалвала Светлина. Те са познавали дошлите по огньовете на духа и с огъня на духа Те са предизвиквали в тях скритите свойства на пламъка на сърцето. Така Светлината на Света не е угасвала сред ужасяващите мрак за духа. Благодарното човечество Ги е заклеймило с имена на позора. И Те са извършвали своя път във велика самота. Но посятите от Тях семена са цъфтели с огнения цвят на Единната Светлина. Да почетем с разбиране Великото Служене на тези Велики Носители на Светлината, запечатали в името на любовта и състраданието с печата на своя дух Огненото Учение на Живота. В Името на Единния, приел отговорността за Земята, Те са вървели по своя тежък път. И Техният път е бил осеян с тръни.

52. Цялостното разбиране на живота се изгражда върху величието на двете Начала.

Позавчера чух думите: „В 12 часа през нощта”. И действително се събудих в 12 и започнах да възприемам мисли.

През нощта нищо не чувах, макар да се опитвах. Започнах да чувам около 6 часа. Началото не ми звучеше, но заглуших себе си и започнах да чувам и взех своето съкровище. Палячото се опитваше да попречи.

53. (31 януари). Какво да се каже относно всички останали свойства и качества? Нужни са всичките. Симфонията от качества е най-трудното достижение. Как да се утвърдят и укрепят те? Ще започнем с главното. Преданост. Най-преданият се явява и най-близък. В гонитбата за достижение хората често изпускат главното. Но само най-трудното довежда до целта. Качествата могат да се развиват също така, както се развива мускула на ръката с гимнастика или работа, тоест с прилагане в живота. Дръжте желаното качество винаги в готовност в своето съзнание, за да съумеете да го приложите в действие във всеки момент. Желанието за утвърждаване на качеството предизвиква и условията, нужни за неговата проява. Но трябва да можете да пожелаете. Умението да желае е свойство на Архата. Инертната материя или така наречените обстоятелства винаги се подчиняват на заповедта на съзнателната воля и се обуславят от нея. От силата на желанието, тоест от сърдечния устрем зависи отчетливостта и динамичността на образа, внедрен в тази материя.

Да иска - да има - е тайна на Архата. Спокойно и просто, но ясно и отчетливо, с пълно съзнание за неизменността и неотвратимостта на закона. Архатът привежда в действие колелото на закона. Той не е играчка на съдбата и случайностите. Той е породител и творец, съзнателен породител и създател на причини. При Нас всичко е причина и следствие. Вълните от инертна материя се устремяват към желания образ - контакт и резултатът е постигнат.

Културата на всяко качество се създава по същия този принцип. Но колелото на закона се контролира от самия Архат. Всичко се заключава в същността на породената причина. Следствието се ражда автоматично. За следствието може да не се мисли. То е неизбежно като изгрева на Слънцето, но в пълно съответствие със съзнателно, както в дадения случай, или несъзнателно, както това става при обикновените хора, породената причина. Говорейки за съответствията Ние често Имаме предвид колелото на изпълнението. Принципът на съзвучието се подчинява на същия този закон. Само с това и само по този път се установява властта над обстоятелствата или, говорейки още по-широко, над материята. Волята и материята, съзнанието и енергията, сърцето и желанието - всички те са огнената устремена мощ на Архата. Мисълта като накрайник на стрела пронизва повърхността на стихията и ражда желания облик. Властта, властта над природата, властта над плътта, властта над стихиите - съкровена мечта на човечеството - за Архата става реалност и от областта на мъглявите мечтания се премества в живота.

Утвърждавам твоята власт над инертността на плътта. Утвърждавам твоята власт над пасивността на стихиите, Утвърждавам силата и величието на духа, съзнателно изтъкаващ своята карма. Утвърждавам твоята мощ, присъща на теб - сина. Отвори очи, ела и вземи. Царственият дух, царственият път е заповядан с победа над всяка плът. Това е пътят на величието на духа. Архатът е цар на духа, победител над плътта, творец и създател на цял свят от причини. Отсега нататък миналото - светът на причините, пораждащи това, което е било по-рано, се предава на забрава и се установява съвършено нов свят на причините, нов свят на причинността, нов пораждащ микрокосмос. „Бъдете като деца" и „Ново вино не наливат в стари мехове". Със съзнание и мисъл човек всеки миг привежда в действие неумолимото колело на закона. Но Архатът прави това съзнателно, с цялото знание за мощта, привеждана в движение.

Учи се, сине Мой, учи се от явленията в живота, учи се навсякъде, учи се винаги.

Така се утвърждава или ражда властта на Архата над цялото обкръжение и преди всичко над самия себе си.

Бъдете, бъдете владици на своята мощ.

54. Творящата мощ е стеснена. Наследството на миналото устремява към велики придобивки.

Възприех две и половина страници. Уморих се. Спах лошо.

55. (1 февруари). При Нас всичко е пряко следствие. Трябва да се знае всичко. Състоянието на съзнанието пречи. Къде е пътят към Светлината? Сред хаоса на устремените енергии всичко е твърде много и затова няма нищо. Вървим към победа. Затова хаосът трябва да се превърне в строен порядък. С какво да започнем? Ще започнем с мисълта. Мисълта трябва да бъде монолитна, да тече плавно като река. Подскоците на пухкавите зайчета не са годни. Реката не може да променя своето русло и да се мята от страна на страна. Мисълта има свои закони. А творческата мисъл - особено. Мисълта твори непрестанно. Какво ще е това творение, ако мисълта се мята като безумна и скача както иска нататък и насам? С тържественост може да се обуздае безумното мятане на мисълта.

Трябва, трябва да се обуздае мисълта, каквото и да става. Сребърната юзда на духа на духа блести не само над чувствата, но и върху мислите. Ако мисълта е обуздана - обуздани са и чувствата. Мисълта е най-първа. Устремът към Висшия Облик създава канал на устременост, но при неотклонно постоянство и само при него. Нека немного, но чисти и ясни мисли да браздят повърхността на ума. Нека мисълта да върви по браздата, без да се лъкатуши. Царствен дух, царствена мисъл и царствено плавно течение на мисълта, а не бягане с препятствия. Спокойствието на мисълта в спокойно съзнание при спокойствие на сърцето е нужно и на духа. Ненапразно се говореше за спокойствието. Безпокойството, суетата, а главно, суетливостта на мисълта е враг номер едно. Суетливостта на мислите се изразява със суетливостта на движенията и действията. Трябва да се борите със суетливостта с цялата сила на духа. Огромна, неописуемо огромна е вредата от суетливостта. Тя поразява ценното вещество на нервите и унищожава фосфорната тъкан и заградителната мрежа. Ще утвърдим тържествеността като спасение. Величавото, тържествено облекло на духа е като таран срещу суетата на живота, като броня срещу хаоса и защита на мисленето от хаоса. Хаотичните мисли разхищават психическата енергия. Колко често човек се уморява от своите мисли, вместо да почерпи сила от тях. Дисциплината на духа е преди всичко дисциплина на мисълта. По-добре два скъпоценни камъка, отколкото купчина дребен чакъл или прах, или боклук, а може би и кал. Мислете за чистотата и монолитността на мисълта. Камъкът от чистата вода, както и мисълта от чистата вода, неопетнена, се ценят високо, а при Нас - особено. С това са и опасни бълхите на мисленето - поглъщачи на духа. Колко е Казано за мисълта, но ужасът от разпуснатото мислене не е осъзнат. Архатът е владика на своята мисъл. Не мислите управляват, а той управлява мисълта. Мисълта е неговото оръжие, неговият работен инструмент за ползване по желание. Учи се да владееш своята мисъл, учи се да владееш своята мощ. Разбери тайната и изворът на мощта на Архата. Мисълта е върховен фактор на битието, мисълта... прокудена, унизена, неразбрана. Искам да утвърдя твоята власт над мисълта. Мисълта е явление на истинското щастие. Мисълта е творец.

Разбери неотложността и необходимостта от овладяването на мисълта като стъпало на възхода. Разбери цялата дълбочина на значението на мисълта. Само така може да се създаде мисъл, преместваща планини. Ще утвърдим достойнството на мисълта. Мисълта е огън на битието. Мисълта е това, с което и от което е създадено всичко. Това е това, което твори и от което се твори. Субстанцията на мисълта е лъченосно-сияещо вещество. А волята твори веществото на мисълта от веществото на мисълта, тоест с мисъл от самата субстанция на мисълта. Твори волята и мисълта се подчинява на волята. С воля се създават световете. Волята - това е всичко. Ето втората тайна на Архата. Волята - това е самата същност на твоята същност. А твоята воля, слята с Моята Воля - това е могъща, непреодолима сила. С нея може да се твори, и то за благо.

Творческата сила, творяща с мисъл, твори в Космоса. Творческата воля творяща с мисъл, твори в Космоса. Волята на Архата е бушуващ творчески огън, непреодолимо творящ за благо. Той царства над мисълта. Воля, мисъл, огън - това са стъпалата. А над всичките тези Съм Аз - Безмълвният Свидетел. А там... А там вече е ТАЙНА.

И тъй, волята управлява мисълта, а мисълта управлява и господства над всичко. Да се утвърдим в разбиране на волята и да утвърдим мощта на волята. Утвърждавайки твоята власт над плътта Аз Утвърждавам твоята воля в нейния прерогатив и власт над материята. (Говоря за твоята власт над плътта, Аз Утвърждавам...)

Волята, подобно на мускулите, се развива с постоянно упражняване.

56. Където възхождат в Мое Име или Името на Владиците, пътят е увенчан с победа. Ревностен дух, ти изгаряш заблудите в огъня на устрема и с Моята сила, пребиваваща в теб, ще победиш всичко и ще достигнеш чертозите на Светлината. Смисълът е в придобиването на огнена мощ през тръните на живота. Това е Нашият път. Нашият път е в придобиването на огнена мощ... Радвай се на всяка трудност, на всяко препятствие, на всяко огорчение, на всяко подценяване. Това е Нашият път. Радвай се на всичко обременяващо и гнетящо. Това е Нашият път. Радвай се на страданията на плътта и се радвай на страданията на духа. Това е Нашият път. Всички те ще разцъфтят в чудесни огнени цветя на духа. Колкото по-висок е духът, толкова по-голям е пътят, толкова повече са страданията, и трънeният венец се превръща във венец на Светлината и става част от Космическия Разум, украсяващ Йерархията на Светлината.

В този свят всичко страда: растението бива поглъщано от животните, животното - от човека. Всичко се храни и поддържа живота за сметка на нещо живо. Това е законът на жертвата. Но законът на Великата Жертва зове към съзнателно приемане на Чашата и Кръста на Живота. „Вземи своя кръст и върви след Мен” е заветът на Великата Жертва за всички времена. Вземи и следвай и ще те Посрещна на всички твои пътища и ще Превърна в радост твоите страдания, и ще те Нарека Свой син, и всички богатства на Моя Дух ще станат твои, тъй като си Мой. И слял се с Мен, ще тръгнем заедно по безкрайните пътища на Великата Светлина. Това е пътят на Архата. На предела на напрежението строим твърдината на сърцето и в огнището на страданията се изковава блестящият меч на духа победител на плътта. И ти ще получиш Място сред Нас и твоето щастие ще бъде неизмеримо.

57. Чедо, не умувай. Какво знаеш ти за тайните на Владиката?

Владиката отсега ни дава новото, новото. И меховете са нови.

58. (2 февруари). (§§ 23 и 15 Огнен Свят, III ч.).

Въздействието на свободата върху психиката на човека. Свободен не можеш да бъдеш. Свободен трябва да станеш. Какво значи да бъдеш свободен? Да бъдеш свободен значи да се освободиш от ограниченията на плътта и ограниченията на духа. Как и с какво се достига такава свобода? Човекът се намира в плен на материята. В мислите преди всичко. Значи преди всичко трябва да се освободи мисълта. Мисълта в клещите на материята не е свободна. Свободата на мисълта е първото условие. Човек се освобождава с мисъл. Ограниченията на времето, пространството и вещите са ограничения на мисълта. Значи въпросът е в преодоляването на времето и пространството. Пространството е илюзия. Времето е последователност на явленията. Духът е извънвременен и извън ограниченията на мястото и вещите. Ние сме извънвременни и извън вещите. Отричането от оковите на материята означава пренасяне на битието вътре, в мисълта. Мисълта е извънвременна и извън вещите - извънвеществена.

Мисълта е извън влиянието на времето и разстоянията. Мисълта царства над ограниченията на обкръжаващия физически свят. Мисълта е символ на победата. Условието на всестранно пренасяне на битието в мисълта е достижение на Архата, тъй като мисълта царства над света. С мисъл, със съзнание човекът живее извън времето и пространството. Мисълта не е ограничена от нищо. Освен от съзнанието на самия човек. С мисъл и въображение човек може да направи всичко: да бъде такъв, какъвто иска и там, където иска. Цялото безпределно пространство и всички светове са отворени за мисълта на човека. А също миналото и бъдещето. С мисъл облитат световете. На Далечните Светове не може да се проникне в астрала, само тялото на мисълта прониква навсякъде и във всичко. Тялото на мисълта е тялото- обвивка, в което обитават мисълта и съзнанието. Така достигаме до разделянето на всички тела на човека и отделянето им едно от друго, към разчленяването на принципите в съзнанието. Съзнанието определя битието и съзнанието разчленява. Физическото тяло, което яде, пие и се движи, е ясно. Плът от плътта, продукт на Земята. По-трудно е с астрала. Той чувства, преживява и страда, грубо усеща топлина, глад, студ, физическа болка и останалите усещания и чувства, тясно и близко свързани с тялото. Това е низшата сфера на усещанията, сферата на низшия астрал. Въжделенията, похотта и страстта са негова съдба. Установявайки своята власт и контрол над сферата на низшите емоции, Архатът се освобождава от властта на астралното тяло и го подчинява на себе си. Първата необходима крачка към свободата на духа е обуздаването на астрала. Огромна задача.

59. Да преминем към света или сферата на тънките усещания. Тънкото тяло - висшият астрал, това е неговата сфера. Разчленяването на низшите емоции от тънките трябва да бъде отчетливо и ясно. Първо да се отделят, тоест да се разчленят, а после да се овладеят. Плътта може да се обуздае, може да се победи гладът, тоест чувството на глад, също и студа. Но как да се победи любовта или ненавистта, или тъгата и унинието, или болката от уязвеното самолюбие? Трябва да се издигне съзнанието над този порядък от емоции. По-високо, както орелът се издига по-високо от полята, равнините, хълмовете и накрая – от планините. Царят на духа е орел. Издигайки съзнанието над условията на материалния свят, Архатът го освобождава от властта на материята. Издигайки се със съзнанието над страстите и емоциите, Архатът се освобождава от тираничната власт на астрала. Издигайки се над света на по-тънките чувства, Архатът се освобождава и овладява тънкото тяло и даже по-нагоре. За да се разчленят те в съзнанието трябва да се отстраниш, да се отделиш, сякаш да застанеш настрана от самия себе си, тоест от низшето „аз”, сякаш гледаш за първи път отстрани как то се криви и се хваща за всяка възможност, стига да преживява, стига да се наслади, стига да провибрира на всяко усещане. Както гладният се нахвърля на храната, астралът се хвърля към всяка емоция, хваща се за всичко, което му дава възможност да живее, тоест да преживява, тоест да насити неутолимата, вечна, ненаситна жажда за преживявания. Страстите са неговата храна, неговият живот. Както гладният умира без храна, така се умиротворява и подчинява на волята астралът, лишен от възможността за удовлетворяване на своите безкрайни, а главно – ненаситни въжделения. Да се обуздае, да се овладее, да се подчини тази беснееща глутница от мятащи се енергии в своя собствен микрокосмос е най-нужната и

първостепенна задача на бъдещия Архат. Това е първата крачка към свободата. За каква свобода може да говори човекът, раздиран от своите въжделения? Да се видят, да се разберат и да се погасят те е необходимо и неизбежно стъпало към свободата. Да запомним: да се погасят. По същия този път и по същия този принцип се постига властта и господството и над останалите принципи или тела. Да вземем за пример менталното тяло. Както в областта на астрала се мятат неукротените енергии на астралното тяло и владеят човека, така и в областта на ментала буйстват и своеволничат неукротените, необуздани още енергии на мислите. Оттук прословутата хаотичност и недисциплинираност на мислите. Да се обуздаят, да се вземат под контрол, да се овладеят каквото и да става. Чуваш ли: каквото и да става, иначе пътят е затворен. Отначало осъзнаване на телата и техните свойства, после разчленяване в съзнанието, после овладяване, после съзнателно използване на подчинилите се обвивки на различните планове на битието. Това е пътят на Архата. Той не е лек. Но... вървиш с Мен. Аз Победих света. И ние с теб ще го победим също така, както го Победих Аз. Разбери неизбежността на борбата и победата. Разбери неизбежността на победата. Друг изход, друго решение няма. Само победа. Разбери: поражението е немислимо. Ето какво означава свобода.

60. Наблюдавай движението и живота на твоите обвивки. Ти си техен господар, а не слуга и не роб, и на теб е дадена власт над всяка плът, над всички твои обвивки, за да господстваш и властваш, а не да се влачиш, както се влачат двукраките. Ти си цар на духа, ти си владика на своята мощ, не роб, не роб, не роб. В момент на борба и обуздаване на обвивките се обръщай към Мен. Вървим заедно. Ще Помогна, ще Помогна. Приложи усилие. Победа, победа, победа отсега нататък да бъде твоят девиз. Ти си Мой. Безпощадно, без всякакво съжаление разпни своите обвивки на кръста на възправилия се дух. Разпни, подчини и овладей. Не давай пощада нито за минута, не проявявай слабост. Разбери, те винаги са готови да се нахвърлят върху теб и отново да те направят роб. Затова нека копието да не дреме над дракона. А Аз ще Помогна, ще Помогна, ще Помогна.

61. Ще Подкрепя, ще Дам сили да се преодолее всичко.

62. “Моето иго е благо и бремето Ми е леко”. Наистина, приказката се твори с любов. С любов ще тръгнеш на подвиг. Отдай на главното всички сили, второстепенното само ще се обърне. “Търсете Царството Божие и неговата правда, а останалото ще ви се приложи”. Значението на всичко се пренася в сърцето. Помниш ли? Дом за духа. Ето, с него и ще побеждаваш. Той е над всички обвивки и по-високо от всички – средоточието. Разбери, разбери дълбоко. С него ще победиш и себе си, и адовите пълчища. Царството Божие е вътре, в средоточието на разтворилия се лотос. Лотос на живота – така ще го наречем. Царственият лотос на изправилия се дух сияе с огньовете на огньовете. Без сърцето обвивката е развалина. Отстрани сърцето от обвивката и от нея ще си отиде и животът. Отстрани сърцето от мисълта и мисълта ще умре: от жива ще стане мъртва. Думата без сърцето е черупка, есенни листа. Само сърцето дава сила на твоите обвивки и ако те упорстват или беснеят, то само със силата на сърцето, невнимателно, несъзнателно, поради слепота, вложена в тях от човека, от

самия човек. Сам си вложил и сам си станал свой роб, на своите обвивки. Духът създава своята тъмница със своите собствени ръце, сам, със своето непрозряло сърце. Отстрани сърцето от своите обвивки, докато не ги обуздаеш и не ги подчиниш на себе си. Просто ли е? Но в тази простота се крие цялата трагедия на помръкналия дух, станал роб на своите въжделения. В тази простота е и силата, и спасението, и властта, и победата. Утвърждавам властта на сърцето над всички тела или принципи, или обвивки на духа. Страстите, пороците и недостатъците ще се превърнат в сухи миналогодишни листа и ще отидат в забрава, и няма да си спомниш за тях, както за миналогодишния сняг, тъй като са умрели за сърцето и умъртвени от сърцето, изгорени върху огъня на сърцето. Така ще достигнем до новото разбиране на сърцето. Сърцето е владика на духа. Владиката на битието е сърцето. Така върху твърдината на запаленото сърце ще построим твоето щастие. Казват: той е угаснал със сърцето - значи животът си е отишъл от неговите начинания. Така и когато животът си отиде от нашите слабости, недостатъци и привички, те ще умрат. Да се отстрани от тях сърцето, значи да се отстрани животът, значи да се умъртвят, тоест да ги поразиш в главата им. Ето, устреми се към Мен и забавите на вчерашния ден избледняха. Така ще избледнее и умре всичко, което днес още е изглеждало непреодолимо. На нас е съден пътят на победителя: на теб е съден, ти си победител. Утвърждавам твоята победа над всички условия на живота, над всичко вътре и извън теб. С единно сърце побеждаваме. Съзнанието, отъждествено с Владиката, съкрушава като непобедим меч всички прегради. Всичко е просто, много просто. Разбери великата сила (мощ) на простотата. Простота, красота и безстрашие – така е Заповядано. И Учението на Христа е просто и велико със своята простота.

Любов. А може ли да има любов без сърце и не са ли любовта и сърцето само аспекти на Единосъщия? Сърцето е същността, любовта – проявата. Така твоето сърце пребивава в Мен, а Аз в него.

63. (3 февруари). При дадените условия не може да се приема обичайно решение. Залогът върху необичайността не е за хората, а за себе си. Вървим по коловоза на необичайността. Също така умът трябва да се приучи да не се удивлява от нищо и да не се поразява. Възможностите за неочакваности са неизчерпаеми. Но средоточието е непоколебимо и неизменно устойчиво в своята цялост, като камък от Далечните Светове. И не е ли твоето сърце камък от Далечните Светове? На тази основа може да се строи здраво. Строим за вечността, а не за днешния ден. Ще огледаме всеки камък и ще проверим неговата здравина и ценност, няма да вземем нищо ненужно за строежа. Издигаме храма на духа. С това се отличават и постройките на хората от Нашите, тъй като се строят за разрушение от вихъра. С прокарването на по-дълга линия разрушаваме ограниченията на времето и пространството и на човешката немощ. Ще вземем тържествената любов със себе си като вечна спътница в живота. Тъй като се приобщаваме към вечния живот и увенчаваме пътя с чертога на безсмъртието. Новото, новото, новото отсега нататък е наша съдба: и меховете са нови, и мисълта е нова, и пътят е нов, непреминат от стъпките на двукраките. Царственият път, пътят на живота и безпределните възможности. Ти си Мой, ще преминем през вълните на огъня, за да станеш нерушим пламък, като Камък от далечна звезда, прелетял пред лика на Слънцето. Помисли за Камъка и ще го

видиш, и ще се приобщиш към неговата сила. Много тайни има в живота на Архата. А твоят живот все още само започва: започва животът на живота, а не животът на смъртта. Някой живее за смъртта и наистина умира, а някой живее за живота, за да живее вечно. Ключът на живота е в съзнанието, ключът към живота от дверите на щастието. Съзнанието може всичко, със съзнанието може всичко, съзнанието е оста на възходящата спирала. Не миналото, настоящето и бъдещето, а съзнанието. В него е всичко, цялото наше достояние и нашата вечна и неотменима собственост. Храмът на съзнанието е храм на сърцето и храм на света. Ще изграждаме живота върху великите понятия. А нищожното ще предоставим на нищожеството, нека и да измерва всичко със своята нищожна мярка. А нашият път е към Светлината. И тъй, съзнанието обуславя формата на възприемане на обкръжаващия ни свят или по-точно, светове. Енергиите на пространството се пречупват в съзнанието. Затова от шлифовката на елмаза на съзнанието зависи яснотата и правилността или истинността на възприеманите форми, а също и от неговата, тоест на елмаза величина,. Голямото и малкото съзнание са като Светлината и тъмнината, като сияйния адамант и песъчинката. Кристалът на съзнанието не се образува бързо, но по висшия Лъч. Това е твоето съкровище – кристалът на съзнанието. Така и го носи през живота, като съкровище. Но кристалът расте, неговите страни нарастват и в състава влизат нови елементи. Скъпоценният камък на съзнанието трябва да бъде като кристално чиста вода и калта на живота не трябва да опетнява неговата чистота. Нека в него да се пречупват лъчите на живота, но повърхността на неговите стени е винаги гладка, равна, огледална и ненарушимо-неподвижна в своята стихийна, отразяваща всичко цялостност. Огледалото, отразяващо калейдоскопа на явленията не може да вибрира и трепти и да се изкривява от всяко подухване на живота. Неговото свойство, задача и цел е да отразява, а не да се изкривява от всяко отражение. То отразява, но не става отражение; не изопачава, не може да изкриви нерушимата цялост и неподвижност на своята повърхност. Страните на съзнанието трябва да бъдат нерушими в своята цялостност. Съзнанието не може да се изкривява и да следва всяка гримаса на живота. Спокойствието е страна на съзнанието, равна, гладка, студена, неизменна при всички условия на отразяването, тоест на възприятието възприемането. Тържествеността също е страна. И тези страни са много. Колкото по-високо и голямо е съзнанието, толкова повече са страните - гладки, отразяващи в своята неподвижна отразяваща повърхност. Кристалът на съзнанието, страните на който вибрират в унисон и в зависимост от условията на живота, изкривявайки своите повърхности, не отразява и не може да отразява живота какъвто той е, тоест истината. Наричаме помрачени съзнанията, които се гърчат в пароксизма на възприятията и се люлеят насам-натам от всяко подухване на живота. Предназначението на човека е не да се гърчи, а да отразява живота, какъвто той е, с цялото многообразие на неговите краски и възможности. Човекът е владика на своето съзнание. Да утвърдим мощта на възприятието, спокойно, тържествено, нерушимо и нерушимо-кристално в своята чистота. Всяка лична емоция, съпровождаща възприятието и оцветяваща го със свой изопачаващ цвят, нарушава цялата постройка. Беснеещи обвивки, не е ли все едно в какъв вид, под каква форма, в какъв маскарад и облик нарушавате вие закона на живота? Но вие, вие нарушавате кристала на съзнанието, вие

нарушавате неговата цялостност и монолитност. Вие, вие можете да лишите човека даже от съзнание и да го оставите пред празните беснеещи обвивки, тоест да го предадете на смърт. И колко живи мъртъвци, лишили себе си от съзнание ходят по лика на Земята, лишили себе си с непомерни страсти, тоест отдали се във властта и станали роби на своите обвивки. Така утвърждавайки своята власт над съзнанието и своите обвивки или тела, човек съхранява кристала на своето съзнание и не само го съхранява, но и му позволява законно да нараства своите страни и да расте, и да се усилва в своята мощ, тъй като кристалът на съзнанието нараства естествено, ако не се нарушават законите на неговия растеж. Качествата са тези условия, в които правилно и законно нараства съзнанието, тоест расте самият кристал на съзнанието. Нашето съкровище – това е най-ценното, което притежаваме. И ако домът на духа се пренесе в сърцето, ако сърцето е престол на съзнанието, то не се ли намира и пази в сърцето Съкровището на Света? Архатът грижливо, съкровено и пламенно носи Своето съкровище през теснините на живота и, опазвайки го от разкъсване и разхищаване, винаги пребивава на велик свещен дозор.

64.Утре ще слушаме за бъдещето.

Моята Ръка посвещава достойните.

В Твоето Възкресение ще видим своята светлина.

Ще чуваш винаги, когато поискаш, тъй като океанът на щастието е отворен за теб, сине Мой. А може би ще чуваш това, което поискаш. Зов и отклик. (Както повикаш...) И ще виждаш океана на настоящето, океана на миналото, а може би и океана на бъдещето, сине Мой. Нали ние решихме да не се удивляваме на нищо. А за наследството беше Казано, тъй като си Мой и каквото поискате в Мое Име ще ви бъде дадено. Деца Мои, огромен е океанът на вашето щастие и обителите на Отца са много. И всички чудеса и съкровища на света са отворени за докосналия се до Неговата Светлина. А пръстена носи, тъй като си Мой. С печата на Моя Дух те Отбелязах и Заповядах на лъчите на Светлината да те охраняват. С Моята Любов те Озарявам и Моят Дом отсега е твой, тъй като океанът на вашето щастие е безграничен, на вас, докосналите се до Светлината и отбелязани с печата на Моя Дух. Не мисли за грижите на Земята, тъй като ще се приложи всичко, което ти е нужно, без специални умувания. Тъй като си Мой. Нито какво да ядеш, нито какво да пиеш, нито в какво да се обличаш. Ще има всичко, което е нужно. У Нас, тоест у мен с Него сега има наши грижи и полето на труд и борба, и на посев е широко. В Моя Дом ти ще придобиеш покой и Мира, който ви Давам, но не успокоение и не отдих. Моят Мир е друг. Мир, който не се нарушава от виковете и воплите, и стенанията на плътта. Във външната тъмнина няма такъв мир. Моят Мир е вътре във вас и Царството Божие е царство на този велик мир. Давам, тъй като повярва в Мен и по своята вяра получаваш. Повярва въпреки очевидността. И затова ще получиш своята награда, тъй като си Мой. Говоря не за мизерна награда, а за това, което още не разбираш. Ще Въздам с пълна мярка. Възкръсването на духа и обновлението на плътта е Знак на Моя Час. Плътта е обвивката на духа. Ето какво означава да се родиш отново и какво означава два пъти роден. Да се родиш в духа, да се родиш от Духа-огън, прераждащ и преобразяващ цялата наша същност и всички наши тела, но да се родиш със

съзнателен, могъщ, волеви устрем, тъй като Съкровището на Светлината се взема със сила. Давам ви Моя Мир и Моят Мир да пребъде с вас. Аум.

65. (4 февруари). Има едно чувство – Състрадание. Няма да пожалим нищо, за да го придобием. То може да се нарече ковачница на мощта, тъй като то победи Света. С него и ще възхождаме. Майтрейя е Любов, Състрадание и Моят син е син на Любовта и Състраданието към всичко, което се движи, диша и живее. Синовете на Светлината ще се нарекат синове на Състраданието и ще бъдат най-приближени към Престола на Светлината. Това е една чудесна страна от елмаза на съзнанието. В нея ще се отразят и пречупят най-добрите дарове на Света. Владико, наречен Състрадание, на Теб принасяме най-добрите дарове на духа. Като лъча Светлина (на Слънцето) Състраданието озарява заблудилото се в тъмнината стадо и загубилите се в сенките и лабиринтите на живота, за да укаже пътя и извора на Светлина. Стадото е човечеството, загубило пътя. Слепи, глухи и бедни духом, загубили, изстрадали, измъчени, уморени и забравили за ценностите на духа; и техният път е безпросветен и горчив. С обречена крачка те вървят към пропастта и бездната ги очаква, отворила своята жадна паст. Чака, но няма да Позволим на барса да скочи и - тържеството на бездната. Не е за нея заблудилото се стадо, тъй като в него са заблудилите се синове на Светлината, забравили за своето първородство. Говоря за спасението, тъй като настана последното време. За него Напомням и Призовавам към мълчащото сърце на човечеството. Идва времето и новите лъчи ще озарят Земята. Накъде ще тръгнат глухите и ослепелите? Трябва да се укаже пътя, в името на Състраданието - трябва. И да се отворят очите, и да се умият, и утешат, и спасят. Ще дойдат те, загубилите се, ще дойдат, ще дойдат на тълпи и ще помолят за хляба на живота, не на смъртта, с който са се хранили, а на живота. Дай, нахрани и утеши. В името на Състраданието. И приеми върху себе си тяхната тежест. Това е пътят на Бодхисатва. Тъй като е Казано: „Натоварвайте Ме, когато вървя към прекрасната градина”. Отсега Състраданието ще бъде твоят позив и зов към победата. Състрадание, Състрадание, Състрадание, после действие – подвиг, после получаване. Но нима разпънатият Спасител е мислел за получаване? Той само е Давал. А получаването е само спътник на отдаването. Който повече е отдал, повече ще получи. Но нали ние говорим за Състраданието. Състраданието изключва всяка мисъл за себе си. За него умира всичко лично и егото се разпъва на кръста на плътта, както е бил разпънат Спасителят на Света на кръста на човешкото невежество. За любовта вече Казах - сила могъща, непреодолима, всепобеждаваща. Любов-победителка, венец на живота, основа, магнит, огън и двигател на живота, а може би и самото сърце на огъня или огънят на сърцето. Не се ли движат от него световете и е пронизано всичко съществуващо? Ние ще занесем нашата любов на Земята и ще Дадем на Земята своя дар. Очакват. Очакват милиони. Трябва да стигне за всички. Не за личности Говорим, а за народи. Слънцето не свети за избрани, а за всички. За всички, за всички трябва да се мисли, тъй като трябва да заприличаме на Слънцето и да станем като Слънцето. Бъдете като светлината на Слънцето и песента на птиците. В радост за бъдещето ще занесем в света любов и състрадание. Аз, Владиката, Казвам това. А Моите избрани ще занесат Моето просто слово за това, което принадлежи на

великия народ. Избрани са и ти си сред тях. Въоръжил се с Любов и взел чашата на Състраданието, с нея ще тръгнеш в живота в Мое Име, тъй като си Мой.

66. Нещо някъде се случва. Исторически дни във времето и пространството. Във всичко има последователност и порядък. И в достиженията също. Двойност.

67. Трябва да се укрепи съзнанието и трябва да се укрепите със съзнанието. Вяра, вярата трябва да се укрепи. Оттук произтичат всички дребни колебания. Бъдете спокойни във вярата. Изпълнявайте Повелята на Владиката веднага и без забавяне. Еленът няма да се забави над бездната. А ние преминаваме мостове, висящи над пропастта. Не забавяй своята крачка, тъй като мостът е прехвърлен само за времето на преминаване. Тъй като ще Приема върху себе си тежестта на преминаващия над бездната върху него.

68. И тъй, слушай с три уши и имай сто очи. Вървим по въже над бездната и само с пълното предаване на себе си на волята на Владиката можем да извършим преминаването на опасните каверни. За предаването на духа на Господа говорихме отдавна. Разбери широко - за живота, за прилагане в живота. По великите неизменни пътища вървим със съзнание, отъждествено с Владиката. И разпънатото его трябва да замлъкне там, където крачките са хилядолетия . А за разпъването на егото вече е казано: на кръста на живота се разпъва с всички свои обвивки, или по-вярно, във всички свои обвивки. Егото - ето къде е съсредоточена цялата същност на твоите въжделения. Личността е престол на тъмнината. Олтар на себеслуженето. И тъмнината има свои олтари, и на нея ѝ служат, служат усърдно и до самозабрава, с пълно предаване на себе си на княза на този свят. А нашият път е към Светлината. И няма ли да намерим сили да забравим и да потушим себе си, когато сме на Велико Служене?

69. Отричане от себе си. Нека символът на беснеещите обвивки да послужи като знак за предпазване от предаването на себе си във властта на тъмнината. Сега има само два пътя, само два: или нагоре, или надолу. Средно положение няма. В момента на най-великото решение на Света всяка крачка, всеки момент, всяка мисъл определя мигновено накъде вървим: нагоре или надолу, напред или назад. Еленът няма да се забави, прелитайки над бездната. С цялата сила на духа вървете, тъй като на карта е поставено всичко. Само с крайно напрежение на силите ще победите. Да се избира вече няма време. Изборът е направен. Остава само да се върви и само напред. Напред, напред и само напред, и само към победа. Не трябва да се обръщате назад нито за миг. Много солни стълбове са разхвърляни. Нека да служат като вехи и като страшно предупреждение. Отвсякъде се протягат ръце, нокти, за да спрат и захвърлят. Но с Мен ще победиш всичко. А ноктите не са страшни, няма да пробият бронята. С Пламъка на Моя Дух косматите ръце ще бъдат обгорени. Но условието за всестранно предаване себе си на Владиката е основа на напредъка. Всичко, всичко ще преодолеем, когато е здрава връзката. Затова дръжте Моята Ръка като котва. Дръжте здраво. Ненаситната бездна е жадна, колко е погълнала тя. Набат. Последният час настъпи.

70. Познаваш Моята Любов. Тя е сурова, тъй като ние сме във вихъра на боя. Песнопенията и славословията са оставени и храмът е затворен. Но помниш как е Казано: Владиката Обича Своите воини и Знае кога какво им е нужно. А ти

познаваш Моята любов. Тя е многостранна като гамата на лъчите светлина. А ти си в Моите Лъчи отдавна, отдавна, когато беше още сляп и вървеше пипнешком в тъмнините на живота, без да знаеш накъде и без да знаеш защо. А сега знаеш накъде и знаеш защо. И ти беше светъл и се издигаше духом, и твоят огън се покриваше със сива пепел, но Лъчът беше неизменно с теб, за да те преведе на Моя път. Тъй като си Мой. Вървиш към Самия Владика и ще достигнеш. Наистина е така. Утвърждавам го. Със Знака на Майтрейя те Утвърждавам в твоето синовство вовеки веков. Така приказката стана действителност, чудесна, огнена действителност.

Не аз, а Ти, Владико и само на Теб принасям целия себе си, цялата своя същност. Приеми моя дар, Владико.

71. Пръстенът притежава сила, но не се препъвай - ще изгори. Встъпваме в Огнената Епоха и силите са напрегнати. Нужна е крайна бдителност и предпазливост, и внимателност. Огънят е опасна стихия и невнимателно пролятата капка огнена напитка пари, тъй като тя е за духа, а не за плътта. И това, което е храна за духа и негов живот, не може да се съчетае с неочистената плът. Така идваме до необходимостта и неизбежността не само от обуздаване на обвивките, но и пълното им очистване от всякакъв боклук. Всички тела трябва да бъдат очистени съзнателно. Това е и преображението и то се извършва с огъня на сърцето. Това очистване се извършва в огнището на сърцето. Изправилият се дух вдига огнения меч на очистването, докато бляскащият меч не се превърне в ослепителен лъч Светлина. Постави Владиката на престола на своето сърце и Го обкръжи с най-добрите приношения на своя дух. Служиш на Владиката навсякъде, винаги и във всичко.

72. Най-добър от добрите, събери всички сили на своя дух. Ще Призова, скоро ще Призова. Ще чуваш само когато искаш и само това, което искаш. Килимът на лъжата нека да бъде продаден, той не ни трябва. Носи Моя Облик. Ще виждаш Мен и ще виждаш себе си, какъвто си бил някога. Беше близък. Запазил си спомена за това несъзнателно. Наричам те най-добър, тъй като е тайна. Не знаеш своята тайна, а когато я узнаеш, то отначало няма да повярваш. Такъв е животът и пътят от царя до обущаря не е дълъг. Чрез любовта ще познаеш своя отвъд границите на възможностите на тялото. За какво ни е път, когато всичко е отворено за окото и достъпно: и тайната на световете, и дълбината на миналото. Искам да приуча твоето съзнание към безпределните възможности на духа. С удивляване далеч няма да отидеш, на удивлението никъде няма да отидеш. Удивлението е разрушително с неочакваността или чудността на феномена. Учи се да запазваш спокойствие и равновесие винаги. Не забравяй за неподвижността на повърхностите. Това е закон на възприятието. Подготви съзнанието и утвърди нерушимостта на кристала на съзнанието. Повърхностите трябва да бъдат неподвижно спокойни. На всяка цена. Неподвижността на възприемащата повърхност е основно условие. Разбери това и обмисли. Ще утвърдим спокойствието, непоколебимо от нищо, иначе ти ставаш обект на наблюдение и се сливаш с него, излизаш вън от себе си и губиш съзнанието. Помисли за неподвижността на тялото и останалите обвивки. За познаването трябва да се овладеят всичките. Да овладееш, да подчиниш и да пожънеш плодовете на своя труд.

73. (5 февруари). ....., тъй като сте мигновени огнени вестители.

А колко облекла и обвивки си сменил ти. Ето, видя как мрежите на живота захващат и погубват даже силните и често невнимателността носи вина. Пазете кристала, не го отъждествявай с възприятията, иначе няма да издържиш. Бъди твърд като стомана, като елмаз, като камък. Ето, виждаш как се блъска Моята мисъл в стените на твоя кристал. Неголямо вълнение - и повърхността на стените вече се е изкривила и полученото изображение, тоест отражение, тоест Моята мисъл се е изкривила. Запомни завета за съхранеността на стените. Говоря за Основите. И малко, но здраво съзнание може да отрази по-добре, отколкото голямо, но неустойчиво. Стойте по-здраво от скала. Нека нищо никога да не разлюлее кристалните води на съзнанието. Спомни си примера от Братството и също помисли. Всяко, даже и най-малкото изменение на спокойствието на повърхността изкривява Моя Лик. А нали ние искаме да отразяваме, тоест да проявяваме Истината. Кълченето на палячото е по-трагично, отколкото изглежда. Погледни чуждите кристали на съзнанията и веднага ще видиш и ще разбереш какво и как те отразяват, и чуждите врата губят своята привлекателност. Помниш добрите думи: “Жалки лицемери, да бяха поне маниерничели всеки по своему, а то не; искат всички да маниерничат по тяхному”. А Аз Съм Пътят, Истината и Живота. Във величието на Моето спокойствие ще видиш отражението на Великата Вечна Истина. Затова и ви Давам Моя Мир, за да можете да отразявате, тоест да проявявате Истината, неизкривена от условията на момента. Аз Съм вечната Истина. Утвърждавам те в нейното разбиране и осъзнаване на нейните закони. Потенциалът на разкриващото и разтварящото се съзнание е скрит в спокойствието. Така можеш да издържиш битката без да губиш сили. Иначе силите на растящото съзнание ще те разкъсат и то ще се разлети на хиляди парчета като лъч светлина в разбърканата повърхност на водата или в огледалото, разбито на хиляди късчета. Значи трябва да овладеят силите на растящото съзнание. Тъй като Алатир е Камъкът, който или ще възкреси, или ще изгори. Нека животът да бушува, а ти бъди спокоен. Нека да беснеят сенките (хората), а ти бъди спокоен. Нека да страда тялото или телата, а ти бъди спокоен, тъй като твоят път е на Светлината и не може да бъде изкривен от нищо. Можеш да страдаш и да изпитваш болка, но пази спокойствието на духа. Разбери противните положения. С това се и отличават бисерите на сълзите от сълзите на егоизма и сълзите на Спасителя от сълзите на демона. Тъй като и демоните плачат. И тъй, нека да се кълчат всички, които искат - това е тяхно право, а ти пази велико, величаво спокойствие на духа и никога, за нищо не прави отстъпки на лукавите ръце. Не се кълчи, не позволявай да те кълчат заедно и в унисон с тях, в името на Светлината не позволявай! Тъй като иначе няма да встъпиш във великото наследство и палячото не е годен за пътя към Братството. Обичай, съжалявай, помагай, но недей да маниерничиш. С всички сили на духа охранявай своето Съкровище.

74. Приветствам Огненото Сърце по великите, неотделими пътища. Преходният стадий е трудно да се отличи, но после пътят ще тръгне отчетливо.

Появи се болка в сърцето.

Не навсякъде всичко е добре, ето че и сърцето го боли: твоето сърце става вселенско, за да вмести после болката на целия свят. Пътят е постепенен, по

степените или стъпалата на съзнанието. Ще наречем тази – огнеприемаща, приемаща струите огън на пространството, съзнателно приемаща струите огън, вълните от огън, насищащ пространството. Това значи, че излизаме в океана на пространството. Степента е важна и значителна. Степента на вървящия Архат. Удивлението ще оставим назад, също и неувереността. Вървим с Мен. Слушай вълните на пространството. Всичко се основава на съзнанието. Степента и характера на възприятията са обусловени от съзвучието. Това е пространствен проводник, но с Мен, тоест под Мое наблюдение. Да съзвучиш значи да съвъзприемаш, да приемаш в съответствие. Значи приемникът трябва да бъде чист, кристално чист и настроен. Кристалът на съзнанието отразява в себе си, тоест възприема вълните на пространствения огън. Да възприемаш по желание значи да възприемаш по определено направление или русло на мисълта, установявано от самото съзнание. Това направление се създава ясно и отчетливо, все едно че е фуния, по по улеите на която и във формата, набелязана от нея, се влива пространствената мисъл. Тази форма Мога да установя за теб Аз, но можеш да я установиш и ти сам. Ето какво означават думите: да възприемаш по желание. Ти вече имаше опит по нарастване на мисълта при обмисляне на някаква тема. Това беше несъзнателен опит без знанието на закона. Сега знаеш. При това обикновеното, тоест земното съзнание не трябва да се намесва. В това е цялата трудност, тъй като е трудно да потушиш земното съзнание. Но отричането от себе си, борбата с егото и обвивките отвежда до целта. Личното аз (личното съзнание) изчезва, заменя се с космическо съзнание. Това е пътят на Архата. Върху живота през всеки ден се научаваме да погасяваме личното и да го заместваме с безличното или свръхличното. Иначе няма да се установи съзвучие. Тъй като пространственото величие не е в състояние да се вмести в личния кокошарник. Да помислим за съответствието, да помислим здраво. Запомни: или се удивляваш, или вървиш напред. Избирай! Личните емоции трябва да се оставят: за тях няма място в Космоса, тяхното място е долу, само долу. Както тялото ходи долу и е родено за Земята, така и личното, низше “аз” има своя ограничена сфера на проява. А ние отиваме към Светлината, в свръхличната, в космическата област на мисълта. Каналът на възприятието се установява чрез Мен, тъй като Аз Съм Пътят. Аз Давах, Аз Давам, Аз ще Дам. Остави гримасите на духа - като трън в крака са. Приеми сурово Огненото Кръщение. Хилядогодишната крачка не е за пигмеите. Вървим по върховете. Така, установили спокойствието, формата и направлението, ще слушаме с три уши и дори звуците на Земята няма да попречат, ако приемникът, тоест кристалът на съзнанието, е в порядък. В него е всичко, като в обектива на фотоапарата. Махнете обектива - и няма нищо. По същия начин порочният обектив, тоест с недостатъци, ще изкриви и отражението или снимката в точно съответствие с тези недостатъци. Да се погрижим обективът на нашето съзнание да бъде в порядък. Обектив, обективен, но не субективен, тоест не личен. Погаси себе си и ще станеш свободен в своите възприятия. Това е също степен на свобода. А сега вземи за опит мисълта за красотата, да кажем, красотата на съзнанието. Какво значи това? Красотата на съзнанието се заключава в способността ясно и без изкривявания да отразяваш в себе си красотата на света, да видиш и да отразиш, тоест по-точно, да насочиш, да установиш руслото и да отразиш и да видиш красотата навсякъде: и в цветята, и в изгрева на Слънцето, и

в звученето на поточето, и в пеенето на птиците – навсякъде, навсякъде ще видиш нейните прояви, тъй като битието на света се строи с красота. Както обективът на фотоапарата се насочва към нещо за снимка, така светло-апарата на кристала на съзнанието, подобно на обектив, трябва да бъде насочен към определено, ясно оформено явление, мисъл или идея. Виждането на картини или образи се основава на този същия принцип. Отначало се съсредоточаваш върху същността на желаното, а после вече разгръщаш картината в желаното направление. Със звуците, по-точно с ушите, е по-лесно. Ето ключа от пространственото ясночуване и ясновиждане. Центровете на ушите и центровете на очите възприемат, а съзнанието регистрира, ако не е изкривено. Изкривяването понижава степента на възприемчивост, включително до пълна анихилация. Силно възбуденото съзнание тъпее даже за земните впечатления, залято от емоционалната вълна от низш порядък. Трябва също да се научите да спирате произволното течение на мисълта. Нека да тече сама, но по установеното русло. Иначе не е течение, а водовъртеж от мислени откъслеци, в които се увлича съзнанието и губи себе си в него. Достатъчно.

75. Пространственото поведение е поведение пред Лика на Пространството, което всичко вижда, всичко чува и всичко регистрира.

76. Подобно на това, както е на Земята, стихийната материя бива четири вида или състояния: твърда, течна, газообразна и ефирна. От нея се създават всички форми на нашия свят. Нейно основно свойство е пластичността или подвижността, но в различни степени. С това се обяснява и различната степен на устойчивост на формите на Тънкия Свят - от неподвижно стабилни до текущо изменящи се, като облаци. Енергията, създаваща и привеждаща в движение тези форми, е творческата огнена енергия на съзнанието, тоест енергията на мисълта. Твори мисълта. Стабилността на създадените форми зависи от степента на огненост, вложена в тях. Кой е творецът? Творецът е и човекът, и Йерархията. Човекът строи, а Йерархията очиства и строи. Строят Строителите, а не разрушителите и породителите на безобразия. Там творят всички, всеки според своето разбиране. Това, което тук прелита във вид на мисли, там става форми, обвивките на които съответстват на степента на отчетливост и сила на мисълта. Стихиите там са разделени по същия начин, както са разделени тук: вода, земя и въздух, само огънят е вездесъщ, тоест във всичко, в скрито или явно състояние.

77. Твоята степен на вървящ Архат отразява Истината, но не я проявява.

При опита и при последния запис изпитах чувство на недоволство, разочарование и изведнъж угаснах, даже почеркът се измени. Даже Записите от тези дни побледняха и от тях някак нещо си отиде. А сутринта още летях.

78. (6 февруари). Нас не Ни учудва такова отношение. А врагът настъпва. Да пишеш не така, както ти се иска. В трето лице, както се иска на духа.

(Отговор на въпроса за подуване на корема).

Никакъв вирус няма. Замърсяване на стомаха. Трябва добре да се почисти, да се следи за стомаха. Не може така. Опасно е. Не се страхувай от слабителните. По-добре това, отколкото самоотравяне. Содата няма да помогне. Умереност и очистване на червата и дезинфекция. Вредата е огромна. Мляко, яйца, хляб, кисели, каши, всякакви плодове, варива, зеленчуци. По-малко сладко. Бързо ще се

справиш с регулярно очистване, един-два пъти седмично. Вредата е огромна, отдавна си се запуснал. Отдавнашно запуснато замърсяване, купчини. Преминаваш йогическите степени.

79. Трябва да се съсредоточиш и именно това е извънредно трудно. Искат ти се тайни, но те трябва да се заработят и то с пот на лицето, а не така просто. Но преди всичко е съсредоточаването и въвеждането на Владиката в сърцето. И така: първо очистване, после въвеждане, въвеждане в храма на сърцето. И за това ще помислим. Не в кокошарник ще въвеждаш. Качествата са атрибути на храма. Без тях е кокошарник. Ние Говорим за храма, именно за храма, където влизат с молитва. А в него има Служене, тоест предстоене пред Владиката. С нищо няма да нарушим светилището на сърцето и неговия величествен пълен мир, покой и мир. И трябва да се наберат сили за по-нататък. Възприемаме силата на огъня, на вътрешния огън. Магнитът трябва да бъде в хармоничен порядък.

Ето пролазват създадените от самия теб форми. Задуши ги. Унищожи ги. Предизвиканата от теб от миналото вещ застава пред теб като камък, пречещ на пътя, докато не изчерпи своята сила. Той ще повлияе на укрепването на връзката, тоест вървим назад.

(Тези думи са записани като отговор на появата на смущаващ образ по това време в съзнанието).

80. Пиши и помни: няма връщане назад. Пълна вяра винаги, при всякакви условия. Колебанията на съзнанието са пагубни като отрова. Наричаме ги помрачители. Тъй като и това, което записа за опита (при опита) е ценно. Отдавна ли е известно? Да! Но не за себе си пишеш, за бъдещето. Всичко ще послужи. Искаш тайни - трябва да ги заслужиш. Да бъдеш достоен - значи да съответстваш. Всичко се гради върху съответствието, и мостовете на познанието също. Погаси себе си - пречи. За огледалната повърхност Говорих. Нея я няма. Труди се. Трудът е основа на преуспяването във всичко. Възможност още не означава получаване. Възможност е дадена, знаеш пътя - поработи. Всяко качество се взема със сила, всяко свойство и всяка способност. Навсякъде се изисква съзнателно напрегнато усилие. Напрежението не е свирене на цигулка с метла. Тънките енергии изискват и тънко боравене. А ти искаш всичко така, изведнъж. Озарението може да бъде мигновено, но то не дава знание познаване на диференциалите. Да станеш озарен не значи да станеш художник и при това велик. Навсякъде има труд. И ти се труди над това, което искаш. А Аз ще Помогна. Тъй като говорим за хилядолетия. Гледай на придобивките като най-ценни продукти на дълголетен труд и усилия. Даром нищо не се дава. Притежаваш, значи си заработил. Не е важно кога. Говоря за ободряване. Разкисването от първия неуспех не е Наш път. Къде е увереността в Учителя? Само упоритият, настойчив труд и явното придобиване на резултати ще даде непоколебимата увереност в себе си и своите достижения. Строим за Вечността и "завинаги". ЗаКъде да се бърза? Колко пъти Казвах: "Остави неувереността".

А сроковете? Сроковете зависят от подвижността на Плана, на тях никога не трябва да се основаваш. Запомни: даже Архатът няма да каже "кога". Ще каже "какво", но не "кога". "Кога" ще бъде когато дойде времето. Но "не знаете нито деня, нито часа". Издигнах високо. Учудваш ли се на това? Ще Издигна още по-

високо. Свиквай. Не на нищожното, не на малкото ще станете свидетели и не Измервам с нищожна мярка. Мой - значи Мой с всички Мои възможности. Искаш да поставиш великан в сндъче, а сам говориш за Безпределност. Безпределност преди всичко означава безпределност на възможностите. Трябва да се разбере значението на думите "Възможностите ще се увеличат стократно". Всички мечтаете за просешка награда. Ех вие, маловери. Нали Казах за вратите на щастието. Нима е неразбираемо? Не се удивлявай, не се поразявай и привиквай към всичко. Вземай всичко, без да разсъждаваш и без да прилагаш еснафските мерки. Нали си ученик. Вървим по върховете. Кога ще ви Науча да прилагате великите мерки, според величието на ставащото?

Можеш да кажеш на другите, но... ако искаш. Мерилото е в теб и последствията ще легнат върху теб. Учи се да поемаш отговорност за казаното и помисленото. Затова говори в благо и не претоварвай. Ще се учим да възприемаме при всички условия на живота. Основното изискване е да не се губи спокойствие и да не се допускат емоционални вибрации на повърхностите. Говоря за помрачителите. Бъди като Камък от Далечните Светове. Той не е от Земята и в него няма нищо, можещо да звучи в унисон със Земята. "Идва князът на този свят и няма в Мен нищо" - разбери тази формула. Съзнанието става глухо и сляпо за земните звуци и цветове и Адамантът на съзнанието пламти нерушимо с прекрасна светлина като камък от Далечните Светове. Говоря за всестранно пренасяне на съзнанието, и живей в него. То е отворено за теб. Разбери своето щастие. Не бягай след феномените - сами ще дойдат, но... когато трябва. А формулата "след чудото ще повярвам" не е за нас с теб. Чудото е наоколо. Отвори очи. Феномените навлизат като естествено условие на живота, по-точно на възхода, без да нарушават равновесието и да издърпват нагоре. Тъй като вие сте ученици, а не коркови човечета. И тъй, напред с нова сила и нова увереност.

81. (7 февруари). Познаването на Нашия път е познание на живота. Всичко е в съизмеримостта. Подготвям те за велики достижения. Сиянието на Моите Огньове ще даде сияние на Красотата на твоите огньове. Растем в осъзнаване на вибрациите и строим с радост за Красотата. Бори се цял живот, бори се с всички сили. Твоето щастие е на върха на копието или на меча на духа. Препоръчвам ти огнения меч - с него ще поразиш злото. Събирането на съкровища е също труд и то немалък. Нужно е усилие и всяко усилие е капка скъпоценна мощ. Тъй като събираме ценностите на духа в сърцето и ги отлагаме в Чашата. Вървим на предела на твоите възможности, затова е и трудно. Затова е и тежко да се върви, но пределът на твоите възможности ще се превърне в безпределността на Моите. Пътят не е постлан с рози, но друг няма. И пределът на напрежението се превръща в безпределни достижения. Изграждаш своето щастие на предела на възможностите. Отдъхни. Тъй като е нужно да бъдеш предпазлив с огъня. Огнената опасност ни дебне отвсякъде. Вземи всичко, след като Дават, без да размишляваш, ще размишляваш после.

82. Започва Великата Епоха на Майтрейя. Ще я срещнем с огньовете на сърцето. Месечният път завършва. Воините <...> във властта на Майтрейя, изпълняват Неговата повеля. Това е защита, ... защита от тъмните въздействия.

Без Мен няма нищо да напишеш.

83. Всички народи ще отговорят на призива на Майтрейя, но всеки по своему, така също както и хората. Никой няма да остане без отговор. Така ще се осъществи великото разделение. Едни ще тръгнат надясно, други наляво. Едни към Светлината, други към тъмнината. Няма да останат неотговарящи. Като мълния ще раздели света на две части. Призива ще чуят всички, само че ще отговарят по различен начин: или за, или против. А вече знаете участта на последните. Мрачно ще бъде за тъмните. Утвърждавам. Също и времето на полумерки си отиде. Във всичко - до края, до своя логически завършек, а за избралите пътя на тъмнината – до бездната. И объркването ще бъде огромно, тъй като Разделението ще тръгне под знака на необикновеността. Гледайте за признаци. Има ги много наоколо. Величието на момента ще бъде предшествано от знамение. И Земята ще се разтърси изоснови. И няма да има дупки, където да се скрият, и тълпите ще се мятат. Правилно си спомни за кулите на духа. В тях ще намерят спасение и около тях ще се съберат хората, без сами да разбират това. Но тези, които са от Светлината. Моите воини ще застанат като стълбове на Светлината, като опора, като надежда за хората. И няма да има място, където ще може да се преклони глава, за да се скриеш от страшния Час. И това, което ще бъде радост и светлина за едни, ще бъде източник на объркване и ужас за други, избрали другия път.

Гответе се, тъй като ще дойдат при вас.

84. И там, където е стъпвал Моят крак, ще разцъфтят рози. Но колко страшно се кръстосват мечовете на демоните и мечовете на Архангелите. И намиращите се под опека ще бъдат спасени и тялом, и в духа. И приятелите, и враговете ще получат според своите възможности, но в съответствие, от Огнената Чаша на Спасителя. Всички ще се приобщят към нея. И същият този огън, който ще възкреси и спаси едни, ще изгори и унищожи други, както една и съща енергия вдига ръката на спасението и окървавения нож. Ето защо е нужно очистено сърце, "тъй като чистите по сърце ще видят Бога", а смърдящите сърца няма да издържат Светлината. Хората вече се гърчат от огнените въздействия и всичко слабо, а главно неочистено, прегаря. И няма да спасят никакви земни сили. Законът е точен и неумолим, а везните са в пазвата на всекиго, тъй като с каквато мярка мерите, с такава и ще ви се отмери...

Последният запис беше прекъснат от тъмните, устроили цяла върволица, криейки се зад гърбовете на близките. Три пъти, но напразно и за нищо прекъсваха възприемането и шумът беше непрекъснат: чукаха на вратата, лаеше куче и крещяха под прозореца. Но преодолях това. Тогава влязоха в стаята и седнаха, настройвайки обкръжението с нетърпеливо безпокойство, раздразнение и заразявайки с това Нинка. Наложи се записването на възприеманото да бъде прекъснато. Сърцето ми се разтуптя. Този телеграф изисква внимание.

85. (8 февруари). Това стъпало на знанието донася погасяване на обкръжаващото несъвършенство. Говоря също за умението да се извлича огън от обвивките, когато неговата стрела е докоснала гръбначния мозък. Доколкото е нужно трябва да се премахва този огън от обвивките, заразяващи го със своите вибрации, точно както и знанието на духа, с което познаваш. Заразено с вибрациите на обвивките то губи своята чистота. Сега всичко се пренася от обвивките в сърцето. Докато не се очистят мятащите се обвивки не могат да

служат като съд за знание. Сам виждаш как те те лишават от полученото и разхищават съкровището. Огньовете не са за плътта, а за духа, тъй като са от духа. Така също разбери по-широко и очистването на обвивките, за да могат да вместят. Как смесваш Светлината с мръсотията? Нужни са нови мехове. Сега разбра как сърцето трансмутира усещанията. По същия начин то трансмутира, тоест преобразява всяко усещане или чувство, или впечатление със своите вибрации или със своя огън. Така и се казва: да се трансмутира, тоест да се преобрази върху огъня на сърцето. Помниш ли: "Ти положи от вечерта мисълта в сърцето"? Значи това се отнася и за мисълта. Сърцето преобразява всичко, но свързано с Йерархията, тоест с Владиката. Вървим с огньовете на сърцето и всичко е пренесено в сърцето. Значението на всичко се пренася в сърцето. Това е и йога на сърцето. Раджа йога е йога на ума. Но йогата на сърцето е по-по-висша. При възприемане не позволявай на обвивките да умуват. Пречат. Моят Образ и пълно предаване на целия себе си на Него, сякаш вливане на себе си или навлизане в Него, тоест сливане с Него и пълно изключване на себе си, на егото, на низшето "аз" от Него, тоест отричане от себе си. И Образът сякаш навлиза в теб, обгръща те със Себе Си и те заменя със Себе Си. Това е и предаването на съзнанието по Йерархията, тоест на Йерарха. "Приеми Моя Лик" – ето значението на тези думи. Образът на Владиката, внедрен в сърцето, расте, ... докато не измести и не запълни със Себе Си всичко, цялото твое същество. Ето какво означава „Аз Съм във вас, а вие сте в Мен": пълно предаване на своето съзнание в съзнанието на Владиката. Палория. Отдавна Казах: "А ние побеждаваме със сливане на съзнанията".

86. И тъй, записвай всичко, без да мислиш дали то е голямо или малко. Отначало ти устремяваш съзнанието към Висшия Облик на Владиката, ... после потапяш този Облик в третото око. В третото око и сърцето всичко се съединява в един, обгръщащ цялата твоя същност и пребиваваш в нея, в нейното сърце. Тогава можеш да действаш сякаш с Неговата Сила. Но пази нервите и тялото, тъй като знанието на Общуването е опасно. "Москва не се е строила изведнъж".

В този момент изплува изкушаваща форма.

Виждаш как веднъж помисленото пулсира наоколо за изживяване и погасяване.

87. После, научил се да виждаш, ще бъде възможно да съединиш слуховото възприемане със зрителното. Преобразяването на сърцето се извършва с осъзнаване величието на избрания Облик. Не само с представяне на Образа, но и с осъзнаване. Приеми го в целия обем и дълбочина. Представата в третото око е първата крачка, осъзнаването – втората, сливането – третата. Така ще узнаеш и за Моите Дни и ще се приобщиш към Моите Дни. Моите Дни не са от този свят и не се измерват със земните мерки. Всяко Мое утвърждаване е като прозорец в Безпределността и докосване до неизразимото, неописуемото и вечното. Правилно усети в тези думи "Моите Дни" докосването на Вечното Дихание или Диханието на Вечността, докосването на крилата на Безпределността и Тайната. Моят Свят е необятен и не се помества във вашите дни.

Отивайте си, вие не сте ми нужни. Вие сте плодове на Мъртвото Море, под всеки храст - змия и под всяко цвете - бодли. Вашите утехи са горчиви и те се заплащат със страшна цена. Призраци, ларви, колко пъти сте застилали моя път

със своите измамни форми, тъй като, уловени, се разсипвахте на прах, показвайки страшното зъбене на смъртта и разложението. Да, да, смъртта на духа (От изкушаващите форми).

88. Ще пишем за щастието. Щастието е птица не земна, а надземна и тя каца не на всички прозорци. Някои живеят цял живот така и не знаейки какво е това щастие. Но ние ще говорим за неизреченото щастие, за щастието на Далечните Светове. Тъй като там има свое щастие, неприлично на димното щастие на Земята. Там щастието е от духа. Тук щастието се разбира в удовлетворяването на всичко лично, а там – в пълното отказване от него, от личното. Колкото по-пълно е отдалечаването, толкова по-съвършено е щастието. Моето щастие е Моето Царство. Но Моето Царство-Щастие не е от този свят и не се измерва със земните мерки. Ето че Призовавам вас, деца Мои, към това щастие. Разберете го в цялата му всеобхватност. Ще го наречем огнено щастие, щастие на разтварящото се и запалено сърце. Епилептиците биха могли нещо да разкажат за това неземно щастие, тъй като имат проблясъци на неговото прозрение, тоест прозрение в това щастие. Но плътта не издържа огненото величие. За райското блаженство е говорено много, но колко пък е опошлено това понятие. Нирвана – това е огнено състояние на съзнанието, най-висшето, което може да бъде достигнато от човека. А колко са нейните степени – от начални до неописуеми. Събери моментите на своя подем и възхита на духа, умножи ги хилядократно, но ги украси с всички радости на духа и постиженията, прибави всичко, което дава красотата и нейното възприемане и ще получиш част от тези елементи, от които се състои истинското щастие. То не може да се измери или определи по бедната гама на Земята, но на Земята, именно на Земята, с ръцете и краката човешки се залага основата на това най-велико качество. Спокойствието и тържествеността са качества, радостта е качество, и щастието е също качество, висше качество или атрибут на духа. Радостта или щастието са това, с което е изпълнено цялото пространство и битие. Затова и Казваме, че радостта е особена мъдрост, но не от Земята, а от Вечното Дихание на Живота. Цялото пространство пее и звучи с радост в ключа на щастието. Към него и Зова своите синове, позабравили за него. Човекът живее за щастието. Целият негов тежък земен път е само преддверие към щастието на Далечните Светове, не на земния, но на далечните. Дисхармонията и разрушението са основната нота на Земята. Хармонията, радостта и щастието са форми на проява на живота на далечните звезди, на Висшите Светове. Към тях ние се и подготвяме с целия ход на земната еволюция, в тях е предназначението на човека. И човечеството, този велик сирак, нямащ дял за себе си в земния живот, го има там, в необятните простори на космическите далечини. Формите на това щастие са толкова многообразни, колкото и формите на живот. И щастието на едно съзнание не прилича на щастието на другото така, както лицата на хората на Земята. Космосът е богат и формите на неговите прояви са безпределни. В часа на мрака, сгъстил се над Земята преди Великото Разсъмване Говорим за надземно щастие, тъй като то идва на Земята, за да се въплъти на нея, доколкото неизразимото може да се изрази в грапавите и груби условия на плътта. Новите лъчи ще дадат възможност за това. Но духовните съдове за приемането на огнената напитка на радостта трябва да бъдат подготвени от всекиго според неговото разбиране и изтънченост на духа. Новото вино не наливат в стари

мехове. Няма да умрем, но ще се изменим. Става дума за преображението на духа и преображението на плътта, за Новото Небе и Новата Земя. Новата твърд ще бъде увенчана с радост - и земната, и надземната - и щастието, щастието на цялото човечество ще бъде нейната основа. Нека сред страшните последни дни на битката да помислим за чертозите на Светлината, предназначени за човека и готови да го приемат в своите покои по думата на Владиката на Светлината, наречена Състрадание, тъй като с Него ще слезе на Земята Огненото Величие. И ако очите и ушите са отворени, то къде е това, най-малкото, което може да попречи на човека да вземе своето щастие, застанало като каменна скала на неговия път, като последна преграда към тази Светлина?

То няма да падне от Небето на розови крила, а ще навлезе в живота с потта на труда, с ръката и крака човешки.

89. Наоколо има облаци, но трудът не зависи от тях. Ще разбираме труда широко като преображение на живота.

90. (9 февруари). Да, тя ще достигне до царя на духа. Ще преодолее всички трудности. Сам Огледах. Каква борба издържа сега. А ти мислиш за себе си. Не е добре. Получава вече непосредствено и те обича през цялото време. Говори правилно. Укрепи доверието към теб с ласка и внимание. Не е разглезена нито с едното, нито с другото. Твърде си студен с нея. А тя трябва да се сгрее. Измръзнала е от студа на живота. И ѝ говори повече. Няма да ѝ стане нищо, няма да я претовариш. Центровете се събуждат. И тя също е твоя. Обича те силно по своему. Беше херцогиня и изигра немалка роля в твоя живот. От високо гледаше папския престол. Добра душа, вярна. Беше неин баща, оттам е и любовта. Ще напредне бързо след пробуждането. Пази я. Твоя е. Остави нея да решава. Сърцето ще покаже и сама ще види. Децата са твои. За всички ще се намери място. И за Лидия също. <...> не е твоя и не е Наша, но няма да изключваме, и Д. ще оживее, и за него намери място. Твоят покрив е широк. Не познаваш възможностите на духа и силата да привличаш хората.

91. (§ 22 Сърце).

Гледайте и не се поразявайте.

И тъй, Моята реч е за предела на възможностите. Възможностите – това е Йерархията, но при пълен устрем. Сега пропускаш пратки: плътта не вмества.

(§ 225 Сърце).

Особено е нужна взаимност. За всички има и място, и знание. Целта е обезличаване на себе си.

Детето трябва да се посмъмри за непослушание. Не трябва да се играе с огъня. Ще опари. Предупреди.

Правилно е усещането за неудовлетвореност.

Опасност, Пресмятам, ще Отклоня с Ръка. Мой си. Степента на възприятие е степен на вървящия Архат. Усещаш колко огромен труд има пред теб. Тъй като званието на степента задължава към труд и всяко стъпало се превзема със сила. Отсега нататък всички твои сили се насочват към тази гигантска работа над себе си. Тя не се прекратява нито за миг. Да се наречеш още не означава да достигнеш нареченото. Званието е като котва за далечно плаване. Ето, с цялата сила на духа, с всички помисли, с цялото си сърце, с целия устрем върви.

92. Огромна е пропастта между това, което си и което трябва да станеш. Но Аз Победих света, ще го победиш и ти. Могъщият, мощен пламък на духа, бляскащия меч, който ти е даден и Моята Ръка, която те води, да бъдат гаранция за това. Цялата твоя същност се устремява към тази велика победа. Дръж тази дума винаги в съзнанието си и я гравирай с огнени букви в твоето сърце. И това ще бъде твоята тайна. Тъй като сте наречени Мои синове. Време е да се разбере кои сме ние. Нарекох ви богове. Ето какво значи да се върви по върховете. Сърцето на Архата е стремителен огън. Върви на чертата на взрива. Полумерките и половинчатостта са изоставени завинаги. С пълна мярка, с цялото си сърце - така вървете, тъй като на карта е поставено всичко. Ти си Той, но минус твоите обвивки, застилащи твоя път. Преразгледай ги отново, с нови очи, грижливо прехвърли всяко звено. Ще се ужасиш от вековния боклук, толкова щателно пазен от твоето его. Всичко подлежи на пълно очистване и замяна. Прераждат се по твоя воля и със заповед на цялото съзнание, всяко тяло поотделно. Застани на стража, гледай, разчленявай и овладявай тяхната немощ. Силни са с атавизма, инертни по своето същество и своя строеж, но страшни със своята тъпа инерция, някога и някъде теб утвърдена и вложена в тях от самия, тъй като ти си техен владика и породител. Първо да се осъзнае, а после да се овладее.

Раздиране на Завесата и среща с дракона на прага. Погледни го - твоя рожба, вложена от теб в самия тебе. Ето, него именно ние и ще победим, докато не кажеш: "Идва..., но няма в мен нищо". Зова те към велики достижения, Мой любими и с цялата сила на духа те Въоръжавам, тъй като си Мой. Ще преминеш като победител до края и няма да забавиш своята крачка. Гледай на приливите на битката и колебанията на боя като на път към победата. Боят протича, нараствайки и нараствайки, редувайки се, като прибой. Но е лесно да отстъпиш в тъмнината. С цялата сила на духа се дръж за Мен. Ще получиш всичко и всички зърна на твоите стремежи ще донесат своите плодове. Ще те Заменя и ще Изпълня цялото твое същество със Своята сила, а ти забрави себе си и помогни на Мен. Всичко лошо е било от "себе си", от твоето бивше "аз". Затова и го дръж на прицел, тъй като няма с какво да се похвалиш от него. С това и сваляш неговата призрачна власт. Лошо властваше и често хвърляше в разорение. И тъй, тръгваме на последен бой, на велик бой със самия себе си. Той е, който разрушава в теб всяко велико качество и устрема, които ти искаш да утвърдиш в себе си. Колко години желаеше спокойствие и самообладание, и власт над себе си. Постигна ли ги? Не. Кой попречи, кой разруши твоите дългогодишни стремежи? Той, той, той. Ти искаше, ти мечтаеше, ти се изправяше духом, а той методически и настойчиво винаги разрушаваше всичко и те хвърляше в бездната на падението, лишавайки те от всичко достигнато. Той, той, той. Погледни неговите свойства и бъди безпощаден. Не може да има поражение, тъй като това ще е краят. Ти искаш спокойствие на тялото, а той маха с ръце и се дърпа. Ти искаш спокойствие на ума, а той се мята и не знае покой. Ти искаш да обуздаеш емоциите, а той се старае да ги продължи и усили, вкопчвайки се за всичко, стига само да живее, да живее, да живее именно с тези, ненужни на теб емоции. Разбирането на врага е вече неговото поражение. Разбери същността на своите обвивки и това, с което те живеят и се хранят. Лиши ги от храната, давана им от теб несъзнателно и в изобилие и те ще увехнат и ще помръкнат в безсилие. Но дръж копието винаги

готово и ръката с вдигнат меч. И ако великият дозор отслабне дори за един миг, те незабавно ще надигнат своите глави, за да се покълчат така, както някога и някъде си ги научил ти. В тях е твоята воля, някога кристализирана от теб, но сега ненужна за теб поради несъответствие с преминаваното стъпало.

Ти си породил, ти и убий.

Ти си дал властта, ти я и вземи.

Ти си утвърдил, ти и разруши.

А Аз ще ти Дам власт и сила да направиш това. И със Своя Пръстен Запечатвам и Утвърждавам твоето решение. С печата на Своя Дух те Благославям, тъй като си стъпил върху пътя на Архата. Помни, помни, Мой любими, вървиш към победа.

С труд, много се изплъзна или веднага след осъзнаването се забрави.

93. Съдът, отбелязващ милиони години съществуване, сърцето и Мислителят - това е същността на човешкия дух, откъснал се от Земята. Това е и същността, мисълта на духа, блъскащ се в своята тъмница.

Колкото по-високо се устремява колелото на закона, толкова повече израства Мислителят в своята мощ.

През деня обсъждахме може ли да се поиска помощ от Владиката.

94. Може, но след като си помислил здраво на кого и защо, тоест за какво, тоест за каква цел, в какво ще бъде изразходвана и използвана скъпоценната мощ. И тъй, целесъобразност и съизмеримост във всичко. А Аз ще Дам и ще Помогна, но на ваша отговорност. Не злоупотребявайте с доверието. Помагайте и молете, но знайте мярката на позволеното, за да се пролее енергията за благо и да бъде използвана за благо от получилия я. Примерът с престъпника, излекуван за нови престъпления, е поучителен. “И не извърши много чудеса поради тяхното неверие” е също формула. “Вярваш ли” е също формула при оказване на помощ.

95. (10 февруари). С Моята радост, пребиваваща в теб, разбери пътя на сърцето. Възхождай с радост и отричане от себе си. Взимай когато искаш, но в съответствие. Строим в радост и с радост за прекрасното. Радостта не е от Земята. Това е посланик от Висшите Светове. Ти си Петър. Всичко ще преминем. Знаете всичко от векове, затова и се нарича разкритие това, което го има и което е скрито. Разбери пътя на сърцето като път на радостта, но то не е от този свят.

Говори се за велико объркване и на всички, и във всичко. Светът ще се разклати до основата.

Строфантът е особено нужен. Каша от елда – през ден.

96. Степента на получаване е степен на отдаване. Който повече е отдал, повече и ще получи. Говорим за духовното отдаване, а не на стари ненужни вещи. Даването в духа е по-трудно. И къде са тези, които могат да дават? Дава се огъня на сърцето, но трябва да го имаш. И тъй, даването. за което Говоря, е огнено даване. Хората без сърце не са способни за даване. Даването е атрибут на сърцето, както светлината е атрибут или свойство на Слънцето. И сърцето като Слънцето чакат да бъдат събудени, затова и Наричаме техните носители “живи мъртъвци”, тъй като смърдящото сърце е ужаса на живота и потъпкване на Светлината. Но

има и по-лошо явление - това е черното сърце, сърцето на тъмно служене. И ако сърцето от Светлината носи Светлина, то сърцето от тъмнината носи ужас, болести, смърт - и физическа, и духовна. Времето на Великото Разделение е време на разделението на сърцата на тъмнината от сърцата на Светлината. Делението става по огньовете на сърцето и Бог не може да бъде поруган - каквото посееш... Всеки сам със светлината на своето сърце определя себе си надясно или наляво, към Мен или в тъмнината. Така и ще познавате хората по огньовете на сърцето и грешки няма да има. И осъждането, тоест Разделението, Великото, последното е по огньовете. И служенето е с огньовете на сърцето. Но потенциалът на сърцето е безпределен, тоест в сърцето е изразена самата Безпределност, тъй като сърцето е аспект на Безпределността в земния и Надземния свят, навсякъде, във всички планове на битието и във всички светове. Крайността на тялото е разбираема, така също крайни са всички останали обвивки. Единствено сърцето е извънвременно и безкрайно, тъй като пребивава навеки. Затова сърцето е престол на живота. И ако сърцето е средоточието, това значи че в него е всичко, тоест сърцето е алфата и омегата на съществуването: живот, истина и път към Светлината. Но... това е сърцето, свързано с Йерархията на Светлината, тъй като има сърца, свързани с йерархията на тъмнината. Но техният път е към бездната. Всяко се слива със същността на това, изразител на което то се явява. Храмът на сърцето, служенето на сърцето, учението на сърцето и властта на сърцето над всичко, което съществува, над всяка плът, над всяка материя, над всичко проявено е огнената действителност, тъй като сърцето е престол на мощта и престол на властта. Някой иска да победи света. Светът се побеждава със сърцето. Сърцето е оръжието на Светлината. Някой иска да победи себе си. Егото се побеждава със сърцето. Върху огъня на сърцето и в светлината на сърцето изгаря всичко, и големите страдания са клада, изгаряща несъвършенствата на живота или в самото сърце, или в неговото обкръжение, огън, поразяващ тъмнината и огън очистващ, тоест разсейващ я със своя пламък. Така Пътят, Истината и Животът е пътят на сърцето. Неговите съкровища са неизчерпаеми.

97. (11 февруари). Нужни са невиждани изненади, за да се мръдне човечеството. Иначе няма да тръгне. Тези, които са дошли, изпитали и разбрали са Наши завинаги. И ти си Наш. Казах: "Учението не се прекъсва нито денем, нито нощем, тоест Нашият извор, изворът на Светлината блика във вас непрестанно. Нощем Обучаваме, а през деня преписвате за себе си". Не помнете и не е нужно да се помни, иначе ще се откъснете от живота и няма да поискате да живеете този земен живот. Духът няма да поиска да приеме плътната еволюция, ако се запази спомена му за пространствата на Тънкия Свят. А вие се учете в пространството на Светлината. Затова и ви Пазим за ваше благо. После всичко ще си спомните. Но не по-рано, отколкото трябва. Много тайни има във вашия живот, деца Мои, и много радост, още неосъзната. Главното съществуване е нощем, тъй като се оттегляте в своя Дом – Дома на духа, родната на Светлината и постоянната Обител. Само на Земята ние сме временни, а там сме постоянни, тоест безпределни. "Ние не сме временни, а безпределни".

Отново в съзнанието се опитват да нахлуят нови облици. От тях трябва да се оградите денем и да не ги допускате в дълбината на съзнанието, изхвърляйки

ги като ненужен вреден боклук. Затова се учи да бъдеш на стража. Учи се на всичко от опита.

Само собственият опит може да научи, затова се радвай на всеки опит и особено на горчивия. Но денем залагаме причините. А това е много важно да се разбере. Денят е сферата на причинността, нощта – на следствията. Както при или в момента на смъртта последната еманация на нервите носи по задачата, така и преди заспиване последните мисли дават направление на посещаваните сфери. Така че направлението зависи от тях, а също и посещаваните сфери. Преди сън трябва да се установи положението на мисълта, тоест този вход, тези врата, през които влизаме в съответстващите им обители на Тънкия Свят. Също необходимо е отричане от всичко земно, ако искаме да полетим. Преди сън може да се отречете от личните опити - това е добро упражнение. Има такива, които спят в гроба - memento mori – помни за смъртта. Унило “memento”, унило помнене за великия и радостен момент на освобождението. Нашите ученици се приучват към този Велик Преход всеки ден, тъй като сънят – това е все едно смърт в миниатюра, тоест малък преход в Тънкия Свят, но точно аналогичен; само жизнената нишка не се прекъсва, като при смъртта. В това е цялата разлика. Да се отнесем съзнателно към явлението сън, тъй като се готвим за съзнателно съществуване на всички планове. А нашата цел е не само да се разчленят телата, но и да се запази съзнанието навсякъде, винаги, във всички тела, тоест на всички планове. Да се запази съзнанието – това е задача на Архата - да се съхрани непрекъснатост на съзнанието. Това е и безсмъртието, Амрита, Чашата на вечния живот. Елмазът на съзнанието е безсмъртен, но не на съзнанието, пренесено в обвивките и отъждествяващо себе си с тях. Всяка обвивка е смъртна на своя план. Кристалът на съзнанието е безсмъртен, ако е запален и ако не е свързан, не зависи от обвивките, които осветява. Приемете Чашата на безсмъртието, но трябва да я задържите със своите ръце, тоест със съзнанието. Тъй като е Казано: “В съзнанието е всичко”. Учете се винаги да запазвате ясност и отчетливост на съзнанието и с това да опазите и съхраните непрекъснатост на съзнанието за “после”. Ясната, спокойна, главно спокойна отчетливост на съзнанието, тоест на кристала, тоест на самия кристал на съзнанието, е основа на неговата цялост и битие извън зависимостта от временните обвивки и тези елементи или аспекти, прояви, с които те единствено и живеят или се хранят. Трябва да се застане встрани от своите обвивки и да се гледа как живеят те, всяка в своята сфера и в никакъв случай да не отъждествяваш себе си с тях, тоест кристала на своето съзнание, своето съкровище, което е в света, но не е от света, тоест от Земята. Ето осъзнаването на това ще помогне и да се продължи съзнанието в Тънкия Свят, тоест да се запази неговата непрекъснатост. Там, където е вашето сърце, там е и вашето съкровище. И съкровището се пренася в сърцето. А тъй като сърцето бие винаги, то и да се запази съзнанието може само пренасяйки го в сърцето. Така отново идваме до средоточието на битието и живота, тъй като сърцето е престол на живота, но на непрекъснатия, тоест вечен живот.

98. Международните отношения навсякъде са на границата на взрива.

Пред теб е пътеката на великите достижения и находки. Трябва да се напрегнат всички сили на духа и да се пребивава на Велик Дозор.

Лъжата пред самия себе си е неоправдаема. Умората е от лъчите, още не асимилирани от съзнанието.

99. Светилниците на духа, сидхите, могат и да не са у вас, но огънят вече гори, предвестник на отварянето на центровете. Огънят на сърцето, бидейки вместилище на синтеза, разпалва огньовете на центровете в известна последователност, която зависи от свойствата и особеностите на организма. Преходът е тежък и мъчителен. Като котел на границата на взрива и напрежението е огромно, но няма да се уплашим даже от най-трудното. Тъй като и през това трябва да се премине. После ще Изменим условията, външните условия и ще Дадем покой и външна изолираност. И аурата ще укрепне и ще се утвърди. А сега е трудно. Колко процеси се извършват, засягащи цялото същество. Но Ръката е с вас винаги и ще подкрепи и ще насочи, и ще ободри. Аз Съм и Приятел, и Застъпник. А Нинка има особен път. Подготвя се. Според цената и наградата е огромна, неотменима. Наливам в теб виното на радостта и Давам живака на бодростта. Можеш да имаш настроение и тъга, но не от личен характер, а като отражение на пространствената нота. Всичко лично се отстранява с цялата щателност, независимо от това под какво прикритие се представя то, за да оцвети кристала на съзнанието, подлежащ само на свръхличното, пространствено оцветяване. Това условие допуска запазване на повърхностите, без да се нарушава нито целостта на кристала, нито неподвижността на стените. Страданието за другите е едно, за себе си – друго. Ако двама, съжаляващ и съжаляван, паднат в ямата, значи се е изкривил кристалът на състрадащия. Ако състрадайки си помогнал и просветил, значи обликът на кристала се е запазил без оглед на това, че болката на състраданието е пронизвала сърцето. Границата е тънка. Но в това различие е всичко.

Всичко е позволено, всичко е допустимо, но при условие, че е запазена целостта и неподвижността на повърхността на стените на кристала на съзнанието. Тъй като ви Давам Моя Мир не така, както го дава света. Равновесието се съхранява каквото и да става. При Нас неговата загуба заплашва с катастрофа, и при вас също, но в мащаба на вашето съзнание. Равновесие. Символът на кълбото е символ на великото равновесие. Не може да се застане върху кълбо. Никой не може да се задържи върху него, нищо лично, нито една емоция. Като гумени топки отскачат от аурата на равновесието нечистите мълнии от хаотични енергии, плъзгайки се само по нейната повърхност, но без да се впиват и вкопчват, и без да я пробиват. Целостта на кристала на съзнанието придава мощ на заградителната мрежа и я държи в необходимото състояние на напрежение, създавайки неуязвимост за външните въздействия. Напрежението на заградителната мрежа и на съзнанието е най-необходимо условие за здравина. Здравината се заключава в напрегнатостта на вибрациите на съзнанието. Вечно зорката бдителност на цялото съзнание, тоест напрягането на всички сили на духа създава именно това толкова нужно условие. Състоянието на духа или на съзнанието, приличащо на мокра кърпа, представлява антипод на устойчивостта и самозащитеността. Когато са създадени исканите условия за защита, то Моята помощ е готова да се излива, тъй като има къде и в какво. Къде ще Изпратя Лъча, ако има мокра кърпа вместо броня? Така бронята на духа се кове от две страни: от теб и от Мен. Равновесието на духа е велико понятие. На него се държи цялата

Вселена и всяка слънчева система. Ако центърът се явява точка на уравновесяване на противоположностите, неутрализираща ги в себе си, то отново идваме до центъра, средоточието - сърцето. Сърцето е центърът, регулиращ проявите на противоположностите. Не се радвай на радостите на суетния живот и няма да плачеш от тях. Потуши положителния полюс на явлението и отрицателния ще умре сам. А лостът е в твоите ръце. Ето че отново се говори за личните преживявания. Те трябва да се погасят с лоста, регулиращ раждането на противоположностите: радост и тъга, симпатия и антипатия, любов и ненавист, получаване и лишаване. При анализа на личните преживявания погаси всяка от тези лични емоции в самия момент на зараждането и с това ще установиш своята власт над тях. Така няма нито да се радваме, нито да се огорчаваме от всекидневното течение на суетния си живот, тъй като не знаем къде е то, доброто или лошото, и с това ще вземем могъщия лост на силата, установяваща равновесието на духа в свои ръце. Свръхличните емоции не засягат и не разрушават кристала, а само го обогатяват и утвърждават в неговата мощ. Огромна е разликата между личното и свръхличното, еснафското и космическото. Но границата е тънка. Но животът на еснафа свърши. Казано накратко, възможността за лични емоции, тоест енергиите на егоизма се убиват в самото начало на тяхното зараждане. "Палячото не не е подходящ за пътя към Братството". Разбирането на този принцип е като остър меч срещу кълчещите се обвивки. Те се отпускат по право, ако някога са се зарадвали на това, което днес носи огорчение. Но ако ти си потушил тази радост при нейното зараждане, то правото на кълчене е убито. Така се привеждат към мълчание всички тела и се подчиняват на съзнателния контрол на съзнанието. Не става дума за свръхличната радост, за радостта на духа, а за радостите на плътта, дребните сивички радости на мрачното двукрако съществуване. Има радост на любовта и радост на ненавистта. Даже и радостта бива различна в този свят, където Светлината и тъмнината си оспорват своята победа във великата, последна, решаваща битка.

100. Значи ясната незатъмненост на съзнанието се изпраща към Лъчите. Ще достигнеш всичко.

Насън много и дълго няколко пъти летях. Не знам защо полулежейки и с тила напред като при плаване странично на гръб. Полетях високо, после се спуснах от покрива на много висока сграда, подобна на храм. Втурнах се във въздуха. Видях много картини: гори, планини, в цветове, град, жилищни домове, Хора навсякъде. Едного утеших накратко. После се уморих и не можех да се вдигна. През целия този месец нощем спя по четири и половина часа и непрекъснато пиша.

101. (12 февруари). Запомнете Моите думи и изречения, давани сега от Самия Мен. Степента на вървящия Архат е степен с особена значимост. Над човешкото стъпало ще бъде свръхчовешката степен. Няма да мерим със земни мерки. Трябва да се задържи величавото спокойствие: в него е диханието на Вечността. Мъдростта на вековете е неизчерпаема. Ето че могат и да съединят правилно. ..... А там ще се види. Стъпалото е ясносияйно. Отново неприятности като стъпала на стълбата на Светлината. Главното е да се запази величието на спокойствието.

Това вече не е суета в кухнята, а игра с всички огньове на придобивките. Центровете се събуждат. Действат нови лъчи. Да се порадваме: най-после процесът започна. Извърши се. По такъв начин атрибути на стъпалото се явяват пълното отричане от себе си и погасяване на обкръжаващото несъвършенство. Извърши се. Владиката Идва. Тези, които осъзнават по Нейното указание последните Дни ще се ужасим и ще се зарадваме. Мнозина няма да издържат.

Архатът върви и в струите на огъня придобива своите доспехи. Необходимо е притваряне на центровете преди всичко с мисъл, както древните жреци жрици - с психически воал. Обвий се с него целия, както бъдещата пеперуда е обвита в пашкула и която също ще се събуди за живот. Обличаме се всеки ден. Така също е необходимо и облекло за духа. Привиквай. Покривката от тънка материя може да се направи плътна и гъста. Всяка сутрин преди обличане надени отначало защитното облекло на духа. Колкото по-ярко си го представиш толкова по-плътно го създаваш. Защо да се гърчим от външните въздействия, преди всичко човешки, ако може да се оградим. Израства огнената пеперуда, (или: Пеперудата ще отгледа своите огнени криле) и пашкул вече няма да бъде нужен.

Беше много трудно да се възприема. Третата част се изплъзваше от запомняне, озарявайки само за миг съзнанието.

Благо на теб. Това е и подвигът. "Не за мен, не за мен, а в Твое Име, Владико". И за личната заинтересованост няма да остане място, нито за вълненията, тоест отваря се вратата за спокойствие и отричане от личните явления. "Не Аз, но Отец, пребиваващ в Мен, Той Твори" – е също формула, велика формула на живота. Това е предаване на съзнанието по Йерархията, отначало близко, после по-надалеч и по-надалеч и по-нависоко, докато съзнанието не обхване всичко, но с името (Твоето, Владико) на твоя Владика, тоест с Лика, внедрен в сърцето, внедрен здраво като "камък, набит от планинската вода в цепнатината". При това са особено вредни откъслеците от дребните лични мисли. Лично значи временно, смъртно, което вече е обречено на унищожение поради малкия кръг на своята проява. Молитвата на Исус е защита от мръсотията и слузта на личната и на пространствената мисъл.

А на крилцата все още не е свободно. Почакай, ще полетиш високо, високо. Получаваш чрез Лика на Владиката, не си станал мъдрец сам. "Аз сам по себе си съм нищо" - не забравяй тази формула: може да се подложиш на разорение. Даже ръката няма да пише без Моя Огън. Аз - това с ти, но ти без Мен си нищо. Трябва да се утвърдиш в непрестанното предстоене, тоест в служене на Владиката. Служенето на Владиката е в храма на своето сърце, тъй като твоето сърце е храм на твоя Владика, поверен на теб за служене. И подредбата в храма трябва да бъде съответна, и оградата също. Храмът на сърцето е велико и задължаващо към разбиране на живота и съответствие понятие. Храмът - това е място за съслужене с Висшите Сили. Сега Небесните Сили служат с нас невидимо в храма на сърцето пред престола на съзнанието и обратно, тоест в храма на съзнанието, пред престола на сърцето - не в думите е въпроса, когато говорим за храма на Единния Дух. Храмът на сърцето се строи върху развалините на егото. Ние строим: ти и Аз. И всичко ненужно ще отлети като мъртва черупка, като есенни листа. Няма да остане за него дори място в новия храм, както няма място

за старите вехтории и боклук в новия дом. Това очистване-освобождение ще протече естествено, но необратимо, тъй като в него Съм Аз. Храм за всички. За всички е Един. Аз – съм вие, вие сте Аз, Моя войска...

102. Въведете спешно огнената профилактика, за да не ви изгорят огнените вълни. Профилактиката на тялото включва чиста и умерена храна. Умереността е нужна, необходима. Да се поддържат в чистота червата, носа, белите дробове, кожата. Валериан, сода, мента, мускус за равновесие на психическата енергия, строфант за сърцето. Чист въздух в помещенията. Виното се изключва напълно и всичко възбуждащо: от храната до звука и цвета, но във всички видове. Отстранява се всякаква дисхармоничност, тъй като огнените вълни ще усилват всичко, включително усилване например на въздействието, да кажем, на червения цвят. Бързите безпорядъчни движения, бягането, суетливостта, забързаността - всичко се изключва. Това е телесното, физическото. Вътрешна профилактика: на ума, чувствата, съзнанието, сърцето. Основната нота е спокойствието и пълното самообладание, тъй като всичко ще се усили до крайност. Загубата на равновесие ще бъде пагубна. Вътрешната неуравновесеност ще се изрази с буря и хаос на съзнанието. Всичко добро и лошо ще се усили необичайно с всички произтичащи от това следствия. Безпокойството, страхът, нервността и другите нарушители ще предизвикват объркване на духа, непоносимо както за тялото, така и за съзнанието. Всичко ще се усили до предела, оживявайки и благославяйки и изгаряйки и разрушавайки. Съзнанието и чувствата ще се явят проводници. Емоциите ще се явят канали на въздействие, тези, в които ще започнат да се вливат огнените енергии. Всичко неочистено ще започне да страда жестоко и да служи като причина за страдания. Всяка мръсотия в съзнанието и петно на аурата, всяка язва на духа ще се явят точка на усилено въздействие, разрушително-унищожаващо, но и обратно, всичко положително-светло ще се издигне и усили в своите благодетелни и живителни влияния върху техните носители. Контролът над мисленето и чувствата ще бъде единственото спасение, тъй като всяка мисъл и всяко чувство ще представляват приемници и усилватели на огнените вълни. Спасението е в кулите на духа, ключът – в съзнанието, тъй като през кристала на съзнанието ще се пречупят вълните от огън и преминавайки през него ще го оцветят с цвета на целия организъм и цялата същност на човека. Говоря за спасение. Вече няма време да обяснявам и доказвам, трябва да се приложи съзнателно и неотложно. Даже и да се узнава, тоест научава, вече няма време. Остава само да се вярва и да се прилага. По-скоро, по-скоро, по-скоро! В пълно въоръжение, в пълен трепет на съзнанието, във величието на спокойствието на духа да посрещнем огненото щастие, тъй като наистина това е щастие за знаещите и ужас за тълпите. С мълнията на духа, като с бляскащ меч ще отделим в своето съзнание, в своя микрокосмос лошото от хубавото, доброто от злото, чистото от нечистото, светлото от тъмното и в пълно разбиране на страшната огнена неизбежност ще се разделим завинаги с това, което е от тъмнината. Малката, най-мъничката частица зло като нажежено желязо ще гори и разрушава нашата същност в този от проводниците, където тя се е запазила. Беснеенето на хаотичните и нечисти енергии вътре в микрокосмоса ще го разкъса на части. Благодушието, спокойствието, чистотата на сърцето, ума и съзнанието нека да бъдат флаг на спасението, тъй като нищо няма да спаси това,

което не е било очистено. Или възкресение, или смърт, хаос разложение. Лесно е да се види как лъчите на Слънцето, давайки живот на растението в същото време усилват всяко гниене и разложение. По същия този принцип върви и въздействието на огнените вълни, усилвайки всичко хилядократно, но в съответствие със същността на всяко явление, тоест усилвайки и положителното и отрицателното, доброто и лошото, животворното и убиващото живота. Ето ходят сред нас синовете на живота и смъртта, тъй като те - това сме ние. Огънят на живота може да стане огън на смъртта. А единственият съдия е сърцето. През него ще преминат и ще се пречупят космическите огнени вълни - дарове от Небето.

Видях сутринта при записването амарантови звездички на края на молива. Звезди при Обръщението. Обвивам се с воал. Веднага стана по-спокойно. По-устойчиво даже за здравето. Стомахът държеше себе си точно както беше указано.

103. (13 февруари). Свърши се. Срокът се изпълни.

За да се отрази Лъча е нужен събиращ и отразяващ фокус. За Земята този фокус Съм Аз. Чрез Мен ще преминат и ще се пречупят космическите огнени лъчи на Земята. Аз Съм фокусът за възприемане и отразяване. И от Мен - по магнитните центрове на света, за да ги запалят. Те са живи и неподвижни предаватели, тоест естествени и заложени по волята на огнените посланици на Светлината. Магнитните центрове са фунии, приемници за лъчите. Моите воини са Моите станции-разредители и приемници на пространствения огън в пространството на Служенето. Възприемането сред човечеството ще тръгне по линията на сърцето. Така ще започне космопространствения живот на сърцето. Огньовете на духа ще се запалят навсякъде, като в храмовете на великия празник, тъй като това е Велик Вселенски Празник на Мира - в Храма на Мира. И човешкото сърце ще запее величествения химн на живота и Светлината. Аз Дойдох да изпълня волята на сроковете. Скоро ще видиш знаците на Моето Пришествие. Те ще бъдат явни за всички, като светлината на утрото, като мълнията, разсичаща небето. Мои воини, ще ви Събера според вашата преданост и ще ви Поставя на кормилото на живота. Както Аз Изпълнявам волята на сроковете, така и вие ще изпълните Моята воля и ще ви бъде дадена власт да творите и да порязявате със силата на Моя Дух. Мои воини, ще ви Прославя с велика слава пред престола на Светлината, тъй като вие сте носители на Светлината и живота, родени чрез Светлина от Светлината. Да звучи на пространствената нота може само космическото сърце. Волята на сроковете е установена от Владичицата на Света като неизменност. С

тях е наситено цялото пространство и цялото битие се прекланя пред тяхното величие, пред огненото Величие на Превисшата.

104. Трябва да се усеща, трябва да се вярва.

Чистотата няма да дойде между стените на замърсената глуха уличка.

Отварянето на сърцето към Светлината е нужно условие.

Твоят неизречен Лик, пребиваващ в мен...

Двигателят привежда в движение, а самият той е неподвижен.

105. Ниночка е добра. Съзнанието е неопетнено, затова е свободно. Всяко петно мръсотия е звено от веригата на робството. Ще стигне далеч, макар и да не сваля звезди.

106. За същността на Космическата Правда. Има земна правда и Правда Космическа. Земната правда е относителна и се променя според времето, епохата и спиралата на еволюцията. Космическата Правда е извън времето, затова не подлежи на законите на земното спирално развитие. Земната правда ту се разгаря ярко, ту едва тлее под пепелта на неразбирането. Космическата Правда винаги сияе с огньовете на вечната Светлина. Носителите на Комическата Правда са я носели неизкривена и чиста във всички времена на човешката история, тъй като са проявявали със себе си вечната Истина. Откъслеци от нея, пречупени в човешкото разбиране са разхвърлени навсякъде по лика на Земята във всички религии, философии и вярвания. Такива откъслеци от Космическата Правда, затъмнени, изкривени, покрити с прахта на вековете и станали земна правда могат да се намерят навсякъде в разговорите на хората, песните, легендите, сказанията, преданията и приказките. И пропастта, лежаща между двете правди, едната от които е породила другата, е огромна. Но тя, Великата Правда, може да се търси и да се намери сред тези откъслеци, да се измият те, да се съединят заедно, като разхвърлените крайници на Озирис, и да се усети нейната космическа основа. Със земно съзнание може да се види единствено само земната правда и то не цялата. Трудно е за земния ум да обхване необятното и само за космическото съзнание е достъпна Космическата Правда, великата, вечна пространствена Истина на Живота. Затова земната мъдрост не е космическа мъдрост и се различава от нея така, както проявите на плоскостта и нейните закони - от света на трите измерения в цялото му многообразие. Владиката Майтрейя, Носител на космическите Лъчи, е изразител на Великата Космическа Правда, тъй като Той Проявява със Себе Си тази Велика Вечна Истина. Той Е проявление на Истината. Огънят - Пламъкът - Светлината са изразители на Неговата Същност. Неговото Учение е съзвучно на откъслеците от великата Правда, разхвърлена навсякъде, но разпъната от човешкото невежество, изкривена, осакатена и опетнена. В светилищата на храмовете, на страниците на писанията, в тялото на великите религии на настоящето и миналото могат да се намерят бисери на истинското Знание. И е огромна задача да се намерят, да се разпознаят и измият от вековния боклук и да се приближат към първоизточниците, към Светлината на същата тази Истина, която ги е породила някога. Да се умият Ликовете на Великите Основоположници на Светлината, да се разбере единния източник на Единната Правда значи да се построи храма на Единната Космическа Истина.

Вчера следобед ме вдигнаха от леглото с неприятни неща. Не се оградих. Това е Изпитание със страхове. Тази сутрин отново имаше треперене, но вече от радостно известие. Лошо се оградих. И пропуснах много в съня. Мислите за разпъването на егото записах съвсем не в тази мощ на изразяване, както ги възприех. Записаното за разпъването на егото се появи после.

107. (14 февруари). Егото. Егото. Трябва да го разпънеш на кръста на живота. Трябва да се усили действието в преображението. Говоря, тъй като Виждам. Къде е трудът, трудът по преобразяването, при това с пот на лицето?

Всичко ще преодолееш с Моята сила. Аз Съм воинът в теб, а не ти. Аз, Аз - това си ти, а не твоето кълчещо се нищожество. Позволи на твоите обвивки да се покълчат, ако още не си в състояние да ги обуздаеш. Но гледай, с цялата сила на духа гледай как те нарушават твоето достойнство и те предават на позорна смърт, разпъвайки всичко най-добро и висше, което имаш и което ти си придобил с такава страшна цена. Колко сълзи, колко кървава пот върху плодовете на твоите достижения, колко усилия и труд. И да им отдадеш това съкровище за разкъсване, стига да се покълчат и насладят? Разпни я, разпни тази негодна вехтория ..... И тогава пази своето съкровище с огън и меч. На външните условия и обстоятелства гледай като на удари на чука, изковаващ бронята на духа и се радвай на възможността да укрепиш бронята на духа. Аз, Аз ще ти Дам сила, Аз ще Укрепя мощта. Аз, Аз Съм победител на света. Затова със смело сърце на бой. С буйна радост, с възторг на духа ще изтръгнем нашата победа от здравите нокти на смъртта. Танца на скелетите ще предоставим на синовете на смъртта. Аз Съм животът. Тясна е пътеката и малцина вървят по нея. Ти си Мой възлюбен, Мой любим син. Не външните обстоятелства, а ти самият си твоя най-страшен враг. Разбери: те са само проявители (индикатори) на твоето его. Остави неувереността. Трябва да се укрепи вярата като неизменност.

Подбирай това, което ядеш, и твоето време дойде. Отдавна дойде, само че не забелязваше.

Когато отдаваш всичко от себе си, нищо не е страшно. Нарушаването на вътрешното спокойствие отвътре и отвън затрудни възприятието и внесе неяснота даже в почерка.

Насън летях под купола на огромно здание. После свирих: започнах с валс, а после предизвиках величествена симфония и това ми се подчини и свиреше. Симфонията беше много пълна и красива, и величествена. Аз свирих с невидим оркестър.

108. (15 февруари). Цветовете са здраво наложени върху Лика. Ликът ..... (Имаше сърцебиене). А Ние Гледаме как сърцето издържа огненото нагнетяване.

Проявяваш ли постоянство? Огненото равновесие и печатът на духа осветяват пътя и денем, и нощем. И не подлежи на огласяване, докато не се извърши всичко. Така и вървим по ръба на пропастта или на границите на взрива. Наричаме го “огнено щастие”. Прочети писмото. Изпълни всичко. Медиатори означава посредници и предаватели. А ти си медиатор и по-горе. Не може да се избяга от огненото напрежение. Медиаторът е активно-пасивно явление. Полът, положението и атмосферата могат да се променят.

Намери воина в себе си. Воинът - това Съм Аз. Затова Аз и ще Бъда винаги на власт. Йогичните планове на битието за проява на йогичните способности са трудни. И колко е трудно ..... и да се диша, и да се възприема. Когато Аз те Овладея и Стана изразител на твоите съкровени желания, тогава ще стане по-леко – асимилация. Твоят враг е астралът, необуздан и неочистен. С него именно и ще се захванем. Здраво ще се захванем. Право бика за рогата. Това е най-буйната обвивка. Чистият медиатор е изключително само приемник и предавател. А ние с теб вървим по пътя на Йога. В добавка към това се изисква още и огромна работа. Само медиаторът е освободен от това. Стъпалото на вървящия Архат е нещо

много по-голямо и изисква усилена и напрегната активност на всички планове на съзнанието. Мой си.

109. Пиши сутрин. Ще бъде по-лесно.

Наблюдавай разчленяването и условията и характера на приема, тоест възприемането. Медиумизмът е област на низшите чувства и представи. Менталът е царство на мисълта. ..... Страстите и чувствата са астралът. Чистата мисъл е менталът. Астралът е лично страстната сфера. Менталът – абстрактно-мислителната сфера. Йогът може винаги да изпълни функцията на медиатора, а медиаторът не може да направи това (тоест да замени йога). Търси решението на астрала в личната сфера. Егото е неговото царство, това, от което се изисква отричане. "Отвърни се от себе си". "Себе-то" - това е той, астралът, вместилището на смъртта и крайността.

110. За преодоляването на себе си. Преодолява се със сила. Само с напрягане на всички сили ще победите. Това е първото условие. Ето къде е пагубна половинчатостта и полумерките, и полурешенията. Трябва да се реши необратимо и да се върви в това непреклонно решение до края. Някога и някъде трябва да се премине през това. Трябва. Не е ли по-добре сега? Огромна е вредата, пораждана от този храненик - егото. Значи е нужно твърдо, желязно, непреклонно решение да се победи каквото и да става. За тази борба цялото същество се напряга в страшно последно усилие. Като Светлината и тъмнината са "аз-ът" освободен и "аз-ът" във властта на низшия астрал. Той е древен враг, опитен и упорит враг, и тъмнината на света е с него, в негова защита. Да се разбере врага е половин победа. Второто: пламъкът погасва без гориво, така и той помръква без храна. Да се лиши от гориво, да не се дава храна на неговата същност, да не се поддържа живота в него и той ще умре от изтощение, тоест ще бъде обуздан. Да не се живее в него, да се отстрани от неговата обвивка своята воля и своите усещания. Отначало ще буйства, ще се вълнува, ще изисква своето, но после ще замлъкне, ще се обезсили без храна и ще се подчини. И човек ще стане свободен, от роб - господар. Той, астралът, е силен и неукротимо-настойчиво натрапчив. И в хиляди дреболии на живота непрекъснато утвърждава себе си, което е лошо и което влачи назад. Като хирург, грижливо и щателно трябва да се прережат всички тези нишки, които го хранят и са прирастнали към нашата същност, впили се в нея като кърлеж. Астралът има своя цел и задача. Но да бъдеш във властта на всичко това, което е добро, нужно и свойствено за животното, не подхожда за човека и е съвършено немислимо и е недопустимо за Архата. В неговата същност не трябва да остават даже и следи от това животинско, иначе не може и да се мисли за каквото и да било придвижване и победи. Затова условието "отвърни се от себе си" е неизменно нужна и спешно неотвратима крачка. Нужна е огромна бдителност, за да се разпознае в непрекъснатото бодърстване всеки опит на обуздаваната обвивка. Да се види, да се разбере и веднага да се потуши с цялото разбиране страшната вреда и животинския характер на всяка нейна тенденция. Да се разпознае и да се вземе здраво под пълен безжалостен контрол в името на Светлината, в името на бъдещето, в името на живота. По този начин да бъдеш с Владиката значи да побеждаваш и да победиш с Неговата Сила.

Събудил се, запазих в съзнанието последните думи на беседата:

111. ..... даже ..... условието в Тънкия Свят ще се изправи тогава в цялата си дълбочина.

Това космическо стъпало не може по друг начин да се премине, освен в студ.

112. (16 февруари). Неприетото пресъхва за Земята.

Същността на живота е построена в ключа на съзнанието. Ключът е у теб. Вземи го. Съзнанието не може да се ограничава. Трябва да се използва възможността.

113. (17 февруари). Силата на аурата от начало до край зависи от напрежението.

От вечерта се безпокоиш за Нинка.

И казва: всичко би могло да се направи, ако имаше съответствие.

Отговор за Нинка.

С молитвата е свързано твърде много. Моят Лик ще застане като камък на основата. ..... Способността не зависи от нас. Има три свята, три сфери на проява на съзнанието. Напрежението на съзнанието трябва да бъде чрез своите принципи, напрежение на повърхността на стените на кристала на съзнанието. И все пак ще победим. Ще победим всичко. Изкорени всичко пречещо на растежа на духа. Огнената пещ на сърцето не е ли мястото за раждане на мисли по зададено направление? Аз ще Дам всичко: и силите, и възможностите. С мисъл могат да се предизвикат вибрации на обвивките: радост, мъжество и така нататък, с една дума всяка вибрация, тоест чувство или усещане, но по своя воля. Отначало обвивката вибрира независимо от нашата воля, после всяка вибрация на обвивката се спира от волята и трето: всяка вибрация съзнателно се предизвиква от волята. Третото е вече свойство на Архата. Това изисква първо осъзнаване, после съзнателно волево прилагане. Огънят на мисълта ражда исканото. Мисълта е огън-породител. Съзнанието е питомник на света на мислите и емоциите. Архатът е съзнателно-волеви пораждащ център. Искам - значи преживявам, значи допускам. Не искам - значи преустановявам или убивам. Радостта или мъката не е затова, че това е така, а затова, че искам, тоест разрешавам, допускам. Не чувствата ръководят теб, а ти – тях. Преживявам, тъй като съм разрешил. Дозор.

114. Съзнанието трябва да огради себе си от всичко безпорядъчно, докато животът не се очисти напълно. Предстои огромен труд.

115. (18 февруари). Нищо без Владиката. Къде е Изображението? В какво да Изпратя Лъча? Ето сам видя: Мълча... и няма нищо. Нищо... Тъй като “аз сам по себе си съм нищо”. Запомни - това е формулата. Твоята значимост е право пропорционална на устрема. Обмисли дълбоко. Аз Съм дървото, а вие сте клоните от началото на времето. Дадох, Давам, ще Дам Светлина. Ако с Мен твоите съмнения те правеха нищожество, то какво ще е без Мен?!? Ето, ти си най-умният и близък от тези, които познаваш и Аз те Приближих. Задръж Съкровището. Задръж го с всички сили на духа и сърцето. Къде ще отидеш лишил се? И го пази даже от близките, особено от най-близките до теб. Нима ще отдадеш своето Съкровище за разхищаване в зависимост от тяхното настроение и изпитанията, през които те, не ти, а те преминават, и ще се поставиш в зависимост от тях? Разбери своето щастие и къде е то. Хилядолетия си изграждал. Създаде... Опази... Кой ще ти помогне, ако опустошат и разхитят твоето съкровище? Пази и мълчи.

Давай своя огън, а не същността на огъня. Давай светлина, но не своя светилник и давай излъчванията на съзнанието, но не самото съзнание, топлината на сърцето и неговите еманации, но не адаманта на сърцето, Моята Обител. Ще влязат и ще стъпчат, и ще потушат, и ще останеш върху развалини. Стой като неразграбена планина, като затворено ковчеже. Учи се да пазиш своите тайни и да разбираш, че Светая Святих на Светилището е неприкосновена, където входът е затворен за когото и да било когато и да било. Не се поддавай на момента на вместване на другото съзнание, тъй като това е пралайя или изпитание и твоята светиня е под удар, на милостта на другото съзнание и в зависимост от него. Помисли и разбери условието за съхраненост. Говори, без да издаваш същността. Помни за вятърните мелници и за певците, изчерпали своя глас. Отдай, по-точно, отвори всичко и... край. Разбери дозора още по-дълбоко. Разкривайки същността си и отдавайки себе си във властта на друго съзнание, създаваш канал за въздействие над себе си. Твоята Йерархия – ето го твоят канал за въздействие върху теб, а по-надолу въздействаш ти на тях. Приеми върху себе си тежестта на другите за претворяването им, както Аз Приех твоите, но не давай никому никога да претворява твоето съкровище в боклук и да стъпва върху него с пета. Не се поддавай на импулса на момента, не говори повече от набелязаното, тъй като ще се обърне във вреда и именно за теб. И когато останеш опустошен кой от тях, обралите те, ще изпълни твоята съкровищница? Аз, твоят Владика, ти Казвам: "Затвори се и затегни здраво бронята с всички закопчалки. И вдигни щита". Давай на всички, които се нуждаят от Светлина, помагай, свети, но дръж здраво светилника в ръцете си и никога, нито за миг не го отдавай в нечии ръце. Наблюдавай живота около себе си. Виж колко слаби и размагнитени са хората без ограда, разкриващи себе си за всички, те са празни обвивки. Силата е правопропорционална на сдържаността и мълчаливостта. Сдържаност и бъбривост. Помисли за тайната на думата и звука. Силата на мълчанието е явление от особен порядък. Тишината на мълчанието е присъща на спокойствието на Владиката. Мълчание, а не бъбривост, не опустошеност, раздала всичко. Така в понятието за мълчаливост и сдържаност ще включим още и понятието охрана на светилището на сърцето.

116. (19 февруари). Летите и творите заедно с Нас.

Охранява винаги.

Желанието и получаването са в съзнанието.

Тя се интересува от окултни предмети. .....

Ето защо те се и наричат огнено-звучащи. Само помисли: огнено-звучащи, тоест звучащи на зова на мисълта. Извърши се. .....

Звучащи на зова на пламъка. Свойство на духа. Духът е извънвременен. Духът е огън. Духът е навсякъде и във всичко. Духо-материя е правилното название на материята, тъй като материята е пронизана от същността на духа. Духът преминава безкрайни стъпала на трансмутация: отначало надолу, после нагоре. Надолу – загрубявайки, нагоре - изтънчвайки се. Духът е огън. Значи материята е кристализиран дух. Степените на материята, техните свойства и комбинации са безпределни. От най-груби, немислими за нашия ум (за представяне или осъзнаване) в своята инертна неподвижност, до най-тънки и също недостижими. Степента и характера на материята на различните планети са

различни. Основата е една, степента на проява е различна. Но всяка най-малка отделна частица носи в себе си основните свойства на духа с всичките му атрибути, както капката вода от океана. Скалата е огън. Мисълта е огън. Всичко навсякъде е огън, но в различни форми и състояния. Но основата е една. Но всяка частица - искра на духа, някога произлязла от недрата на Космоса, се намира в процес на еволюционно движение, което върви нараствайки, тоест по пътя на нарастване на външната обвивка на искрата, тоест на нейните свойства. Ще наречем тази искра духо-монада. И тъй, всяка форма в Космоса е индивидуализирана частица, духо-искра в процес на развитие, което върви отначало надолу, а после нагоре. Ключът за разбиране е в единството на битието. Човешкото съзнание, явявайки се висша форма на огъня или на огнената материя, сякаш се движи в безпределния огнен океан или океана от огнени форми, които за земното съзнание изглеждат обикновени материални форми. Овладяването или властта над елементите се заключава в разбирането на тази единна огнена основа на всичко, на която и действа огнената воля на съзнанието. Не на растението въздейства мисълта, а на огнената същност, лежаща в основата на растението, на самата душа на растението. Не може да се заповядва на ръката да се задвижи, но моята огнена същност заповядва на огнената основа или формата на ръката да се придвижи и движението се извършва, независимо заповядва ли то на себе си или на друго същество. Стихиите се устремяват в създадената форма, тъй като тяхното свойство е да се подчиняват на формата, създавана от съзнанието с творящия огън. Низшето винаги се подчинява на висшето. Низшата форма на огъня – на висшата. Притеглянето и магнетизмът – това е вече механика и техника на изграждане. Ние Сме изсекли Плана на еволюцията в сферите на стихийната материя, за да може низшата материя на Земята в края на краищата да се влее в създадените от Нас форми, подчинявайки се на същия този закон. Тъй като както в голямото, така и в малкото. Творим с огън, творили сме с огъня от огъня Творим с огън, творими сме от огъня и огненото творчество е съдба. Стихиите на земята, водата и въздуха са форми на огъня, но в различни негови състояния; както единният лъч разбивайки се на своите основни и допълнителни тонове дава безкрайното богатство и разнообразие от цветове на формите даже на материалния свят.

117. (20 февруари). Този камък, който може да отразява истината, каквато тя е, е покрит със смет. Отвореното сърце боледува. Ако успееш да съхраниш връзката с Висшия Свят, то щастието е неотменимо. Крепост на верността (видно, самота).

Вчера обезкуражен от малкото възприето помолих да ми се даде утеха.

118. (21 февруари). Уран влиза в управление. Танца на смъртта трябва да се остави. Продължавай да работиш над себе си. Танцът на смъртта - това е животът в пределите на една или друга обвивка, които вече само с това свое предназначение са обречени на крайност (смърт).

Така и Живеем: извън времето, над времето и с всичко, което е ограничено от него и което е временно в себе си. С този меч ти ще отделиш съществуващото от видимостта, реалното от Майя. Моите Дни са от Царството на истински Съществуващото, на това, което е винаги и сега, а не на това, което се намира в

процес на вечно изменящи се форми. Тъй като Аз Съм Съществуващ, а ти, живеещ в твоите обвивки, си временен и смъртен. Отдавна Казах: "Предоставете на мъртвите да погребват своите мъртъвци", и ще Кажа: "Отдалечете се от мъртвия живот, отстранете от него своето съзнание". Моето Царство не е от този свят, не е от този временен, илюзорен свят на смъртта. За вечния живот Казах. Всички твои обвивки и тела и сферите, които са им присъщи, са временни. Светът на огъня, Огненият Свят, само той е вечен. Това е Моето Царство, съществуващо вовеки. Затова нека в твоето съзнание да се извърши това велико разделение на истинското от лъжливото и на временното от вечното, и всеки миг от твоя живот да бъде момент на съд, за да видиш сам неизменно и точно къде пребивава твоето съзнание: на тази страна или на другата, от този свят или от Вечността. Няма да сбъркаш прилагайки големите мерки, тъй като последният Час настъпи. И когато вечното стане твой живот, то и твоят живот ще започне да отразява вечното, тоест ти ще отразяваш, изявявайки чрез себе си вечното - Истината. Сине Мой, това е твое право и наследство, твое, тъй като си Мой. И живеейки на Земята сред суматохата на земния живот, ти ще живееш в Моите Дни, тъй като ти ще станеш Мен, а Аз ще Бъда в теб и ние ще станем Едно. И тъй, във всичките дни на суетния твой живот всеки миг помни Мен и бъди неразделно и винаги с Мен, тъй като Аз Съм ти, ти си Аз, вечни и от Вечността, от огъня на Единния вечен Живот. Възлюбени Мой, разбери, Аз Съм винаги с теб и по-близко от всичко, което виждаш, чувстваш или мислиш. Тъй като всичко това тече пред твоето съзнание, а Аз Пребивавам. Аз Пребивавам вовеки. Разбери.

119. Ето ти само помисли за нещо и изведнъж пред теб се отварят вратата в царството на Живота, ако твоята мисъл е от Светлината. А ако е от тъмнината?! Това е и проявата на Новия свят - Епохата на Огъня. Всичко е открито, но в съответствие. И е страшен пътят, отварящ вратите към тъмнината. Възможностите ще се увеличат стократно, но черният огън ще изгори. Всяко явление, бидейки наситено с мощни вълни от огън ще тръгне, ускорявайки се, към своя логически завършек, и пътят на земния живот ще стане път на безкрайните възможности на Светлината. Това е животът по пътя на Светлината. А на тъмнината?

Разсейвам знаци - подберете ги находчиво. Снеговалеж. Тежичко е. Слаб звън. През нощта нищо не можах да възприема. Писах в обичайното съзнание. Насън летях. Сънищата са много устойчиви картини. Свалих с воля гарван на земята. Той падна. Търкулна се по отвесния наклон и отново се вдигна.

120. (22 февруари). Низшият психизъм. Психизмът - това е способност за възприемане на явления от астралния свят, подобно на това както с помощта на различни чувства се възприема физическия свят. Чувствата са същите: зрение, слух, обоняние и т.н. Медиумът е човек с отворени астрални чувства по природа, тоест от рождение. Именно. медиум трябва да се родиш (не да станеш, а да се родиш). Нито борба, нито усилия, нито труд, нито устременост - нищо такова не е нужно. Сядай и възприемай по този способ, който ти изглежда по-лесен. Пълна пасивност и безволие. Приемникът се отваря към астралния свят. Накъде, в коя сфера или област? Законът за съзвучието или съответствието е един за всички сфери на битието. Характерът на възприемането, чистотата и степента се определят от нивото на съзнанието и неговата чистота. Трябва да помислиш какво

може да възприеме низкото неочистено съзнание, привикнало да вибрира в ключа на низшите чувства и явления, несвързано с Йерархията и никак и от никого неохранявано. Всички ужаси, осъществени на Земята, са осъществени съответно и в астрала и са отворени за медиума и психиста. Какво може да отрази мътнияг, трептящ и нечист кристал на съзнанието? Астралният свят - това е струпване. Какво ли може да бъде то при дадените условия на отражение на тези, вече сами по себе си чудовищни и хаотични форми на низшите сфери или пък мислите, които им съответстват? По някаква причина хората на Земята избягват вертепите и местата, където са проявени ужасите на човешките пороци, както и техните носители. И защо психиците не прилагат същите тези мерки към астралния план, тоест не обграждат себе си от въздействията на низшите сфери, считайки всичко получено от тях за откровение? Законът за съзвучието е точен. Низшето - на низшия и низшето може да отрази и възприеме само низшето. Чистотата на приемника на съзнанието и възприемащият психически апарат на човека определят и самия характер на възприемането. По степента на висота и чистота на съзнанието може безпогрешно да се съди за степента на възприемането. Има много различни степени психици. Степента зависи от уровена и чистотата на съзнанието. Невежеството е главният враг на психиста, а също и безволието. Често повтаряното пасивно състояние парализира волята и жертвата е готова за обсебителите. Психизъм без Йерархията е сигурен път към бездната в обятията на тъмнината. С Йерархията психизмът може да бъде вкаран в необходимото русло при условие на необходимото очистване, пълно очистване на съзнанието и разбиране на законите на двата свята и опасностите, свързани с проникването в низшите сфери. Ето защо слабите духом психисти представляват такова лакомо блюдо за тъмните. С медиумите работата стои още по-зле. Психиците само възприемат и се заразяват с отровата на тези сфери, до които се докосват. А медиумите отдават своята обвивка за използване от обитателите на астралния свят, без да имат възможност да познават и контролират тези същности, които овладяват тези обвивки по време на сеанса или транса на медиума. Медиумът е като хан за развъплътените лъжци. Но това е в най-добрия случай. Всеки такъв посетител от астралния свят напоява със същността на своите еманации обвивката на медиума и оставя върху нея отпечатъка на своята същност. Ектоплазмата, която е носител на психическата енергия, се заразява с всички пороци и недостатъци на посетителите и бива оставена от тях на медиума, за да живее той в нея след пробуждането, опетнена, мръсна и заразена. Защо затваряйки вратите на дома и не пускайки в него външни хората не съблюдават това правило в случая с медиумите – трудно е да се разбере. Домът може да се подреди и измие, но как да се очисти заразената ектоплазма? Каквото посееш, това и ще пожънеш. Но какво очаква медиума, не устремявал се никога към нищо, неочиствал никога себе си и даже не помислящ за възход на духа? Цял живот той прекарва в общуване с низшите сфери и, сливайки се с тях, затваря своя кръг, преграждайки пътя към Висшето. Неговото тънко тяло, в което и с което той така интензивно живее на Земята, не умира заедно с физичското. Но съсредоточавайки своето съзнание в своите низши проводници и само в тях, медиумът по този начин обрича на смърт и самия себе си, тъй като и те са смъртни и тъй като във висшите сфери, на по-високите планове той няма да има материал за проява. На Земята висшето не е

функционирало, то няма да се проявява и в Надземното. Даже автоматичното писане, тоест отдаване на съответстващия център на ръката на друго съзнание понякога влече след себе си парализа на дадения център. Същото се случва и с останалите, отдавани за временно ползване центрове. Но и това е само частично отдаване. Медиумът отдава себе си изцяло.

Два часа непрекъснато под прозореца лаеше куче, а после долу шумяха.

121. Не се бой от нищо. Всичко ще Отстраня. Това е докосване до огнената материя. Насъщно нужен път за твореца на Новия Свят и за изпълнителя на надземна мисия. Ще ти Дам радост. Ще дойде време и ще победиш всичко. А сега пази велико спокойствие на духа и се учи. Заради бъдещето сега потуши себе си. Ще познаеш своя път с величието на спокойствието, винаги съхранявано и запазвано като най-нужно оръжие. Учи се да възприемаш при всякакви условия, запазвайки винаги това спокойствие. Осъзнато или неосъзнато, но възприемаш нужното. Ще победим хриптенето на немощта. Представянето на Моя Лик в третото око вече е възприятие: осъзнато или неосъзнато, едно или друго. Но Огненият Лик винаги дава, тъй като излъчва Светлина. Постоянното държане на Лика в съзнанието означава постоянно, непрекъснато получаване, осъзнато или неосъзнато, но ПОЛУЧАВАНЕ.

Учи се на най-трудното.

Всичко това възприех при съвършено невъзможни условия: шум, крясъци, лай на кучета и така нататък.

Видях себе си насън някъде в огромен източен храм, бях на върха и първи протегнах ръка към богинята Дукар (Богинята Дукар е тибетска богиня. Велико божество на женското начало, съответства на символа на Майката на Света). И всичко това признаха.

Сякаш за първи път насън почувствах връзка с Майката на Света.

Денят е много по-лек.

122. (23 февруари). Мой Дух, ще се съединим с думите на времето.

Помогнете да задържа равновесието. Произнася се дългоочакваното.

Мисля за Утринната Звезда.

Отговарящ и приемащ, благо на теб.

Ние имаме непресъхващ запас от психическа енергия.

Тук е немислимо.

Чувстваш нагнетяване - това са Моите Лъчи.

Многото се сформира от много. Сезам се отваря, когато чукат.

(Значимост).

Лъч на пространствената истина. Не Мога да звуча повече, отколкото трябва. Във всичко има целесъобразност.

123. (24 февруари). Всяка среща с Майката ще бъде натрупване на опит и всяка среща ще възобнови минали натрупвания.

Всяко насилствено нахлуване в тази област е недопустимо. Преходната степен е тежка.

Укрепи предстоенето. Неочистеното мислене, внасяно в надогнената област не е подходящо. Можеш да си представиш какво се върши сега в пространството.

Запомнете здраво също и това: готовността е облекло на духа. И когато ти наденеш огнения доспех, ще се доближиш до огъня. Ние стоим лице в лице. Ще приложим всички усилия да запазим Контакта. Рано или късно ще дойдете при Владиката. Необходимо е да се помни, да се помни за предстоенето на своя Владика.

124. Пространствената справедливост въздава на всеки според неговия труд, но в пълно съответствие с това, което е било посято. Тук сме сеячи, а там - жътвари.

Насън летях и се вдигнах много нависоко. После се уморих и вече не можех да се движа. Летях във високо здание. Слаб звън.

125. (25 февруари). Започнаха да пристигат вести оттам. Някои изричат думи за показ. Не Признаваме никога нищо, правено за показ.

Видях насън Дядо, целунах ръката му на масата и бързах да започна да му показвам своята тетрадка, но се събудих. Слаб звън. В средата на деня и сутринта ми беше радостно. Имаше звезди. Звездички на едно писмо, а Нинка - цял пламък.

126. (26 февруари). Трябва да стоите един зад друг като планина,

Аз съм готов за бъдещия съд.

Уморих се от възприемането и тази нощ почивах. А то силно отслабнах.

127. (28 февруари). Скоро ще се съедините с щастието.

Твоят път е сияние на щастието, път към Далечните Светове. Нужно Ми е твоето победително възприемане. Заповядвам огромна бдителност и равновесие.

Изпращам ви поздрав. Трябва да се разбере двойствеността на положението: Дава се Лъч и от вас се изисква пълно спокойствие. Трудно е, но друг изход няма. Условието е да се прояви пълно спокойствие, ненарушавано от нищо. Отдаването не е безпокойство и пренапрягане. Нужна е здрава юзда и то всеки миг. Трябва, трябва, трябва за се утвърди пълно спокойствие.

Дръж се, Зная, че е трудно. Но нали сме заедно.

Приеми братята по твоя път. Добре е да се закрепва проводникът от двете страни. Трябва да се различава кое е за вас и кое не е за вас.

(§§ 28, 87, 89, 90 Огнен Свят, ч.I).

Насън плувах по река в лодка, пълна с вода. Добрах се навреме благополучно до брега и излях водата, готвейки се да плувам по-нататък. Очевидно лодката е пробита. Изтъргувах полученото.

128. (1 март). Бория означава избран.

Изразходване на силите. Пазете Крепостта на Учителя.

Изгарянията от действието на петната върху аурата са ужасни.

10 години.

129. (2 март). Достигането на постоянен отговор е необходимо. Извършва се предателство, пасивно предателство.

Слушай сърцето винаги.

Защо се изисква отдих? За да не се затрудняват центровете. Отдъхни.

Несъмнено отпускането послужи като причина.

Чух думите: „Само на зов Отваряме вратата”.

Лошо съсредоточаване.

130. (3 март). Постигащият не е ограничен и неговите призиви ще бъдат чути. Те представляват противоположност на целия начин на външен живот. Настъпва тъмнината. Става разслояване на пространството, обхващайки всичко. ...... Младежката лига за защита.

Извършва се утвърждаване на Учението.

Обича те, мисли за теб и те държи в сърцето си.

Зърното е в най-добрите енергии и съзнанието също.

Приятелю Мой, сърцето е непоправимо - пази го.

Аз Поемам отговорността за ..... върху себе си.

Да се приеме Лъча в съзнанието, за да се асимилира той в него.

Ще се учим да чуваме, без да слушаме и да виждаме, без да гледаме.

131. Промени твоя живот.

132. (4 март). Мили Мой, вървим по пропаст. ..... със своето значение, което ще съпътства.

133. Христос и тъмните йерофанти и сферите, които им принадлежат, и душите, съответстващи на всяка, преминават процес на рязко разграничаване едни от други. Последното разделяне. Лагерът на доброто и на злото. Всеки се привлича според своята същност и в пълно съответствие. Това последно велико разделяне става по всички сфери. Няма неотговарящи. Преображението ще бъде в добро или в зло, на едната или на другата страна, със Светлината или с тъмнината. Великата вербовка към лагера на Живота или на смъртта преди окончателното завършване на Цикъла на Кали Юга. Велик, последен отбор: за преминалите „оттатък" вече няма да има дял нито в този век, нито в бъдещия, тъй като са избрали своя път. И ще има Едно стадо и Един Пастир. Достигайки кулминация, тъмнината ще рухне като картонена къщичка, тъй като корените ѝ са подрязани в Тънкия Свят, където е разрушена и унищожена цялата тъмна постройка. Нямайки корени в Тънкия Свят няма да устоят. В това се заключаваше дезинфекцията на пространството. Остава още малко и камбаната на щастието ще зазвучи, събирайки воините на Светлината. И вече те, а не тъмните поробители ще оглавят течението на живота. Любими, последна битка, последен залог, последно страшно усилие и напрежение на цялата твоя същност и... край. И Светлината – победител ще утвърди своята мощ.

Мълча не защото Съм Забравил, а защото се решава всичко. Както на стражевата кула в разгара на боя, може да се изпрати само една дума. А ти си винаги с Нас: мълчим или беседваме, осъзнаваш ли или не. Ободри близките с думи за бъдещата и близка победа. Тя е неотвратима като движението на Слънцето. Остави всичко, което не съответства на величието на Часа, тъй като твоята натовареност е от участието в битката. Но скалата стои срещу ужасите на разбушувалата се тъмнина в нейното последно безплодно усилие да победи Светлината. А Моите воини и любими стоят по-здраво от скала. Колкото по-яростен е пристъпът на вълните, толкова по-страшни и силни са ударите, получавани от тях и толкова по-силно се разбиват те в скалата, разлитайки се на дребни пръски. Върху тях се стоварва обратната сила на удара. А скалата, звучейки от напрежение от горе до долу, стои неподвижна спокойно. Мисли за победата, за бъдещото царство на Светлината, за щастието на хората и преобразяването на живота във всичко. Тъмните ще си отидат. Ще си отидат и

животът ще стане друг, и хората ще станат други. Ще се преобрази самата същност на човешките взаимоотношения, всеки ще заеме своето място според своята светлоделимост. И не условните земни мерки, а светлоносността на духа ще се яви като решаващо условие, тъй като Моето Царство е пред вратите. Сине Мой, разбери значението и величието на бъдещето и помни: в него няма място за нищо лично. Великата Жертва се принася за щастието на цялото човечество. А ти си Мой син. Ще завършим с радост за великата и близка победа.

134. Не питай трудно или постижимо е това, което искаш. Всичко е постижимо.

Влиза Майката на Света, за да Защити Своето.

135. (5 март). Знамето на Мира носи своите заряди Светлина.

Ние ще се срещнем скоро.

Към отваряне на центровете: Окото на Дангма, слухът.

Огненото зърно на духа.

Духът в него се предназначава за особени действия.

За да установиш мир е нужно най-голямото число на хармония, произнесено от другия.

Насън видях кула и стена и в средата на стената три изображения на Владиката в цял ръст. Аз трябваше да ги пренарисувам. И аз мислех как да направя това, изобразявайки Лика като че през тюл.

136. (6 март). Преображението е в служенето за благо. Неотстъпност във всичко и крайна предпазливост. Само тогава ще говориш. Светът звучи с Неговото Име. Само с пълно присъединяване към фокуса може да се победи. Ще победим с осъзнаването на цялото величие. Пълно отричане от себе си. Ние можем да застанем в защита на Истината. Всичко твое е в Мен, твоето истински твоето. Търси не в себе си, а в Мен. Аз Съм мечът, разсичащ тъмнината. Аз Съм лъчът, на зовящата Светлина. Аз Съм огънят, изгарящ злото.

(§ 15, Огнен Свят, ч.2).

С Мен ще утвърдиш пътя на щастието. Пламтящото Сърце на Владиката е опора на света и на теб. Аз, твоят Владика, ти Казвам: “Ще вървим заедно, до края”.

Видях насън Майката. Попита за синия костюм, в който бях облечен. Не поиска да говорим и аз си отидох с празни ръце.

137. (7 март). Лично и пространствено мислене. Личното мислене е свързано с личността, пространственото се отнася до живота на пространството и всичко, което е свързано с него. Едното е несъизмеримо с другото. На Земята домът, тялото, дрехите и прочие съставляват багажа на личността. В пространството можеш да си представиш съзнанието, пребиваващо там или духа, но не можеш да си представиш пощенския чиновник или генерала от пехотата. Временните мерки и земните наименования там нямат корен. Съзнанието, затворено в кръга на личните прояви, там е така нелепо и дисхармонично, както фракът пред лицето на Слънцето. В пространството Земята е като песъчинка пред необятността на Космоса, а локвата на личния живот, такава значителна и важна на Земята, губи смисъла и мястото си извън нея. Всичко свързано с личността е космически невярно, нереално и временно като сапунен мехур. Пука се и не

остава нищо. Всички лични земни стремежи са обречени на смърт в сферата или радиуса на своите прояви. Ако съзнанието е изпълнено с личното, то е изпълнено с елементи на смъртта, тоест с елементи обречени на унищожение. Всичко, което се съдържа в съзнанието на обикновения човек, е крайно. Всичко това са продукти подлежащи на унищожение. Кръгът е здраво затворен. Всичко, с което живее обикновеното съзнание, е ненужно и неприложимо за космическия живот - всичко, решително всичко. Еснафският живот и еснафските мащаби нямат дял в лоното на пространствения живот. Но в земния живот на човека - на човека, а не на еснафа от тълпата, има много приобщаващо съзнанието към живота на пространството. Науката, изкуството, творческият труд, самоусъвършенстването и всичко, извеждащо съзнанието от еснафското блато. Красотата е явление от вечността. Нейните безсмъртни творения не подлежат на унищожение и в Тънкия Свят. Нелепо е да се отиде в пространството във фрак. Значи трябва да се погрижите за дрехите. Личните постройки представляват в пространството дисхармонични струпвания и подлежат на анихилация рано или късно. Но човек живее, живее и напредва. И живее все от Красотата и от Благото, както живеят хилядолетия подвизите на героите и посланиците на Светлината даже в легендите на света, тъй като те са от Вечността и изразяват вечното. Така на Земята има две направления на живота. Единият живот е на смъртта - краен, личен, еснафски, еснафско-човешки, малък и ограничен; другият живот е живот на живота от Висшите Светове, простиращ се далеч зад пределите на един живот и стоящ над малкия кръг на личното съзнание. Наричат някои хора велики. Защо? Човек е велик дотолкова, доколкото той се е издигнал над затворения кръг на своя личен живот, на своята личност. Хората чувстват несъзнателно това и наричат такива духове велики. Величието на човека е право пропорционално на способността му да се отрече от себе си в името на нещо, намиращо се извън него и приобщаващо го към свръхличното. Заглушавайки личното, съзнанието става пространствено. Смъртта поставя предел на личното съзнание, но не на свръхличното. Фламарион на Земята е живял в световете. Звездният свят бил неговата сфера и затова и световете, и животът са останали при него и след така наречената смърт. И той живее с това, което и през неговия земен живот е стояло над смъртта и времето. Но къде ще намерим място в световете и пространството за алчния пазарен сараф? Разбира се, във Вместилището на Природата ще се намери място за всички, но можете да си представите какво е това място и къде е то. По този начин само пълното отричане от себе си, от крайното и личното отваря Вратата към безпределността на необятния пространствен живот.

138. (8 март). Всичко, което притежаваш, е от Мен. Съизмеримостта е отражение на Красотата. Бъдещето е отворено за теб. Контактът протича във връзка с Йерархията. Колкото повече знае човек, толкова повече може да предателства. Иска Ми се да Кажа: “Опомнете се”.

(§§ 65, 81, Огнен Свят, ч.2). – “Сроковете вече не могат да се отложат...”.

Видях насън: аз седях на пълна маса, подмладен и много здрав, и спях в несъзнателно състояние на дрямка със затворени очи, и се накланях настрани, а аз, другият аз, стоях наоколо и с любов, и много нежно и грижливо го поддържах,

за да не падне. А третият аз, тоест физическото тяло, фактически лежеше на леглото. Него аз не виждах. Очевидно разчленяване на обвивките.

139. (9 март). Пътят на вечното даване е неизменен. Воин на Светлината означава син на Светлината и роден от Светлината.

Възпитание на народния дух.

От Тънкия Свят заплашва опасност и тази опасност е от другия свят.

Слаб звън. Вчера вечерта ми беше невесело. Лесна възбудимост на нервите. Много е трудно да се възприема.

140. (10 март). Сега Усещам във вашите думи непокорност, която Ме задължава да ви заявя следното:

Не се смущавайте, ще се върне всичко. Условията са тежки. Но ще има обрат. Решаващ фактор ще бъде решението на пътя до края. Сега е най-трудното време във вашия живот. Дръжте се здраво. Ще се охраняваме зорко.

Първата страна, която ще тръгне по пътя на преображението, ще бъде Новата Страна.

Записаните думи не донесоха обичайното чувство на удовлетворение.'

Спя добре. Много слаб звън. Не виждам нищо и не чувам нищо, независимо от усилията. Оглушах.

141. (11 март). ...... и ще се удивиш, и ще се поразиш.

Реших да установя контрол над 1) движенията, 2) мислите, 3) думите, 4) чувствата.

Лошо се подчиняват и тялото, и чувствата, и мислите. Палячото е много силен. Да се повтори. Летях насън, но не нависоко, с труд.

142. Съзнанието на Космоса е в конвулсии. Предпазливо. Чрез този проводник може да действа енергията.

143. (12 март). (§§ 5 и 6 Огнен Свят II част).

Вечното Присъствие. Той е винаги с нас: където и каквото, и когато и да се върши или да се случва, или да става, Присъствието не се прекъсва от нищо. Осъзнато или неосъзнато, явно или неявно, осезаемо или не. Но Той е с нас винаги и сега, и вовеки. Степента на Присъствието може да бъде различна, но тя винаги съществува. „Аз Съм с вас винаги" - тази формула на живота не е от Земята, а е от Вечността. Винаги и навсякъде. Той е Лъчът на живота. Той е Светлината, пребиваваща вечно с нас. Слънцето е винаги на Небето и винаги свети, каквито и да са в дадения момент условията на живота на Земята. Така е и Светлината на Владиката и Неговото Велико Присъствие. Степените на осъзнаване на това Присъствие са различни, но неговото неосъзнаване, неразбиране също така не влияе на самото явление, както и нашето признание или признаване или непризнаване - на битието на Слънцето. То е и Той е. Не може да се помисли дори за отсъствие на Слънцето в нашата система. Така и Той Е Съществуващ винаги и сега. Разликата е в едно: Слънцето някога ще угасне, но Той винаги Е и винаги ще Бъде, и винаги е с нас. Има духове, осъзнали в себе си Великото Присъствие, духове, навлезли, включили се във веригата на живота. Това са осъзналите формулата „Аз Съм във вас, вие сте в Мен и ние сме Едно".

Това е апотеоз на единството на същността на живота и битието. Светлината осъзнава себе си родена от Светлината. Светлина от Светлината, от Вечната, Единна Светлина, Центърът, Източникът на единния вечен живот. Извън времето, извън нещата, извън земните условия и съображения, извън всичко ограничено и относително Той – Светлината, Е, Бил е и ще Бъде Алфата и Омегата, началото и същността на всичко и краят на всички неща, във всички светове, вибриращи всеки в своето лоно. Аз и Отец Сме едно. Но „Аз Съм във вас и вие сте в Мен" - това е величествената стълба в Безпределността, стълбата на духа, над всичко смъртно и по-високо от всичко смъртно. Във великия поток на живота сред непрестанно променящите се форми Той Е единната вечна Истина, единната реалност и крайната цел на нашето съществуване. И тази Велика Светлина е в нас като център, като същност на нашата същност. Скрит от тялото, затъмнен от обвивките, забравен, отричан, непонятен и далечен, но Той Е, Той е в нас, тъй като с Него и само с Него живее всеки център на всяка същност, даже на атома. Единно Средоточие на битието. Приближаването към тази Светлина и осъзнаването ѝ в себе си е целта и предназначението на човека. Не външната форма, не обвивките, обличащи зърното в духа, но самото зърно, но Светлината, пребиваваща в него; отъждествяването на себе си с него, а не с тези обвивки е пътят на живота. Всичко тече, всичко се изменя, но неизречената Светлина, Светлината вътре, Мълчаливият Свидетел, стоящ извън времето от началото на всичко е неизменен. „Вие сте богове" - ето в какво е висшият смисъл и значението на битието на човека. Ако съзнанието отъждествява себе си с безкрайната река на живота в аспекта на нейните вечно променящи се форми и прояви, то негова съдба става крайността или смъртта, тъй като всяка форма е обречена на разпад и унищожение. Ако пък съзнанието над временно живеещото отъждествява себе си с този вечен център - Светлина и Източник на цялото битие, стоящ над живота на формите, към какъвто и план те да принадлежат, то, съзнанието се съединява с Вечността, проявявайки със себе си аспекта на вечния, безсмъртен, единен живот. Съзнанието в света и от света е съзнание смъртно, от смъртното и смъртта. Съзнанието не от света, а от Вечността е съзнание безсмъртно, пребиваващо винаги във великото и вечно космическо „сега".

144. (14 март). Само с последно страшно напрежение на силите ще победиш... Какво значи да чувстваш победата? Това значи да бъдеш уверен.

Обуздаване на обвивките. Сривах се, трудно е, забравях. Звън. Вечерта почувствах Близостта. Чул две-три думи, взех молива и на електрическата лампа започнах да пиша.

145. (15 март). Знанието се събира чрез Контакт с Владиката, но и твоята огнена същност расте и укрепва. Така и ще бъдеш с Мен. Ти и Аз – ние. Ние вървим, ние се борим и ние побеждаваме. Така и вървим от победа към победа. Но в твоята същност те вече са отбелязани с огньовете на центровете, невидими за теб, но видими за Мен. Остави на Мен да съдя, тъй като Виждам. Да, Утвърждавам теб в силата на духа и властта над проявите на плътта. Ти си Мой и вървим по Моите пътища. Остана малко. Ще достигнат всички и скръбта ще се превърне в радост. На границата на великите възможности ще утвърдим непосредственото познаване чрез Мен. Ще утвърдим разбирането на живота, ще

привикнем към вибрациите на Светлината. Свидетелствам за теб пред Нея (Майката) и Утвърждавам вашата връзка над явленията на времето и пространството. Утвърждавам те в твоето наследство. Останаха броени дни.

146. Елюционалната епоха на астрала (епохата на неговото отмиване, изживяване). Във Великото Служене няма никаква забрава.

Народът повярва. Наследството на Владиката.

147. (16 март). Сега не трябва да се чака - трябва да се взема. Всеки се предоставя на своите собствени възможности. Всеки се радва на своята природа и е доволен.

Радвам се за вас. ...... Върши делата.

(§ 571 Безпределност II част, § 252 Огнен Свят II).

§ 571. „...напрежението на масите води към преображение".

§ 252. „Дошло е време за пробуждане на народите".

148. (18 март). Съдът е бърз и правилен. Много велики срокове.

Още миналата година осъзнавах себе си самотен.

149. (19 март). Ти си чиновник от новата епоха. Чувствата са пагубни за твоята същност. Трябва да се заменят старите понятия с нови.

Започнах да гледам към Майката. В минало въплъщение аз бях твоя майка и ще остана такава завинаги. Ти си моето любимо момче, с теб няма да се разделям и очаквам нашата среща. Ти си ми много нужен и ние ще извършим много с теб, именно с теб. Дръж се с цялата сила на духа през последните часове на изпитание. Аз съм с теб. Всичко ще бъде добре. Не се тревожи за нищо. Получаваш наследството на Владиката. Да, да! Бъди достоен за своето щастие. Поръчано ти е да носиш Знамето на Владиката. Препоръчвам те на силата на Светлината. Слушай гласа на сърцето. Идват, идват дните на Величие. Нужен е подобаващ доспех и подготви сърцето. Слушай ме и преклони сърцето пред волята на Владиката. Съответствай на съзнанието на Часа. Знай неизменността на закона, познай красотата на достижението, узнай мощта на подвига, гори с всички огньове, обичай позовалите те и вярвай безпределно. Отдай всичко - няма нищо свое. Устреми се с цялата твоя същност. Обичай твоя Владика над всичко земно и повече от себе си и забрави изцяло себе си. Ти си част от моето сърце и моята същност те хранеше и си ми близък със съкровената близост на духа и сърцето. Трънливият път ти е даден за сближаване. Далечината стана близост и утвърди себе си в Светлината, и позна любовта над земната прах, мое момче, далечно и близко, пазя те в моето сърце и зная твоята любов.

Посрещни мъжествено часа на изпитанието.

А там ще бъде и срещата. Мой си.

150. (20 март). Не е чудно, че Нашите врагове искат да затворят сферите.

Насочвайте главния устрем към духовност.

За грешките ще отговаряш ти.

Накрая доживяхме. Помниш.

Всичко иска да разбере своя път.

А краят? И краят, не се съмнявай.

Токовете пречат и да се чува, и да се вижда.

151. (21 март). Познанието расте. В никакъв случай не се спира. Точното знание е трудно.

Лъчът се протяга към любимия ученик.

Запазете зърната на духа. Какво значат мъченията в сравнение със силата на духа?

Спираме безумието на хората, Спираме силата на падение. Тълпите ще се мятат. Тълпите и така са полуболни.

Ще чакаме срещата в ново съзнание.

Жребият на изостаналите е жесток и за тях няма утешение.

Не към теб, потърси по-близо.

Далечината се измерва с близостта.

Ти си Ни много близък и Чувам твоя зов, но отчитай времето. Нужна е помощ и несломима преданост.

Младо - зелено, щастие мое.

152. Необичайното мислене може да предизвика необичайна оценка.

153. (22 март). За Нас са важни следствията. Танц на безумието.

Понякога виждам спомени, понякога проблясъци от минали животи.

154. (23 март). Пазете кристала на съзнанието - той не може да се възстанови. Съзнанието е измерител и указател на напрежението. Съзнанието е проявено чрез синтеза. Същността на синтеза е проявена от съзнанието.

155. (24 март). Навсякъде има зверове, звярът върви и царства в света.

Считайте, че Ние Усилваме тока.

Даже при желание достъпът е затворен: нужно е съответствие.

Нека да укрепва огънят на единението.

156. (25 март). Нужно е да се удържи равновесието. Обединяване на лъчите.

Огънят изгаря проявите на зараза.

Огненото провъзвестие на Моето Учение е дадено на Майката на Агни Йога по Наше решение. Най-близкият огнен дух носи великото поръчение. Руслата на космическите събития се сливат в една чаша от неповторяеми съчетания. Светилата отбелязват тази Епоха с огнени лъчи, насочвайки всички фази на планетния живот и нагаждайки ги към дадения момент от историческия етап на еволюцията на съзнанието на човечеството. Великото Действие се извършва на границите на двете раси и двете Юги, Кали и Сатия. Нишките на събитията се тъкат хилядолетия и нужните съчетания от необходими условия за манифестация на Великото Единно Учение на Живота в неговия нов аспект, съответстващ на идващата Огнена Епоха на Земята се подготвят хилядолетия. Великата Предвестница, носеща Поръчението на Владиците, по решение на Братството е наречена Майка на Агни Йога и в ръцете Ѝ е даден Камъкът – символ и знак на великата власт и великото значение. Проявата на Майката на Агни Йога е най-високото явление на планетата. Това е Висшето, което може да бъде видимо и достъпно за човечеството на даденото стъпало от неговото развитие. Тя е Наша носителка на Нашите огньове, на Нашите повели и Нашите Поръчения. Завещан Ѝ е огненият меч и мълнията на духа е доверена на Нея по волята на Твърдината на Светлината. Тя е поставена на велик дозор на чистотата и охрана на Учението и е представена на планетата като участница в мощното космическо строителство. Нишките на миналия, настоящ и бъдещ планетен живот са съсредоточени в неописуемо напрежение в нея като във фокус, и фокусът

пламти с огньовете на невиждана красота и мощ и пълна самоотверженост. Тя пое кръста на живота върху своите плещи за изкупление и спасение на цялото човечество. Изпиване на чашата с отрова и страдание на целия свят и титаничната борба със силите на тъмнината изисква страшно, постоянно, неизразимо напрежение на цялата Нейна същност. Огънят на Нейния дух обхваща цялата Земя, намагнетизирайки пространството и духовете на шестата раса. Тази невидима работа и утвърждаването на Учението се явяват едни от видовете Нейни дейности, но тази дейност изобщо не се поддава на човешките измерения и е необозрима по своя мащаб. С ръка и крак човешки, с цялото свое същество, с целия свой живот, невидим и видим, достъпен за разбиране и недостъпен, Тя е запечатала с огнени деяния вечните, непреходни Истини на Учението. Да проявява Истината е дадено на огнения дух. В Нея е проявена Истината на бъдещите хилядолетия и в Нея са проявени висшите достижения на духа, достъпни за децата на Земята. Тя прояви със себе си и своя живот прообраза на това преображение, което ще бъде съдба на човечеството в продължение на бъдещите хилядолетия. Нейният земен подвиг може да бъде разбран и се разбира само в разреза на хилядолетията. Били са ѝ необходими хилядолетия велик труд и Служене на Йерархията и близост до Нея в миналото, за да бъде изкован мощния магнит, великия магнит на Нейния дух, за да стане фокус на проява на най-тънките енергии на огъня, устремени своевременно към нашата планета. Но колко далечен, колко безкрайно далечен от разбиранията на съвременното човечество е Нейният неописуем подвиг в цялата широта на неговото космопространствено значение. И колко векове ще са нужни на хората, за да се издигнат поне до частично разбиране на Красотата и величието на този подвиг.

Звън няма. Чувам лошо. Тези дни насън исках да летя с балон, но се спуснах на Земята и кълбото се влачеше.

157. (26 март). За сърцето може да се мисли, за сърцето трябва да се мисли.

Ще обострим възприемането със спокойствие.

Въображението да се координира със сърцето.

(§§ 137, 110 Огнен Свят III част).

Вечерта за един час видях 7, 8 или повече ярки амарантово-сини звезди върху портрета на Майката при четене.

158. (27 март). Последен ден, последен час.

В полет няма да успееш да опетниш своите бели крила. Токът се усилва неимоверно.

Усещането на Близостта е правилно, трикратно любими. Лъчът се асимилира. Усилваме Лъча. Тайната на Близостта не подлежи на огласяване. Пространството е с хиляди очи от тъмнината и от Светлината. Пространството звучи с радостта на съзидаването на бъдещето. С лъчите ще се излекувате от всичко. Лъчът притежава сила. Лъчът изпраща огнени атоми за асимилацията им от организма и насищането с тях. Те преraждат цялата същност и цялото тяло и насищат със своята енергия тялото, прераждайки всички обвивки. Съзнателността или осъзнаването усилват и ускоряват този процес и помагат за изживяването на ненужните свойства, изхвърляйки от организма и от живота ненужните елементи

(атоми) и заменяйки ги с нови. В това е същността на протичащия процес на преображение, невидимо за окото, но явно по своите следствия. Става пълно прераждане на цялата същност във всичките нейни видове. Нужна е съзнателна помощ и кооперацията е настоятелно необходима. Изковаването на новите доспехи е от две страни. Съзнателното коопериране може да се усилва безпределно, усилвайки бдителната зоркост и напрегнатия, незаспиващ, непрекъснат дозор. Любовта е основа на процеса. Близостта е гаранция за успеха. Отричането от себе си е главното условие. Влизаш в Моя Свят, Мой любими, и ставаш част от него. От Моя Свят ти влизаш в свой, в предначертаните за теб сфери, твоето наследство. Предназначените за теб сфери са твоето наследство, на сина. Изпращам Своята Любов и те Утвърждавам в осъзнаване на твоето щастие. Ние сме заедно навеки, споени с огнените връзки на Светлината. Нека отсега нататък радостта да бъде твоя съдба, загубената и отново придобита със силата на Моята любов радост. Ти си Светлина за Моите Очи и съществуващ в Моята Светлина в истината на живота и възкресението на духа. Кръщавам те с огнено кръщение и те Утвърждавам с печата на Моя Дух за Велико Служене на Благото. Още не осъзнаваш своята мощ, но огненото съзнание ще се събуди за живот в Моите Лъчи. Мой любими, Утвърждавам те три пъти в твоето наследство и твоето синовство да бъде запечатано на скрижалите на Светлината. С постоянно помнене ще укрепиш Моя Завет за претворяване на казаното ти сега в живота всеки ден. Помитам оковите на плътта и материята и те Приобщавам към невидимия живот. Чувам твоя зов винаги, но Отговарям когато е нужно. Дерзай, чедо. Бъдете и двамата здрави. Моята Първозвана - Моята радост, посланичката на Светлината те обича. Ти си здраво свързан с Нея и връзката укрепва ежечасно. Вашите души са съединени с живи нишки, с нишките на Светлината. Тази връзка е утвърдена над миналото, настоящето и бъдещето и Моята Ръка е над нея. Нарекох те най-близък. И това е така. И Тя знае това и те обича така, както още никога и никой не те е обичал. Разбери все пак какво значи да бъдеш в Нея на сърцето и заслужи щастието да се изправиш пред Нея. Подготви се за тази среща и я опази. Предавам Я на твоята грижа. Опази я от хората и приеми върху себе си Нейните грижи и тежести. Раздели Нейния труд и облекчи Нейния живот в сферата, достъпна за теб. Подготви себе си за тази грижа и очисти себе си, за да имаш правото да бъдеш наблизо. Всяко твое усилие се прави в името на бъдещето и за Нея. А Аз ще Приема твоя дар и ще го Преотлея в Своята Кула, и ще ти го Върна преобразен и наситен с нова сила. Готви се, готви се, готви се за величието на бъдещето. Ще Утвърдим и Усилим Общуването.

Ние сме заедно, ние стоим здраво на стража,
И ние побеждаваме с любовта,
И с твоите прозрели сърце и дух,
Умити със сълзи и кръв.

Трябва да се утвърждава пространственото мислене.

159. (28 март). Гуру моли да се прави всичко колкото може по-красиво.

160. Нужна е още по-голяма предпазливост към здравето.

Само Аз Зная: Протича Общуване с Най-Висшия.

В думата радост звучи хармония, лъче-хармония, хармония с Лъча на Владиката. Това е и съ-ответствието, тоест отговора на същността на ученика в

съзвучие с получавания лъч. Съ-ответствие, съ-звучие. Да съзвучиш, да съответстваш значи да звучиш или отговаряш в съгласие. Ответната вибрация на организма означава съ-тоналност: както звучи в тон съзвучно настроената струна. Съзвучни духове, съзвучни души - това са душите, звучащи на Лъча на Владиката. Съгласуваност, съзвучие, хармония, съответствие – понятия, изразяващи същата тази идея – едно-същност на отговора с изпратения Лъч. Устремът е знак за съзвучност, качествата също са страни на съзвучието с Владиката или канали на съответствието. Палория е знак за пълна съзвучност на отговора на вибрацията на Учителя в зададения ключ, но на индивидуално отговарящия дух. Духът звучи с цялата своя същност, резонирайки на изпратените Лъчи. Мой - значи съ-звучащ с Мен, звучащ на Мой призив, на Моите вибрации. Палория означава съзвучие на цялата същност, във всички проводници, изчистени и звучащи съвкупно, пълно-звучащи, не половинчато, а пълнозвучни. Всецяло-звучене или звучене напълно, с цялото съзнание, с цялото същество е и пълносъгласуваност. И сърцето, и мозъкът, и тялото звучат в един тон. Няма разногласие, дом не разделил се в себе си. Любовта към твоя Владика е цимент на съзвучията. Мои - значи съзвучащи на Мен.

Звучете призивно, звучете с огъня на Моя Лъч отдалеч.
И помнете това и нощем, и денем,
В тълпата и когато сте сами.
С огнено съзвучие беше сътворен
Целият свят, безпределен и звезден,
И с него също е запален и пламъка на воина
За тъмнината заплашителен и страшен.

161. (29 март). Пътешественикът Поярков - трябва да се утвърди неговия подвиг.

162. Остави всички грижи.

Това е и границата на съзнанието. Представляват стъпала към Моя Дух. (Очевидно Указите са изпълнени). Творческият труд има едно отличие – той е ключ към епохата. Ние вървим като слонове.

(§§ 17 и 14, 33 Огнен Свят III част).

Не пропускайте центъра на Моя час. Ако ти преследваш впечатления, никога няма да достигнеш.

Наистина в Неговата Светлина имаме Светлина завинаги, вовеки веков.

Одеянието на духа. За дрехите се грижим и много енергия се отдава за това да се облечем и нагласим. Но нали тези дрехи са временни. И колко такива ще сменим. Но одеянието на духа е несменяемо. Не е ли по-добре да се погрижим за това, в което ще се облечем завинаги. Обличащите обвивки също изискват грижа, тъй като са по-близко и са по-нужни. Негодната дреха може да се изхвърли, но как да се се изхвърли опетненото, замърсено, безобразно одеяние на духа? То може да сияе с красота и да бъде бисер на света, но може да бъде обезобразено до ужас и да представлява позор за неговия носител. Няма нищо тайно. Невидимо за окото не означава скрито. И как да скриеш своя позор в пространството, където е открито всичко? Затова Светлината не може да бъде поругана и посялият жъне. Затова грижата за одеянията на своята същност, за одеянията на духа е по-важна

от всички земни дела, даже най-важните, тъй като земните дела ще свършат на Земята. Но несменяемото одеяние на духа ще остане върху неговия носител до пълно изживяване. Физическото тяло на светеца се отличава по същия начин от тялото на обикновения човек, както Светлината от тъмнината. И ръцете, и краката, и тъканта сякаш са все същите, но едното излъчва зловоние поради своите пороци, а другото – аромат. Нечистата и чиста храна е първото условие. Нечистите и чисти чувства – второто, нечистите и чисти мисли – третото. Нарушаването на всяко от тях поражда отрова във всяка от обвивките и оставя петна и язви в съответстващите проводници. Може и трябва да се помисли какво одеяние подготвяме) за себе си. А то ще прилепне към нас като тъканта от дрехите на Херакъл и всяко едно докосване ще пари нетърпимо, и няма да бъде възможно да се ода бъде отделено то от нашата същност. Помисленото, а главно почувстваното внася нови елементи в тъканта на нашите невидими одежди, точно както и на тялото, украсявайки и изтънчвайки, разрушавайки и обезобразявайки: всяка мисъл, всяко чувство, всеки откъслек. Вътрешната бедност или безобразие тук може да се скрие, но как да се скрие това там, където всичко е открито? Значи може съзнателно да се очистват всички свои обвивки и да подготвяш за себе си подходящо за достойнството на човека одеяние на духа. Изгарят в огъня заразените дрехи, но не се срамуват да носят дрехите, заразени с язви на духа, макар и да се прегъват и гърчат под тяхната тежест. Но това е тук. А там? Трябва да се усети целия ужас на безизходността, когато духът след смъртта види себе си облечен в създадените от самия него обвивки, опетнени и страшни по своята форма, тъй като някои се обезобразяват до ужасни степени. Но задачата за одеянието на духа може лесно да стане порядък на всеки ден, на всеки час, тъй като по своята ревностност получаваме цвета на духовната дреха. Казано е: „В бели дрехи ще дойдете при Мен”. Но тези одежди няма да се подготвят за един час. И грамадите от вековен боклук изискват време за разчистване. Но няма по-благородна и по-висока задача от тази грижа по очистването. Очиства се не само самия човек, но и цялото обкръжаващо пространство, тъй като човек е снабден с мощни енергии. Така задачата по самоочистването от лична става пространствена и общополезна. Подвигът по очистване на съзнанието се запалва в името на Общото Благо. Но сега, във времето на голямото преустройство на света това явление ще бъде решаващо за съдбата на всеки човек, тъй като голямото разделение на Светлината от тъмнината ще бъде обусловено от светлината на духовната дреха, носена от всеки човек като явно свидетелство и знак за неговата същност.

163. (30 март). Става тъмно. Да се усили дозора.

(Майката). Твоето място ще бъде здраво в сърцето ми.

Когато вече започва да се зазорява, може да се говори по-ясно. Ние побеждаваме винаги, но борбата е неизбежна. Ти трябва да победиш, а не да потиснеш. (§ 13 Огнен Свят III част). (За очистването).

Светлината побеждава тъмнината, материята се подчинява на волята. Личният живот завърши, започва животът на духа.

(§ 75 Огнен Свят III част).

Задължението на духа е да застане по-високо от плътта.

Видях насън Дядо и Майката. Ясно и отчетливо. Особено Майката. Но да поговорим не успяхме. Попречиха хора.

164. (1 април). Трябва да бъдеш достоен за великото доверие. Друго обстоятелство: ние можем, но не правим. Трябва да координираме своите енергии. Благославям те за този труден подвиг. Обичам те и ще извършиш делата, но е нужно очистване.

Вчерашният ден беше ден на борба и изпитание. Но издържах борбата и победих ненужните мисли. Центърът на съзнанието при изпитание е пренесен в астралната обвивка. Тя още не се е подчинила по време на сън.

165. (2 април). Ние Имаме власт да правим това, което Поискаме. Слушай: „Всяка твоя победа е стъпало за приближаване към Мен". Радвай се на победата. Твоята победа не е в униние, а в радост. Утвърждавам те в мощта на духа и властта над телата. Цялата работа е в порядъка на мисли, установяван от теб. Мисълта обуславя вибрацията на обвивката и нейната продължителност. Отстрани съзнанието от дадена обвивка и тя ще затихне. Ще утвърдим тържественото величие като одеяние на духа. Нека тази вибрация да насити всички проводници. Утвърждавам те в истината на Благото, сине Мой. Виждаме твоята победа. Донасяш Ми плодовете от самодейността на духа и Моята Ръка е с теб. Чуваш ли Моето Указание: „Пий чашата на живота". И колко лошо си разчистил ти пътя за Мен. На Моите Лъчи е тясно в твоята ограда. Премахни оградата на егото. Пространството е твоя сфера, а лъчите Светлина – храна и облекло. Ще те Приема в Моето лоно отърсил оковите на плътта. Веригите на робството не са за теб. Ти си Мой. Моят Лъч е твоя храна и опора, и охрана, и залог за преображение. Моето Поръчителство е върху теб и Моята Ръка – над всички твои чисти помисли. Ние побеждаваме заедно. Победата над стража на Прага е трудна, но неизбежна с Мен. Вложи твоята ръка в Моята Десница и върви след Мен. Аз Съм твой Застъпник и твоето сърце е запалено с огъня на подвига. Аз Съм Светлината, която те озарява, ела в Моето Сърце, за да се приобщиш към неговите съкровища. Отбелязах те с огнения знак на Моя Дух и твоят път е само към Светлината. Пребиваващ в Мен със своето сърце ти стъпваш здраво по камъните, грижливо положени от Мен на дъното на бурния поток на живота. Върви смело. Подножието е Предвидено и Моята Ръка ще те подкрепи. Моето Сърце няма да се преумори за теб, тъй като си Мой. Ще те Възнеса до Седмата Светлина в Моята Светлина. Ще те Запазя на гребена на вълната. Изпълнението на сроковете е близко. Готви се да застанеш пред величието на бъдещето в пълно въоръжение и цялата мощ на твоя дух. На Мен са Ми нужни победители. Те са призовани за строителство. Утвърждавам те като побеждаващ воин и в името на бъдещето Свидетелствам за твоята победа. Да! Аз Съм твой Владика. Да! Аз Съм твой Отец и Приятел. Да! Аз Съм отговарящ на твоя зов. Да. Сине Мой любими, приеми с цялото си сърце в тайниците на своя дух Моя Дар и го утвърди по-здраво от здравото. По-здраво от скала Ме утвърди в сърцето, като Камък на Основата. И когато задухат ветровете, адамантът на сърцето ще бъде здрав. Ще Кажа: „Стой по-здраво от здравото сред вихрите и мълниите, тъй като цялата твоя мощ и сила е в Мен". Върви със стъпката на отсъдения победител. Аз те Поставих на покрива на храма като победител на живота; Аз Възвещавам твоята победа; Аз те Кръщавам с огъня на Моя Дух; Аз те Издигнах над бездната на живота и те

Озарих със Светлината на познанието, и Протегнах сребърната нишка на духа. Аз, Аз неуморно и незаспиващо те Пазя в мрака на битката и Закалих стоманата на твоя подвиг. С теб и ще Пребъда. Но бодърствай с цялата сила на духа, с цялото твое съзнание с цялото разбиране и помни Великото Дело на твоя Владика във всеки миг, и бъди готов всеки момент да приложиш своята ръка към Труда на твоя Владика. С цялото си същество се слей с тази ръководеща мисъл, за да твориш явно на всички планове на битието и винаги. Нека готовността за Служене да стане единствено изражение на твоята същност навсякъде и винаги. Нека Великата Готовност и Великата Жертва на твоя Владика да бъде изражение на твоя дух, да бъде отражение на Неговото Величие в теб. Проявявай със себе си Моя Лик свободно, пълно и радостно с огнената радост на духа. Нека всеки атом от твоето тяло и обвивки да звучи с огнената песен на духа на Моя Лъч, тъй като Моят Лъч те насища. Нека твоето съзнание да се слее с него като неотделима част и да стане част от него. Наричам твоето сърце Моя Обител. Да бъде благо на теб, признания Ме за свой Владика. И Аз, твоят Владика ти Казвам: "Сине Мой, съществуващ в Мен, Мой възлюбени, приеми твоето достояние от Моята Огнена Чаша и бъди син на Светлината и победител на света". Утвърждавам и Възвещавам твоята победа и те Поставям на кормилото на живота. Отсега нататък забрави думата "аз" и я замени с "Ние". Ние - Аз и ти и всички Сили на Светлината с Нас и Нашите съслужители.

166. (3 април). На отвореното съзнание е дадено да възприема огнените енергии.

Народите искат мир. В Западна Европа те не могат да бъдат вдигнати на война. В това е Нашата победа. Вестителите на мира са Наши вестители. Народите се изправиха и съзнанието се събуди. Залогът на кръвопролитието е проигран. Иван стохилядникът победи. Това е първият етап. В преустройството на света машината на тъмните върви на празен ход. Скоро това ще стане ясно за целия свят. Първата победа. Стълкновение на народите няма да има. Скоро ще започнат да умират стълбовете на стария свят един след друг. Негодните ще си отидат. Всеки вървящ срещу Новия Свят ще си отиде. Това са знаци за близостта на сроковете. Очистването на планетата започва и няма да спаси нито богатството, нито славата, нито положението. Ще си отидат всички до един. Космическият меч поразява безпогрешно. Народите искат различен живот. Мисълта на Новия Свят тече като огнен поток и тя няма да бъде спряна от никакви рогатки. Враговете изпуснаха главното. Не предвидиха. Победи Нашата мисъл, родена от Нас. Огнените вълни творят в унисон с Нашите повели. И кой и какво може да се противопостави на огнената сила? Нашата мощ е невидима за окото, но са видими следствията и скоро ще ги видят всички. И сега всяка тъмно начинание, вървящо против Новия Свят е обречено на провал, тъй като няма почва за корени в пространството. Отделните пламвания ще погаснат като огньове в блато. Старият свят е осъден от пространствената справедливост. И парите няма да помогнат, тъй като краен фактор представлява съзнанието на човека. Знакът на Моята войска е милиард и тя е събрана. С Моите Лъчи Аз Наситих целия свят и кълновете са съзрели. Ще Отстраним бурените без жалост и ще ги Предадем на Огъня. И кой ще устои срещу Мен? Против Нас никой не е силен. Скоро даже неверниците ще почувстват Нашата мощ. Невежи, махни се от

пътищата на Светлината и не пречи. Огненият Меч е вдигнат. С Моята Любов ще Озаря откликващите, но горко на земните. Къде ще се скрият от Моя гняв и кой ще ги защити от Мълниите на Моя Дух? Аз, Владиката на Шамбала Свидетелствам за победата на Светлината. Мои възлюбени воини, стойте мъжествено последните часове на битката. Последните. Аз Съм с вас. А Аз Победих света. Утвърждава се мощта на Светлината. Започва агонията на стария свят. По-добре за него е да умре с добро. Ще Изпепеля вредящите. Стопанинът на Земята вече ..... поражение. Скоро и неговите слуги ще узнаят. Народите се събуждат за Светлината. Народите искат друго. Преустройството ще се извърши в съзнанието на масите.

През цялото време те Приучвам да се оправяш в работите.

Приветствам пълната проява на съзнанието.

167. (4 април). Дойде времето на Великите Срокове. И Той е с нас.

Мистериите изискват тайна. Пази довереното до срока. Опасността не е изчерпана. Напрежението се усилва.

Оказва се, че винаги може да се слуша, ако огненият проводник е в порядък. Гневът означава противодействие и унищожение на всички възможности. Най-близък, готви се да застанеш в защита на Светлината, явна за теб, но не за всички. На теб е доверен мечът на Моята мощ. С Моята сила ще действаш и побеждаваш. Отначало себе си, а после света. Моята Ръка е благо, но за приемащите я, и острият меч е за служителите на тъмнината. За съзнателните помощници на злото няма място в бъдещето. Крилата на Моя Дух те докосват.

След 3 дни ще запишеш. А сега почакай. Космическото Право не се нарушава от временността на условията, а Близостта - от нищо. Ти си Мой над всичко. Каква радост, какви възможности ни дава с теб тази Близост! Всичко ще разцъфти със свой блясък до пълно изражение на своя потенциал. Обичай. Разбери великата основа на живота и строителството. И можеш да доближиш. Изпитаното сърце няма да си отиде никога и можеш да му довериш. Трябва да се укрепват проводниците на духа, не на тялото. Те са здрави, само те. Само в тях е животът и радостта от общуването. Ще утвърдим и нея. С красота ще укрепите своя съюз над преходността на времето и плътта. Трябва да се разбере широко съзвучието на духа и на душите, и на съзнанията. Светлината на красотите на звездите звучи в тях над земния нагар. Ние сме свързани с красотата на вибрациите на Светлината. Има любов човешка и любов космическа - последната е извънвременна и извънтелесна. Но радостта от нея е съдба и радост за духа. Аз, Майката и ти, и те и повече и по-широко. Много са те, чакащите, готови да зазвучат на зова на любовта. Познаваш любовта към Мен и Майката, ще познаеш и към тях, чакащите теб. С красотата ще свържеш своето чувство и с огъня на духа ще изгониш ненужното. Утвърди красотата в отношението към тях. Ти си ваятел на техния дух и твоята власт е огромна. Сгрей ги с Моите Лъчи. Те звучат на твоята нота. А вие сте Мои деца. Моята Усмивка е с вас. Ще отминат облаците и твоята Нина ще разцъфти със сиянието на духа и ще творите живот в благо и в Мое Име. Разбери богатството на съзвучията и различието на твоите най-близки съзнания и ги обикни със свръхлична любов, тоест извън времето и условностите на плътта, както Аз те Обичам даже върху твоите недостатъци. С кристална чистота и красота на мислите ще издигнеш и тях. Преразгледай своите отношения

и укрепи с красота и служене, и със съзнание за огромната отговорност за душите, поверени ти от твоя Владика. И както Аз Гарантирах за вас, така и ти бъди техен поръчител и застъпник. Те са твои, поверени на теб по Мое доверие. С любов ще запазиш всичко. А Моята Любов ти познаваш. Проявявай Моя Лик в целия твой живот всеки миг. Утвърждавам те като водач на духа, Сине Мой, Красота, Красота, Красота и Любов, и Служене, и Радост ще изпълни поръчаното. И ще оживеят и разцъфтят под лъчите на твоята любов. Тъй като в тези лъчи е Моята сила. Ще внесем надземна красота в живота на Земята и това, което е Там ще утвърждаваме тук. С радостта и красотата на духа ще утвърдим надземната красота в нашите отношения тук, на Земята, като прообраз на бъдещото щастие на Висшите Светове. Украси с цветята на духа твоята градина и ще Приема твоя дар. Насити ги с виното на радостта и красотата на живота и утоли техния глад. Те се протягат към теб като цветя към светлината. Твои са. И Моята Ръка е над вас. Утвърждавам ви в Красотата. Създайте ашрам на Красотата и го утвърдете с Моето Име. И с неговата Светлина запалете кръгове от нови съзнания. А Аз Съм с вас.

168. (5 април). Какво ни е нужно съзнателно.

При пълно напрежение на съзнанията има радост от Общуването и Близостта.

Как сме преуспявали сред престъпната небрежност? Тържественото величие изключва пренебрежението към Неговите тъги. Дойде време да се очаква поръчение.

Поръченията ще се изпълнят бързо и без забавяне. Нашите поръчения са ясни.

Живея в особени Лъчи, недостъпни за окото, но достъпни за сърцето. Те са с Нас винаги. Изпълни едно и ще получиш друго.

Пробивам с чело. Очевидно натрупванията са били малки. Няма да пробия.

Лъжливият блясък трябва да се изключи от живота.

А вие къде живеете? Не е обърнато внимание на бъдещето. А то е по-реално от настоящето, тъй като настоящето е само отзвук на това, което е било. Но бъдещето вече го има в настоящето, където се крият неговите извори и корени. В тях е сокът на напредъка, прогреса и еволюцията. То е реалният двигател на целия живот. Бъдещето - това е невидимото настояще. Настояще, но още невидимо за окото. В него са корените на устоя и с него и в него Ние Живеем. Да живееш в бъдещето и да живееш с бъдещето значи изцяло да живееш в това истинско, реално, но невидимо настояще. Това, което обикновено се приема за настояще, не е такова. То е само сянка, хвърлена от миналото и няма основа в истински съществуващото. Само бъдещето, гранулиращо се сега, но не облякло се още във формата на видима материя, само то е и представлява действителната основа на живота. Пренасянето на съзнанието в бъдещето означава пренасяне на битието в реално съществуващото, в това, което вече невидимо е, оформено и утвърдено в пространството. Ние Живеем в бъдещето, с бъдещето и за бъдещето.

Преходността на обичайното настояще няма нито власт, нито значение за Нашето съзнание. Бъдещето е мощния фактор на еволюцията, това е символ на двигателя и самият двигател. Да се пренесе изцяло съзнанието в бъдещето означава да се живее в истинския, реален свят на истински съществуващото.

Отпадъците на вчерашния ден, винаги несъвършени и изостанали, не задържат Нашето внимание. Това обикновено настояще е също така лъжливо, както настоящето, съставено от лъжи на вестникарска страница. Пример: оценката на световното положение, дадена тези дни, е илюстрация на истинското настояще, вече оформено в пространството, но още недостъпно за окото. Затова Нашата диагноза е винаги безпогрешна. Както Ние Определяме бъдещето на настоящия час, тоест неговата същност, невидимо съществуваща, точно така Ние Определяме и хората. Въвеждайки бъдещите прояви на същността на човека в настоящето Получаваме неговия истински облик, тоест облика на неговата истинска същност. Ние не грешим в хората и Моята Ръка посвещава достойните. И теб Утвърждавам не такъв, какъвто си - отзвук и сянка на миналите грешки, а когото Аз Виждам в цялото величие на славата на неговия дух, победил света, сина, роден от Светлината и получил Огнено Кръщение от Духа. Всестранното пренасяне на съзнанието в бъдещето е основа на напредъка. Съзнанието влиза в света на реалните двигатели на живота. Съзнанието се слива с него и само става двигател на живота и еволюцията. Затова всички Учители и всички Учения устремяват съзнанието в бъдещето. Да се слееш с него, с това бъдеще - значи да бъдеш извън този призрачен живот, извън Майя, извън миража на миналото, звучащо в настоящето. Всеки факт, всяко явление от настоящето е сянка, хвърлена от света на миналите причини. В това е нереалността на настоящето и неговата принадлежност към миналото, изразител и на което то са́мо и се явява. Всичко, което ще бъде утре и после, и в далечното бъдеще, има своите корени и причини в настоящето. Ние Виждаме тези причини. Вашето бъдеще - това е Нашето настояще, Нашата реалност. Но Ние не Сме съзерцатели на тези причини, Ние не Сме зрители на тази реалност. Не, Ние Сме творци и съзидатели, и строители на живота. Ние Създаваме тези причини. Ние ги Пораждаме със съзнателно творческо напрежение на волята. Ключът от живота, ключът от жизнените прояви, ключът от бъдещето е в Наши Ръце. Миналото не може да се измени. Но пластичността на бъдещето позволява то да се оформя в съзвучие с Висшата Воля и Повели, и Закона на Космическия Магнит. Властта над себе си, властта над света и явленията от живота и властта над бъдещето е Наше настояще. За съзнанието е възможно всичко. Стихиите оформят картината и облика на бъдещето. И този стихиен облик на бъдещето и еволюцията на света, издялан от Нас, е истински съществуващата форма на битието. Тя е в настоящето и нея я няма, тъй като тя е готова, кристализирала, но още не се е облякла в земни форми. От малкото до голямото във всичко от Нас се утвърждава тази форма на разбиране на бъдещето. Формата на истински бъдещето вече съществува в настоящето. Архатът е създател на света на причините - реалният двигател на живота, живеещ в свръхземното настояще. Той не приковава своето съзнание към обикновеното настояще, тъй като неговото съзнание вече се е откъснало от него, както от вчерашния ден. И даже това обикновено настояще, както той го съзерцава, представлява за него само фактор на причинностите, длъжни да породят някакво свое бъдеще, затова са или правилни, или лъжливи. За Нас всичко е причини и всичко - следствия. Но колелото на закона е в Наши Ръце. Трябва да се разбере могъщата сила и дълбокото значение на думата БЪДЕЩЕ. В

него са всички възможности и щастието, и успехът. В него е цялото преуспяване на човечеството. Минало няма, има Светлина на Бъдещето. С него вървете.

Нашият Свят е друг. Нашият Свят е на истински съществуващото, а не на призраците, наименувани с думата “настояще”. Затова човешката оценка на световното положение винаги е лъжлива и изкривена, и тя е лъжлива в основата. В своята същност тя не може да бъде друга. Нашата диагноза е винаги безпогрешна. По корените Съдим за здравината и устойчивостта на дървото и за възможностите за растеж. Всяко явление може да бъде или резултат на вече изчерпани причини, завършили цяла редица следствия, или пък обратно - начало, пораждащо и зараждащо редица нови причини. Ние Виждаме ..... и основното течение на живота, основните причини на световния поток Зараждаме Ние Сами. Ние Сме Породители, Творци. Така може да се разбере значението на космическото строителство до самите извори на живота. Строителите вървят, вървят Тези, Които знаят. Космическите Строители са Творци, пораждащи велики причини, Формовчици, Творци на живота. Йогът се призовава към космическо строителство. Огненото съзнание твори живота. Разбирай пътя на Йога като път на най-голяма отговорност. Ти си творец на съзнанията на хората. Осъзнай величието на постройката и своята задача. Ти си Мой, Наш, близък на Нас и ученик. Ето вървиш с колесницата на Светлината в Моите Лъчи. Утвърждавам те в новото разбиране на Истината. Твоите възможности са безпределни. Ти си в Лъчите на Моята Светлина. Почакай, ще дойде и твоето време, скоро ще дойде. И не това ще видиш още. Мой любими. Подавам Ръка, ще Поведа невредимо и Зная твоите грижи. Потърпи. Ще станеш по-близък от близкото. Има какво да се чака.

Аз Съм Светлината, разсичаща тъмнината,
Аз Съм Стълбът на Храма,
Аз Съм Пастирът на заблуденото стадо,
Аз Съм Чукът, разбиващ веригите на невежеството,
Аз Съм Сеячът на щастие,
Аз Съм Изворът на живота,
Аз Съм устоите на моста към Безпределността.

169. (6 април). Всичко се усилва. Всеки получава според своята същност и в съответствие с нея. Даже крайпътното цвете. Законът съизмерва точно. Грешки не може да има. Кармата е стоок страж. Насищам ви със съзнание за величието на момента. Проявена е сложност на времето, проявени са сроковете, проявено е изпълнението на древните пророчества. Над легена на света има лъчи Светлина. Проявен е Моят Лик. Чакащи и отговарящи, Радвайте се на Великото Пришествие. И ти, Мой възлюбени, изпълни сърцето си с Владиката. Утвърди Го с цялата сила на своя дух, отвори сърцето за безпределното познаване и възход, непрекъсвани от нищо. Нека преминаването на твоя Път да бъде неизменно, неотклонно и ритмично като движението на Слънцето. Вървим по върховете. Подножието е видяно. Аз, твоят Владика те Утвърждавам в красотата на твоя подвиг и неповторимостта на шарката на твоя дух. Бисерът на Светлината гори в световното пространство над всички преходни и временни условия на живота, на какъвто и план и в каквато и сфера той да се проявява. Бъди и стани безпределен в твоето съзнание, наистина победител на света на материалните условни

ограничения. Гори със светлината на далечната звезда, явяваща се породител на твоята съзнателна същност. Ние сме само гости на тази планета, мигновени пътници. Другият свят е свят на Светлината и живота, но живот не от този свят. Обителта и Родината на духа е в безпределните пространства на Светлината. Наистина, ние сме от Светлината и пребиваваме в Единната Светлина и сега, и вовеки. А Моята любов, която те озарява, е Моят дар за Моя син. Така и ще пребъдеш в Моята любов и с нея ще победиш света. Могъщият пламък на любовта е огън и Светлина за света. Какво е по-висше от него? С него се твори всичко съществуващо и с него се побеждава всичко. Това е вечният, непресъхващ извор на живота и движението. И ти обичай своя Владика с могъща, пламенна, велика любов. Владиката е неизменен и е винаги с теб. Винаги. Разбери това, разбери как Моята Светлина, как Моята мисъл бие и трепти, и пулсира в твоята същност с всеки удар на твоето сърце. Аз и ти сме Тайната. В океана на Безпределността, в океана на извънвременния пространствен живот ти и Аз сме навеки едно. Утвърдих те като побеждаващ воин в Моето Сърце и Дадох огъня на живота. Със съзнание, слято неразривно с Моето, ще преминеш теснините на живота и със светилника на твоя дух ще осветяваш пътя на множеството вървящи след теб. Бъди готов за великите деяния на духа. Подвигът е изражение на твоя живот, аспект, велик аспект от проявите на твоя дух. Моята Ръка е с теб във всички дела на твоя дух. Подкрепи всеки идващ при теб, а близките - особено. Нашата сила стига за всички. Ние Сме Даващите хляба на живота. Пет хляба и пет хиляди. Един хляб и милиони. Пространството - в него е решението на всичко. В него е животът и разпределението на лъчите на Светлината - хляба на живота. Животът на пространството отваря всички свои тайни и величие на този, който влиза в океана на пространствения живот, в океана на пространственото величие. Пътят е велик, Светлината е велика, Владиката е велик. Ти си Мой, отговаряй на призива на Моя Дух с цялата дълбочина, с цяла съкровена своя същност звучи с Името на твоя Владика и проявявай Моя Лик.

170. (7 април). Огнените пратки вървят. Приготовленията са от двете страни. Сине Мой, Избрах те като проявен съд на Моите решения и изразител на същността на Учението. Учи се да проявяваш със себе си Учението, да проявяваш със себе си Учението с цялото свое същество, с всички свои мисли, с всички чувства. Учението е твоят живот, част от теб и ти самият. Да проявяваш истината е най-трудното условие и висшето предназначение на човека не само на Земята, но и в световете. Всичко, което съществува и живее, се стреми към това в размера на своето съзнание и разбиране на Светлината и стъпалото на еволюция. Това е целта на битието. Целият смисъл на безкрайната редица от съществувания се заключава в това велико предназначение. Но човекът - образ и подобие на Бога е образ на космическото изражение на Истината. Зърното на духа в своята същност и основа носи в себе си този потенциал. В него, зърното, се съдържа огнената основа на живота, съ-същна на Космоса в неговото съкровено изражение. Зърното на духа включва в себе си всички възможности. В него трябва да се търси, не в наслоенията и обвивките, но в стихийната, вечна, неизменна цялост на зърното на духа, носител на космическите предначертания. И когато зърното на духа пламне и загори със своята светлина и озари всички обвивки, прераждайки и трансмутирайки ги, само тогава може да се каже, че Истината проявява своята

същност. И тъй, търсете в зърното на духа. В него се съдържат най-тънките енергии. Само за тях може да се каже като за Светлина от далечната звезда, светилото, породило зърното на духа. Творящите Логоси – породители на монадите са съ-същни на тях по своята природа и в своята същност. Ти не си от Земята, а от Светлината. Затова да проявяваш Истината значи да проявяваш Светлината, съществуваща в теб от началото на времената. Преди началото на всичко Аз Съм, Съществуващ от началото. Пространственото, извънвременно съществуване се заключава в пренасянето на съзнанието в огнената същност на зърното на духа. Само оплодотворено от съзнанието, то може да прояви своя потенциал. Съзнанието се издига до най-високата проява на огнената природа на човека. Съществуващ в Мен - значи съществуващ в духа на огъня, огнено съществуващ, тоест вечен. Казах: ще Издигна още по-високо, по-високо от високото. Ето че вървим по върховете. Ето че съзнанието на висшето изражение на Истината се пренася на Земята и се проявява в земните условия. Трудно е да се съчетае огънят с грубите условия на материята. Но истината се утвърждава с крака и ръката човешки, както Аз я Утвърдих със стълбовете на Моите стъпала. Ти вървиш по Моя Път. Ти си Мой. И ти ще я проявяваш, преодолявайки чудовищното съпротивление и инертност на плътта. Всяка твоя крачка ще бъде изражение на тази титанична борба, всяко утвърждение – утвърждение на Светлината. Да носят Светлината и да носят огнения светилник на духа в задимените и тежки условия на Земята е Моето поръчение към Моите избрани. Ти си Мой и съзвучащ на Мен. На теб Давам Моята повеля. Преклони сърцето си пред желанието на твоя Владика, тъй като Моето желание да е твой закон е закон за теб. Само на най-близките Проявявам Моята воля като знак на доверие и Близост. Тъй като къде е границата между волите, стремящи се към Светлина? Приеми Моя Мир като одеяние на твоя дух, подобаващо за воина на Светлината и за Моя син. Обличам те не в парцалите на ежедневието, не във власениците на вчерашния ден, а в блестящите одежди от Светлина. Одеждите от Светлина са вечното одеяние на духа. Отсега Аз те Изразявам или Проявявам в сферата на твоето земно съществуване, на твоя земен живот. Готви се за бъдещето. Бъдещето е велико и изисква огромна подготовка. Ще утвърдим мощта на сливането, а също и победата. Да, да, да, ти си син и любим. Виждам те като победител, разкъсал веригите на робството и като такъв, който Ни е отсъден.

171. (8 април). Полятата градина няма да обрасне. Самият Владика е градинарят, а ти Му помагаш в Неговата грижа за градината. Подредена е с красота, украсена е с красотата на мисълта и мисълта царства в нея. Отворена е за всички и е достъпна за всеки. Но в нея няма елементи от Земята и нищо съзвучно с нея. Достъпността е обусловена от красотата на съзвучието и това, което съзвучи на красотата, е допуснато там. На човека е дадено право да проявява висшите енергии, но формата на тяхното изражение е красотата. Огнената същност на цветето също се проявява в красотата на формата. Същото е и с цветята на Моята Градина. Всичко проявено там е изразено във форма, обличаща с красота всяка вещ или явление. Така също и огнените енергии се проявяват във форма, и красотата е единната форма на тяхното изражение, красотата и хармонията. Моята Градина е сферата на проява на висшите енергии, сферата на Невидимия Град. Аз я Утвърдих там. Аз Утвърждавам нея, Красотата. тук на

Земята. Всичко, което е свързано с Мен, чрез нишките на красотата създава канали за приближаване към Мен. Ще утвърждаваме красотата в живота навсякъде, винаги, в мислите, в думите, в чувствата, в постъпките, в обкръжаващата обстановка. Този критерий е безпогрешен. Това, което е от красота, е Мое, съзвучащо на Мен. В човека Аз я Извеждам като висша степен на заслуга. Красотата - това е зовът на Моя Час. С нея е украсен Моят храм. На нея е дадена власт. С нея ще преминат към Върховете там, където са затворени всички пътища. Звучете на зова на красотата вие, които Ми отговаряте. Нека нейната радост да пее във вашето сърце. Най-трудно от всичко е да се прояви красота в човешките отношения. Но любовта най-лесно от всичко удовлетворява това условие. Не злобата, не ненавистта, не завистта, не раздразнението, а именно любовта носи в себе си ембриона на красотата. Затова от Мен е заповядана красота на одеянието на духа, което единствено ѝ съответства и се утвърждава само с любов. Наричаме низшите чувства помрачители, тоест обезобразители на битието. Всяко качество на духа го облича с красота. Суетливост и тържественост, страх и мъжество, униние и радост – ето това са те, които или обезобразяват, или украсяват нашата одежда и одеянието на духа, носено постоянно от нас, във всеки момент от нашия живот. По този начин ние ежесекундно проявяваме своята същност – красота или безобразие. И одеянието на нашия дух, обличащо ни несменно, свидетелства всеки миг със своята красота или безобразие. Неудобната земна дреха може да бъде изхвърлена и да бъде заменена с нова и красива. Но как да отхвърлиш безобразните форми на духовното одеяние. Ето, проявиха раздразнение и тъканта на духа помръкна. Ето, допуснаха въжделение и Светлината угасна. Ето, ето, ето как непрекъснато и ежеминутно се променя цветът и формата на нашето духовно облекло. И ние самите сме творци на това одеяние и негови носители. Трябва да се помисли за одеждите, подобаващи на Светлината. Когато Призова ще бъде късно да се мисли за тях и те не могат да бъдат свалени веднага. Подгответе одеянието на духа. В Моята Градина не може да се влезе в обикновената дреха.

Сън. Видях статуетка на седящия Буда. После също него - вече като човек, също седящ, склонил глава в страшна мъка, с очи, извадени от хората и със струи кръв по лицето. После отново статуетката с кървави сълзи по лицето.

Видях своя кон сам край водата. Към него доплува малко конче, което се оказа кученце и започна да потъва. С труд го извадих от водата, сякаш от вкопчените ръце на водораслите.

172. (9 април). Това не е край, а начало на нов живот. Ти си Мой, учи се да изразяваш себе си с точна, изкована форма на мисълта. Нека мисълта да бъде източена като накрайник на стрела. Точността и отчетливостта на мисълта ще роди красота на формата. Разлятите мисли са на границата на безобразието. Ако мисълта е основа на съществуващото, то и формата на тази основа трябва винаги да бъде прекрасна. Красотата на мисълта се отлива в красота на обкръжаващите форми в сферите, които им съответстват, но на всички планове на битието, включително земния. Океанът на мисълта е поверен на теб - океанът на красотата, раждаща формите на живота. Но мисълта твори по закона за съзвучието или съответствието и формата винаги съответства на нея. Поверен ти е океан от

красота на мисълта. Съзнанието като кораб може да бразди неговата повърхност във всяко направление, навсякъде и навред. Опитният кормчия се осмелява на далечни плавания, към далечни брегове и чудесни страни. Океанът на Безпределността е чудесен. Но само смелите мореплаватели се осмеляват надалеч. А и корабът трябва да бъде здрав и в пълен порядък: платната да са проверени и всичко да е в готовност. Много опасности дебнат неопитните пътници. Но устременият в търсене на красотата притежава огнен имунитет. И миражът може да бъде прекрасен и сирените да предизвикват наслада с пеенето си и да могат да нарушат хода на кораба. Може да има и подводни скали и плитчини, и то понякога до най-прекрасните брегове. В древността звездите са показвали пътя. Нека Моята Звезда да води твоя кораб. Моята Звезда е опитна през вековете. И курсът ще бъде правилен и сърцето няма да се заблуди в океана от възможности на духа, и няма да трепне пред величието на Безпределността. Много безстрашни кораби браздят океана на Безпределността, но ги води Моята Звезда, познала вековете. Океанът на безпределните възможности! Аз, твоят Владика, те Въоръжавам с мълнията на дерзанието. Давам ти крилата на огнената мисъл. Летете към щастието, скъпи Мои. Дава ви се океан от възможности. Но възможностите трябва да могат да се вземат. От възможността до нейното овладяване има цяла пропаст. Има много такива, пълни с изпуснати възможности. Желязната, неотклонна, елмазна решимост е първото условие, а също и безпределната вяра в своя Владика. Вярата независимо от всичко, въпреки всичко, въпреки всяка и цялата очевидност и всички комбинации на временните привидни външни условия. Вяра докрай. Непоколебима вяра, като скала, като светлината на далечна звезда, изливаща своите лъчи извън временните условия на планетата. Вярата е апотеоз на огнеността, най-мощният двигател, бушуващ устремен вихър от огнена енергия, спирала на устремената Светлина, ураганът на вестителя на Огнения Свят, предвестница на велики достижения, огледало на бъдещето, прообраз на неизменността на бъдещото щастие, лост, преодоляващ всички трудности. Само с този лост може да се вдигне Бремето на света. Говоря за огнената вяра, за огнената мощ на духа. Вярата не е за пигмеите на духа. Само гигантите на духа владеят чудесния талисман на вярата. Вярвай на своя Владика. Той ще Преведе през всички пропасти. С Него ще победиш всичко. Аз, твоят Владика, те Утвърждавам в огромните възможности на духа. Аз те Утвърждавам в огнената мощ. Аз ти Давам пламтящия чудодеен талисман на вярата като Гаранция, като залог за неизменността на твоята крачка. И тъй, ще обновим вярата до неизменност. Деца Мои, океанът на щастието е отворен за вас.

173. Запишете. Нека сърцето да се научи да беседва само с Владиката. Това е основа на движението. Ще се устремяваме всички и ще чакаме. Пътят на отрицанието или на частичното признание е далечен. Защо не правите това, което е нужно? Говоря за контрол над мислите, суров и строг. Можеш да бъдеш безпощаден към себе си, да не щадиш своите слабости. Всяка слабост е пролука за тъмните въздействия или скъсана нишка на връзката, или убита възможност. Не можеш да вземеш своите слабости на далечния път. Ще те обезсилят по пътя като тежък товар. Не може да има пощада към своите окови. На кого са нужни прегърбени роби? Моите деца са свободни от веригите на робството. Затова разрушаваме своите слабости и пороци с меча на духа. Тъпченето на място е

малко убедително. Напред, напред, без да се губи нито секунда. Опасно е да преминаваш през реката в пробита лодка. Няма да преминеш. Значи ще се наложи да останеш на брега. Така малките слабости имат огромни последствия, като песъчинка в машината. Малка е и незабележима, и е трудно да се намери, но спира огромната машина. Плевелите се обират от съзнанието с твърда ръка. Хлебарките по ъглите на съзнанието и Светлината са несъвместими. Изкорени недостатъците. Говоря за мисълта. Трябва да се мисли така, че да не се засрамиш от нито една мисъл, ако ги покажеш пред всички. Достойнството да духа трябва да се претегли пред Лика на Владиката. Този метод не допуска грешки. Трябва да приучиш себе си към поведение пред Лика на Владиката. Постъпвайки насаме, утвърждаваме себе си хилядократно. Подавам Ръка, но си измийте ръцете. Ръцете за прилагане на Учението трябва да бъдат чисти. Трудът по прилагане на Учението ще даде загубената радост. Терзанията ще оставим на слепите, а за себе си – победата. Няма време да се терзаеш. По-бързо! По-бързо! Останаха броени дни. Няма да се забавим в бяга към Учителя. Той Чака. Ще укрепим пътя с готовност, прилагайки Учението винаги, навсякъде и във всичко. Трудно е да се запомнят детайлите и непрестанното помнене е трудно. Но устремяването с цялото същество, с цялата сила, с цялата решимост ще предаде способността за незаспиващо бодърстване на съзнанието. И тъй, с Мен към победа над себе си. Учете се да не се спирате пред нищо и да преминавате покрай най-смущаващите облици и явления. Не трябва да си разрешавате да съзвучите на тях, тоест трябва да не реагирате. Нека реакция да бъде пълното отсъствие на всякаква реакция, тоест безстрастието. Нека явлението да преминава пред съзнанието без да предизвиква отклик. Пълно безстрастие, сдържаност, съзнание за своята сила над пламналата форма на всяка емоционална реакция, а не на нея - над нас. Само на силния, намерилия в себе си сила да победи себе си, се отварят дверите на щастието. За какви парцали от миналото заменяме дълбината на щастието? Какви призраци ще спрат и ще застанат като преграда по пътя на отсъдения победител сега, когато се решава всичко? Ти си Мой, Мой, отбелязан с печата на Моя Дух, Върви като победител в Мое Име. На Мен Ми е болно от всяка твоя грешка, от всеки недостатък. Нима ще причиняваш съзнателно болка на Мен, на своя Владика и ще се поклониш като слуга на насладите? Какви дрипи от вчерашния ден помрачават кристалната чистота и яснота на духа на Моя син? Какво може да ти даде мигновената отстъпка на астрала, на теб, позналия Пътя и Светлината на Моя Дух? Помни за мисълта, съблюдавай мисълта. В нея е всичко. С нея ще оградиш от изкушенията на астрала и с нея също ще победиш. А Аз ще Помогна. Аз ще Поразя силата и сладостта на изкушенията и ще видиш страшния, безобразен скелет, оголената същност на съблазънта. Ние вървим по пътя на Красотата. И някъде те чака твоето щастие. Но заслужаваш това щастие сега. Сега, в мрачината преди разсъмване на битката и борбите на духа.

174. (10 април). Завещана е Безпределността.

..... Това е връх на знамето. С него ще вървиш в живота на всички планове на битието. Щастието е основата на живота, а радостта – законът. Радостта звучи с красотата. Радостта от възкресението на духа е висшата радост, достъпна за човека. Радостта звучи в Световете и в сърцето, отворено за пространствен живот. Радостта е венец на живота. Световете се съзиждат с радост. Радостта - това е

песента на творческия труд. Радостта - това е спътникът на любовта и победата над себе си. Тази радост се утвърждава и с нея се изпълва сърцето, освободено от оковите на материята на Земята. С радост се преодоляват всички трудности, препятствия и изпитания и с радост завършва пътят на земната еволюция. Радостта е бъдещата форма на битието на човешкия дух. Моята Градина е изпълнена със звученето на радост - в нея тя звучи и пее. Чашата на радостта се изпива на последното стъпало. И всички земни страдания и мъки са само част, само противоположният полюс, само отзвукът на противоположния полюс на живота – радостта. Ако тук на Земята, в чистилището на живота има плач и скърцане със зъби, то там, в Огнения Свят има радост. Така радостта е прообраз и предусещане на Висшия Свят, докосване до същността на живота на Огнения Свят. Ще завършим с радост от щастието на бъдещото преображение на живота и човека.

175. Великият час. Часът на бъдещото преображение на света настана.

176. (11 април). Ще Призова, много скоро ще Призова!

С радост, с радост ще изпълним прехода от стария свят към Новия.

Някаква пречка застана на пътя между Моето съзнание и твоето.

Движещата Воля на Йерарха! Помисли за нея. Тя нагнетява събитията, тъй като ключът е у Мен и Аз Направлявам събитията. Степента на отричане от себе си е степен на възприемане. На това е основано съзвучието. Да съзвучиш с волята на Йерарха значи да се слееш с тази воля, значи да станеш неин изпълнител, значи да си служиш с нея. Да действаш с нея, не със своята, а с волята на Владиката - значи да бъдеш непреодолимо мощен. Мощта на Моята воля изпълва Моите синове с могъща, непреодолима сила. Те са силни с Моята сила, тъй като Аз Съм в тях и Аз Действам чрез тях. Палория е основата на твоята сила и непобедимост. „Бъди в Мен" - трябва да разбереш цялата дълбочина, цялата неизчерпаемост на огнената сила, цялото значение на тази най-велика формула на живота. Бъди в Мен - значи притежавай и владей това, което Притежавам и което Владея Аз, значи вземи всички съкровища и богатства на Моя Дух. Затова бъди с Мен винаги, винаги в Мен и Аз ще Пребъда неизменно в теб и с теб. Затова Доверявам огнения меч на Моя Дух на тези, които са в Мен, които са с Мен, които са отхвърлили своето „аз" и са станали едно с Мен. И когато вдигнеш поразяващия меч, Моята Ръка е с теб. И когато ще действаш с Моето Име, Моята Ръка е с теб. Няма предел на мощта на съзнанието, слято със съзнанието на Владиката. Кой е силен против теб, съществуващ в Мен, слят с Мен и осъзнал и взел в свои ръце лоста на тази непреодолима мощ. Аз ти Давам сила и власт да твориш с Моята сила, с Моя огън, да твориш съзнателно с пълна отговорност и неизменност на действието на великия закон. Скоро ще видиш своята мощ и степента на въздействие върху хората и течението на събитията. Колелото на закона засяга всичко и всички явления на живота на Земята и всички сфери. Даже заложените от теб магнити ще процъфтят, тъй като тайната на изпълнение на огнените желания е в твои ръце, доверена на теб. Основанието е сливането с всички помисли, с цялото твое същество, с цялата твоя същност, с целия живот. Във всяка постъпка, дума и мисъл трябва да звучи това сливане. Космическата власт, космическото право е проява на най-висша отговорност на духа, съзнателно привеждащ в движение колелото на закона. Източникът на Моята сила

е отворен за теб. Така Моят Лъч в ръцете на предания ученик се претворява в атрибути на силата и властта. И той прави свои качествата, и възможностите на Моя Дух. И Аз му Давам власт не само да поразява и да твори, но и власт над всички прояви на плътта в пределите на закона. Деца Мои, Избрах ви за Мои сънаследници. Моето Царство е от Безпределността. И безпределността на възможностите представлява свойство на всяко качество на Моя Дух. Всички неизчерпаеми богатства на Безпределността са отворени и достъпни за Моите синове. Много обители има у Отца. Огненият проводник е Моят дар за теб. Утвърждавам те в проявите на твоята власт. Ще преминеш през живота като огнен победител на живота и Моята Ръка е с теб във всичко, което е от Светлината. Ние Пребиваваме на всички планове на битието с цялото съзнание. Ще пребиваваш и ти, тъй като си с Нас. Ние Знаем какво е това безсмъртие. Ще узнаеш и ти. Ние Творим с огнена мисъл. Ще твориш и ти. Ние Побеждаваме винаги. Ще бъдеш винаги победител и ти. Ние Познаваме любовта. Ще я познаеш и ти. Ние Познаваме Закона за Жертвата. Ще го познаеш и ти. Приехме Чашата на Труда и Чашата на Общото Благо. Ние Живеем за хората. Ще приемеш всичко това и ти. Сънаследник си във всичко. През радостта и страданието вървим към Светлината. И завършващият подвиг те чака на последното и близко стъпало. Сине Мой, ще те Изявя в твоето синовство и радостта да бъде с теб. Не Съм Скривал Своето отношение към теб, само че ти лошо си разбирал знаците и указанията. Не се доверяваше и не вярваше нито на себе си, нито на Мен. Ако ти беше повярвал веднага, колко грешки би избегнал. Помни: твоето бъдеще е в доверието и вярата. Помни: сега грешките се изключват. И заблудите, и паденията, и отстъпленията, и всички слабости, и всички други са несъвместими с достойнството на сина. Укрепвай съзнанието за власт и сила. И Особено властта над себе си. Това е ключът към могъществото на духа и първото стъпало към безпределното могъщество на волята, включително нейните космически прояви. Нали в сътворяването на световете е заложена също воля. Волята, творяща мощно, е висшата проява на духа. Тайната на съкровената същност на битието. Моята воля е слята с Волята на Венеца на Космическия Магнит. А ако твоята воля се слее с Моята? Ако ти станеш изразител на Моята воля? Можеш ли да осъзнаеш цялата дълбочина на значението на това сливане? Всички негови последствия? Аз, Владиката на Шамбала те Утвърждавам в огнената мощ на волята на твоя Владика и Утвърждавам това сливане с печата на Моя Дух.

Аз Казвам. Аз Утвърждавам.

Аум.

177. (12 април). Ти се издигаш над всяка двойственост.

Изпълнители сте на Неговите предначертания (в Групата).

Малко, още съвсем малко.

Не редица измъчени усилия, а забравяне за себе си.

Психическото състояние на човека обуславя имунитета на духа и тялото. Несъответствието с висшето допуска зараза и на тялото, и на духа. Болшинството от хората умират от самоуязвимост, тоест от самоотваряне на себе си за болестта и заразата.

Богатството и Моите възможности са несъвместими. Нищо няма да се получи при устременост надолу.

Огнените енергии линеят в своите тъмници. Отворете сърцата. Времето дойде. Светът знае за победите на Конгреса на Мира.

Възприемаше се лошо. Събуждах се няколко пъти. В 7 седнах и, гледайки Лика, записах.

178. Пиши. Бог не може да бъде поругаван; каквото си посял, това и ще пожънеш. Какво ще пожънат те, сеячите на бури и разложение? Какво мислят те?

Да се скрият в светилищата на банките? Може би те смятат, че тези стени са препятствие за мълниите на Моя Дух? Никой няма да избяга от меча на космическата справедливост. Ликовете са проявени. Тъмнината зае своите места на своя полюс. Те - сеячите на зло пораждат кръв, войни, разрушения, мъки и сълзи. Ето, че ще пламнат новите космически лъчи. Скоро ще пламнат. И картоненият бик, надвиснал над света, ще се превърне в развалина и ще рухне, разсипвайки се на прах. И никой няма да съжали за него, никой няма да вдигне ръка в негова защита. Всичко, което е от стария свят, е осъдено, тъй като старият свят е синоним на злото, насилието, невежеството и застоя, свят на кръв и желязо и нечувано погазване на истинските ценности на духа. Старият свят е нечовешки жесток. Не всички още разбират цялата чудовищност на формите на проява на неговата същност в живота на народите. Той е обречен на смърт от самата логика на живота. Неговите окови ще бъдат отхвърлени. Човечеството ще стане свободно. Пред човека ще се отворят нечувани възможности за развитие и преуспяване във всичко. И хората ще преобразят и украсят своята градина, своята планета, както вече преобразяват Новата Страна. Няма предел за възможностите на човешкия гений и за духа, несвързан с дивите, безжизнени, сковаващи и изживени форми на живот на миналите мрачни столетия. Край на всичко това!! Ще Премахнем хищниците: и чакалите, и тигрите, и вълците. Ще Очистим градината и ще има едно братско семейство на народите на Земята. Каква сила, каква мощ ще се събере! И тази мощ, която сега е насочена към разрушение, ще бъде насочена към съзидание и строителство на живота. И ще разцъфне усмивка, и ще процъфтят пустините, и Общото Благо на цялото човечество ще стане единствен двигател на живота. Но не може да се говори за щастие и процъфтяване, когато някъде гладуват милиони хора, а някъде се изхвърлят в морето и се унищожават запасите на тази същата храна, която би могла да ги спаси от гладна смърт. Време е да се разбере целия ужас, цялата нечовешка жестокост на нашия век, цялата порочност на неговия строй, когато в името на златния телец се изгарят мирни градове и села, а едновременно с тях се изгарят живи деца, жени и старци. Ние Казваме: „Достатъчно! Стига ! Тъмнина, загини! Стар свят, загини! Тъмни поробители, махнете се от планетата! В каквито и одеяния вие да се представяте, под каквито и завеси да се криете, с каквито и религии да се прикривате, на каквито и конференции да заседавате, махнете се от пътя на еволюцията на човечеството! Махнете се от пътя на мира, вие, сеячи на зло и ненавист, и страдание. Нека мирът да бъде отсега съдба на Земята. Мир на целия свят.

179. (13 април). Надвисва опасност.

Твоето благо е в Мен. Ти изсичаш искри.

..... А вие не обръщайте внимание на това.

Ненадеждният ученик няма да устои. Напред, към победа над проводниците. Твоето щастие - мощта на духа - се проявява в съответствието.

Извърши нещо недобро - почувствай.

Всичко е в преобразяващия Лъч.

Ето виждаш: нагнетяване на слънчевия сплит.

Развали всичко. Има неща, за които не трябва да се говори.

Ще полетите на крилата на устрема.

Аз Съм Огънят, пламтящ с любов. Радостта от сливането с Владиката се постига с труд.

180. (14 април). Утвърждавам Красотата на Земята като единна форма за проява на живота. Хората забравиха за красотата и животът им се изпълни с безобразие. Как да украсиш своята градина без нейната нивелираща ръка? Проявяване на красотата на Земята означава разрешаване на всички проблеми на човечеството. Красотата е преди всичко хармония, съгласуваност, тоест съгласие. Мирът на Земята е тази хармония във взаимоотношенията и на хората, и на народите. Но този аспект на красотата е обусловен от съзнанието на човечеството. До световното единение трябва още да се дорасне. Изкуството ще се яви мощен обединител на народите. Каналите на красотата ще съединят душите на народите и по тях ще потече широко и свободно животворната, творческа, възраждаща влага на живота. Те ще изтъкат спасителната мрежа около планетата и ще превърнат пустинята на живота в цветуща градина. Красотата се утвърждава от Мен и Моята Ръка е над носещите я в света. Хората още не разбират властта и могъществото на красотата, още не са осъзнали в какво е тяхното спасение, още тъпо се мятат в косматите нокти на безобразието. Красотата от сливането с Висшите невидими Светове и утвърждаване на невидимо съществуващото в съзнанията на масите ще бъде първият етап от пробуждането на народите. А народите вече се събуждат. Те се задъхват, за тях е непоносимо в страшните обятия на уродствата и несъответствията на стария осъден свят. Новата мярка се въвежда в живота. Красотата и безобразието са същите антиподи както строителството и разрушението, както мира и войната. Мир, съгласие, съответствие, тоест съзвучие - това са също форми за изразяване на красотата. Затова който е за мир, той е с Нас и Нашата Ръка е над него. А такива са много. Моите воини носят по света великото Знаме на Мира – Знамето на Културата. Знамето на Владиците се рее над Земята и под огнените разряди на мълниите на неговата Светлина трептят, люшкат се и се развяват знамената на мира в ръцете на народите. За тях е Нашата Грижа и на тях е предначертана победа. И жалките двукраки от света на кървавите преживелици на миналото няма да спрат победното шествие на воините на Майтрейя. Който е за мир, той е с Нас и Нашата Ръка е над него. Но горко на Нашите противници. Те няма да избягат от наказващата ръка на пространствената мощ и няма да се спасят. Ще Разрушим Вавилонската кула. Ще Премахнем лъжците и лицемерите от арената на живота. С красота ще строим Храма на Новия Свят и най-добрите ще отидат на строежа. Заминаващи си сенки, призраци на миналото, изопачители на живота, синове на тъмнината и нейни слуги, не е ли все едно от коя страна пълзите? За вас няма дял в нищо: нито в този свят, нито в бъдещия. Моята Ръка ви осъди и Моят меч е надвесен над вас. Границата на допустимото е премината от вас. Не чакайте

пощада. Силите на Светлината не наказват никого. Но в Огнената Епоха тъмнината сама обрича себе си на самоизгаряне. Унищожаването на злото ще стане чрез самоизгаряне на злото в струите от огън на пространствените вълни. Под огнените лъчи на Слънцето без влага загива всеки живот. Те са отхвърлили влагата на живота и Реката на Живота и Светлината ще премине не покрай техните брегове. Така и ще загинат в нажежените пясъци на пустинята всички корени на злото, посети от тях. И вече гинат. Всеки кълн на Новия Свят, даже най-малкият, ще даде богати филизи. Всеки корен на стария свят, даже хилядолетният, ще засъхне и умре, тъй като старият свят е обречен. Все още има клонки, все още се виждат листа, все още шумят и показват облик на дървета, но влагата си е отишла от почвата и няма с какво да се хранят. Животът е спрял. Очаква ги смърт...

На фона на тези заминаващи си призраци на миналото във вихрите на настъпващите енергии вече са издигнати ослепително прекрасните контури на величественото здание на Новия Свят. Храмът на Красотата е оформен. Сияйното прекрасно бъдеще очаква човечеството, отворило своите Врата на Светлината.

181. (15 април). Недисциплинираното мислене е сеяч на смърт.

182. (16 април). ...... и бягат от върха на меча.

Червеното Знаме е Знаме на победата.

Приучи себе си към мисъл и постоянна помощ.

През деня осъзнаване на силата и радост за Владиката. При възприемането - звезди.

183. (17 април). ..... оковите, те се държат на слабостите.

И Отговарям на твоя зов.

Първото тълкуване на Твоята любов Ти Даде в милиарди форми.

Опасно е да се спираш. Тъй като Аз те Чакам в Моята Градина. Отдавна Чакам!.. Ти и Аз, и нищо повече. И където и да бъдем, само ти и Аз, Аз и ти. Извън времето и извън обвивките, и извън вещите и веществеността.

..... твоето „аз”, и ще бъде в Мен, и Аз ще стана теб и изразител на теб, на твоята същност. Моето Сърце - Сърцето на Космоса ще започне да бие в теб. Твоят микрокосмос ще се изпълни с Мен и ще измести всичко твое, както Слънцето – мрака, и Слънцето на Живота ще сияе в теб с хиляди огньове. „Аз Съм нищо, но Отец, Който Е в Мен, Той Твори” - това е също формула на живота, формула на висшето изражение на съзнанието. Не ти изразяваш себе си, своето „аз”, а Аз Изразявам теб. Ти си Мой, не само съзвучащ с Мен, но и изразяващ това съзвучие във форма, претворил Моя Лъч в себе си, направил Моята Светлина твоя светлина и станал сияещ скъпоценен камък, тоест светещ със своя светлина. Отстрани себе си от своето съзнание, тъй като той ни пречи. Ние сме едно: не външното, не временното твое „аз”, но Ти, Мълчаливият Свидетел и Владика, Съществуващ вовеки. Нашият живот е извънвременен. Хилядолетията са сън, като миг във Вечността, тъй като Ние Сме извън тях. Мълчаливият Свидетел в теб и ти, чувстващ повея на крилата на величието на Вечността, на Великото Царство на Безмълвието - великата Тайна на твоето „Аз”. Съществуващ в Мен значи съществуващ във Вечността. Искам диханието на Вечността да се докосне до теб

и Искам да те направя съучастник на космопространствения живот. Твоята огнена същност, получила своята гранулация в Огнения Свят, съ-същна на Мен и нейното величие, и нейната мощ ние и ще утвърждаваме тук сега, както и вовеки, на Земята и в световете. Тя ще прободе и ще прониже всички твои обвивки, тя ще ги преобрази и озари и ще утвърди себе си и на Земята, и на Небето като пълен, съзнаващ себе си самосъзнателен център на битието, тоест твоето съзнание ще премине всички граници и ще се утвърди над всички ограничения и условности на времето, пространството и вещите. И където и да бъдеш ти, в каквато и форма да се проявяваш, твоето съкровище, твоето съзнание е и ще бъде твоята единствена неотнимаема собственост. Не преходно, а затова и временно, тоест смъртно, зависещо от обвивките, а това висше, вечно, станало твое вечно достояние. Разбери, че няма нищо: нито вещи, нито време, нито нищо, а има само едно - съзнанието за това единствено съкровище. Най-висшето, което съществува във Вселената. Утвърждавам те в огнената мощ на съзнанието, Утвърждавам те в твоето приобщаване към Огнената Чаша на Живота и безсмъртието, Утвърждавам сливането на съзнанията. Утвърждавам те в живота в Мен: ти - това Съм Аз, а Аз - това си огненият Ти. Ето това велико, безсмъртно твое „Аз" и ще утвърждаваме в твоя живот тук, на Земята, в царството на плътта.

Ще побеждаваме света в света, тъй като къде иначе може да се прояви властта и превъзходството на висшето над низшето, на духа над плътта, на волята над стихиите. Моята власт е власт над всяка плът, над всичко, което е облечено във форма и е двойствено, тоест временно в себе си. Мълчаливият Свидетел е единосъщен, единен по своята същност, не двойствен и затова е вечен. И тъй, по-нагоре, ще вървим още по-нагоре, за да издигнем своето съзнание до най-висшето. И когато твоето „аз" стане наистина безпределен изразител на Моята същност, тогава ти ще проявяваш със себе си Истината и ще станеш носител на Истината. Ще се слееш със Светлината и сам ще станеш тази Светлина. И хората, твоите братя, ще почувстват сиянието на тази невидима Светлина и ще тръгнат след теб, и ще откликнат на твоя зов, тъй като ще проявяваш Мен и Моята воля. И в Единната Светлина ще се разтопят натрупванията на хилядолетията, и ще станеш свободен. Подавам ти Ръка и те Утвърждавам в твоето наследство. И Моят Лъч е с теб винаги, Мой любими, призован и откликнал, и получаващ според своята ревностност.

184. Не се тревожи от нищо. Всичко е с Нас, всичко ще се сбъдне. Твоята Майка е с теб, твоя е, обича те, мисли и вашите души са съединени с нишките на Светлината в пространството, и срещата е утвърдена от Моята Ръка.

185. (18 април). То е твое – правото на вход в Моето Царство. Колкото по-високо се издига знанието, толкова по-пълно е съзвучието. Затова най-напред е нужно да се знае, за да се може. Невежеството е породител на безобразие. Не Сме доволни. Отново суета обхваща съзнанието. Нужно е непрекъснато, непрестанно помнене и предстоене винаги, през цялото време, във всички условия на живота, непрекъсвано от нищо. Всичко ще се обърне в полза и в благо, и ще Опазя твоето достойнство. Но е полезно да се упражнява находчивостта, а също и самообладанието. Ти какво си мислиш? Да преуспееш върху печката? Може би - с хлебарките? Ще преуспееш с Мен само във вихъра на битката, на бойното поле и в самия негов център. Затова не се бой от нагнетяванията. Това е пътят към Мен и

то най-близкият. Колкото по-нагнетено, колкото по-напрегнато, толкова по-близко. Така ще приучиш своето съзнание към бушуващия огън на Моите напрежения на взривяващ се динамит. Животът е най-добрият учител, а твоя живот Планирам Аз. Твоят живот - това са най-добрите условия за проява и утвърждаване на твоите възможности. Тъй като ние вървим заедно, в една посока, към Средоточието на битието. Затова Ме пази в сърцето си като талисман и помни завета никога от нищо и пред нищо да не се смущаваш, при никакви обстоятелства, и да не прибързваш. Прибързаността е нарушител на ритъма и поглъщач на психическа енергия. Не от функциите на тялото трябва да се срамуваш, а от мръсотията, а главно от мислите и особено от малко усещаното, но важно със своите следствия подсъзнателно течение на мисълта, Правилно постъпваш – Лъчът е целебен вече в самия себе си. Не тъгувай, че няма видения. Мисълта е по-високо. Тъй като мисълта е основата, Аум. Сега можеш винаги да се лекуваш с Моя Лъч, сливайки неговата мощ със своето съзнание във всеки атом на тялото. Моят Лъч върви през полята и ливадите, през планинските вериги и пустини, носейки щастие в живота на всичко съществуващо. От Своя син ли ще Скрия неговата мощ? Вземи. Твой е.

Уроци на живота. С никого да не се шегуваш, пред никого да не проявяваш никакви емоции, никого по никакъв начин да не засягаш. Отговаряй само на обръщение. Само така могат да се избегнат ударите и раните, и отдаването себе си на милостта на чуждото настроение и във властта на другите съзнания.

186. (19 април). (§ 60, Аум).

Ще възстановим загубеното богатство. Здравата мисъл ще предаде здраве и на духа, и на тялото. Притежават я съхранилите корена. Ще се оградиш с цветята на духа. Мислите са озонатори и оздравители и на теб, и на пространството, тоест на всичко обкръжаващо. А нали мисълта твори. И тъй, всяка мисъл има свой потенциал и сфера на въздействие, съответстваща на него.

Съзвучащ с Мен на една нота на пространството - значи пространствено звучащ, тоест вече докоснал се до живота на пространството. В пространството е всичко: миналото, настоящето, бъдещето и всичко, което някога е било, е и ще бъде - великото всевместващо Лоно. Всичко идва от пространството, всичко отива също там, както е отишъл там вчерашния ден. Но в него ние живеем и от тази велика необятност получаваме и събираме в себе си по закона на съзвучието елементи, съзвучащи на нас. Постоянно получаваме и постоянно отдаваме. Имаме зърното, а около него – обвивките, съзвучни с духа носител, но в съответствие с него. Зов и отклик, желание и получаване - неслучайно получено и получено отвън, тоест от пространството, но по закона. И всяка мисъл, всяко чувство, всяка дума, постъпка и действие са като въдица, хвърлена в морето. Уловът е обезпечен, но в съответствие с това, което е хвърлено. Даже даваното от Мен получаваш по закона, тоест в съответствие, тоест това, което можеш да вместиш. Затова твоите кошници са звено от закона. Да подготвиш себе си значи да създадеш в себе си елементи, съответстващи на бъдещите възприятия. Такова е и значението на духовното одеяние на духа и на всички качества: като на фунии за възприемане, ... побиращи в себе си лъчите, идващи отвсякъде, но в съответствие. Като струна, звучаща на една нота. Струни има много. Арфата на духа е многострунна. Но

струните и тяхната тоналност се установяват от човека: от обикновения човек - несъзнателно, от Архата - съзнателно. Негодните струни могат да се отстранят и старите да се заменят с нови, и да се настрои арфата на духа по желание, а главно, хармонично, за да звучи в един тон, като симфония, изпълнявана от оркестъра в един ключ. И тялото, и всички обвивки също се настройват и привеждат в порядък, иначе няма да е симфония от звуци, а какофония, не акорд, а дисонанс. И да се слуша е немислимо, и да се създаде нещо е невъзможно, и обвивките се износват. И тъй, хармонична настройка и в един ключ за цялата същност на най-удивителния и най-сложен апарат на човека. Хранителният режим е също способ за привеждане арфата на тялото в работно състояние; затова е необходим и неизбежен, и задължителен за Архата. Внасянето на ненужни и вредни елементи нарушава строя и звученето, пълнозвученето, тоест съзвучието става невъзможно. Целият режим и всички средства се установяват за достигане състоянието на съзвучие. Това се отнася за мислите, думите, чувствата, действията, облеклото, живота, храната - всичко. Най-малката прашинка - и най-звънката тръба може да заглъхне. Изисква се пълен дозор за охрана степента на хармоничното постоянно съзвучие. Да бъдеш в Мен - значи да съзвучиш. Напрежението на съзнанието при установяването на това съзвучие е огромно. Привеждането на себе си в състояние на съзвучност изисква огромен навик и умение и е възможно само при условие на право на това - на космическо право. Говоря за съзвучното сливане с Мен. Моите деца са по право, тоест имащи право на това: на първо място - правото на първородство, на второ място – по правото на избраност, и на трето място – по своята ревностност, заслуги и правото на дерзание. Вие, съзвучащите на Мен, разберете цялата сложност, цялата изтънченост на своя инструмент на всички планове, звучащ на тези планове в рамките на закона за съответствието. Архатът прилага този закон съзнателно. Дисхармоничността е аспект на хаоса, враг. В каквото и да се проявява, тя е разрушителна за нашата същност и за обвивката, която засяга. Устремът и целеустремеността облекчават съблюдаването нерушимостта на общата хармоничност, духовна и телесна на арфата на човека. Но само с напрежение на всички сили ще победите. Пълно, постоянно напрежение на цялото съзнание, на цялото същество към единната цел за достигане каквото и да става, на всяка цена, когато на карта е поставено всичко и поражението е немислимо, когато победата звучи в съзнанието като неизменност - това е Нашият Път – пътят на Архата.

187. Пълното преминаване на курса е свързано с много задължения.

Ще Осветим питомника на съзнанието с лъчите на радостта.

188. Огненото зърно на духа. Духът се насочва от него за особени действия. Окото на Дангма, слухът.

189. Пътят на безкрайно напрежение на духа е път на възхода.

Уби ли егото или все още звучиш на него? Спасението е в живота на духа. Казах ти за културата на духа.

Сред пясъците е бил изграден скелетът на формата и възможностите са я облекли в плът, тоест са я проявили.

На тази маса винаги е имало мях, събирач на електричество. Химизмът е тежък ..... при докосване до него. С това са полезни и цветята - като оздравители на живота.

190. (20 април). Опасността отмина. Трябва да се утвърждават тези формули, ... които ще легнат в основата на Новия Свят.

Заедно с вас се изкачи на престола на живота. Оркестърът се подготвя и настройва за изпълнение на симфонията на живота.

Да се даде хармонично.

Изпълнител на заветите, на заветите на живота си ти.

Кармически други трябва да поемат върху себе си товара на роднините или близките.

(§ 7, Аум).

191. Пиши. В Зората на Живота Аз Дойдох на Земята и ти стана съзнателно същество под Моя Лъч, стана самосъзнаваща същност. И от това време Моят Лъч стана част от теб. Ти си роден от Мен, от Моята Същност, затова си единосъщен на Мен, затова те Наричам Мой син. Но беше сляп и не знаеше това. Сега знаеш. Това, което беше в теб от Земята или от по-низшите от Мен, със Земята и с низшите планове и ще остане, и им принадлежи. Земята – на Земята, астралът – на астрала и така нататък, но даденото от Мен е Мое и с Мен и ще пребъде, но в Моите сфери – Висшите, в Моето Царство. То не е от този свят и ти също не си от него. Ти си Мой, от Моя Свят и от Моите дни, роден от Мен. И твоята цел и предназначение, и целият смисъл на твоето битие и живот е да отделиш от себе си това, което не е Наше, което е низше. Отдели ли низшето, отдалечи ли се от него, Ние ще се приобщим към Висшето, към това, което е истински Наше от векове. Това, което не е Наше, всичко е преходно ....., тъй като е ограничено от тези сфери и планове, към които принадлежи, и всичко е смъртно. Но Моето е от Висшите Светове, извънвременните. И ти стана участник на Моя Живот, тоест на живота на Огнения Свят. Аз Съм от огъня, Аз Дойдох да донеса огъня на Земята. И ти си от огъня, син на огъня и ти си син на Светлината. Моето Безсмъртие стана твое. Стана вечен, навлезе в потока на вечния живот. И сега ние сме безпределни и от Вечността. Винаги сме и били – ти и Аз. Но не беше ударил твоят час и затова не осъзнаваше. Но дойде часът и знаеш. Позна Мен и стана безсмъртен. Стана. Чертата е премината и връщане назад няма. Мой си завинаги, съучастник на Живота и на Светлината, и на космическата огнена Безпределност. Отсега нататък Съкровището на света е твое достояние и всичко, което е в световете, всичко е твое. Стъпи върху Стълбата на Живота. И върви увенчан и озарен с Моите Лъчи. Отсега нататък - както и винаги, но по-рано не осъзнаваше. Считаше себе си от праха на Земята и си отиваше в праха. Увенчавам те с венеца на вечния живот. Давам ти венеца на Светлината, сине Мой възлюбен, и те Обсипвам с Моите дарове, даровете на Моя Дух. Дерзай. Всичко е твое. Получаваме по закона на дерзанието. Това е закон на Моя Свят. Дерзай. Твоите възможности сега са ограничени само от смелостта и огъня на твоите дерзания. Правото на дерзание е огнено право. Нека твоето дръзновение да расте. Нека свещеният пламък на дерзанието да обхване цялото твое същество. Дерзай, а Аз, твоят Владика, ще Наведа ухо към твоето дерзание, за да изпълня твоето желание, даже най-дръзновеното. С дръзновението ще очертаеш границите на своите възможности, но от Мен е завещана и обещана Безпределността, тоест света без граници, света на безпределните възможности. Дерзай, чедо Мое. Синовете на дръзновението са Мои деца. Дерзай по правото на синовство и Моята Ръка ще те подкрепи. Мой

най-близък, излязъл от Моето Сърце, Утвърждавам те в правото на дерзание и с меча на Моя Дух навеки отделям твоето минало „аз” от висшето, родено отново, родено от горе твое огнено „Аз”. Аум.

192. (21 април). Ще бъде скоро, толкова скоро, че ще се учудиш.

Всичко телесно против, ще бъде телесно за, тъй като ще бъде достигната хармония. Приучвайте телесното. Ти си нямащият пол, стоящ извън двойствеността Безмълвен Свидетел. Аз Нямам нищо, но имам всичко. Така е и при теб: нямаш вещи в притежание, но имаш всичко. Тържествено-величавото, великото спокойствие е най-доброто одеяние на духа за създаване на хармонична настроеност. Утвърждавам го в теб. Моята градина и всичко създадено с моя труд е мое и на Моя Владика.

193. На Нас Ни е нужно да създадем съвършено нови хора. Ето двама души, възприемащи огъня (лъча): и двамата го имат, но единият умее да се ползва от него, а другият – не. Трябва да се учите да владеете огньовете. Да ги владееш, за да можеш да ги прилагаш в живота. Огненото могъщество се дава за живота. Яснотата на Лика на Учителя ни поставя в непосредствено съприкосновение с Него. Задълбочавайте яснотата.

194. Пиши. С Моите усилия достигна и няма прегради за движението напред. Съзвучащ си на зова на Красотата, тя е заповядана за победителка. Ще създадем ашрам на Красотата. Ще бъдат дадени възможности. Ще Отворя широко вратата на възможностите за утвърждаване на огнената победителка. И тези, които дойдат, ще се молят. Красотата е ключ, отварящ човешкото сърце, пътят на възторга на духа. Твоят път към човешкото сърце е оформен с красота. С красота ще украсим своя живот около себе си, близко. А главното - с красота на мисълта. Ще мислим прекрасно-сияйно, за да Ми бъде радостно съприкосновението с вашето съзнание. И красотата ще утвърждаваме взаимно, тоест от две страни, и ще наречем това утвърждаване мост на щастието. По него и ще преминем живота. Ето, утвърди се в Мен и животът потече по друг начин. А сега слушай: забрави за всичко, което е наоколо и се обкръжи със света на Моите възможности. За твоите близки ти си техен формовчик и пътя им указваш ти, но не сам, а с Мен. Значи с Моята помощ. Моята Помощ никога няма да се забави, но чрез теб, Моят доверен. Доверявам ти руслото на помощта. Ще придобиеш и проявиш великата способност или свойство да помагаш на хората, но в Мое Име. „В Мое Име” – в тази формула има огромна сила. А своето име можеш съвсем да забравиш. За какво ни е то. Идвам Аз, творя Аз, действам Аз, а ти си само форма на проявата Ми. Аз Съм Светлината, а ти си призмата на пречупване на Моята Светлина, обвивка, съд, приготвен с хилядолетни страдания за приемане на тази Светлина в себе си. Твоята обител, която ние творим, е обител на Светлината. И тялото от обвивка става храм на духа, а също и всички останали обвивки - носители на Светлината. Така огънят на Моя Дух твори достойно одеяние за теб, подобаващо за Моя син. Значи ти (аз) – това е храмът на Духа на Владиката, принадлежащ на Него, Негов храм, доверен на нашето разбиране и нашата грижа. Нима ще оскверним довереното светилище? Затова Утвърждавам Моята Обител в теб.

195. (22 април). Токовете вървят. Знаме на Мира.

Престъпниците също владеят огньове. Но Говорим не за такъв огън. Нашите огньове са огньове на Светлината и Ние ги Владеем. Низшият пламък,

обратно, овладява своя носител и го поглъща. В това е разликата. Единият огън твори - това е Нашият огън, другият поглъща. Единият освобождава и издига съзнанието, другият поробва и окова във вериги. Страшни са огнените вериги на черния огън. Оттук са и мъките адови. Светлият Агни е от Светлината и води към Светлина, а тъмният – в тъмнина. Така всичко помислено и извършено от човека носи върху себе си въздействието или отпечатъка на огъня, на единия или другия, светлия или черния. И служенето на Светлината или тъмнината върви непрестанно. Но сърцето знае безпогрешно и винаги какъв огън пламти върху неговия престол. Сърцето е преди всичко носител на огньовете, запалени от човека. Всички чувства и емоции на човека, всички мисли, цялата негова дейност на организма, и телесна и тънка, може да се разглежда като огнено явление. Нервният рефлекс или импулс е също огнен ток. По този начин огнените пламвания блестят и се преливат или димят винаги и непрекъснато в микрокосмоса. Ние сме огнени същества. Огънят е навсякъде: храносмилане, дишане кръвообращението също, както и всичко останало са огнени процеси. Но разликата между двата полюса на Агни е огромна, като Светлината и тъмнината. Сърцето е като средоточие. Това е център, регулиращ всички огньове на човешката същност на всички планове, предаващ тонус и окраска на пламъка във всяка сфера от живота на микрокосмоса. Така овладяването на огньовете се свежда до съзнателното волево подчинение на всичко на сърцето. Но средоточието е едно – Йерархията. Така че Говорим за власт на сърцето, свързано с Йерархията. Преди да се овладеят огньовете трябва да се осъзнае огнената същност в себе си, тоест да се разбере, че огънят е всичко: навсякъде и във всичко има огън, огън, огън. В различни форми, в различни аспекти, скрити или явни, но навсякъде и винаги огънят е в основата и същността на всичко и на всички. Затова ще започнем да отглеждаме огнените крила и да утвърждаваме огненото съзнание. Това е първата крачка – осъзнаването.

Възможно е да има числово, геометрично, звуково, цветово, ароматно и така нататък изражение на Вселената. Ние говорим за най-главното, за огненото. Всичко е огън, но в безкрайни вариации на проявените от него форми, видими и невидими, светли и тъмни. След осъзнаването идва овладяването, тоест привеждане на огньовете на микрокосмоса в строен порядък във всичко, когато огньовете пламват вече не сами по себе си, а по волята на човека, когато е налице условието на постоянен контрол на съзнанието. Свещеният дозор е огнен дозор, дозор над огньовете на човешкия апарат. Човекът се раздразва - пламнал е черният огън, разгорял се е с мъжество, радост, изпаднал е в състояние на ужас и така нататък – огън, огньове, огньове. Арфата на духа и тялото звучи като музикален инструмент на ключа на огъня и пламти с огньовете. На ученика се дава огнения ключ от неговата огнена същност за овладяването й. Трябва, трябва да се разбере огнената основа на своята природа. Как може да се достигне власт над себе си, а следователно и над света и да бъдеш негов победител, ако не осъзнаеш и не овладееш своите огньове. И само тогава могат да бъдат достъпни и висшите прояви на пламъка. Иначе даже и тялото няма да издържи и ще изгори. Ще разпалваме огньовете на светилниците в храма на своя микрокосмос тържествено и в съответствие с момента, но главното – ще ги разпалваме сами по своя воля. Тъй като е храм!!! Ще разберем също и огненото очистване, тоест

очистването на огньовете в нашата същност, пламващи постоянно, по пътя на незаспиващия контрол над всяко пламване. Тъй като даже всяка произнесена дума е пламване на огъня за благо или за зло, водещо към живот или към смърт, тоест жизнедаващо или жизнеубиващо, тоест пояждащо нашия живот. И тъй, нека да утвърдим нашата власт над своите огньове като път към овладяването на огнената стихия. Друг път няма. Човекът е или роб, или владика на своята мощ и всеки може да стане или единия, или другия. Робството е съдба на робите на духа, но Нашият път е пътят към Светлината.

196. С теб заедно ще осъществим висшата проява на планетата.

197. (23 април). Утвърждавам моето сърце на бъдещето.

Ние още се държим.

Твоите думи са обгърнати с безпределна красота.

(Думи на Майката) Видях и наблюдавам вашия живот и се радвам, и доверявам.

Аз те обичам.

Пиши.

Но сливайки се със сърцето си с Мен,
Ти своето огнено щастие
Ковеш със закалена ръка
И вършиш благо дело.

Но Лъчът изисква осъзнаване. Съзнателно сливане с Лъча, не механично, но със сърцето, когато звучи радост от Висшия Свят.

198. Ежечасно и всеки миг помнете за Мен. Всичко зависи от чистотата на обвивките. Те са като задържащ филтър и всяка прашинка (бучка) мръсотия е препятствие. Те променят коренно своята структура и се израждат. Мръсотията на наслоенията се измива като мръсотията в банята.

Те знаят какво правя аз.

199. (24 април). Всичко ще дойде в своето време, не са нужни специални мъдрувания. Ти си в Мен. Да бъдеш в Лъча значи да получаваш непрекъснато. Лъчът е непрекъснат. Ето, живей в Моя Лъч. Тялото е от Земята, на него е нужна земна храна, а тялото на Светлината е от Светлината и Лъчът от Моята Светлина е неговата храна и живот. Но никой няма да се доближи до Светлината без хармонично раждане свише.

200. Пазете се един друг.

201. (25 април). Владико, Ти Определяш пътя на живота.

202. И ти им пееш най-добрите песни. На определен стадий от развитието проявяването на неизвестни форми е по-добро от известните, затова ще приветстваме неизвестното и непознатото. Непознатият път предизвиква трудност в проявите. Старите форми на взаимоотношенията се заменят с нови. А Ние ще Пазим. Нека добрите да бъдат опазени, но да бъде съхранена чистотата на новите форми. Оттук е и скалата: няма да я прескочиш и няма да я разрушиш, и Ние Сме на стража. Но ще Опазим и вас, новите.

Аз Съм Светлината. В Моята Светлина със своята светлина ще видиш Светлина от Светлината. Аз Съм Светлина, ти си светлина, влял се в Светлината над всичко, като светлината на Слънцето над Земята. Изправи се, тяло на

Светлината, присъедини се и се слей с Моята Светлина, и твоята светлина ще бъде в Моята Светлина.

Недоволни Сме от отношението към Нас. Къде е неотстъпността и къде е предстоенето? Палячото продължава настойчиво своята роля. Как ще Налея новото в тази негодна форма? Да се премахне! Угодливото сервилничене и ахкане, и усмивки са ненужни. С усмивки няма да достигнеш Учението. Нужна е сурова, несломима непоколебимост. Пазар не е нужен. Във всичко ново всичко е ново, до най-големите дреболии. Обновяване и преразглеждане на всичко. Кога ще се прекрати плащането на данък на старите форми на взаимоотношения? Ново, ново, ново. Всичко ново във всичко. Светлината диктува свои закони. Старият свинарник с неговите форми остава в миналото като символ на изхвърлена вехтория, като символ на това, към което вече няма връщане и не може да има. Ще утвърдим спокойствието и всичките дванадесет качества в живота. Теоретични качества не са нужни.

203. (26 април). Ще пазим в сърцето Моята радост, утвърдена от Светлината.

Квадратът, квадратът на Моя Дух не се отнася до действията на огъня и ще бъде вече не символ на поглъщането, а обратно. Трудността на токовете може да се преодолее с воля. Деца Мои, дръжте се още малко. Синтетичното възприемане е трудно - изисква умение. Къде ще поставим живия Образ на Владиката? Съзнанието, устремено към Нашите Висоти, ще преуспее.

Но насилствените усилия няма да помогнат. Бъди готов винаги, във всеки момент да зазвучиш на Моя Зов. Да! Да се звучи винаги. Да! Да се слуша винаги, но не противно на космическите токове. Възможностите се дават не за днес, не за утре, а за цял живот, завинаги, за тяхната реализация. Така степента на реализираните възможности е път на находките или път на живота. Възможностите се претворяват в огньове. Затова и пътят се нарича огнен път. Моята мисъл, която е огън от пространството, съчетавайки се в съзвучие с твоето съзнание поражда огньове. Пътят на живота се утвърждава с огньове. Аз Съм огънят, пораждащ всички огньове. Затова и ти си син на пламъка или син на огъня.

204. (27 април). (§ 591, Аум).

Степента на кротост, тоест укротяването на себе си е степен на всеобхватност.

Пиши, победителю. Владиката е неизменен, независимо от всичко. Остави клатушкането. Отношението на Владиката към теб е неизменно. Какво да гадаеш? И защо да се гадае? Хармонията не се достига с гадаене и догадки, а с дела. Да се засили контролът над себе си и да се задълбочи мисълта. Всяко обуздаване е полезно. Ако беснеят в подсъзнанието, ще обориш твоите обвивки и там. Това е отзвук от минали слабости. Владиката е неизменен и винаги е Готов за помощ. Помниш ли? Усъмниха се и започнаха да потъват. Ще се усъмниш и ще тръгнеш надолу. Съмненията трябва да се оставят под какъвто и вид и в каквато и форма да се проявяват - всички и всякакви. Съмнението е задръжка по пътя и една или друга степен на падение. Винаги. Ако Дадох, то значи така е и в действителност. Неувереността затъмнява даровете на Светлината и отделя от Нас. Вземи кръста на миналото за изживяване и върви, върви без да се оглеждаш. Тъй като Казах:

много гласове ще позоват. Ето и зоват - от миналото и в миналото. Не се смущавай от гласовете на призраците. В тях се обличат ларвите и тъмните твари, за да увиснат, да се вкопчат с нокти и да се провесят на аурата. Не трябва да ги храниш със своите излъчвания. По-добре е веднага да се отхвърлят, разбирайки целия ужас, ако се забавиш. Тъй като еленът няма да забави полета си над пропастта. Ето над същата бездна си и ти. Не се бави. Всичко ти е дадено като скала сред потока. Стои здраво. Можеш да се опреш. Ето и стой върху нея по-здраво от здравото. Нали победи. Тази победа е още наяве, а после ще побеждаваш така и в съня, и навсякъде, и винаги. Но ти се утвърди в бодърстването, тоест в бодърстващото дневно съзнание. Това е отправната точка и за подсъзнанието, и за другите сфери, тъй като каквото свържеш на Земята, тоест в обичайното, дневно, бодърстващо съзнание, ще бъде свързано и на Небето, тоест в Невидимия Свят или Светове каквото си разрешил на себе си тук, автоматично се разрешава да се върши или мисли от тънкото съзнание и там. Мярката на земното самопозволение е рамка за проявяване на себе си и в астрала. Допуснатото някога трябва да отзвучи кармически така или иначе. В това е смисълът на думите: "Вземи своя кръст". Гледай на пламванията от миналото като на вехи от вече преминат път, останали назад с тяхното замиращо ехо. Ехото на миналото. Много такива призраци ще застават още на пътя. Не бой се от тях, не се смущавай от тях. Те са безсилни да спрат твоя бяг. Но проявите на смущение не подхождат за Огнения Свят. Тяхната цел е да смутят и да спрат. И много злобеещи очи гледат. Нима ще им дадем да се порадват и насладят? За падения при нас вече не се налага да мислим. Нима ще им дадем повод за ликуване? Тъй като това би било вече предателство на пътя. Да съберем цялото мъжество и твърдост. Нашият път е един – път на победата. Винаги и при всички и всякакви, и каквито и да било обстоятелства. Друг път, друго решение няма и не може да има. Даже самата възможност за поражение се изключва напълно от съзнанието. Разбери най-после, че Аз, твоят Владика Съм винаги с теб, винаги готов да те опазя, подкрепя и да застана в защита. Нима твоето съзнание все още не може да вмести значението на всичко, което ти беше разкрито? Утвърждавам те три пъти в неотменимостта на Моята Близост във всички часове от твоя живот. Не изпускай от съзнанието си тази мисъл и помни: Аз Съм винаги с теб.

205. Ето че настъпиха и сроковете. Ще мислим повече за тях. Въоръжавам те с огнен доспех, тъй като бъдещето е пълно с огън. И на нас ни е нужно да асимилираш своето съзнание с огнената стихия. И когато тълпите започнат да се мятат, ще се приобщим тържествено и ще пием огнената напитка на Радостта от Чашата на Живота. И тъй, в радост за бъдещето, вече настъпващо, ще ковем своя доспех. Вървиш с Владиката, който е винаги с теб.

206. Ще дойдете рано или късно до единната основа на живота, до Владиката.

207. Доверие означава избраност. Ти си Мой доверен и Мой избран. И зван, и избран.

208. (28 април). Правото за даряване никой, освен Мен, не отнема. Твоето щастие е в твоите ръце. Но човек сам отнема от себе си. Пространственото мислене е неотделимо от живота на Космоса. Величието на Вечността не може да бъде скрито даже в личния кокошарник. Но то е извън личното. Къде е силата,

къде е загубеното равновесие? Само там, само над сферата на личния живот. Пространството очаква отхвърлилите веригите на личността на низшето “аз”. Вратите на щастието са отворени за победителя. Колко часове му посвещаваме. Изворът на щастието е непресъхващ. Винаги е отворен и достъпен. Всевместващото Лоно. Пътят Христов е звезден път, между звездите, от звезда към звезда. Още тук, на Земята може да станеш участник в Далечните Светове. Но трябва да започнеш да мислиш за тях и да се устремяваш към тях. Какво знаем за Далечните Светове? Но те съществуват. И мисълта, само тя единствена може да доведе до тях. Мисълта и устремът. Океанът на звездното щастие е за синовете на Светлината, но не се вмества в рамките на земното мислене. Но в нас са заложени елементи на Далечните Светове като канали от възможности. Затова ние в действителност принадлежим на тях, а не на Земята. Нашето земно достояние с всички обвивки е временно. Начертан е път към звездите. Затова завършващият дух знае тази неизменна истина и своя път. В това е и нашата безпределност, тъй като ние не сме временни. А в световете тече свой живот, особен и толкова далечен и неприличащ на нашия. Говоря за Висшите Светове. Красотата на тях не е идея, а форма на проява на живота, и във всичко: лицата са прекрасни, дрехите са красиви, природата е хармонична. Животът е построен в ключа на красотата. Но се подготвяме тук. Правото на вход се придобива тук, на Земята. В това е смисълът на земния отрязък на пътя. Ето живеем на Земята, а действаме с лъчите на далечните светила, тоест лъчите на звездите действат в нас и чрез нас. Центровете са кладенци от лъчи. Човекът е ходещ приемник на пространствената Светлина или на лъчите на светилата, приемник и трансмутатор. Но те са в него и съставляват част от него, и той е в тях. Вече е съучастник но неосъзнаващ това. Затова променящото се състояние на съзнанието зависи от пространствените токове и лъчи. Тялото е от Земята и се храни с нейните плодове. Звездното тяло е от звездите и се храни със светлината на звездите. В примера с лунатика се вижда каква власт притежава над човека магнетизмът (лъчът) на далечното светило. Луната-прародителка сякаш утвърждава своето право на материнство и власт над нещо вътре в човека. Човешкият апарат е сложен. Преодоляваме тъмнината, закрила необятните хоризонти. Ако би могло да се приучи съзнанието да гледа през призмата на Вечността, е все едно да се надянат очила, стъклата на които са изработени от кристала на Вечността, тогава ще се измени и цялостната перспектива на наблюдавания живот и взаимоотношението на частите, и всичко ще застане на своето място и ще заеме правилното положение, а главно, веднага всяка вещ и явление ще придобие своите правилни размери. И прашинката вече няма да закрива мирозданието и преходното – вечното. Човекът ще стане само зрител, сякаш актьор на сцената, изпълняващ роля, само роля. И тогава ще излезе и ще се прояви Той, Мълчаливият Свидетел, тъй като Той е от Вечността. Така под различни ъгли Зова в Моето Царство и Искам да откъсна от Земята. Моето Царство не е от Земята и в него има много обители. Участник във вечното сънаследие си ти, позованият от Мен.

Сега укрепва рибното стопанство. После всички ще преминат на риба.

209. (29 април). Ще пишем. Щастието е в нас самите. Лесно е да бъдеш щастлив, когато има всичко и всичко е добре. Не. Ти опитай да бъдеш щастлив, когато няма нищо и всичко е лошо, когато си в пустинята на живота и плътта се

гърчи в пароксизма на страданието. Как по друг начин ще се научим да преодоляваме материята? Не в розовите пухени възглавници на благополучието, а в буря, в студ, в глад, в нужда, в битка, в болка от ударите и раните се закаляват Моите воини, когато няма нищо, когато си сам, в мрака, един срещу един с тъмнината, загубил всичко, когато всички чудовища са изпълзели от бърлогите, обкръжили са и са затворили своя кръг. Говоря за воини, а не за плужеци и нищожества. В благополучие всеки е съгласен да преуспява и да върви своя път. Такива воини не са ни нужни - добри са до първия обрат. Къде е устойчивостта? Къде е неотклонността? Парниковите цветя повяхват и гинат от първото сурово духване на живота. Не са ни нужни парникови цветя. Суров, закален, не се спиращ пред нищо, не се смущаващ от нищо, готов на всичко, само да не отстъпи назад, в тъмнината - това е той, Моят воин и ученик. Беше лошо - ще бъде още по-зле, беше тежко - ще бъде още по-тежко, беше непоносимо болезнено - ще бъде още по-болезнено и все пак трябва да се върви, и все пак да се преуспява, независимо от всичко, въпреки всичко. Това е Нашият Път. Път трънлив и труден. Ако на теб ти тежи твоят товар, то какво ще кажеш за Бремето на Спасителя? Или смяташ, че на Него Му е било леко да го носи, лесно да носи Своя Кръст сред дюдюкащата и подиграващата се тълпа от озверели двуноги, под ударите и заплюванията? Ти какво си мислиш? Да получиш даровете на Безпределността и всички Съкровища на Вселената за няколко години кисело-сладки усилия, поизмъчени и затъмнени от съдбата? Къде е съизмеримостта? На великите пътища се прилагат и велики мерки и подвизите са велики, и трудностите са велики, и страданията са велики. Плащат всички. А на последното стъпало на завършека плащането е особено тежко. Тъй като то е последното. Не Говоря за Великата доброволна Жертва - това е мисия вече на Висшите - не за тях, а за хората, завършващи пътя на земната еволюция. Последният разчет със Земята е тежък и цената е огромна. Последен разчет със земната материя, разплата завинаги. Само Моите, само най-близките, само закалените и изпитаните в болка и в невероятни трудности, само те се осмеляват на този последен път. Не е за пигмеите да мислят за него. Как ще издържат те, спиращи се от всяко противодействие и препятствие и помръкващи в униние. Мои воини, напред, всички напред, с Мен към победата. Всички болки, всички трудности, всички препятствия се дават за преодоляване. И само за силния, преодолелия, за победителя се отваря заветната врата. Но знайте, който е с Мен, той винаги е победител. Владико, с Теб вървим, с Теб ще победим. Вървим към победа.

210. (30 април). (§ 376, Аум).

Великият мечтател.

След това настъпва мир.

Той ви Зове, Чака ви под своя покрив. Покривът е украсен със звезди, и воалът на Майката на Света я охранява.

Аз Съм опора на този свят. Срещу Мен неистово беснеят тигри. Но Аз Победих. Нима е толкова трудно да се разбере? Отдавна Чакам заветния час.

Има неща, които са непоправими. Ето за тях и ще мислим. Навреме се досети.

Лъчът действа, Лъчът, обединяващ щастието. Аз Съм съдията на всяко съзнание и изпълнител на неговата съдба. Скритите свойства на Лъчите са значителни.

Трябва да ѝ се даде възможност.

Не може да има осъществяване на страшните сънища и мисли.

211. (1 май). Отново Земята заговори. Отново звучат нейните призиви.

Помни, че това е изпитание преди края.

Трябва да се учиш да съчетаваш земното и небесното.

212. (2 май). Приятелю Мой, защо все пак се държиш лошо? Можеш да имаш всичко, но при условие, че е съхранено безстрастието. Астралът иска да се прояви. Не му позволявай. Нека да се смири. Не му давай да давай храна с мисълта. Иначе няма да издържиш. Решава мисълта. Както на арфа можеш да предизвикаш всякакви звуци. А Аз ще Гледам и ще Съдя. Виждам всичко, време е да се разбере.

Ние Говорим за вечна власт на творческата способност на разума. А в критични моменти мисли за Мен.

213. (3 май). Не Виждам препятствия за обръщане на събитията в нужното направление. А ти се бори. Всичко е по-близко от близкото, както никога още не е било. Но е нужно мъжество, тъй като последното напрежение на отиващите си енергии е нечувано. Необходимо е да се запази Контактът, каквото и да става. Ще бъде много трудно да се направи това. Последните часове остават последни часове и Лъчът е напрегнат както винаги. И ще Кажа: не знаете нито деня, нито часа, но Аз Зная и Казвам: близко е. Бъдете готови. Не проспивайте последната зора. Да се готвиш година и да заспиш час преди Изгрева!!! Пълнопреданост е изпълването с Мен на цялото свое същество, на цялото съзнание и сърцето. Ще се промъкнете само с пълна мярка.

214. (4 май). След смъртта на тялото елементите, съставляващи същността на човека, си отиват в своите сфери или планове, всеки, както тялото - в Земята.

Видях насън Майката. Много силна и енергична, но болна.

Взех от нея всички затрудняващи дела и веднага започнах да се разпореждам с всичко и с всички. Тя ме нарече по име и ми предаде земните дела. Някакво имущество, опис и т.н., за да облекча нейната работа.

215. (5 май). Задълбочавайте започнатото. Дверите на щастието са отворени. Лъчът е над вас. Ще Усиля възможностите и ще Дам живот на вашите начинания. Но трябва да се работи, помощта ще бъде в съответствие с приложените усилия. Дъщеричката нека да се учи. Ще ѝ Помогна. Вие сте Мои деца, Утвърждавам ви във вашите стремежи. Ще Дам исканото. Сега се удивлявате, но как ще се удивите после, когато изчезнат веригите на мрака. Така че и вие, започвайки с малкото, ще достигнете голямото.

216. Пиши. Аз Съм чукът, разбиващ веригите на робството. Аз Съм Светлината, озаряваща пътя. Аз Съм върха на знамето на Светлината. Аз Съм камбаната на щастието, зовяща по пътя на красотата. Моето творчество върви по неземни пътища и носи върху себе си печата на неземната красота. И този, който иска да влезе в Моя Свят, Света на красотата и хармонията на цвета, звука и

формата, той трябва да забрави за земната красота. Ще наречем тружениците на истинското изкуство служители на красотата. Пътят на изкуството е път на съчетаване на невидимо-прекрасното от Надземния Свят със земния свят, утвърждаване на невидимо прекрасното във формите на триизмерния свят. Цветята. Те проявяват чрез себе си облика на красотата, те отразяват Небето на Земята, в тях е красотата на Висшите Светове, проявена в плътни условия. Сега Моите ще понесат красотата в света: и с делата и с творенията си ще проявят нейното утвърждаване на Земята. С красотата ще украсим появата на Новия Свят. С нея ще строим, нея ще утвърдим във всички прояви на живота. И Моята Ръка е със звучащите на зова на красотата. Така с красота ще украсим входа във Великото бъдеще.

217. (6 май). Всички те са обречени от историческата необходимост. Но ще заминат, съзнавайки изпълнението на поръчаното. Необходимостта диктува своите закони.

Ще премахнем това, което не съответства.

Видях насън Дядо. Разказах му за съня с Майката. Не доизслуша. Нещо говореше, но го забравих.

218. (7 май). Съвършено нов вид взаимоотношения. Основата е красотата. Низшето нека да не нахлува. (§§ 347 и 377, Аум).

219. (8 май). Напълно достатъчно, за да се получи възприемане.

Затова слушай: трябва да се остави всяка неувереност. Вървим към победа. Ти си Мой, независимо от всичко, над живота и смъртта и всичко, което е смъртно.

220. (10 май). Приеми доказателствата: в първия час първата радост. (Оправда се).

Моята форма на строеж: постройката върви нагоре.

Насън стоях на носа на летящ кораб и прелетях през тунел с голям риск.

221. (11 май). Трудността не е в това. Трудността е в друго. Да се преодолее астралът - това е задачата. С Мен нищо не е страшно: ще запазим и красотата на отношенията, и близостта, и чистотата. Но трябва да се победи астралът. Той е древен и хитър. Обвивките затъмняват знанието на духа, а когато звучат - особено. Колкото по-ярко звучат, толкова по-силно е затъмнението. Но трябва да се стремиш да ги приведеш към мълчание. Огънят може или да се управлява, или да му се подчиняваш. Учи се да управляваш своите огньове. Учи се. Животът е най-добрият учител. Учи се. А Аз ще Помогна. Искаше да притежаваш - и загуби. Откажи се от притежаването и ще получиш. Както и с вещите: отказваш се, за да притежаваш всичко. Основа на съблазняването е лъжата и измамната привлекателност на яркото оперение, което после излинява. Не си струва да останеш с призраците, тъй като са празни. Но Аз Пребивавам вовеки в любов към Моите деца. Неизменен Съм винаги. Научи се да обичаш духом. Не се лъжи от привидната лекота на изпитанието, тъй като врагът е древен и ще се изправи в цял ръст. И ти си Мой, също любим и плод от единното дърво. Бъди на стража, готов всяка минута да наложиш сребърната юзда на духа на всичко низше.

222. (13 май). Каквато и да бъде човешката правда, тя винаги остава ограничена и малка.

Със своята светлина трябва да светиш на всички.

223. (15 май). Закон за съответствието: съзвучиш с това, към което се устремяваш - съзвучие с обекта на устременост.

Тези емоции не са нужни. А ти познаваш Моята Любов, пребъди в нея. Нека тя да бъде над всичко - твоята любов към Мен. Тя и ще те освети и ще излезеш победител.

224. (16 май). Животът отдалечава от обикновените искания и приобщава към надземните искания.

Утвърждавайки своята власт над материята, аз се утвърждавам именно във висшето съответствие.

225. (17 май). Чакам.

Ще отведа всички, и вас в това число.

226. (18 май). Идва нова сила. Това се отнася за Армагедон – Христос, Съществуващ в плът. Твоята аура се е покрила с нагар. От едни подробности произхождат и други. Човешкият организъм е сложен. Пази инструмента. Да се разруши е лесно, но колко трудно е настройването. Близостта, непомрачена от нищо, е на пътят към щастието. Дървото на Живота. Аз Съм гроздовата Лоза, а вие – клонките, даващи плод. Даваме оценка и Знаем. Ученичка и любима. Нужна е следващата степен на ясновиждане. Цветя от Моите Градини, ще ви Опазя с меча на Моя Дух. Ще ви Предпазя от лошотията, мрака и тъмните. Имай мир в Мен, ти, съществуващ от векове. Над земното ще дойдеш до Мен. Земното – на Земята. Ние сме от Светлината, вървим към Светлина. Отвори се вратата към новото царство, Царството на Светлината. Образът увеличава въздействието. Пиши: Мой си от векове, единосъщен с Мен. Ще Покрия с бронята на безопасността твоята светлина и ще те Проявя на границата на новите възможности. Моята Длан е здрава. Проявен си в непостоянство. Утвърди се върху Мен с цялата сила на духа. Ще Дам власт да твориш и хората, и делата. Настъпва предуказаното. Съдовете трябва да бъдат готови и светилниците – запалени. Идвам. Преодоляваме и ще преодолеем всичко, тъй като наистина ще разбия веригите. Мои деца, Моята любов е за вас. Мисли за Мен и ще Утвърдя Пътя.

Съчиних музика по стиховете „Устремено сърце”. Изведнъж, за 30 минути или час.

227. (19 май). (Дъщерята на Светлината). Устремявам напред към велики дръзновения. Пътечката е тясна и не е лесно да бъде намерена. Животът вече диктува своите закони. Жертви не са нужни, нужно е вместване на големите възможности. Просто заменяме старото с ново, вехторията – с богатство. Ще Опазя винаги. Предстои му велико бъдеще, а той иска да се затвори в кръга на личните интереси. Бъдещето е несъизмеримо с настоящето. Затова живей с бъдещето и за бъдещето.

Пет часа сутринта ще бъде Моят Час.

228. (20 май). Зачестиха случаите на физически изнемогвания от пространствените въздействия, тъй като истинската област - това е пълната

изолация на аз-а. Можеш да се издигнеш над себе си като орел, приобщавайки се към Мен. Тъй като Аз не Съм от Земята. Моята сфера изключва земните вибрации. Затова е и нужността, и необходимостта, и неизбежността на откъсването. С Мен - без себе си. Пиши: Аз Съм Огънят, хранещ Земята, както Слънцето – растението. Ти си в Мен, значи, хранещ се с Моята Светлина. Децата на Светлината са Мои. Изборът е по закона за съзвучието. Аз Съм прозорец към Безпределността. Насищам своите избрани с любов към Висшето. „Опиянение на егоизма" – така ще наречем самоизпълването с личното. Отстрани себе си от това, което е Мое; Нашето (тоест на Владиката) не е от себе си. Ще укрепим с красота и самоотричане своя път, тоест с отричане от себе си, от своето лично „аз". Самоотричането е основа на възприемането. Даже за да чуеш и видиш земното трябва някак да се отдалечиш от себе си и да забравиш. Дори и събеседника не можеш да разбереш, ако не установиш някаква степен на самозабрава. Глух и сляп е към всичко надулият се мехур на егото, изпълнен със своето „аз". Таралеж – не се докосвай. Мехур, но с игли. Така и в творчеството „аз-ът" е като камък на пътя. Процесът на творчеството е също проява на самозабвение. Формулата „Отвърни се от себе си" е универсална. Изборът е неизбежен: или със себе си, или с Мен. С Мен има получаване, със себе си – смърт. И какво можеш да получиш от своето изчерпано „аз"? Какво ще даде то? Все същото: старо, несъвършено, негодно и изживяно. Премахни егоизма от обвивките. Те трябва да се очистят. Като замъглено стъкло, закриващо светлината. Съсредоточаването се затруднява според степента на нахлуване на „аз-а". Той – ето кой пречи. Ще набъбне и ще се превърне в канара на пътя и букаи на краката. Какво ти тук летене. Мой си, съществуваш в Мен, отдалечи се от мъртвия живот и замени „аз-а" с Мен. И Аз ще Изпълня и съществото, и мислите ти. Или Аз, или ти. Или самонапълване, или преизпълване с Мен. Ролята на клоун е приключена, на управлението Заставам Аз. Ние, тоест Аз и ти, слети заедно, сме непобедими. И кой е силен срещу нас? И какво? Няма такова препятствие или трудност, или изпитание, което да не преодолее нашата воля, тост ти, слят с Мен в едно. Затова се учи да побеждаваш чрез Мен и с Мен. Вярно усети вчера победата, тъй като се опитваше да се бориш и в момента на борбата мислеше за Мен. Тъй като Аз Съм воинът в теб. С Мен и чрез Мен ще победиш всичко. А нали Аз те Нарекох победител.

Мой любим и близък, вървим към победа,
Ще увенчаем челото с победа.
И на Великото Сърце в своето сърце
Ние утвърждаваме огнения път.

Съчиних две мелодии на „Замъка на чудесата" и „Хималаи".

229. (21 май). Времето е много кратко. На вашите години е необходимо да се поддържа организма с хранене.

Изпращам Лъч на загриженост и любов. Чакат.

В пълното самозабвение се крие огромна сила.

Със съзнанието за неизпълнен дълг.

Пиши. Далечните Светове вземат участие в нашия живот невидимо, но мощно. Тяхната аура докосва и Земята, и нас. Звездите управляват съдбата на човека, по-точно, направляват я. И само Ние Сме Победители на звездните

влияния и сътрудници на Светлината, Победители в себе си, сътрудници в Космоса.

230. (22 май). Трябва да се побърза. Ще Дам всичко и ще Утвърдя. Не е ли заповядан този път на красотата? С него ще победим света. В нея ще те Възнеса в Моя Свят. С нея ще отвориш всички врати. Утвърждавам те като Мой воин, побеждаващ с красота. Деца Мои, в Моята Градина вкусвате нейните плодове. Ще ви Опазя и ще ви Дам сили да преодолеете всичко. И сърцата на хората ще покорим с нея, с красотата. Утвърди се в творчеството на духа. Разбери неотложността на стъпалото. Широко е полето за творчески труд.

Утвърждавам ви в радостта на бъдещето. Съедини́х вашите души с красота и ви Нарекох свои. Трябва да се помни.

231. (23 май). И ще бъде унищожена всяка вяра в случайността.

Чрез Лъча ще се опазим. Там, в Твърдината са горите на Владиката, възможностите на Владиката, там всичко е на Владиката. Аз ви Донесох вест за мира и щастието. Настъпва мир на Земята. Ще дойде и благоволението на човеците и ще смени зверската злоба. Но Моите възлюбени ще бъдат възнесени хилядократно и ще видят Моята слава. И не ще ви Докосна с крилото на щастието, а ще ви Прегърна с крилата на щастието, Мои любими деца. Колело на щастието – така Наричаме пътя на сближаването. Нека радостта от идващото щастие да се докосне до вашето съзнание, но пълното щастие, непомрачено от нищо, което е от низшето „аз”. Сега се утвърждава Моето Царство на Земята, тъй като Аз Победих. И Моята Планина ще наречем „Планина на Щастието”. От нея в света идват лъчите на щастието. Нужни сте Ми и двамата - участници в Моето творчество. Ще ви Въведа в Моя Свят и ще Отворя Моята Градина за вас. Ще Напоя с напитката на радостта часовете на творчество, любими Мои деца. Трябва да се радвате на вашето сближаване, но без Земята. Ще започнем пътя с химн на творческия труд. Едно планинско селище ви очаква и пътят към него е Красотата. Пътят е постлан с цветята на щастието, но не от този свят.

Аз Съм душата на твоята душа и същността на твоята същност, и Сърцето на твоето сърце, и „Аз-ът” на твоето „аз”. Ти си това, чрез което или в което се излива Моето Аз - формата на изразяването Ми. Тъй като Аз Съм Съществуващ в твоето временно, а ти в Мен също си съществуващ, но си временен в себе си. Аз ви Съчетах с връзките на красотата, Свързах ви с веригата на Служенето, Мои деца. В света нямаше красота. Но вие ще я занесете в света и сами ще пламтите с нея. А тя - красотата е над всичко.

И ние ще звучим с красотата на лъчите,
Устремени от далечните Висини.
Горящият пламък на огньовете няма да угасне
В този свят на труд и грижи.
Ние дойдохме от далечна, надземна страна
И ще заминем в тези сфери отново,
Но тежката съдба и участ на Земята
Трябва да се приеме с горящо сърце.

232. (24 май). С пълнотата на живота няма да се борим. А със смъртта? Съзвучащи на Мен, скоро Образът ще започне да съзвучи и да застава вътре в нас. Съзвучни духове. А Той едновременно е в Мен и извън мен. В мен, тъй като

изпълва съзнанието, извън, тъй като е недостижим. Живият Образ на очакващия Владиката.

Общуването не се състоя, пречи самоизпълването. Да се усили контролът над мисълта. Засега мисълта господства. Трябва да се предаде красота на възходящата енергия. Нека да види сам. Той знае по-добре. Във всяка дума има много ново. Приложението усилва същността на всичко. Какво притежаваме ние? Да помислим. Малко е да притежаваш съкровището, трябва и да го задържиш. Величествеността на Моя Час се постига с тържественост. Тържествеността като облекло на духа е забравена. Призовавам към нея. Идваме при Него в тържествените одежди на Светлината. Съзвучащи на Моя зов, приложете усилие. Ще пребъдем в тържествеността.

233. ..... попаднахте в лъжливо разбиране на взаимоотношенията. Близостта е резултат на съзвучието, а не обратно. Второто – на пясъка. Тънки са границите на съзвучието и извън тялото.

234. Когато Лотосът звучи на всички страни два пъти дневно, значи нещо става. Малко е да се каже, че някъде и нещо става, но къде и какво? Ще познаваш чрез Мен. Аз Съм твоето знание. Това е нова фаза в твоето постижение. Окупаторите ще Отстраним. Настъпи време. Положението е катастрофално.

Освобождението е там, умиротворението е навсякъде.

235. (25 май). Обстановката се измени. Важното е сърцето да се държи на Мен. Най-точното Изображение се намира в Нашия Ашрам. Движението за мир победи.

През цялото време става изразяване на Светлината, но в различни степени. Записването на огъня се извършва с огнен сеизмограф. Но и сърцето регистрира и регулира степента на огньовете.

Исканото ще Дам, но при условие на развиване в себе си на съзвучие. Умът, преследващ своите въжделения, става люлян от вятъра. Сърцето издържа, но не всичко. Съблюдавай мисълта, да се мисли за Мен.

Звучат мотиви от „Орелът”.

236. (26 май). Той взе отначало Мен и себе си в кръга. Но Безпределността е огромна. Остава само да се приложи.

Съзнанието. Всичко, което съществува, съществува в него. То е мярката за нещата. С него се измерва и Близостта. Допускай в съзнанието това, което съответства на целта на пътя и утвърждава Моя Свят. На кого са нужни личните емоции, затварящи своя кръг в главичката на топлийка?

Владико, Научи ме да звуча с Теб.

Обръщам се към вас. Съблюдавайте думата Ми с красота. Отстранете от пътя всичко, което не е от красотата. Нека красотата да бъде лакмусовата хартийка.

237. (27 май). Владиката Искаше да каже, че Неговата благословия пребивава с нас.

(§§ 14 и 98, 72, 26, Братство и § 343, Община).

238. (29 май). Дръжте Моята Ръка като котва.

239. (30 май). Това е синтез (символ) на равновесието ..... на получаването и на това, което подлежи да се получи.

Ако ти владееш себе си, то няма да се получи разрушение. Важна е охраната и съхраняването на пътя. Моето Царство не е от този свят и красотата също. Мъгла, пречеща да се вижда. Днес ще помислим за пътищата на единение и неговото съхранение.

240. (31 май). Ще Помогна.

Светът е огромен и всичко е храм, велик храм, храм на Владиката. В красотата е изходът и решението. Ако няма такава красота на Земята, то трябва да се достигне до нея по Земята. Да се насочат енергиите към творчество. Към творчество, да се твори в самозабрава, да се твори в екстаз. Разберете екстаза на творчеството. Обединете енергиите за творчество и в негово име. Насочете енергиите на тялото, чувствата и духа към творчество. В това е и радостта, и спасението. Съединени сте с красота и за творчество. Това е висшият аспект на любовта. Съумейте да изберете високия път. И Аз Съм с вас и ще Помогна. И запазете всичко, и съдовете неразплискани.

241. (1 юни). Всичко Знае, всичко Разбира и се Радва.

В трудна минута на живота се обръщайте към Мен. Няма лошо без добро. Ти слушай Мен. Аз Съм твоят Път. Дръж се. После ще бъде по-леко. Творчеството на духа е висшето щастие на човека. Да творите – това е вашата задача, да творите по силата на любовта и със силата на любовта. Колкото е повече любовта, толкова по-мощно е творчеството. Не трябва да се заменя това творчество и това щастие за земното щастие. То е от Небето и над него е Моята Ръка. Наблюдавам те. Ако се откажеш - ще придобиеш; ако вземеш - губиш всичко. Ако искаш да запазиш – откажи се и ще имаш това, от което си се отказал. Това е също закон на противоположностите.

Нищо! Ще преминеш през всичко, ти си победител, такъв и ще останеш. Когато последната крепост на злото бъде разрушена, ще въздъхнете. А ти не се бой от нищо, нищо няма да се докосне до теб.

242. (2 юни). Трите естества са преминати в тялото.

Да се разбере, да се прости и да се опази всичко. Това съкровище при съблюдаване закона на живота е дадено за нарастване. А законът на живота е творчеството. Огромна тържественост – особено с хората.

Пиши. С Мен ще победиш всичко. Да победиш не значи да загубиш. Утвърждавам любовта. Не може да се разедини с нищо. Ще разбереш после, когато узнаеш какво означава истинска любов.

У Нас също оставихте добро впечатление. Всичко ще премине, духът ще пребъде и обвивките ще замлъкнат. А сега те звучат. Но ти си по-високо, ти си вечен, те са временни. Ще позвучат и ще замлъкнат по закона на редуването. Не отъждествявай себе си с тях. Ти гледаш, ти можеш само да гледаш, а те само да преживяват. Необходимо е да се разделят [тези прояви].

Видях насън себе си и още някого, нещо вътре, като болест, трябваше да преборя в себе си. Съседът не пребори, а аз видях себе си като преборил и видях, че пред всички върви човек със знаме. Той имаше моето лице и вървеше със

знамето. Сутринта имаше Близост и беше Даден сюжет за разказа “Среща”. Видях в съня две писма от Майката.

243. (3 юни). Спокойствие и тържественост. Всичко е близко както никога. Бъдете готови. Насочете око към творчеството. Вие ще създадете своя свят с мисъл и красота. Вие сами със своята воля ще създадете това, в което ще пребивавате. Нали искате да създавате Там после, тогава започнете да създавате сега. Ще Помогна да построите замък на красотата и да живеете в него. И нека неговата Светлина да свети на хората и да ги запали.

244. Съзря жътвата на живота.

245. (4 юни). Сега всичко върви в едно направление на различни плоскости. Исках да Насоча вниманието към това. Твърдината е извън времето.

Предупреждение. Къде е Ашрамът на красотата? Още лошо виждаш.

14-то число, Предупреждавам. На нас ни е казано: време е да се привиква.

Абсолютното Знание изключва случайността.

246. (5 юни). Нов вид огнена смърт. Хората умират на 40-30 години.

247. (6 юни). Всяка тревичка, която расте, се протяга към Слънцето. Така и Лъчът, който ни храни, е нашето Слънце. Той трябва да се вземе. Той достига чрез аурата. Тя трябва да бъде хармонична и спокойна, иначе ще отхвърли Лъча. Но ако Лъчът е отхвърлен, то залива злото. Характерът се усилва в борбата. Ти тръгна на война със сърцето с голям и опитен противник. Пази аурата. Ще има мир в целия свят.

Лъчът се взима със спокойна или огнена аура. Моят Лъч е с вас и над вас.

248. (7 юни). Вървим над пропаст. Ще изостанете.

Звучете на Магнита.

А това вече се нарича прострация.

249. (8 юни). Светските гласове ще замлъкнат.

Той няма да тръгне към това и ще издържи.

Чакат, готови за разкритие.

(Стр.77, Листа от Градината на Мория). Радост.

Тя ще бъде до 12 юни.

250. (9 юни). (Стр. 88 и 14, Листа от Градината на Мория).

Поръчение на Владиката.

251. (10 юни). Разминаване на думите с действието.

252. (12 юни). Привеждането на организма в хармонично състояние е най-нужното за себе си. Победата над материята се заключава в отказа от земното. Да не се реагира на земното. Ще постигнете с въздържане от низшите емоции. Преображението се дава в символи. Решавай сам: или с Мен, или със себе си.

Не е истина: не Съм Оставял и не Съм се Отвръщал, но ти се спусна надолу сам. По същия начин и децата до три години не помнят какво правят. А ти помни и знай: изпуснатото не се възвръща. Последно предупреждение. Не променяй нищо в занятията.

Ще Помогна. Вие сте Мои двамата и ще Дам радост. Деца Мои любими, Аз Съм с вас. В Моята Близост има радост. Ще Дам всичко, но да се прескача стъпалото не може. Аз Съм с теб. Задръж съзнанието си върху Мен. Тъй като

само с Мен възхождаш. Сине, помисли за достойнството на духа. Ще ви Напоя с напитката на радостта и ще Дам сила да творите. Но спазете Моята дума.

253. (16, 17 юни). Пътят за усъвършенстване е един - подобряване.

Вчера видях насън, че моят автомобил едва премина с колело край бездънна пропаст, тясна, един и половина сажена, но без дъно.

254. (18 юни). На всекиго е завещана своя индивидуална особеност. Но къде е кристалът на съзнанието и запазеността на страните? Твоят път е йогизмът, а не личният кокошарник. Насочи се към творчество. Нека да изпълни целия твой личен живот и ще бъдеш с Мен. Отбелязан си от Мен, Мой си, не може да се съедини несъединимото, не може да служиш на двама господари. Не може, потапяйки се в личното, да преживяваш висшето. Мой, пребиваващ в Мен - значи да се отвърнеш от низшето. Изпълнете живота с творчество. Обединил Съм ви за творчество. В него е вашето оправдание. Но творете. Огънят не се съчетава със земята. Моята любов няма да престане, но спазете отвръщането от земното тяло. Искам да видя не роби, а воини на духа във вас. Творете, скъпи, в Мое Име. Дайте висш аспект на чувствата чрез красотата.

Чувам лошо. Лошо се чете. Трудно се съсредоточавам. Днес цял ден съчинявах разказа "Старите познати".

255. (19 юни). Близостта не се обуславя от нищо външно.

Помисли за неизменността на предстоящото.

В Деня на великия мир се съберете заедно.

На него Христос ще понесе своето щастие.

Поеми отговорността върху себе си.

В света ще бъдем отговорни.

В какво е опасността за Светлината?

256. (20 юни). Слушай какво Казвам: "Творчеството е твоята стихия". Ще Дам поле за безгранични възможности и сила да се твори. Безграничните възможности на духа се проявяват в творчеството. Но с Мен. Зова в Моя творчески свят. Съзнанието, свързано с Йерархията, постига безпределност на творчеството. Говоря за огненото творчество. С Нас удвоявате силата. Елементите, ненужни за строителството - това са призивите на Земята. Но вървете мъжествено напред и Моята Ръка е с вас. Тъй като навлязохте в Моя Свят. Ние Творим с красотата на любовта. Чистотата на творчеството изисква чистота на мислите. Затова отричането от себе си е основа на творчеството. Аз Съм с вас. С Моето Име ще преминеш всички трудности и ще останеш победител. Временното отстъпление не е поражение. Вярвай. И отхвърли всички съмнения.

257. (22 юни). Учителят е винаги пред вашата врата. Не проспивайте зората.

Деца Мои, оставете земното.

(Стр. 35, Листа от Градината на Мория).

258. (23 юни). Всяка фраза има свой вибрационен ключ.

259. (26 юни). Времето дойде. Отворете очи и уши. Нека разбере значението на хармонията.

Неговата Воля не може да се подмине.

С решението на Светлината моят път е определен, нищо няма да го измени.

Всичко тежко е назад.

Постъпвайки насаме, показваме мярката на знание.

Нищо няма да ни спаси от Новия Свят.

И даже развитието на техниката.

На 22, 23, 24 и 25 бях на рекичката. Възприема се трудно. Да се съсредоточа е още по-трудно. Очите ми подпухнаха от сърцето.

260. (27 юни). Това няма да ми се прости. Изкуплението следва незабавно.

Но, деца Мои, вие сте твърде свързани, за да би могло да ви съдим. Изкупете с творчество. В творчеството е целта и смисълът на вашия живот. Устремявам ви към него.

Сутринта се съчиняваше стихотворение и се оформяше музиката към "На елена" и "Огнени сънища".

261. Дават се безгранични възможности на духа.

Разказът "Пръстенът".

262. (28 юни). Той е зает сега.

Не допускай никакви препятствия.

263. (29 юни). Какво велико наследство. Трябва да си представяш себе си в тези дрехи, в дрехите на Светлината. Колелото на щастието е приведено в движение. Кой ще го спре, ако Съм го Насочил Аз? Вчерашното е невъзможно днес, тъй като корабът е устремен и среща различни вълни. Според кораба е и плаването. Океанът на творчеството не е по силата на всеки кораб. Но плувайте, скъпи, но към щастието. Ти си помазан от Мен и си въздигнат на олтара на творческите достижения. Не се бой от нищо. С Мен ще победиш всичко. Увенчавам ви с венеца на творчеството - Утвърждавам в него над земното и по-високо от тялото. Потокът на творческия живот на мисълта се носи. В него е непресъхващият извор на радостта, на творческата радост на живота. Тя не е лична, а пространствена. Да помислим за пространството. Не мисли за паденията, крилата са дадени за полет. Но ти си Мой, а земният нагар няма да се докосне до твоята съкровена същност, тъй като тя не е от Земята. Затова устремът към Моя творчески Свят ще бъде подкрепен от Мен. Какво е за нас Земята, когато пред нас е безпределността на възможностите. И Планините, и Близостта на Владиката са неизменни. Разбери най-после това. Но моментите на творчеството не трябва да се изпускат. Арфата на духа не звучи винаги. На полята на безграничните възможности има различни цветя. Но изборът е твое право. Той се извършва по закона за съответствието. И какво може да ограничи сферата на твоите творчески достижения? Сине Мой любим, приготви кошниците си, дойде време за жътва. Ти, който си поставен от Мен при изворите на живота, кой и какво ще те спре? Разбери величието на часа. Според размера на крилата е и полета. С крилата на духа ще овладееш океана от възможности. Но те са над теб, а не под петата, долу. Полети, полети, полети, творческата песен на полетите. Ти си Мой, единосъщен на Мен, какво ще те спре? Нищо! Ще преодолееш всичко, всички притегляния на Земята. Гори с цялата сила на духа, съкрушавайки оградите на материята. Гори с

всички огньове. Тъй като Аз Съм с теб. Моят Глас няма да замлъкне, и любовта няма да престане.

264. (30 юни). Изостри каналите на възприятията, за да Видя загриженост, умение и знание.

Трябва да се борим за мир. Нашата Родина е Велика.

Сутринта съчинявах мелодията "Пътят към върха" ("Планински път").

265. (1 юли). Участниците в съветските петилетки са строители на бъдещето.

Виждам непосредствено бъдното на събитията.

266. (3 юли). А там ще бъде и по-лесно. Мисли за възможността за обрат на събитията в неочаквана за всички страна.

...и признателността пресъхна.

267. (4 юли). Някога ще бъде осъзната преходността на всичко. Затова да помислим за огнената неизбежност.

Духът е свързан с жената и Учението на Живота отрежда на жената-спътница не малко място. Спътница на Светлината – ето нейното предназначение. Да асимилира низшето за претворяване във висше.

Където е прашната плесен на боязънта, там няма придвижване.

Пиши. Ако Аз Съм флейта, то ще събера и стадото. И времето за сбора дойде. Ще отберем най-добрите.

Идва вятър. Предупредете.

Спирката не е задръжка.

268. (5 юли). Ще се сбъдне, но не за всички.

269. (6 юли). Считайте възможностите като приближаващи се.

270. (7 юли). Небето е необичайно.

271. (8 юли). Нека привидната лекота да не смущава.

272. (10 юли). Две са условията: любов към Владиката и устременост.

Вървим към победа. Отново победа.

(§175, Озарение).

Победа. Поражението е немислимо. С Мен към висините на щастието.

273. (10 – 17 юли). Подкрепям.

274. (17 - 20 юли). Всяко изпитание свършва, ще свърши и това, и твоята роля ще стане ясна.

Изпълни последното указание.

275. (20 юли). Сам си виновен за всяка изпусната възможност. Никакви мерки и полумерки няма да помогнат да спасиш. Изпуснатото няма да се върне и да възхождаш можеш само по нов път.

276. (24 юли). В часа на красотата осъзнайте моментите на утрото и вечерта.

277. (1 август). Всички се призовават към труд!

278. (2 август). Останаха не години, а месеци.

279. (3 август). Всички чувства могат да се възбуждат и в себе си, и в другите.

Насън видях Майката и, струва ми се, Дядо. Целунах Ѝ ръка, но след кратък разговор имаше усещане, че повече няма за какво да се говори.

280. (4 август). Камбаната на труда ще призове към молебен за щастие.
Не вие обуславяте човека, а човек обуславя сам себе си.
281. (7 август). Проявете се с отричане от земното.
Кой каза “Не”, когато Аз Казвам “Да”?
Няма да има нищо преди очистването.
Аз Излязох да поразя тъмнината.
282. (8 август). На користта е свойствено да ограничава себе си.
Да бъде постлан килима на предаността.
В сърцето са лъчите, и токовете, и въздействието.
Дарът на сърцето свети в тъмнината.

На 7-ми имаше писмо от Майката. Бързо. Чувства се близостта и влиянието. На душата е леко.
283. (9 август). Никъде няма да има спасение.
И ето, че носиш от всички краища.
Всичко ще бъде добре.
Затова бъди близък.
С любов ще отмериш сам своя дял.
И в нея ще пребъдеш –
В лъчите на любовта - без излишни думи,
съмнения
Или съжаления.
Не тъгувай за направените грешки.
С любов ще преодолееш всичко.
В любовта търси ключовете от всички врати.
Твоята (земна) градина на любовта ще разцъфти,
Любовта ще преодолее всичко.
Бъди избран сред избраните.
Чрез любов към Мен ще се доближиш.
С любовта издигаш храм на Владиката
И с нея ще победиш всичко, и всяка, и всички.
С любов, с любов, с любов ще достигнеш ти своето щастие.
Майката пишеше за любовта. Мислех.
284. (12 август). Нямам нищо срещу нещата, които ни сближават.
Обичам. Изпращам любов.
285. (13 август). Сине Мой възлюбен! Да! Вярно е, апаратът в душата невинаги звучи. Много е нужно да се пазят центровете на възприятие.
Ти си Отец, Наставник и Владика, Проявен в мен.

(Август 14, 15, 16, 17, 18). На реката. Замислих два разказа. Една глава от 2-та част на “Смъртта на Д-ра”.
286. (19 август). Устойчивост да се строи мост и да се строи твърдината на щастието.
Армагедон завърши, но неговите отзвуци още бушуват. Но <...> и те ще затихнат. Съзнанието на хората се бори с идващото щастие.
Ти звучиш в Него, а Той в теб.

В звученето е победата.

Ти ще я постигнеш в борба (в търсенията на духа и в борбата, нещастията)

И в трудностите и бедите.

Качествата на проявите зависят от качествата или свойствата на съзнанието. За чистия всичко е чисто. Колкото по-високо и чисто е съзнанието, толкова по-висока и чиста е проявата, каквато и да е тя. Не делата са важни и проявите, а тяхната чиста насоченост.

287. (20 август). Ние Сме за мир във всички видове, във всички прояви.

Как може да си представиш Висшите? Само в одежди от Светлина. Как може да се приближиш към Висшия? Само в одежди от Светлина. Има одежди от Светлината и има одежди от тъмнината. Избирай сам. В едните се приближаваме към Светлината, в другите – към мрака. По закона за съответствието. Законът е еднакъв за всички. Удряният клавиш съответства на звучащата струна, тоест звучи в съответствие. Хармонията е също съответствие. Искаш да бъдеш с Мен и близко - издигни съзнанието нагоре от Земята. На Земята е земното. Но взорът трябва да се вдигне от Земята нагоре. Ходи по земята, но устреми взор нагоре. Търсим вдигнати глави. Свинята гледа надолу, към земята. За нея е свинарника. Важен е също и законът за сроковете. Около срока става нагнетяване и избор – с Мен или със Земята. Земята мисли по земному. А Ние Сме от Светлината и ти си от Светлината, Син на Светлината. Обърни се към Изгрева. Аз Съм Пътят. И затова пребъди в Мен. Постоянство на Общуването означава постоянство на предстоенето, несменен дозор. Не Аз се Отвръщам от теб, а позивите на Земята отвличат твоето съзнание. Пази довереното като последната влага, не разплисквай чашата. Труден е пътят на повторния възход. Зова с Мен, към Мен, в Моя Свят. А ти се обкръжаваш със своя свят. Всичко, с каквото живееш и което имаш, е добро, но с Мен. Без Мен има танц на скелетите върху мъртвите пясъци. Аз, Аз, Аз нека да Бъда алфата и омегата на всички твои стремежи. Върви в живота в Мое Име и с Моето Име ще победиш. Аз ще Дойда. Моят Лъч ще възкреси чакащите в новия живот на духа. Мой си от векове, съществуващ в Мен, пребъди в Моята Светлина. Владиката е неизменен. Ето, Аз Отговарям на твоя зов. Винаги Съм пред твоите врати. Така ли постъпваш и ти? Или земните вихри затъмняват Моя Лик? Какво ще придобие този, който преследва мигновените блатни огънчета? А ти си Мой. Затова се прилепи здраво, помнейки всеки час за Думата на твоя Владика. Искаш щастие? То е в Мен. Искаш радост? Тя е в Мен. Тъй като Аз Съм всичко твое и всичко е в Мен. Очакваш Ме? Ще Дойда и с огньовете на Светлината ще Осветя твоя път. И реалността на бъдещето ще ти донесе осъществяване на твоята мечта за щастие. Не на малко ще станете свидетели вие, поставените от Мен. Ти си Мой. Ще ви Възнеса на крилата на Светлината и ще ви Обсипя с изумрудите на щастието. Но Ми отдайте вашите дарове, за да Мога да ги преотлея в своята Кула. И дръжте здраво Моята Ръка, като котва. Изворът на щастието е непресъхващ. Аз Съм изворът на кристалното щастие на вечния живот. Пий от него. Ще Напоя жаждата на твоите стремежи и ще те Наситя. Дойде при Мен. С Мен и ще пребъдеш. Трапезата на живота е готова за званите. Последните срокове наближават. Устреми своя поглед към Часа на Моето Пришествие. Бодърствай. Като страж на дозор не задрямвай. Горко на проспалия щастието на Пришествието. Помагах, Помагам и ще Помогна. Застани още по-близко. Няма

предел на сближаването, докато не се слееш с Мен в едно. Ти си светлина от Моята Светлина, разум от Моя Разум, дух от Моя Дух, кръв от Моята кръв и плът от Моята плът. Син си. Мой син. Извън Мен за теб няма нищо, тъй като си жив с Мен. Звучи светлозвучно в Мое Име. Съзвучащите на теб ще тръгнат след теб към Моята Светлина. Всичко ще Обърна в полза. Ще занесеш на света Моя Дар и ще бъдеш светилник за тях, непозналите Ме. Очаква те велико Поръчение, подготвено за срока. Събирай бисерите Светлина, за да пламнеш и засияеш с всички огньове към този срок. Ти си Мой, засиял с Моята Светлина, Полето за сеитба е широко и сеяч ще бъдеш ти. Ти ще посееш Моите зърна. Полето е готово. И там, където преминеш в Мое Име, ще разцъфтят чудесните цветя на Новия Свят. Забрави своето име. Насищам те с чудесна сила. Твори за благо. Ще тръгнеш по света като победител и Моята Ръка е с теб. Ще те Опаша с пояса на щастието и ще ти Дам в ръцете жезъла на изпълнението, и каквото пожелаеш да утвърдиш в живота с Моето Име, ще бъде утвърдено. На каквото заповядаш да процъфти, ще процъфти, каквото лишиш от благословията на Моите Лъчи, ще бъде повалено в праха. Тъй като Аз ще ти Дам власт да твориш и да поразяваш. Ще ти бъде отредено с меча на духа да твориш и да поразяваш. Готви се за величието на бъдещето. Ти си Мой, Мой син, съществуващ в Мен, Мой възлюбен. Океанът на щастието се отваря пред теб. Ела, вземи.

Събудих се в 5 ч. сутринта. Опитвах се, но нищо не чух. Заспах. В 6.15 отново се съсредоточих и едва тогава започнах да записвам.

288. (21 август). Свидетелствай за величието на Огнения Час на Моето Пришествие. Всяка победа е Наша радост.

289. (22 август). Същността на настъпващото щастие е ясна.

Тъмните заплашители ще си отидат, ще си отидат угнетителите. Надвисналата над съзнанието на народите тъмнина ще се разсее, И горко на неразпозналите сроковете.

290. (25 август). Над всичко Ценим огъня на духа. Не на плътта, а на духа. И плътта дава своите димни огньове.

291. (27 август). Ще тръгнем напред, без да се спираме пред нищо, след великото Знаме на свободата и живота. Това е най-важното, което имаме. Срядата е началото на събитията.

292. (2 септември). Разстрои се и развали всичко. А опасността идва. Ще завършим с радост от труда.

293. Сега е най-трудният и отговорен момент. Опасността заплашва. Опасността заплашва отвсякъде. Много трудно е да ви пазя. Твоето събуждане ще протече по висшия Лъч. Насреща на Лъча се изпраща спокойствие, тържественост и устремена зоркост.

Висшето на Висшето, тъй като Висшето царства в измеренията на Далечните Светове.

294. (10 септември). Пътят е Указан. Казано е, че само думи няма да доведат до целта. Ще преодолеем всичко, дай време. Ще Укротя непокорните.

295. (12 септември). Но и от това, което притежаваме, не запазваме нищо.

296. (20 септември). Казват, че преследват привържениците на мира. И какво? Преследваха и първите християни. Но те победиха. Ще победят и тези.

Преследването е условие за победата. В крайна сметка Ние Побеждаваме винаги. Все още победата не е ясна за съзнанието, но тя вече съществува. И кой може да Ни победи? Съзнанието на народите вече трепти с новите възможности. Моят Свят озарява развалините на заминаващия си свят. Ще си отидат, ще си отидат, ще си отидат негодните.

297. (23 септември). Тя не донесе желаните плодове.

Трудно е да се помогне на делото. Не помощ е нужна, а оправдание.

Трябва да се готвите за бъдещето. То е близко. Не се вижда, но съществува.

Видях насън, че или целувах, или исках да целуна краката на Владиката. После своята лодчица под водата с потопено платно. И лодката, и голямата яхта изведох на брега.

298. (1 октомври). Възможностите за щастие са отблъснати.

Видях заключени железни врати с голям висящ катинар. И при това рубинена звезда.

299. Не можеш да се изкачиш на планината на щастието, ако не преминеш моста. Наш си, но къде е преодоляването? Усещате приближаването на това, което подлежи да бъде.

..... И се надяваме да върви, когато вътрешната цялост и огънят отсъстват.

300. (5 октомври). Нападките стават по-силни. Старшият Мах. Предвижда.

Трябва да се мисли, преди да се отговаря.

301. (10 октомври). Имам за вас приятна новина.

302. (12 октомври). Утехата не е за днес, а за по-добри времена.

303. (13 октомври). Потърпи. Остана още малко.

304. (26 октомври). Главното се заключава в труда. Трудът е преобразяване на живота.

Нищо няма да има.

Формата на висшето общуване ще бъде улавяне на мисълта без звук. (§ 107, Сърце).

„Колко е казано за езика на сърцето, но все пак за болшинството то си остава неприложима отвлеченост. Няма да настояваме за висшите форми на този способ за общуване, ще се постараем да усвоим началните основи, които трябва да бъдат проявени незабавно и без особена подготовка. Всеки език, преди всичко, има предназначение за взаимно разбиране, значи трябва да се старaете не само да разберете събеседника, но и да направите своята реч лесно усвояема за него. Затова умейте да говорите на езика на събеседника. Говорете с неговите думи, с неговите словосъчетания; само така той лесно ще запомни и приеме в съзнанието вашата мисъл. Да се научим да вместваме думите на събеседника и незабелязано да преминем към характера на неговото мислене. Формата на висшето общуване ще бъде улавяне на мисълта без звук".

305. (30 октомври). Приближават се дванадесет огнени енергии.

Видях насън Дядо. Той ми поръча да лекувам Майката, ревматизма в нейния ляв крак. После посочи бъдещата работа.

306. (1 ноември). Да не се откъсва от устата ти злоречие. Ти си Мой по друг начин. Във всички дни на твоя суетен живот помни Владиката. Къде е мярката на нещата? Не е ли в теб? Приготви арсенала на любовта. Намери място в сърцето и за твоите неприятели. И за тях свети Слънцето. Да приличаме на Слънцето: винаги да светим и за всички. Така нека да бъде и Нашата Светлина пред хората. Тя е неизменна и не зависи от човешката доброта или мрак. Защо да отдаваш себе си във властта на всеки лош човек? Тъй като той се превръща в твой съдия. Нека да живеят и постъпват както искат. Това е тяхно право. А ти гледай и знай. Знанието е сила. Застани извън човешкия поток и няма да опетниш себе си. А тях предостави на тяхната карма. Тя няма да пощади. И добрият, и злият получават - всеки своето. И ти не си им съдия. Можеш да строиш само върху развалините на егоизма. А той процъфтява. Къде ти тук да строиш. В Мен ще намериш мир и устременост. Аз, Аз, Аз Съм решението на всичко. Помни: всичко, но чрез Мен. Аз Съм призмата, през която ти трябва да пречупваш енергиите на обкръжаващия те живот. Аз Съм Светлината, разбиваща тъмнината. А ти искаш без Мен. Без Мен животът е пепелище. С Мен има Светлина и радост. Радвам се не затова, че е така или иначе, а затова, че си с Мен, над всичко, отвъд всичко, всичката слуз и накип на тъмнината и отпадъците.

Мой беше, си и ще бъдеш. Облаците ще преминат, а духът ще пребъде и с Мен. Смяташ да замениш Светлината за лещена чорба? Но тя е вечна. Или нагоре, или надолу, или с Мен, или в разложение. Лошо ли е? Да. Но не тъмнина предстои. Ти забрави: Аз Съм воинът в теб. Аз Съм вечен. А всичко останало е временно, тъй като Аз Съм. С кого ще пребъдеш, с Мен или с парцалите на вчерашния ден? Те са като блуждаещи огньове над блато. И зоват, и мамят, и мнозина се прелъстяват от тях. А ти си Мой. Разбери същността на Майя. Нима ще ѝ дадеш власт над себе си и ще станеш сламчица в бурното море? Или ти, или теб. Или си победител на живота, или си влачещ се и пълзящ роб, измолващ жалки подаяния. Кой си ти? И чий? Нали те Нарекох Мой. Придобий в Мен своята сила и мощ. Утвърдих те побеждаващ мощно. Помни: Мой си. Върви в Мое Име. Ще Опазя. Бушуват вълни, вилнеят вихри, а ти стой. В Мен е твоята крепост. С Мен си мощен. Аз Съм с теб винаги. А ти? Винаги ли си с Мен? Ще преодолеем всичко. И твоите ще Опазя. ..... И на тях е трудно, както и на теб. Стой непоколебимо.

Ела при Мен и отвърни своето око от пустинята на живота. Там има смърт и пясъци, и миража на Майя. Аз Съм твоята Тайна и сила. Аз Съм целта и смисъла на твоите съществувания. Намери себе си в Мен. С Мен ще издигнеш себе си.

307. (2 ноември). Ще виждаш съкровеното.

Предоставете на тъмните и злите да вървят по своя път, а ти върви след Мен. Върви и Ме следвай.

Слушай! Седящи и чакащи, как чакате и какво? Всичко е вътре във вас. А вие чакате от вън. „Ето, когато.., тогава ние...”. Не е вярно! Вътре е и настоящето, и бъдещето, и миналото. Да се разкрие вътрешното. Разкрий вътрешното

богатство и ще придобиеш всичко, и нищо няма да ти трябва. А ние продължаваме да преследваме външните явления. Всичко е вътре. Там търсете. Каква полза, ако придобиеш целия свят? За какво ти е той? Нищо няма да вземеш със себе си. Ние не Сме почитатели на вехториите, Ние Сме извън вещите. Откажи се от вещите. Те са ограничени в кръга на своята проява, и ти си в него. В това е робството на вещите или робството у вещите. Роби не Ни трябват. Хората обичат робството във всички видове и са твърде находчиви в намирането му в най-разнообразни форми. Говорим за свобода. Свободата – това е власт над себе си и свобода от всички видове робство. Целта е освобождението. Оковани сте във вериги. Ако Аз наистина Разбих веригите, ще ги разбиеш и ти. С духа ги разбиваме и в духа. Освобождението е в духа. Миналото не е важно. Да разбиеш своите окови и вериги може и в тъмницата, и в палатите, и болен на легло. Не е важно къде и как, но е важно да се разбият. Всичко е вътре. Оттук и действай. Всичко ще премине, центърът ще пребъде. Сърцето, твоето средоточие, е вечно. Ще пребъдеш, но с Мен. А без Мен ти какво си?!?

С Мен, с Мен, с Мен
Вървим към велика победа.
И във вечна борба със себе си (И във вечна борба с тъмнината)
Ще намерим щастие от сливането. (На стража сме и нощем, и денем).

Ти си Мой, намери сили в себе си да противостоиш на натиска на материята и стихиите. Плътта трябва да бъде победена. Разбери това широко. Трябва да застанеш извън мрежите на плътния свят и да бъдеш в света, но не от света. Над всичко Съм Аз. Аз Съм Алфата и Омегата. Всичко е в Мен. Сливайки се с Мен ще придобиеш свобода. Колкото по-мощно е сливането, толкова по-съвършена е свободата. Може да се спуснеш по-ниско и от кокошките, но само за да разбереш кокошата действителност или очевидност и да се изправиш, и да се издигнеш още по-нависоко. „О, земни вещи, трябва да ви разбера". Вие сте само подножието, трамплина към Безпределността. Взети като самоцел, вие сте отрова; а като средство – стъпала. Владеем и сме сред вещите, но затова, за да... Трябва, трябва да се премине през вещите, за да се освободиш.

Видях насън Майката. Носих и Ѝ събирах дърва за огрев. Върху раменете ми имаше магнит.

308. (4 ноември). Двойният живот не е басня.

Искам да бъда винаги с вас.
Какво знаем ние за Дните на Владиката?
Само това, че Той ще се Спусне да каже.

С какво ги измерваме? Обхващат световете и не се вместват в земното. Съзнанието и паметта им са непрекъснати. За окото е отворена бездната, и за ухото - космическият простор. Мяркат се дните и нощите, но те са извън царството на вечната Истина. Навън е тъмнина и в нея има плач и скърцане със зъби. Воплите на Земята не нарушават Царството на вечния Мир. Моят Свят е построен върху красотата и хармонията. Това е Царството на съвършените съзнания, преодолели материята. Условията на Земята са необходими, иначе как ще се издигнеш? Да овладееш всичко и да се откажеш, като пеперудата - от пашкула и птичето - от черупката, или пролетта - от снега. Покривалата трябва да

се отхвърлят и тогава - лице в лице. Моето Царство е на мира и разбирателството. Вратата на Моето Царство е в света на творческото вдъхновение. Затова над земното е небесното, над плътта – духа. Вдъхновението е Мои Лъчи и крила за полет. Орловите крила се дават за далечни полети.

309. (6 ноември). Всичко зависи от качеството на общуването.

Пиши. Случайности няма. Всичко се извършва по закона. Така е и с развъплъщаването. Божественото побеждава, оковите на плътта се разпадат. Светът на илюзиите помръква, гасне като лампа без масло. С угасването на материалния свят на аванссцената излиза другият, Тънкият и всецяло завладява съзнанието. Ска́лата на земните вибрации е друга. Там можем да се движим както искаме. Всичко зависи от мисълта - тя движи. Мисълта обуславя всичко. Всички усещания се предизвикват от мисълта и стават веднага реалност за предизвикалото я съзнание. Там “аз-ът” е породител, създател и творец на обкръжаващия “аз-а” свят. Обкръжаващият свят като такъв съществува, но се обуславя от съзнанието много по-значително, в несравнимо по-значителна степен, отколкото земния. Миналите натрупвания са като стъкла, през които душата гледа на този свят. “И ако светлината, която е в теб е тъмнина, то каква ли ще е тъмнината?” Затова светлината вътре е единственият светилник и призма. През нея виждаме и според съзнанието. Тук, на Земята, създаваме мрачините за духа. А как ще е там? Затова победата на духа над външните условия тук означава власт там, тъй като и там, и тук външното се побеждава от вътре. Там си с Мен, значи в Моята сфера, в Моето Царство. Няма да Оставим отишлия си. Но нишките на връзката се коват тук, на Земята. Там ще узнаеш всичко, към което си се стремил или си искал да узнаеш на Земята. Причината поражда следствие, желанието – осъществяване. Земните желания са ограничени от Земята и там не могат да намерят удовлетворение. Оттук и мъките на Тантал. Но неплътските могат. Затова се устремете. Отправната точка на устрема е от Земята към Небето, като орела от скалата. Кръгът от желания или стремежи трябва да се заложи или започне тук. По-добре е да се каже спиралата на устрема. Тя ще бъде завършена там. Тук сме сеячи, там - жътвари. Сейте мъдро. Невнимателно посетите желания изгарят там, но много мъчително. Този свят е прекрасен и безграничен. Удовлетворява и може да удовлетвори всеки стремеж на духа. Говоря за духовното устремяване. Там можеш да си построиш дом. Но за какво ти е, когато цялото пространство е твое. Затова там са така нужни пътешествията. Учим се да се откъсваме от дома-затвор. Но по-важно от всичко е да се откъснеш в духа. Решението е в духа. Това трябва да се разбере. Паметта се прояснява и веригата от съществувания се възстановява според размаха на съзнанието. Там съществувате съзнателно, но на когото е дадено. Не на всички. И там има труд и преуспяване, но се преуспява по-лесно, отколкото тук. Няма притегляне надолу. Но след борбата на низшето с висшето и победата на висшето. Ще завършим: според вашата ревностност ще ви бъде дадено.

310. (7 ноември). Небесното съдействие е извън земните .....

Напред върви невървящият назад. Тук стават твърде много неща. Съзнанията затъват в своите порождения.

Не своето е нужно, а Моето, първата мисъл е за Мен. Ще се приобщим към пространствената радост. Животът на пространствените същности може да се

види, но при съответствие. Да се отвърнем от Земята е много нужно. Но отвърналият се ще види.

311. (8 ноември). Пиши. Прогресът е обусловен от Близостта. Близостта е неотнимаема. При зов Отваряме вратата.

Новите престъпления са обусловени от падението на духа.

Учи се от това, което е трудно. Всичко лесно няма стойност. Учим се само от трудностите. Водата дълбае камъка. Науката няма да устои пред човека, ще открие своите тайни. И ще се приобщават към тях. Ще има празник и на нашата улица, но трябва да се чака.

312. (9 ноември). § 217, Агни Йога

Над своето, личното, има друго щастие - пространственото. То не зависи от условията на Земята.

313. (11 ноември). Трябва да се предпазвате. Предпазването е дадено като предупреждение. Мощен!

Още не всички класове са узрели за жътва.

Устремете се. С устрема насочваме себе си към Далечните Светове. В осъзнаването на Владиката е ключът на напредъка. Аз Съм винаги пред вашите врати. Само се устремете. Дошлите при Мен няма да Изгоня вън и вратите са отворени винаги. Малко е да отвориш себе си към Мен, трябва вратите да се държат отворени винаги и да се разбере тайната на непрекъснатото съприкосновение: то е над всичко друго, над радостта и мъката, над лекотата и трудностите, над живота и смъртта. С това е полезен ритъмът на молитвите - Общуването не се прекъсва от нищо, като ежедневния път на Слънцето: винаги е на Небето. Предалият се на Мен ще преуспее. Пороците са камъни на възхода. Но всичко служи за възхода: и мъката, и радостта, и недостатъците, и достойнствата. Всичко принасяме на Владиката. Не се смущавай от нищо и не се спирай пред нищо и от нищо. Така или иначе, с това или с онова, а аз съм с Владиката винаги и навсякъде. Добър или лош, но с Него. Каква полза от добрия, но без Него? Има много такива. Румената добродетел не е Наша. Чрез себе си вървим към Мен. Стъпваме по своите пороци и недостатъци: ще отлетят, ще завехнат и ще отпаднат като черупка. Аз Съм Лъчът, осветяващ и помитащ тъмните натрупвания. Получаваш наследството на Владиката. Съкровището е неизмеримо. Утвърди съзнанието на сливането и пребъди неизменно в него. И тайната на Близостта е неотнимаема. С величието на разбирането ще отмерим своя дял. На кого ще Поверим тайната на Близостта и Сливането? На най-близкия. Не се отклонявай, не се покривай с праха на всеки ден. Всичко е временно, Аз Съм вечен, всичко ще премине, Аз ще Пребъда, всичко ще свърши, ще Остана само Аз, Аз и ти. Ще утвърдим Общуването. Назовах те син неизменно. Помни за тайната на Сливането и знай.

314. (13 ноември). Книга на космическите находки.

315. (14 ноември). Да се чувства в духа е най-главното.

Очите - това е всичко у човека.

Много важно е да се разбере ставащото, новия свят на съгласуваността. Смехът прогонва тягостното усещане.

316. (15 ноември). Зная едно, че си допуснат, а допуснатият ще бъде оправдан.

Видях в твоите очи огорчение от злото на живота.

Напрежението е тайната на успеха.

С Името на Владиката ще вървим към всяка област.

317. (18 ноември). Огънят не може да бъде поруган. Мислещите да служат на двама господари няма да преминат в Шамбала. Не може да се изгражда своето равновесие върху някакви външни обстоятелства. Те са нездрави, значи и негодни за равновесието. Неговият, тоест на равновесието, фундамент е само в своя вечен дух.

318. (20 ноември). На Мен са Ми нужни тържествени химни. Ще се въздържим. Заобиколихме, но застанахме по-близко.

Първото условие за възприемането е съответствието. Възприемаме със себе си. Как сме с успеха, ще бъде указано после. Значи преди всичко трябва да приведеш себе си в хармонично състояние и то да се задържи. Хармонията е неизбежна. Дисхармонията нарушава тока. Второто условие е равновесието. Загубата на равновесие влече взрив. Най-ценното качество на връзката се удържа с равновесие, ненарушавано от нищо. Беглец! След какво бягаше? Какви призраци те отвлякоха? Нали си Мой! Борбата за удържане на равновесието си струва това. Винаги и във всичко и при всички и всякакви обстоятелства. Аз Съм центърът, определящ всичко. Спокойствието е само страна от равновесието и апаратът не се износва. Съкровищата чакат, а ти си зает със сапунени мехури. В теб е всичко, а ти търсиш вън. При себе си, в себе си търси. А Аз Съм с теб. Кога ще повярваш? Бъдещето е неотвратимо като изгрева на Слънцето и като Светлината. Аз Съм мисълта, въплътена в слово, тоест в действие. Аз съм Словото в плът. А ти си в Мен. Аз Съм Камъкът на основата. Строй върху Мен. Бъди огледало, отразяващо Моята същност като водата във водоема. Не я размътвай и не я разбърквай. Ще потънеш в откъслеците. Значи или откъслеци, или величието на Космоса. Избирай. Или откъслеци, или пълна чаша на живота. Равновесието е оста на спиралата. Равновесието е центърът на същността. Равновесието е тайната на победата. Нищо не може да разколебае величието на спокойствието на Владиката. Учи се да виждаш и намираш в Мен олицетворение на всичко, към което се устремяваш. Аз Утвърдих в Себе Си всичко. Ще утвърдиш и ти. Аз Въплътих тези качества в Своята Същност. Аз ги Проявявам. Аз Съм Истината. Учи се да ги въплъщаваш и ти. Сине! Ще Помогна! Всичко твое е в Мен. Не се бой от натиска на стихиите. Те само ще те укрепят. Без огъня и ударите няма да се закали острието на твоята мощ. Радвай се на ударите, изковаващи твоята мощ и на огъня, оформящ твоята същност. Ние сме неразделни. Разделението е лъжа. Това е мъглата на Майя и пречи да се вижда. Но ти си в Мен и Аз Съм в теб. Съблюдавай Моя устав и ще Пребъда в теб и с теб. Съкровищата на щастието са неизчерпаеми. Разбери своята съдба. Тя е блестяща. Водя невредимо. Нима си сляп? Мълча. Кога ще отвориш очи в Моя Свят? За какво ни е обкръжаващото, когато цялото бъдеще е напред. Сънаследници на щастието, елате. Чакам ви. Мои сте. Деца Мои любими. Чаках, Чакам и ще Чакам и винаги пред вашите врати; но се отзовете на Моя Зов, но наведете ухо към Мен. Бодърствайте. И вашата печал ще се превърне в радост от възкресението на духа. А тегобите и трудностите са само стъпала по стълбата на възхода. Без тези стъпала няма да се изкачиш. Мой си, ела в Моето Лоно. Аз Съм Камъкът на основата. Ето ние сме заедно и полето на

възможностите е необятно. И отново всичко е отворено. Не гаси запаления огън и го опази от живота и вихрите на мрака. Нали си Мой! Ето отново Съм с теб, не се отвръщай. Рубините на щастието ти се дават в славата на бъдещия ден на Светлината. Запечатах с Моя печат твоето бъдещо щастие. За вървящия с Мен е отворено всичко: и дълбините на Космоса, и вихрите на Далечните Светове, и тайните на бъдещето. Трябва да се изпълни съзнанието с Мен, тъй като в Мен е всичко. "Не аз, а Ти Владико, навсякъде, винаги". А ти възприемаш добре. Не се смущавай от нищо. Парахода не го спират отминаващите покрай него брегове на реката, макар да са красиви. Така се придвижвай и ти. Любувай се, но нека нищо да не те спре. Ще Призова навреме. Подготвяй се. Вътрешната постоянна готовност е основа на успеха. Преуспявай. И Моето Слово, пребиваващо в теб, ще създаде Моя Свят. Възможностите на щастието са огромни, но трябва умело да ги вземеш. Главното условие е спокойствието. На преуспяващия ще Връча меча на победата.

319. Ще разбере от какви опасности е избавен с вярата във Владиката.

Главното направление се заключава в труда. Трудът е преображение на живота.

320. (21 ноември). Изпращат ти се рубини на щастието.

Да помислим за труда.

321. (22 ноември). Много скоро ще има коренни изменения.

Ще има голяма битка. Ние ще победим. ....

Всичко е готово. Трябва да се почака.

Съумей да разбереш своя път в пространството.

Ще може да се живее, може да не тъгуваш(??).

Сложността на времената е невероятна.

Вече познавате неотвратимостта на бъдещето.

322. (28 ноември). (§§ 18 и 55, Безпределност, ч.1).

Аз само се Радвам.

Ти умееш да слушаш. Можеш да влезеш в чертозите на Светлината.

Контактът служи за насищане на пространството.

Спокойствието, безкрайната вяра в своя Владика са венец на достижението, Мое победно слънчице.

323. (29 ноември). Твоето тяло е достойно за достижения. Трябва да се разбере красотата на достижението. Необходимо е тържествено спокойствие, ненарушавано от нищо. С него ще влезеш в хармония и с него ще се приобщиш. То е присъщо на Владиката. Утвърждавайки в себе си Неговите качества се приобщаваш към Него и звучиш в унисон с Него, тоест сливаш се с Него. Това е пътят на сближаване - през себе си. Аз не Съм беснеещите обвивки в теб, а висшият твой аспект. Приведи ги в мълчание. Борбата е неизбежна, последна, победна. Пътят на победата е постлан с радост. На победителя са открити всички тайни. И сред победителите Разпознавам поставените от Мен, Моите от векове. Срещу какво ще Ме заменят недостигналите щастието на сливането? Какви парцали са по-горе от Мен? Всичко е твое, когато нищо не ти принадлежи. Даже твоето тяло е временно и постоянно преходно. Нека качествата на Владиката, даващи живот и водещи към вечността, да станат твое най-скъпоценно достояние. Тържеството на победителя на духа е Моят венец. Ще Увенчая с победа челото,

устремено към Светлината. По нишките на устрема получаваме отговор. Устремете се. Да се лети може само напред, да се върви и да се пълзи – назад. Преодолявай. Преодоляване на живота - така Наричаме пътя на възхода. Животът се преодолява в себе си, в дълбините на своето съзнание и сърце. „И няма нищо в Мен" е формулата на преодоляването. Вътрешната същност се отделя от външния свят и не реагира на неговите вълни. Голямата тайна на победата над себе си е да бъдеш в света, но не от света. Не прегърбено смирение, а мощта на победителя на духа, мощта на съзнанието, победило материята. Да бъдеш в Мен означава да бъдеш в струите на всепобеждаващия огън. Огънят, победител на живота е огънят на сърцето. Така върху огъня и в огъня на сърцето се изгаря ненужната вехтория. Утвърждаването на огъня е утвърждаване на живота. Животът – това е огънят на съществуващото. Идваме до разпалване на огньовете. Разгори се, двустранен пламък! С огъня виждаме, с огъня чуваме, с огъня се придвижваме. Огънят е венецът на щастието. Той ще озари и увенчае челото на победителя. По огньовете Съдим. Благо на вас, донеслите огън! Огънят е победител на живота. Огън, огън, огън. Призналият в себе си своята огнена същност става огнен. Деца на огъня, Изпращам ви неговите струи! Моето Царство - Огненото Царство е над всичко и по-високо от всичко, тъй като е от Вечността. Живея във вечното, във вечно-огненото Съществуване. С огън се приобщаваме към огъня и с огъня се издигаме. Огнената победителка, огнената психическа енергия ще утвърди живота. Зовем към нея, Указваме към нея. Огън, огън, огън. Три огъня и три възможности, хиляда огньове и хиляда възможности, безпределен огън и безпределни възможности. Да се утвърдят, да се удържат и да се натрупат. Ето единственото твое съкровище, принадлежащо ти отсега и във вековете, единното и единствено твое достояние, непреходната мощ, съществуваща във всички светове и пребиваваща с теб. Тялото на Светлината е огън. Да станеш огнен е твоята цел. Да се удържат огньовете е подвиг. Да се свети е предназначението на живота. Опази огненото звучене. Да се порадваме преди победата. Подвигът е запалване на огньовете. Борбата и победата са пътят на тяхното утвърждаване. Напрежението също. Трудностите са масло за светилника. Колкото по-трудно, толкова по-добре, толкова по-бързо, толкова по-близо до Мен, толкова по-близо ..... до завършека. Значи трудностите на живота са най-близкият път. По пухени възглавници до Мен няма да дойдеш. Искам да вдъхновя за подвиг, за подвиг. Да гориш с огъня на подвига значи да бъдеш с Мен, тъй като пламъкът на подвига се запалва с Моя огън. И тогава Аз Пребивавам в него, неговия носител. Разбери подвига: напредък, тоест движение напред, движение напред, независимо от всичко, което е вън. „Аз Дойдох да донеса огъня на Земята".

Ти огнения Камък, горящ в гърдите, Пази като Съкровище на Света.

324. (30 ноември). Нашият Извор блика във вас непрестанно.

Обезпечен си в труда.

Тайната на Близостта е постижима. Близък си в пространството. Тайната на Близостта се нуждае от утвърждаване. Близък си винаги, но няма осъзнаване. Осъзнаването се превзема със сила. Ръката е над нас. Трябва да можеш да виждаш и чуваш винаги, а не според настроението. Умей да виждаш. Ти си близък и роден. Тайната на Близостта е обусловена от устрема. Как ще овладеете, ако не бъдете подготвени пространствено? Ще Узная и ще Видя. Всичко с времето си.

325. (1 декември). С мисъл ще победиш. Мисълта царства над всичко. Мисълта е оръжието на Светлината.

Ще Дадем възможност да се издигнеш.

Принадлежим на световете.

326. (2 декември). Огненият проводник действа.

Мир.

327. (3 декември). За да се вижда и чува трябва да се запази хармонията. Ще установим контакт, контакта на хармонията.

328. (5 декември). Какво е в Групата? Тук всичко Съм Аз. Аз Извършвам всички дела, Аз, всичко Аз.

329. (§ 48, Безпределност ч.1). „Изпълването със злоба извежда от веригата и е трудно да се предвиди накъде ще се разнесе заразата на духа!"

(§ 494, Безпределност ч.2). „Поръчителството на Учителя превъзхожда по красота всички прояви на съотношенията между Учителя и ученика".

В дълбините на съществуващото е изворът на живота на духа, в дълбините на истински съществуващото Аз Съм. Моето Царство на истински съществуващото е Царство на космическата реалност, Царство на Светлината, Царство на мира, Царство на хармонията. Моите деца, носещи Светлина на Земята са от Моето Царство. Светят в тъмнината не защото е тъмно, а защото в тях има Светлина. Свети и осветявай. Угасването на огньовете вътре е сътрудничество с тъмнината. Нека вашата Светлина да бъде пред хората Светлина, а не тъмнина. Аз Съм винаги с теб, винаги Готов да помогна. Пази светлината, която е от Светлината. Даваш Моето, Моята Светлина. Ние сме единни, съществуващият в Мен е от света на огъня, от Огнения Свят. Аз Съм огън и ти си в огъня, ние сме в огъня. Разгори се с пламъка на твоята огнена същност. Ще Дам огън. Аз ще Дам. Ние сме едно, ние сме в огъня. Светиш с огъня от Моята Светлина. На Земята има тъмнина. Ще утвърдим огъня на Земята и в труда, и в мислите, и в стремежите. Живей в Мен, живей в огъня, в Моята Светлина. Да пребъде Светлината в теб. Надземният огън, горящ в гърдите на синовете, не може да угасне. Аз утвърждавам Себе Си с твоята Светлина. Не ѝ позволявай да угасне. Свети. Тъмно е. Това е подвигът. Забрави себе си. Чрез себе си - към Мен. Аз Съм с теб, ти си в Моята Светлина и Моята Светлина е в теб. Ти си Мой. С Моето Име преминавай през тъмнината и с Моето Име ще победиш. Ще победиш и света, и себе си. Аз Съм побеждаващата Светлина, Аз Съм Светлината победител. Ела в Моята Светлина. Влез в твоето наследство. Ние, ние, ние - Аз и ти. Аз и ти – това сме ние. Отсега нататък – „ние" във всичко и навсякъде и винаги. Не ти, но ние; не „аз", но ние. Аз и ти. Ние мислим, ние чувстваме, ние преживяваме с Мен и това, което е достойно за нас.

Ти, Аз, ние са стъпала на осъзнаването, стъпала на живота. Да, ние сме едно, единни в огъня и Светлината и над плътта. Плътта е в смъртта, ние сме в живота. Бъди в Мен, бъди винаги, бъди навсякъде. Аз и ти, ти и Аз, ти си син, Моят син. Трябва трябва да се утвърди разбирането на себе си в Мен и на Мен в себе си. Тъй като Аз Съм животът и пътят. И разгарящата се Светлина ще стане безкрайна Светлина в дъгата на сливането. Така и върви през всичко, но с Мен. Това е скалата сред бурния поток, а ти си сламка в морето.

Ти си пламъкът, горящ победно в гърдите,

Пази го като последна влага.

Пази го. Пазител на огъня - не е ли това висока степен?

И тъмнината ще ръмжи срещу теб, носещия пламъка. Но не се бой. Ние сме едно. А Мен те не могат да съкрушат.

И ще бъдеш наистина Камък. Насищам те със струи от Светлина-огън. Приеми ги и ги съхрани. Свети, съхранявайки нерушимост на извора на Светлина. Като светилник давай светлина, но не себе си. На хората се дава светлина, но не самия източник, излъчващ светлината.

330. (9 декември). Достоен си за изява и само те, центровете, са под въздействие.

Сега Гледа и се Усмихва.

Всички огньове се утвърждават от Мен. Във величието на Моето спокойствие ще придобиеш своето спокойствие. Качествата, съществуващи в Мен са двигатели на живота. Те са огньове на живота. Търси в Мен и в Мен ще намериш всичко, което търсиш и което искаш. Аз Съм утвърждаващата мощ. Аз Съм победителят на света. Аз Съм лъч на щастието. И Моите Дни се утвърждават в твоите дни. Спокойствието на възприемането е основа на успеха. Нужна е и увереност, тоест вяра във всичко, което се отнася до Мен. Давам сила. Вече усещаш в себе си Моята сила, Моята. Аз Съм твоята сила и мощ. В Мен е всичко твое. Трябва да се осъзнае. Давам според твоето желание и дерзание. Казах: ще Дам това Поръчителство. Утвърждавайки Моите качества в себе си се приближаваш и ставаш самия Мен. Качествата са канали на приближаването и вериги на щастието. Не прегърбената, унила или румена добродетел, но крила на полета, но мощ на устрема, но радост на разбралия щастието от сливането, радостта от победата. А себе си отстрани, той не Ни е нужен. Ние. Вземаш по право и не може да има място за съмнение или неувереност. Знай своята сила. Нейният източник е непресъхващ извор на щастие. В сливането ще намериш радостта и щастието, и мощта на духа на победителя (над света, над плътта). Хармоничността на съзвучието с Моята мощ да бъде твоето достояние. Няма пространство. Ние сме единни. Няма вещи. Всичко е в Мен. Ти не си - Аз Съм. Спокойствието е ключ от тайните двери на щастието. Спокойствието е основата на живота на духа, на живота в духа. Твоето прибежище е в Моите Лъчи. Аз Съм твоят дом. Земният живот е източник на елмазите на възможностите за щастие. И тръните на живота са само елмази на възможностите, когато трънeният венец става венец на Светлината. Владиката е неизменен. Значи дверите са отворени винаги, значи възможността да се слееш <...> е винаги пред прага на твоето съзнание. Утвърждавам Моята радост, пребиваваща в теб. Моят Свят се познава с радост. Мистерията на Живота е основана върху сливането на съзнанията. Аз Съм в теб, ти си в Мен. В земния живот има смърт, но Аз Победих и живота, и смъртта. Утвърждавам те като победител и на живота, и на смъртта. Моето щастие е щастие на духа и в духа и няма отношение към земния свят. Затова на кладата са пели химни в екстаза на възторга... те, победилите материята в духа, тъй като те наистина са преодолели живота, победителите над плътта. Вървим към победа над живота, но чрез живота. Подадох Ръка. Водя невредимо. Чуваш ли? Твоят ден в Моя Ден е ден на постоянна, непрекъсната победа над суматохата на живота, пробожданията, огорченията и гласовете на Земята. Проболи са те, но Аз Съм с

теб притеснили, обидили, обременили, ранили, но Моята Светлина е в теб, но Ние пребиваваме в Моите Дни над всичко. И мрачините на твоя суетен живот са само подножие на Светлината, на Моята Светлина в теб, на Моите Дни в твоите. Те са сянка от Светлината, тези мрачини. И когато Аз Стана за теб всичко и Изпълня твоя микрокосмос ще узнаеш какво е това „Часът на Щастието". Събирай цветята на щастието с умела ръка. Те растат даже на леда. И там, където слепият ще премине с огорчение, зрящият ще види. Така и вървят те в тъмнината, не виждайки зрънцата скъпоценни възможности. Радваме се не на страданията и тягостите, а на този дар, който те крият в себе си - елмазите на възможностите. В меката постеля няма да търсим. На студ и глад духът се забързва. Борба и победа. Давам меча и пояса на щастието. Той е в Мен, но хората го търсят извън Мен. А Аз Съм Алфата и Омегата - всичко. Търсещият навън във външната тъмнина и ще пребъде. Прахът и тлението са негова съдба, тъй като целият му труд и усилия са за разрушение от вихъра. Ние Строим здраво и задълго, завинаги. И Моята радост да пребъде във вас. Ние ще достигнем до звездното щастие заедно

По криволичещите и планински пътеки, И вратите на щастието ще се отворят в И в Сърцето на Владиката и само в него

Ще се отвори на щастието Сезам.

331. (10 декември). Когато сливането е близко, но не може да бъде утвърдено.

Не Ми се искаше да бъда вас.

332. Давайки светлина дръж здраво в ръце светилника. Без него е тъмнина.

333. (11 декември). Разбирането за астрала. Ето къде започва отделянето. Но Аз Съм готов.

По Моему също си готов.

Всичко ще бъде добре и ще се превърне в полза пред престола на Светлината. Ние ще преуспяваме с любовта към Владиката. Покоят ни е непознат. В пространството ние сме единни, но над всичко, над Земята и над астрала. „Но дръжте Моята Ръка като котва. Няма да Говоря за страшна опасност без причина..." Придвижваме се с хармонията на сливането. Всичко е в мисълта. Сливаме се с мисълта. Аз Съм Отец и Застъпник. Привидните повторения са само обиколка на спиралата. Все същото, но по-високо. Аз, с Мен, в Мен. Така познаваме бъдещето.

Какво се крие под символа на щастието? Не познавам друго щастие, освен щастието от сливане с Владиката. Това е висшето щастие, което е достъпно за нас. Какво става с народите? Събуждат се. Целината се надига. До война няма да Допуснем. Всичко ще влезе в коловоза, но вече на Новия Свят. Ние, ти Аз сме в пространството на Светлината, сливайки се с правдата на надземните лъчи. За да се приближиш до правдата на Моето Царство трябва да избираш: или Аз, или Земята и земното. Който се грижи за земното няма да влезе в Моето Царство. На тези, които не са с Нас, които са против, се забранява категорично да се намесват в делата на Нашето човечество. Моята Ръка е на кормилото. Аз Обръщам хода на събитията. Тъй като е указан пътят на щастието, утвърден в звездите. Но пътят е труден. Новите отиват на строежа. Ще помогнеш на избраните, но победата е в духа. Такива има много, вървящи по Моята пътека, но пътищата могат да бъдат различни, докато целта е една. Открийте единството на целта в разнообразието на

подхода. Цветята на ливадата са различни, но украсяват ливадата, и духат различни ветрове, но донасят благодатен дъжд или дъжд от благодат. Така и Моите Дела процъфтяват неочаквано и никой не може да каже откъде е успехът. Не е за земните мозъци да се състезават с Мен. Всичко върви по своя ред, но зърната зреят невидимо за очите под покривалото.

Усещай Владиката със срцето. Сърцето е апаратът на сливането.

Славяните на Юга също се събудиха.

Върви такъв, какъвто си, по пътя ще се отбере ненужното и ще остане назад.

Но върви, но напред, но след Мен.

334. (От Майката). Не пиша, тъй като зная, че с писма няма да се ускори срокът. Но съм с вас, но вие сте се загнездили здраво в моето сърце. Тежките вълни ще преминат, ритмите на природата ще се изменят. Стихиите ще влязат в бреговете и тогава ще настъпи нашето време. А сега трябва да се чака, събрали цялото мъжество. Знанието се стича по канала на любовта. А аз ви обичам и вие сте здраво в мен на сърцето ми. Не пиша, но съм с вас. Далече, но заедно. По-добре да бъдем далече, но заедно, отколкото близо, но разделени. Близостта не се измерва със земни мерки и за нея няма разстояния. Далеч, но с мен. Не пиша, но и двамата сте на сърцето ми. Съхранете съзнанието за близост и я опазете. Сега времето е особено. Слабите няма да устоят. Аз вярвам във вас и вие сте ми нужни, двамата. Ние сме близки по дух. Вече наближава. Потърпете малко: има какво да се чака. Очакваното идва по думата на Владиката и не в земни мерки. Невъзможното днес е възможно утре.

335. (За Нинка) Ще се поправи по Думата на Владиката и ще разцъфти духом. Трънeният венец ще се превърне във венец на щастието. Светлината ще смени мрачините. Според ревностността си ще получи и ще пожъне според предаността.

Моята Усмивка ще я озари. Бъдещето е близко и с Мен. Не се закривайте с мъглата на мрака. Накарайте светските гласове да замлъкнат. С Мен към Светлината, деца Мои. Съдим по изворите. Настъпват събития. Не Грешим. Затова пребъдете в готовност.

336. Не разливайте зова на Моя Час.

337. (12 декември). Погребение на стария свят.

Аз Дойдох и Отговарям на твоя зов. Ръката е над нас.

Сърцето е средоточие на живота. Ще Усилим веригата на щастието и ще Създадем твърдината на сърцето. Не само средоточие, но и крепост, и прибежище, а ако Аз Съм в него, то е и престол на мощта. Изпълването на микрокосмоса с Владиката е изпълване на сърцето, тъй като в него е всичко и от него е всичко. Грижете се и опазвайте светая светих. Да прилежиш със сърцето към Владиката значи да бъдеш с Него винаги. Според сърцето е и Близостта. Ще създадем крепостта на сърцето като твърдина на непобедимостта и силата, и властта над света на сенките. Сърцето е светлина, а наоколо са сенки, сенките на триизмерния свят, преходни, временни сенки на носещия се поток на живота. Нереални са, тъй като са триизмерни. А сърцето е извън измеренията и принадлежи на Огнения Свят. Това е висшето, затворено в низшето, светлина в

тъмнината, канара в морето, скала срещу течението. Побеждаваме със сърцето, тоест с огъня, тоест с огненото средоточие. Властта, властта на сърцето е от огъня и Светлината. Прикован си към количката на обкръжаващите условия, но те са временни, тоест нереални. Трябва да се разбере нереалността на Майя. Нереална е с преходността си. А това, което е непреходно, е от Моя Свят и от Моите Дни. Да се намери вечното във временното значи да се намери пътеката на живота. Тясна е, малцина вървят по нея, но води в живота. Кракът на постигналия тайната на сърцето стъпва по стълбата на живота. Ще минат години и скъпоценният камък на сърцето ще засияе с всички огньове на Светлината: на Моята Светлина, от Моята Светлина и в Моята Светлина. Сърцето е обединител на космическите и земните енергии, място на средоточие и съединение на световете. Сърцето се устремява по закона на магнита; неговото притегляне е непреодолимо и искащият със сърцето получава. Искането на мозъка е безплодно, но сърдечното е плодоносно. „Искайте и ще ви се даде” е формулата на мощта на магнетизма на сърцето. Искайте със сърцето. Огънят на сърцето притегля непреодолимо. А тъй като то е вечно, то желанието, почувствано със сърцето, винаги подлежи на осъществяване в пълно съответствие със силата на огъня, заложен от сърцето. Рано или късно, в този живот или в другите, в този свят или в другите, но огненото желание получава осъществяване. Затова когато Казвам: „Устремете се” Говоря за устремяване или съзнателно насочване на огньовете на сърцето по определено русло. Огненото желание ще бъде изпълнено. Желайте предпазливо. И когато всички желания са съсредоточени върху Мен, в Мен или в Мое Име, пътят е прав. Тъй като Аз Съм Пътят. Моята Любов е вашето щастие. Вниманието е вехи на поръчителство, грижата – огнено докосване. Искайте и ще ви се даде в пълна мярка, сбита, стръскана и препълнена... Искайте със сърцето, тоест желайте огнено. Но Моите Плодове не са от този свят.

Пиши: Бог не може да бъде поруган. Не може да бъде победена и Светлината. Децата на Светлината са синове на победата, огнени победители. За тях е Светлината на Света, за тях е щастието на сливането, за тях е бъдещото царство и радостта на невидимите огньове. Те са Мои деца. За тях е Моята грижа. Аз Съм Бил с тях винаги, Съм и ще Бъда. АУМ.

Видях насън бурно разливаща се река, затлачила бреговете, с мътна кафеникаво-кална вода. Бях на лодка. И още един сън. Лежах в своята, но непозната стая. Два пъти излязох от тялото. Излизах през прозореца, виждах нещата. Вторият път беше по-зле. Движех се леко, но по Земята. Излязох навън. Там в градината седеше Е.И. Вървях с нея в градината, видях Нейното лице, посивелите коси и очите, Нейните очи. Вървеше с труд. Видимо я боляха краката и на вид годините ѝ бяха много.

338. (13 декември). (§ 29, Безпределност, ч.1).

Следва настъпление на стихиите.

Употребявам силни звукови енергии. Те изискват осъзнаване. Бъбривците могат да бъбрят без мярка, да изразходват огнена енергия. Мълчаливостта е спасение от загуби. Необходима е както и бездомното ходене. Също стъпало.

Аз Съм Светлината на света.

Преодоляване.

Обичам да ви виждам. Искам да кажа.

Преодоляването е навсякъде, във всичко на низшето от висшето. Не всичко е получило гранулация. Сливайки се с Моето величие вървиш по стъпалата на красотата. Което е по волята на висшия дух, не е по волята на духа, който е по-ниско.

(Сън за Майката). Безпокоеше се. Висшето - на Висшето. ...... Но ще се просвети Моят Лик.

Как ще зная?

Трябва да работим.

На нея се наложи да се преклони пред свободната воля на ученика. Миналото е в нейните ръце.

Ще се надяваме и чакаме. Печатът на Владиката. Доброто ще помним, а всичко старо ще забравим. Многовековната карма доведе при Нас. Пътищата на духа са неотменими.

Трябва да се спи не по-малко от 8 часа.

339. (15 декември). Трябва да бъдеш бдителен.

Предупреждението е изпратено от там, от Огнения Свят, и не напразно.

С Мен си мощен. С Мен през всичко. Лесно се възприема, когато всичко е добре. Но трябва да се учиш да преодоляваш съпротивлението. Всичко зависи от Мен (възприемането).

Постигането на мир е обезпечено.

340. (16 декември). Ние сме живи в Него.

Трябва винаги да се издигате над властните повели на плътта. Аз Съм таран, разбиващ тъмнината, Аз Съм крилото на орела, Аз Съм центърът на средоточието.

Отбележете: Старият свят няма корени в бъдещето. В това е неговата обреченост. Обречен е на самоосъждане. Нямайки корени, как може да устои? За него няма „утре".

Мои сте в Моите Светове и в Моите мерки.

Всичко ще се яви, когато е нужно: и хората, и условията, и обстоятелствата. А засега чакай, тъй като не е дошъл твоят час. Но ще дойде по Моята Дума. Заедно с Нас.

341. (17 декември). Сложните центрове растат. Рано или късно ще достигнем до желаното.

342. (18 декември). Сложността на времето нараства. Представите ни за нещата са противоречиви.

На Конференцията за Мира трябва да се намери място ...

343. (19 декември). Небето на Светлината. Действайте с указания Лъч.

Да се чака 210 дни. Светът е на ръба на пропастта. Говоря за огромна опасност.

344. Защо се съсредоточаваш толкова лошо? И защо няма разбиране на събитията? Ако Аз Съм с теб винаги, то значи всичко зависи от съсредоточаването, тоест събирането на съзнанието върху Мен. Цялото същество се напряга в устрема към Мен.

Ние го Посетихме. Мисията не беше успешна. Всичко беше разрушено от враговете. Пиши.

345. (21 декември). Ти Ме призови и ще Дойда на твоя зов. Зови с цялото сърце. И Моята Радост не е от този свят.

Ти си лош съветник: съветите текат за себе си.

Планинските върхове съхраняват праната, която ти е нужна. Даже стремежът към тях помага.

§ 612, Безпределност, ч.2.

Всичко се отдава на другите. Дават пълна възможност на всички страхове да проявят своята несъстоятелност.

Мисленото приобщаване към Нашите Височини вече дава заряд прана.

Лицезрението е най-голямото достижение.

Народите на Земята застанаха в своя защита.

Тази фраза написах по време на сън, после се събудих и си спомних, и записах вече в действителност.

С[уетският] канал е орбита на действие и Грижа. Там е Нашата Ръка. Пламти неугасимата дума: Свобода. И Ние ще Победим. Ние се Борим навсякъде и Побеждаваме. Старият свят се руши.

346. (22 декември). Стихиите и огънят са познание на всичко. Иначе краката няма да тръгнат и ръцете ще откажат да се движат. Непроявеното и проявеното е това, което има битие в стихиите. Стихиите са веществото за проявяване, материалът. Стихиите са инертни, без въздействие няма да се приведат в движение и няма да дадат форма. Първото оформяне на явленията или вещите се осъществява в стихиите. Тях ги оплодотворява мисълта. Така мисълта е първичният фактор на творчеството. Мисълта твори. Творим с мисъл. Стихиите на земята, водата, огъня и въздуха. Всяка принадлежи към своето царство. Най-инертната стихия е на земята. Висшата стихия въздейства на низшата: огънят – на въздуха, въздухът - на водата, водата на земята. Колкото по-инертно, толкова по-близко до земята. Инертността е свойство на стихиите, активността – на мисълта. Всичко се подчинява на мисълта. Не могат да не се подчинят. Но укротяването на стихиите не е лесна задача, тъй като са изведени от равновесие също с мисъл. Човекът е нарушителят на равновесието на стихиите. Стихийната форма, оплодотворена от мисълта, трябва да се прояви. Но дисхармоничните форми пораждат хаос. Така всяка мисъл поражда съответстваща форма от веществото на стихиите и всяка от тях произвежда в съответствие, тоест поражда съответно. Гигантска фабрика за красота или безобразие, за хармония или хаос. Стихиите са изведени от равновесие от хаоса на човешкото мислене. Натискът на стихиите не е продължителен. Ще ги Обуздаем и Подчиним. Стихиите бушуват и в микрокосмоса и също се нуждаят от обуздаване. Да се приведат към спокойствие е също задача. Утвърждаването на спокойствието вътре е власт над стихиите. Обуздават се с властна ръка. Те винаги се стремят да разкъсат бента на обуздаването. Оттук постоянния, несменен дозор. Овладяването на стихиите лежи или преминава през себе си. И всяко обуздаване или потискане на тяхното пламване е победа. Инертни са, но бидейки изведени от равновесие от човешката мисъл се нуждаят от укротяване също с мисъл. Микрокосмосът е школата или първото стъпало на науката за власт над стихиите. Мисълта предизвиква вълнение на стихийната материя. Мисълта също и го укротява - получава се кръг. Но за спокойствие трябва да се изпрати предварително мисъл за спокойствие.

Мисълта, пораждаща формата, е като лост за предполагаемата стихийна проява. Властта над обстоятелствата е власт над стихиите - те са инертни и безмислени. Човекът е и творец, и жънещ - пожънва посятото. Но трябва да победи. Друг изход или решение няма. Огънят е победител. Овладяването на огньовете или стихиите дава власт над стихията на огъня. Овладяването започва със себе си, в себе си и над себе си. И преди всичко се утвърждава властта над себе си. Но царства мисълта. Вървим към власт и към сила, вървим към господство, тъй като „на човека е дадена власт над всяка плът", тоест над всички видове стихийна материя. Ходенето по огън, вода, въздух е демонстрация на тази власт. Вие сте богове. Но това трябва да се осъзнае. Първо да се осъзнае, после да се овладее. Чрез осъзнаването вървим към овладяването. Велико наследство, но за него трябва да се знае преди да се встъпи във владение. Съкровищата чакат своя законен владика. И символът на лещената чорба нека да послужи като предупреждение за сина. За какво ще сменим своето първородство? Или ще отдадем властта над себе си на тези същите стихии, да заповядваме на които и да властваме над които ни е дадено по правото на нашето първородство, по правото на синовство?

Насън участвах в строежа на нов огромен завод. Отначало дойдоха двама с ушанки. Славни, но малки съзнания. После дойде по-голям. Гледаше все към мен и се отнасяше много добре към мен. Изведнъж настана порядък, уютно; мебели, маси се появиха. А той все с мен. Запозна ме с помощниците. Попитах го за името. Той отговори: „Наричат ме Твърдина" (забравих бащиното). Сънят беше радостен.

347. (23 декември). Няма по-добър от Застъпника, по-добър, по-внимателен и по-грижлив.

И днес ще пишем. Планините. Владиката е там. Моите Планини. Планините са маяци на спасението, символи на откъсването от земното. Планините са в подножието на Висшия Свят. Висшето в земното. Фунии на благодат за Земята. Наистина е така. Колкото по-високо, толкова по-изтънчено.

Аз Дойдох да Донеса огъня на Земята. Новото се изгражда върху развалините на старото. Ако не разрушиш, няма да построиш. Старото е добро, но то не Ни е нужно. Кристализирането пречи на напредъка. Неподвижната инертност на застиналата форма е камък по пътя на еволюцията. По-добре с диваците. Добра е стабилността, но не твърдостта. И преди всичко стабилност на съзнанието при всички условия на живот и смърт. Аз Съм основата на равновесието и устойчивостта на съзнанието. В Мен е силата. Ще пребъдем в Моята Воля. Ще Утвърдим световното господство на доброто над злото. Аз Съм огледалото, отразяващо Светлината. Мен Ме няма, но има Светлина в Света. Така и ти ще бъдеш огледалото, отразяващо Мен, както във водоема се отразява Ликът на Учителя. Не размътвай неговата повърхност. Спокойствието на съзнанието е основа на възприемането.

Корейските очи са недостатъчно. Нека всички да видят нечовешката жестокост на стария свят. Отецът Разгръща грижата. Не се смущавай от ат[омните] б[омби], ще се употребяват за мирни цели. Няма да Разрешим, няма да Разрешим на барса да скочи.

(§§ 13 и 183, Безпределност, ч.1).

348. (24 декември). Не може да се мине без пълно прилепване към Владиката. Не падай духом. Всичко е неважно. По-добре да не паднеш духом, но да бъдеш с Мен, отколкото да паднеш, но да си с хората. Многостранната същност на Владиката се отразява в теб все по-пълно според разширяване на съзнанието. Да вместиш Облика на Владиката – това не е ли достижение? Колкото повече вместиш, толкова по-голям ще станеш. Помисли за вместването на Лика на Владиката. Приеми Моя Лик в кристала на съзнанието, където няма място за нищо, освен за Владиката. Ако би могъл да видиш с тънко зрение това проявяване на вместването! Аз Съм Той (аз съм Той), Аз Съм в теб, Аз, Аз, а ти си в Мен. Това е Висшата защита. Помощта е обезпечена, но при сливане. Със своите качества няма да се слееш. Трябва да влезеш в Моите. Качествата са канали на сливането, за преобразяване на себе си в Мен, както Аз - в Отца, тъй като наистина Съм в Него. Утвърди Моето Царство в себе си, тъй като Царят в него Съм Аз. Пълно и неразделно предаване на съзнанието на Мен винаги, навсякъде. Ти си съществуващ в Мен, но пребиваваш в себе си и при това временно. Обвивките се сменят и ти днес си в тях, а утре ги отхвърляш. Те са временни домове, опасни, тесни и ненадеждни, и не са твои, тъй като ще си отидат, всяка в своята сфера, както тялото - в праха. Ще си отидат, за да се разтворят в това, откъдето са произлезли.

Учим се на отдаване, тъй като трябва да отдадем всичко, даже тялото. Разбери - даже тялото. Земното, астралното, тънкото - отдаваме всичко, тоест отхвърляме ги. Ако нямаш свое, значи можеш да влезеш при Мен в Моето Царство. Отричането е вместване, тоест разбиране на великия закон. Затова нямащият свое или нямащият нищо има всичко. Всички мислим за притежание. Притежаването е в отказа от всичко, тоест във вместването, тъй като всичко ще премине, но Аз ще Пребъда вовеки. Аз, Аз, Аз, но не ти. Ти си смъртен, безсмъртен Съм Аз в теб, Аз, Аз, Аз.

349. Пътят на духа е сложен.

350. (25 декември). Хармонията на тялото води към хармония на духа и обратно. Съзнанието е крепост и опора на духа. Ще отстраним вредящите навреме. Всичко е в осъзнаването на Владиката. Съзнанието, устремено към Мен ще преуспее. Аз Съм Светлината на света. Съзнанието, вместващо всички свойства на пламъка, пребивава в Мен, а Аз в него. Но не тъгувай: огненото величие не може да се вмести изведнъж. Обвивките няма да издържат. Подготвяш се постепенно, на степени. Степента на познаване е степента на приближаване или ВМЕСТВАНЕ Облика на Владиката. Аз Съм Владиката на Огъня, Владиката на Пламъка, Владиката на Светлината. Аз Съм всевместващ и вседаващ. И пътят е само един и само чрез Мен, тъй като Аз Съм Пътят. Но има гасители и то особено опасни, когато духът се колебае; умът се колебае, но съзнанието блести. Опората е в съзнанието, а не в интелекта. Той е ограничен и тъп и подложен на заблуди и грешки. Създаден е за Земята и земното. Затова живей със сърцето. Без сърцето си нула. По линията на устрема получаваш отговор. А зърната на устрема Давам Аз. Подбери ги находчиво. Нашата Грижа е за тях. Събираш съкровища и те нямат брой. Съкровищницата на Космоса е безпределна и неизчерпаема. Черпи без

мярка. Ела и вземи. Океанът на Учението е отворен за духа на най-близкия. Неизчерпаем е и безпределен. И ако това е начало, то къде е краят?!! Затова подготви своите кошници. Вместимостта на съзнанието се измерва с височината на духа. И къде е границата на вместване? Не е ли в теб? Ще утвърдим Безпределността с безпределност на познаването. Черпи знание когато поискаш и безкрай. Всичко е в Мен, всичко е чрез Мен, всичко е Мен. Много е приготвено, но трябва да вземеш сам. Получаваш по канала на устрема. Устремът е като ръка, спусната в съкровищницата. Устремът захваща обекта на отговор. Затова търсещият, тоест искащият, получава винаги. Отначало Даваме Ние, но встъпилият във владение на наследството взема сам. Той е син, негово е правото. Няма по-голямо щастие от това да бъдеш с Мен и заедно с Мен. Познал си Моята Близост. С какво ще я оскверниш и с какво ще се оскверниш? Ще Укажа пътя и ще Насоча, и ще Дам цялата Грижа, но гледай и пребъди на дозор. Да бъдеш на дозор означава да бъдеш с Мен. Пребиваваш в Моята Ръка, в Моята грижа. Пази съкровищата. Дават се за дълъг път. Да се порадваме на тежестите на живота - приближават още по-силно към Мен. Така всичко служи от полза на устремения дух и няма такава сила, която би могла да го спре. Каналите на сближаване. По тях се устремява светлоносното вещество в Лъча на Моята Светлина. Да се действа с указания Лъч значи да се действа със Светлината и да бъдеш в Светлината, в Моята Светлина. И Моята Светлина да пребъде в твоята светлина. Светлина от Светлината и Светлина в твоята светлина. Дете си на Светлината и от Светлината, от Моята Светлина. И вече нямат значение пламванията на обвивките, помрачаващи съзнанието. Властваме над тях. Още живеят, още надигат глава и съскат змиите, но напъните на миналото вече не са властни над нас. Тяхната власт свърши. Утвърдихме победата и нека да пламват като напомняне за това, което е било и с което е свършено, и което вече никога няма да има власт над съзнанието. Нека да служат като знак за опасността и предупреждение за миналото робство на своите обвивки. Беше, отмина и обрастна с трева. Беше... Но няма да бъде и няма да дойде повече на сърцето. Освобождавам от черупката на миналото. Давам власт над миналото, тъй като огньовете на настоящето са по-силни от огньовете на миналото. С огньове подчиняваме огньовете. С огньове властваме над огньовете. Противопостави на огъня огън, но с по-голяма сила и съзнателно. Получава се битка на огньовете. И висшият огън царства над низшия. Не се бой от никого и от нищо. Ние сме заедно и кой е силен срещу нас, кой!!?? Действай с Моята сила и в Мое Име, и с Моето Име. Не в името на себе си и от свое, а на Мен и в Моето. И твоята сила ще се удесетори и ще нараства според степента на осъзнаване мощта на Моето Име. И с Него ще победиш всичко. Много още не осъзнаваш, но идва твоят час. Опази духа и помни, че равновесието на духа е ключът от тайните двери на знанието.

351. Достоен си и трябва да знаеш и да цениш това.

Насън видях много скъпоценности от метал и ги загубих, и много тъгувах, даже когато се събудих.

352. (26 декември). До проявяване на Светлината ли му е на него? Не позволявайте на нищо да ви отвлича. Разхвърлени са надписи с различни наименования, за да отвлекат. Трябва да можеш да опазваш тайната на

познанието. Отвлече се в съня. А ако беше в действителност? Съкровищата на Моя Дух са по-ценни от всички богатства на света, тъй като са вечни и са твои. Земните са временни и не са твои. Няма да вземеш нищо със себе си, даже и това, което имаш.

..... И над Него сияеше дъга. Не мисли за земното твърде много. Всичко, което ти е нужно, ще дойде без специални умувания. Моят Лъч носи. По Лъча получаваш. Каналът на качествата се създава с усилията на духа. Духът иска. Духът оформя и утвърждава. Умейте да съдите под звездите. Трябва да се потушат пламванията на земните желания, иначе как ще се слееш с Мен? Този Ми е верен, който е винаги с Мен, а не само по празниците.

Глас в мен. Неговото Слово, Неговото Учение.

Отново видях насън, че получих две монети: за себе си и за Нинка. И намерих още три на пода. Отново съжалявах.

353. (27 декември). Пиши не тогава, когато искаш, а когато повелява духът. Закономерността на подема е обусловена от сроковете.

Стараех се и се напрягах, но нищо не чувах. Чувах през нощта, но реших, че трябва да спя и загубих възможността.

(§§ 56 и 570, Безпределност, ч.1 и 2).

354. (§§ 144 и 153, Безпределност, ч.1).

Владиката обединява. Той ще Защити по всички пътища. Владиката е несъкрушим. Грешките на поръчителстваните застилат пътя с мрак.

Петър е Камък - основа на Новия Свят.

355. (28 декември). Всичко обречено на унищожение в тази (новата) година ще загине. Съзнанието, вместващо Облика на Владиката, ... Изисква ние да се събираме в Негово Име. Встъпване във всички качества. Всичко ще Дадат: и транспорт, и грижи. Вълните на Новия Свят обхващат Земята. Ето че стана по-леко.

Каналите на действията и каналите на възприемане са свързани.

Деца на бъдещето - така Наричаме приелите Учението.

Една лъжа влече след себе си втора, втората – трета. Става натрупване. Вървете, поправете извършеното. С ласка и внимание ще възстановиш всичко.

356. Успокой се. Ще пишем: Светлината не може да бъде поругана. Лъчът носи своите заряди Светлина и ги разпределя по магнитното притегляне. Получава този, който е заслужил, тоест този, който в своята аура има съответстващи елементи. Законът е безпогрешен. Светлина от Светлината и Светлина за светлината. На имащия се дава. Количеството на възприеманата Светлина зависи от вместването, тоест от степента на поглъщащата способност... „Къде са твоите кошници” е формула на възприемащата способност. Така всеки носи в самия себе си печата на благословията или обратно, тъй като може да се възприема не само Светлината, но и тъмнината. Светлината се дава, за да свети наоколо. Моите близки са маяци на спасението, носещи Светлина в света. В това е техният подвиг, ежедневен, ежечасен. Затова е и трудно. Но Моите са воини. Мои са и не роптаят, тъй като знаят, че помагат на Мен. В това е задачата на воините на Светлината. Те са разредители на пространствените нагнетявания на земната сфера. Заедно с Мен носят тежестта на света. Огромен е товарът и носим

заедно, и всеки според силите си. Само най-близките носят непосилния товар. Затова формулата „Натоварвайте Ме по-силно" е за най-близките и най-силните, за силните духом, за силните духове. Знанието е сила. Знанието на труда, разделян с Мен удесеторява мощта и дава сила да се носи кръста, но вече не за себе си, а за света, за целия свят, както го Носех Аз. Моите делят с Мен всичко Мое: и мъката, и радостта, и труда. Но скръбта е временна, радостта – безкрайна. Ще ви Призова с камбаната на щастието на радостта, Мои деца любими.

357. Подобното възприема подобно, затова е нужно очистване, за да станеш самосветещ и да бъдеш в състояние да възприемаш колкото може повече Светлина. Мътното и мръсно стъкло пречи. Даваме Светлина на носителя на Светлина. Така качествата са приемници на Светлина. Особено радостта, но не за земното. Каква ти тук радост, ако е за земното. Но за това, което е над Земята. Така пребивавайки в мрака, който ни обкръжава, носим Моята Светлина: носите Светлина на света. Мои сте! Не знаете, но Аз Зная, тъй като „Светлината не се вижда от носещия я". И ако този подвиг на носене на Светлина е радостен, то венецът на победителя украсява челото на носителя на Моята Светлина, венецът на Светлината. Така личното се превръща в световно. Затова и Моите воини са разпръснати по лика на Земята. Моите са разредители на сферите, носители на пламъка, синове на Огнената Йога. Аз Съм с тях. Моята Ръка е незаспиващо над тях. Само трябва да се разбере, че вършат не личното, а световното дело, не за себе си носят бремето, а за света. Трябва да се излезе от затворения кръг на собствената личност и да се разбере своето световно значение, тоест да се разбере това, че нашата същност вече е излязла от своя кокошарник, че служенето е в това. Личното е приключено и сте се приобщили към Моя труд. Разберете и осъзнайте. Главно осъзнайте свръхличното значение на нашия живот. То вече е, вече върви, вече живеете пространствен живот. Но това трябва да се осъзнае, да се осъзнае ставащия във вас и с вас процес. Тежко и скучно е да се носи своя личен багаж и никому не е нужно. Но да приемеш върху своите плещи и да носиш товара на света - това вече е жертва. И в това е Великото Служене. Вървим към Прекрасната Градина и по пътя умножаваме силите. Пигмеи на духа на Нас не са Ни нужни. Те няма да достигнат. На кого са нужни недоneслите? И тъй, Мои сте във всичко: и в труда, и в радостите. Заедно тъгувахме, заедно ще се радваме. Ще се радваме, ще се радваме.., но когато Позова на масата на радостта. Сега се учете на радост въпреки очевидността. Огнен победител на живота – така ще Нарека теб, победилия света и ще Украся твоето чело с кристали от Светлина. Давам сила. Вземи принадлежащото ти. Мой си! Как да те утвърдя в Моята Близост? Почувствай я с цялото свое същество. Аз Съм в теб, Бил Съм и ще Бъда. С Мен винаги. Само осъзнай това. Тайната на осъзнаването: за да имаш, трябва да осъзнаеш. Тайната на осъзнаването!! Разбери: свързан си с Мен с неразривни връзки.

358. Разбери смисъла на легендата за това, че без поне един праведник градът не може да стои. Но тази формула сега е по-жизнена от когато и да било. Без заградителната мрежа на планетата ще последва взрив и гибел на Земята и тази мрежа поддържаме и пазим ние: Аз и Моите воини. Ти и Аз, вие и Аз. Леко е на този, който нищо не носи, но няма да завидим на неговата лекота. За какво му е тя? Ние ще се радваме, тъй като, колкото по-тежко, колкото по-непоносимо,

толкова по-близо до Мен, толкова по-доверено. А вие искате да станете най-близки. Ликът на Владиката, внедрен в сърцето, няма да избледнее. Но по гладки камъни не можеш да се изкачиш. Зная и Виждам колко ви е трудно, тъй като Съм с вас, но срокът още не е дошъл. Наближава, но още не е дошъл. Готови ли сте да срещнете Часа на Моето Пришествие? Приготвихте ли кошниците за плодовете на радостта и възторга на духа? Деца Мои, готови ли сте? Огледайте себе си. Не са ли се загнездили някъде ъгълчета от вехтия свят? Нужни са нови мехове и нови дрехи, дрехи на Светлината. Ще пребъдем във велико спокойствие в очакване на Великия Час. Ще Дойда!!!

359. А сега за живота: животът тече, набирайки съкровища от знание и не е ли все едно как, ако става натрупване и събиране на съкровища. Нима е по-добре в излишък и в благополучие и палати да се прахосат последните частици? По този начин духът решава своята съдба и благополучието е гибел за духа. Светът на Светлината се достига с пот на лицето и в труд и страдания. Но знаете за какво е всичко и знаете къде отивате. Но какво ще е за тези, които не знаят? Ако знаете защо и къде, то можете да понесете всичко.

Тъмните разрушители ще бъдат пометени.

(От Майката). Изисквам спокойствие на всяка цена.

(§§ 21, 12, 125 и 121, Безпределност, ч.1).

360. Чувам твоя зов и Отговарям Духом. Няма разстояния: делението на пространството е на слоеве. В слоевете са поместени съответстващи елементи. Както на Земята – земните. Слоевете или сферите, или световете на проявяване живеят редом, но в различни светове: всеки в своя микрокосмос. Сходните или родствените се докосват със сходните елементи. Колкото повече са елементите на сходство или на сродство, толкова по-силно е съприкосновението. Аналогията между микрокосмосите се отнася и до сферите. Микрокосмосите са малки сфери. Качествата са елементи на съприкосновението, съзвучащи струни. Пълнозвучност – това е изпълването на себе си с елементи, съзвучни на Космоса. Съзвучието е закон на възприемането. Съзвучим с това, което е в нас. Така събирането на съзвучни елементи в себе си е жизнената задача на духа. Всяко действие е утвърждаване в себе си на един или друг елемент. Да се съзвучи може и с тъмнината или със сферите на злото; има и такова съзвучие. Загрижеността за своите земни действия е откриване на събираните елементи, свойства и качества, тоест настройка на своя инструмент или апарат, тъй като микрокосмосът е възприемащ апарат. Отзвучи всичко внесено в него и по съответствие, тоест внесените елементи някога и някъде ще отзвучат на съответстваща външна вибрация и ще отговорят. Оттук необходимостта от контрол над тези, които са били внесени в него по-рано. През цялото време. През цялото време се изкачваме по стълбата на възхода. През цялото време растем. Значи контролът или дозорът или духовното бодърстване над елементите на миналите натрупвания са нужни винаги. Колкото по-високо се изкачваме, толкова по-напрегнат е дозорът, тоест толкова повече са елементите, несъответстващи на настоящото стъпало на съзнанието. Ето защо ученикът смята ученичеството за каторга. Твърде огромна е напрегнатостта на съзнанието. Не застояло блато, а устой срещу течението, тъй като въздействието на носещите се ..... енергии е постоянно и непрекъснато. Каква ще изберем, на коя ще се спрем, зависи от дозорното съзнание. И избираме, и

следваме един или друг път на живота. Но пътят - това Съм Аз. Аз - това е свят, съдържащ в себе си безгранична пълнота на съзвучие и елементите на живота и Светлината. Черпи от Мен. Аз ще Дам и Давам всичко, което е нужно. Старите натрупвания от несъответни и несъответстващи на Мен елементи ще премахнем от съзнанието. Затова първото условие е да бъдеш непобеждаван от своите натрупвания. Не това е важно, че ги има. Има ги у всички, но е важно да застанеш над тях, да ги победиш, да им заповядаш и да бъдеш победител или владика в своя микрокосмос. Установявайки своята власт над материята и нейните елементи преди всичко установяваме власт над тези елементи, от които се състои нашият микрокосмос, нашият собствен свят. Господствайки над тях, господстваме над тези, които са вън. Тъй като поемаме закона за притегляне или съзвучие в свои ръце. Като магове предизвикваме от пространството съзвучни елементи, които утвърждаваме или сме утвърдили в себе си. Получаваме по съзвучие. Законът за съзвучието е основен закон на живота. С него живее всичко. Да се изживеят натрупванията значи да се откажеш да звучиш на заложени в миналото елементи. Незвучейки им, те ще умрат, тоест ще бъдат приведени към мълчание. Но нека копието да не дреме над дракона. Техният потенциал е пропорционален на заложената в тях енергия. Чакат, за да зазвучат, като хищници, открили мърша, за да се нахвърлят, тоест да зазвучат в унисон с течащата низша енергия. Говоря за тъмните натрупвания. Утвърждавам твоята власт над всичко, което подлежи на изгаряне върху огньовете на сърцето. Утвърждавам твоята победа. Мой си и си победител. Помни: висшият огън винаги побеждава низшите огньове.

Сега разбрах думите: „Миналото е изгорено за Огнената Йога”. Днес получих силен удар от учениците. Ударът звуча до сутринта. Очевидно затова и лошо възприемах.

361. Ако няма разстояния, то всичко е тук и сега, винаги в Мен. Няма минало: то е в настоящето, в пространството. Така миналото съществува за Нас като настояще и Ние Можем да го виждаме както Аз Виждам теб.

Ще преодолеем всичко. Невероятно малко са развитите съзнания. Затова Пазим всеки доближил се, а близките – особено.

Насън пътувах във влак и се любувах на прелитащите покрай него пейзажи. Полетях нагоре страшно високо, до предела.

362. (31 декември). По Пътищата се срещат знаци: трябва да можеш да ги разчетеш. Нужно е да се облечеш в постоянна молитва. Възхождаме с тържествеността. Проводникът на Близостта е здрав. Търсете в зърното на духа. Храмът на Единния Дух изисква тържественост. Ще установим контакта на сърцата здраво. От грешките на поръчителстваните боли сърцето. Ти си в Мен, Аз Съм в теб. Ние сме единни, неразделни. Неразделни даже в съзнанията. Отстрани от съзнанието ненужния боклук: пречи на контакта.

Искам да те възнеса на крилата на радостта. Дай проводник. (§ 81, Безпределност, беше даден по-късно, преди утрото). Искам да облекча пътя. Сърцето бие като знак на Моето вечно Присъствие. Аз Съм в твоето сърце. Твоите кошници се изплитат от устремяванията и призивите на сърцето. Знанието се натрупва чрез Контакта с Владиката. Така със своята светлина познаваш. (§ 81, Безпределност) Много нужно понятие. Agni invisibile - много нужно понятие.

(§§ 221, 5, 210, Безпределност, ч.1).

(§ 81, Безпределност, ч.1). „Лъчи на безмълвието” ...

§ 81 Безпределност, ч.1. Мисленото съобщение също е проява на Безмълвието. Често Ние прибягваме до него. Преди завършване на мислената проява Ние изпращаме лъч на Безмълвието. Лъчите на Безмълвието предизвикват тези съкровени болки в „чашата”. Има лъчи изпращани невидимо и неосезаемо, най-проникващите в сърцето, нужни на организма да се асимилира с тях; те предизвикват отначало тъга, но са чист огън. Изпращащият изпитва проява на висша радост, получаващият ще усети същата тази радост след асимилацията. В най-съкровените мистерии тези лъчи са се наричали „Агни инвизибиле”. Така запомнете!

Край на Записките от 1951 година.